

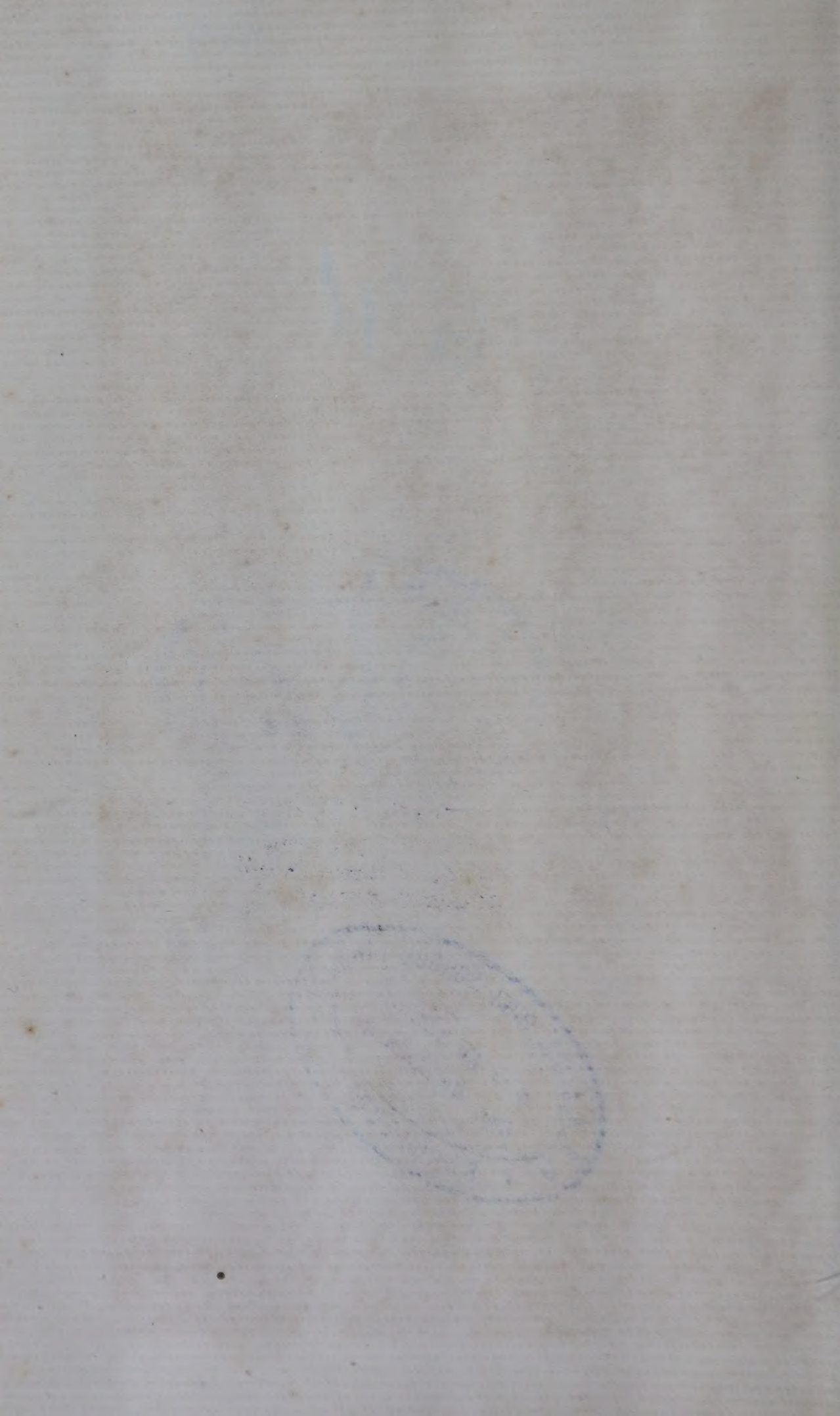
T. G. W.

Rs 3/-

T.G 41

தோல்காப்பியம்

சோல்லதிகாரம்

இளம்பூரணம்

காவேரிபாக்கம்

நமச்சிவாய முதலியார்

பதித்தது

SRI SHARADHA BOOK DEPOT
Book Sellers & Stationers,
51 - A, Old Poor House Road,
BANGALORE CANTT

1927

சென்னை

காக்ஸ்டன்
பிரேஸ்

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு
ஸன்ஸ்

மூன்று
ஈடாய்

~~58~~ 2068
~~965~~

1031, 1
N 27

PRINTED AT
THE 'CAXTON PRESS,'
MADRAS.

SHARADHA BOOK DEPOT
Book Collect & Postage
11 - R. Old Post Office Road
BANGALORE CANTON

பொருள் அடக்கம்

சோல்லதிகாரம்

முன்னுரை - - - - -	1
இளம்பூரண அடிகள் உரைத்திறம் - - -	3
சேனாவரையர், உரையாசிரியரை மேற் - கொண்டும் மறுத்தும் கூறுமிடங்கள் -	1
நச்சினூர்க்கினியர், உரையாசிரியரை மேற் - கொண்டும் மறுத்தும் கூறுமிடங்கள் -	22
சூத்திர முதற் குறிப்பு - - - - -	i

சோல்லதிகாரம்:

1. கிளவியாக்கம் - - - - -	1
2. வேற்றுமையியல் - - - - -	48
3. வேற்றுமை மயங்கியல் - - - - -	68
4. வினிமரபு - - - - -	89
5. பெயரியல் - - - - -	104
6. வினையியல் - - - - -	124
7. இடையியல் - - - - -	156
8. உரியியல் - - - - -	178
9. எச்சவியல் - - - - -	209

சூத்திரம் நுதலிய பொருள் - - - - -	1
உரையிற்காணும் அரும்பொருள் - - -	15
வரலாற்றுக் கட்டுரைச் சொற்றொடர் -	21
வரலாற்றுச் செய்யுள் மேற்கோள் - -	40
பிழை திருத்தம் - - - - -	3

தொல்காப்பியம் என்னும் நூல், எழுத்து சொல் பொருள் ஆகிய முப்பெரும் பகுதியினை யுடையது. இதனை, எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் பொருளதிகாரம் எனப் பிற்பட வழங்கலாயினர். இறையனார் களவியல் உரையுள், 'இதனைப் பொருட்பாலிற் கண்டு கொள்க' எனக் காணப்படுதலின், மேற்கூறிய பகுதிகள் எழுத்துப்பால், சொற்பால், பொருட்பால் என வழங்கி யிருந்ததுங் கூடுமென ஊகித்தற்கு இடமுண்டு.

தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை கண்டார் இருவர் ஆசிரியர்; அவருள் முதன் முதலில் உரைகண்டவர் இளம்பூரண அடிகள்: இறுதியிற் கண்டவர் நச்சினூர்க்கினியர். பேராசிரியர் என்பார் ஒருவரும் இவ்வாறே நூல் முழுமைக்கும் உரை கண்டனர் என்ப. அவற்றுள் மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகிய இந் நான்கிற்கும் உரை கிடைத்திருக்கின்றது.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்குப் பல்லோர் பல திறப்பட உரை வகுத்துள்ளார்; அவருள்ளும் முதற்கண் உரை கண்டவர் இளம்பூரணரே யாவர்; பின்னர், கல்லாடனார், சேனாவரையர், நச்சினூர்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் என்பவர்களும் உரை வகுத்தனர்; இவற்றுக்கெல்லாம் முதன்மையாக நிற்பது இளம்பூரணர் எழுதிய உரையேயாம்.

எழுத்ததிகாரத்திற்கும் இரண்டு உரைகள் உண்டு ; ஒன்று இளம்பூரணரும் மற்றொன்று நச்சினூர்க்கினியரும் எழுதியவை.

இச் சொல்லதிகாரம் நலம்பெற முடிவுபெறக் காரணமாயிருந்தவர் என்னுடன் தமிழ் பயின்றவராகிய அறிஞர் சே. சிவஞானம் பிள்ளை யவர்கள் ; இவர் நல்ல ஏடு ஒன்றைத் தேடித் தந்து, என்னை அடிக்கடி ஊக்கிவந்தனர்.

இந்நூலை யான் அச்சிட முயன்ற காலத்து என்னுடனிருந்து சுவடிகளை ஒப்பிட்டுத் தூய்மைசெய்யத் தொடங்கினவர் செந்தமிழறிஞர் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை யவர்கள் ; இந்நூல் 64 - பக்கங்கள் முடியுமுன்னரே அவர் காலஞ்சென்றனர் ; அதன் பொருட்டு யான் பெரிதும் கவல்கின்றேன்.

பின்னர் இந்நூல் வெளிவர என்னைப் பெரிதும் ஊக்கிவந்தவர் செந்தமிழறிஞர் எஸ். அநவரதவிநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் ; அதன் பொருட்டு அன்னார்க்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

மற்றும், இந்நூல் அச்சிடத் தொடங்கியதுமுதல் முடிவுகாறும் என்னுடனிருந்து, ஏடுகளை ஒப்புநோக்குதல் முதலிய செயல்களைச் சோர்வுபடாது செய்து வந்தவராகிய செல்வச் சிரஞ்சீவி, மு. எத்திராஜுலு நாயுடு அவர்கள் திறம் நன்கு பாராட்டற்பாலதாம்.

ஏதும் அறியாத இச் சிறியேனை இந் நன்முயற்சிக்கண் புகுத்தித் தோன்றாத துணை யாக விருந்து அருள்புரியும் தணிகைப் பெருமானை என் மன மொழி மெய்களால் வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

‘கடலகம்’
மயிலை, சென்னை. }

கா. நமச்சிவாயன்.

இளம்பூரண அடிகள்

உரைத்திறம்

இவ் வுரையாசிரியராகிய இளம்பூரணரை இளம்பூரண அடிகள் என்றும் கூறுவது வழக்கு. இவர் மொல்காப்பியத்திற்கு முதற்கண் உரைகண்டவர் என்பதுபற்றிச் சேனாவரையர் முதலியோரும் இவரை உரையாசிரியர் என்றே சிறப்பித்துக் கூறுவர். இவரைப்பற்றிய செய்தி வேறு யாதும் புலப்படவில்லை.

இளம்பூரணர் நூலுக்கு உரை வகுக்குங்கால், முதலில் சூத்திரம் நுதலியதைத் தொகுத்துச் சுட்டி, பின்னர், சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பிரித்துக்காட்டி, என்பது என்று தொடங்கி, உரைவகுத்து, ஈற்றில் என்றவாறு என முடிப்பது பெருவழக்கு; சிறுபான்மை வேறு வகையாகவும் உரைப்பர். சில சூத்திரங்கள் நுதலியது இன்னதெனக் கூறுதுஞ் செல்லுவர். சில சூத்திரங்களுக்குப் பொழிப்புரையுங் கூறுவர்.

சிற்சில இடங்களில் சூத்திரங்களுக்கு முடிபு காட்டி, இலக்கணங் கூறுவர்; இன்றியமையாத சில சொற்களுக்குத் தனிப்பட உரையும் விரிப்பர்.

சில இடங்களில் கருத்துரை கூறிச்செல்வர்; சில சூத்திரங்களின் பகுதியைப் பிரித்துக்காட்டி வரலாற்று முறையால் விளக்குவர்; சில இடங்களில் மிகப் பெருக்கமாகவும் உரை விரிப்பர்.

சில சூத்திரங்களுக்கு வரலாறு காட்டி உரை விரிப்பர்; சில சூத்திரங்களுக்கு முடிவிடங்களைத் தொகுத்துக்கூறி, மற்றப் பகுதிகட்கு வரலாற்றின் மூலமாக உரை விளக்குவர்.

சில இடங்களில் சில சூத்திரங்களை உடன்கூட்டி, 'உரையியைபு நோக்கி இவ்வாறு கூறப்பட்டது' என்பர்.

சில சூத்திரங்களில் மொழிகளை மாற்றியமைத்து முடிவிடங் கூறுமாற்றால் மற்றொருவர் கருத்தையுங் காட்டுவர்.

சில சூத்திரங்களின் ஒரு பகுதிக்குப் பொழிப்புக்கூறி, மற்றையவற்றிற்கு சொல்லாற்றல் தோன்றப் பொருள்விரிப்பர். சில சூத்திரங்களுக்கு வரலாறு காட்டி அதனையே உரையாகச் செய்வர்.

இனி, 'கல்வியினாகிய காரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க' (சூத் - 31) எனவும், 'அது பாடமறிந்து திருத்திக்கொள்க' (சூத் - 35) எனவும், 'வழக்குப் பெற்றுழிக் கொள்க' (சூத் - 44) எனவும், 'முதல் சிணையாவது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க' (சூத் - 70) எனவும், 'வழக்குப் பெற்றவழிக் கண்டுகொள்க' (சூத் - 83) எனவும், 'ஓகார ஈறும் ஏகார ஈறுமாய் வருவன விரவுப் பெயர் உளவேற் கண்டுகொள்க' (சூத் - 101) எனவும், 'இன்றிவர் என்பது இத்துணைவர் என்னும் பொருட்டுப் போலும்' (சூத் - 110) எனவும், 'செய்ம்மன என்பது இப்போது வழக்கரிது' (சூத் - 138) எனவும், 'உண்ணு வந்தான் என்பது இப்பொழுது வழக்கினுள் உண்ணுவந்தான் என நடக்கும்' (சூத் - 143) எனவும், 'இனிப் பலவினத்து எச்சம் அடுக்கி வருமாறு வழக்கினகத்துக் கண்டுகொள்க' (சூத் - 145) எனவும், 'அன்னவழக்கு உள்வழி' (சூத் - 155) எனவும், 'அதற்கு மெய்யுரை வல்லோர்வாய்க் கேட்டுணர்க' (சூத் 223) எனவும், 'இதுவும் மெய்யுரை போலும் என்பது' (சூத் - 250) எனவும், அழான், புழான் என்பன அக்காலத்து அவை உண்மையான் ஆசிரியன் ஓதி முடிபு காட்டப்பட்டன' (சூத் - 257) எனவும் இவ்வுரையாசிரியரே கூறுவதனால், இவர் காலத்திலேயே ஐயப்பாட்டிற்கு இடமான செய்திகள் பல இருந்திருத்தல் வேண்டுமெனத் தோன்றுகின்றது.

அன்றியும் ஒருவன் (4, 20, 29), ஒரு திறத்தார் (4, 41, 45, 259), ஒருவன் சொல்லுவது (6, 17), ஒருசார் ஆசிரியர் (17, 33, 43), என்பாரும் உளர் (24, 26), ஒரு கருத்து (51, 53, 252), இருதிறத்தார் ஆசிரியர் (92), ஒரு சாரார் (222, 259, 261), இப்பகுதியர் ஆசிரியர் (236), எனக்கூறுவதை நோக்கின், இவ்வுரையாசிரியருக்கு முன்பே தொல்காப்பியத்திற்குப் பல்லோர் உரை வழங்கிவந்ததென்பது நன்கு விளங்கும்.

செறிப என்பது யாப்புறுத்தல். இஃது யாப்புறத் தோன்றும் என்ப, பிற யாப்புறுத்தற் தோன்றுவனவும் உள என்பதாகும்.

வரலாறு : யாவன், யாவன், யாவர், யாத, யாவை என்பன.

ஐந்து பாலும் அறிபலுற்று வாரா : வினா மாத்திரத்திற்கு * வரும். (கக)

32. அவற்றுள்

யாதென வருஉம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருள்வயின் ஐயந் தீர்த்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாகலு முரித்தே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இறந்தது காத்தல் துதலிற்று.

உரை : அவற்றுள், யாது என்பது தன்னான் அறிப்பப் பட்ட பொருட்கண் ஐயப்பட்டதனைத் தெளிதற்குச் சொல்லவும் பெறும் என்றவாறு.

வரலாறு : நம் எருத்தைத்தனும் யாது கெட்டது? என வரும்.

உம்மை எதிர்மறை.

மற்று, இதுவும் அறியாப் பொருளாதல் ஒக்கும் பிற-
வெனின், முன் யாதும் உணராததன்கட் சொல்லினான்;
அது முற்கூத்திரத்தோடு இதனிடையே வேற்றுமை. முன்-
னர்ச் சூத்திரம், 'எவன் யாது' என்று கூறற்பாலன், எற்-
றுக்கு, 'யாது எவன்' எனக் கூறினான் என்னின், 'யாது'
என்பதனைப் பின்னரும் இங்குக் கொணர்ந்து ஆராய்-
தலின் என்க. அவ்வாறு கூறுது குறிப்புக்கொண்டதனான்,
'நமருள் யாவர் போயினார்?' 'அவற்றுள் எவ்வெருது
கெட்டது?' என்பன கொள்க. (கஉ)

வினாவு மாத்திரத்திற்கு வந்த சூத்திரம் — விதிபேதம்.

33. இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு வினைப்படு தொகையி னும்மை வேண்டும்.

இச் சூத்திரம் என் னுதலிற்றோ வெனின், வரையறைப் பொருட்கண் சொல் நிகழுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று; மரபுவழக் காத்தது எனினும் அமையும்.

உரை : இத்திணை என்று வரையறுக்கப்பட்ட சினைக் கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் வினைப்படுத்துச் சொல்லுமிடத்து இறுதி உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு : நம்பி கண்ணிரண்டும் நொந்தன; நங்கை முலையிரண்டும் வீங்கின என வரும்.

சினைக்கிளவி உம்மை கொடாவிடிற் பிற கண்ணும் முலையும் உளவாவன செல்லுமாகலான், உம்மையன்றிக் கூறுதல் மரபன்று.

இனி, முதற்கிளவி வருமாறு: 'தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார்' என வரும்.

'இருதிணை மருங்கின் ஐம்பாலும் அறிய'—என்னுது, 'இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய' (தொல். சொல். கிளவி. 10) என்று சூத்திரஞ் செய்தானுலாசிரியனேனும், செய்யுட்கண் உம்மையின்றி வருதற்கு உடம்பொடு புணர்த்தான் என்றலும் ஒன்று. இனிச் சூத்திரத்திற் சினை முதற் கூறிய முறையன்றிக் கூற்றினுள் உம்மையின்றி வருவனவும் உள என்பதுபற்றி, உம்மையைத் தொகுத்துக் கூறினான் என்பாரும் உளர். (௩௩)

34. மன்னாப் பொருளு மன்ன வியற்றே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இதையும் மரபுவழக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : மன்னாப் பொருள் என்பது — இல்லாப் பொருள் என்ப: அதனையும் சொல்லுமிடத்து உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு: 'பவளக்கோட்டி லேயானை' ராதவாசனன் கோபிதுள்ளும் இல்லை' என வரும்.

உண்மை பெறுதல் பொழுதுமே கொங்கியே, முதற் சூத்திரத்தொடு மாட்டெறிந்ததெனக் கொங்க. (௩௪)

35. எப்பொரு ளாயினு மல்ல தில்லெனின்
அப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், மற்றுந் சொற்பல்காமைத் தொகுத்தியுக்கும் இலக்கணம் இவ்வென்பது உணர்த்துதல் முதலிற்று.

உரை: எவ்வகைப்பட்ட பொருளாயினும், தன்னுழையுள்ளதல்லதனை இல்லை யெனலுறுமே பெனின், அவன் கூறிய பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறி, இல்லை என்க என்றவாறு.

தன்னுழை உள்ளதன் உண்மை கூறி, இல்லை என்க யென்பது கருத்து.

வரலாறு: 'பயறுளவோ வணிகிர்?' என்றல், 'உழுத்தல்லதில்லை' என்க, தன்னுழை யவை உளவாயின்.

இதன் கருத்து, அவன் வினாவப்பட்ட பொருட்கு இனமாய் பிறிது பொருளே கூறுக என்பது.

இச் சூத்திரம், 'செப்பும் வினையும்' (தொல். சொல். கிளவி. 13) என்பதனுள் அடங்காதாயிற்று, அவன் வினாவிற்குச் செவ்வனிறையாகவன்றிப் பிறிதுமொன்று கொணர்ந்து இறுத்தமையின். (௩௫)

36. அப்பொருள் கூறிற் சுட்டிக் கூறல்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் ஓர் இறுத்தல் வகைமை யுணர்த்துதல் முதலிற்று; மேலதற்கு ஓர் புறனடையுமே என்பது.

உரை : அவன் வினாவின அப் பொருளையே சொல்ல-
லுறுமேயெனிற் சுட்டிக் கூறுக என்றவாறு.

வரலாறு : இவை யல்லது பயறில்லை, இப் பயறல்லது
இல்லை என வரும். (நகூ)

37. பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்ற கும்மே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஒரு
சொல்லுதல் வகைமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.
மேலதற்கோர் புறநடை எனவுமாம்.

உரை : பொருளொடு புணராது நின்ற சுட்டுப் பெய-
ராமே யெனினும், அப் பொருட்டு இயைபுபட வருமே
யெனின் அமையும் என்றவாறு.

வரலாறு : 'இவை யல்லது பயறில்லை' என்புழிப்
'பயறு' என்னுஞ் சொல்லாற் பயன் உணரப்பட்டது;
'அல்லது' என்னுஞ் சொல்லே எதிர்மறுத்து நின்றது.
'இல்லை' யென்னும் சொல்லான் இன்மை உணரப்பட்டது.

இனி, இவை என்னும் சொல் பொருளின்றால், அஃது
என் செய்யும் என்றார்க்கு, அதுவும் பயற்றினையே சுட்-
டிற்றுகலான், அமைக என்பது கருத்து.

இஃது, ஒரு பொருண்மேல் இருபெயர் வழக்காத்-
தவாறு. (நகூ)

38. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்
வினைக்கொருங் கியலுங் காலந் தோன்றிற்
சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்
இயற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஒரு
பொருண்மேல் இருபெயர் வழக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : இயற்பெயர் என்பன இரண்டு திணைந்தும் உரிய பெயர் ; சுட்டுப் பெயர் — ஆன்று சுட்டு முதலாக வரும் பெயர் : அவ்வின்றிப் வினைக்கண் ஒருங்கு நடப்பதோர் காலத் தோன்றுமேயெனின், இயற்பெயர் முன் கூறிச் சுட்டுப் பெயர்தனைப் பின் வைத்துக் கூறுக என்றவாறு.

வரலாறு : 'கொற்றன் வந்தான், அவற்குச் சோறு கொடுக்க' என வரும்.

மற்றுச், 'சுட்டுப் பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவி' எனவே, இயற்பெயர்வழியே கிளப்ப என்பது முடிந்தது.

பின்னை, 'இயற்பெயர் வழிய' எனல் வேண்டா ; அதனால், உயர்திணைப் பெயர்வழியும், அஃறிணைப் பெயர்வழியும் வைத்துக் கூறுக அச் சுட்டுப் பெயர்களை என்றதாம்.

வரலாறு : 'கம்பி வந்தான், அவற்குச் சோறடுக்க', 'எருது வந்தது, அதற்குப் புல்லுக் கொடுக்க' என வரும்.

இனி, 'வினைக்கியலுங் காலத் தோன்றின்' என அமைபும், 'ஒருங்கு' என்ற மிகையதனால், அகர, இகரச் சுட்டே கொள்க.

இனி, 'வினைக்கொருங் கியலுங் காலத் தோன்றிற் சுட்டே கிளக்க' என்பதனால், பெயர்க்கு யாது முன் கூறினும் அமைக என்பதாம்.

வரலாறு : சாத்தன் அவன், அவன் சாத்தன் என வரும்.

இனி, ஒருவன், 'இயற்பெயர்' எனவே, உலகத்து இயன்று வரும் பெயர் எல்லாம் அடங்கும் என்னும்.(௩௮)

39. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரித்தே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இஃது எப்தியது விசக்குதல் நுதலிற்று.

உரை : செய்யுளகத்தாமே யெனிற் சுட்டுப் பெயர் முன் சொல்லி, இயற்பெயர் பின் வைத்துக் கூற்றும் அமையும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘அவனணங்கு நோய்சேய்தா னுயிழாய் வேலன்
விறன்மிகுதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி — முகனமர்ந்
தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி லென்னைகோல்
பின்னை யதன்கண் வினாவு.’

என வரும். இதனுள், ‘அவன்’ என்பது சுட்டு, ‘சேந்தன்’ என்பது இயற்பெயர். (ஈக)

40. சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ்
சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் சேரியத் தோன்றும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஒரு பொருண்-
மேல் இருபெயர் வழக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : மேற் சுட்டுப்பெயர் இயற்பெயரின் வழியே
கிளக்க எனப்பட்டது போலச், சுட்டு முதலாகிய கார-
ணப் பெயரையும் இயற்பெயர்க்கு வழியே வைத்துச்
சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு : ‘சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்லன், அத-
னால், தன் ஆசிரியன் உவக்கும்; தந்தையுவுக்கும்’ எனவரும்.

அதிகாரத்தான், வழிக்கிவத்தல், ‘வினைக்கொருங்கு
இயலும்’ (தொல். சொல். கிளவி. 38) வழிக் கொள்க.

எழுதுமாறு என்பது வினை. முதற் சூத்திரம் பொ-
ருள்வழி வந்தது; இது பொருளது குணத்துவழி வந்தது.

41. சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும்
இயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஒரு
பொருண்மேல் இருபெயர் வழக்காத்தது நுதலிற்று.

உரை : சிறப்புப்பெயரும் இயற்பெயரும் இவற்று உள்வாயின், அன்னிடத்து அவ்விப் பெயர்க்கொடுக்கும்-
கால், அவன் சிறப்புப்பெயரை முன் கூறி, இயற்பெயரைப்
பின் கூறுக என்றவாறு.

வரலாறு : எனது கன்னுடன் : சோழன் கண்களின்
என வரும்.

* உம்மையாற் சிறப்பினாகப் பெயர்க்கும், தொழி-
னாகப் பெயர்க்கும், கன்னிபினாகப் பெயர்க்கும் இயற்
பெயர்களை வழிபே வைத்துச் சொல்லுக.

* வரலாறு : பார்ப்பான் கண்ணன்; வண்ணன் சாத்-
தன் என வரும். கன்னிபினாகப் காரணம் வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க.

சிறப்புப்பெயர் என்பன சிறப்புடைய மன்னரற்
பெறுவன. (சக)

42. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பி ஒன்றிட னிலவே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், ஒரு பொருண்-
மேற் பல பெயர் வழக்காத்தல் துதலிற்று; மரபுவழக்
காத்ததூஉமாம்.

உரை : ஒருபொருளைக் கருதி வேறு வேறு பெயர்
வருமெனின், அப்பெயர் வேறு வேறு தொழில்கோடற்கு
வரும் பெயரெல்லாஞ் சொல்லிய பின்னைத் தொழில்
கொடுக்க, அங்ஙனம் கொடுப்ப வந்த பெயரெல்லாம்
அதற்கு ஒன்றும்; அல்லாக்கால் அதற்கு ஒன்றிடனில்
என்றவாறு.

வரலாறு : 'ஆசிரியன், பேருர்கிழான், செயிற்றி-
யன், இளங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்' எனவரும்.

* உம்மையால் உறுப்பினாகிய பெயர்க்கும் கல்வியினாகிய
பெயர்க்கும் கொள்க. உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க —
பிரதிபேதம்

மற்று, 'எந்தை வருக, எம்பெருமான் வருக, மைந்தன் வருக' எனவும் ஒருபொருட்கு ஒன்றுமாலெனின், அதனை, 'ஞாபகங்கூறல்' (தொல். பொருள். மரபியல். 110) என்னும் உத்திவகையான் உணர்க; என்னை, 'தொழில் வேறு கிளப்பின் ஒன்றிடனிலவே' என்றார். அத்தொழில் வேறு கிளத்தருன் இருவகைப்படும், பெயர்தொறும் ஒரு தொழில் கிளத்தலும், வேறுகிளத்தலும் ஆம். பெயர்தொறும் வேறாய்த் தொழில் கிளத்தலும் வேறு கிளத்தலாம்; அதனால், இச் சூத்திரத்துப் பெயர்தொறும் வேறாய்த் தொழில் கிளத்தலைத், 'தொழில் வேறு கிளப்பின் ஒன்றிடனில்' என்றது.

அங்ஙனம் ஞாபகத்தாற் கொள்வதனையும் ஒரு பொருட்கு ஒன்றுமென்று, மற்று வரும் பெயரெல்லாஞ் சொல்லிப் பின்னைத் தொழில் கிளப்பதனை எடுத்தோத்தினாற் கூறி, அவ்வப் பெயர்தொறும் ஒருதொழில் கிளப்பதனை உத்திவகையாற் கொண்டது என்னையெனின், — 'எந்தை வருக, எம்பெருமான் வருக, மைந்தன் வருக' என்றவிடத்து, ஒரு பொருண்மேலும் நிற்கும் மற்றையதாயின் ஒரு பொருட்கே திரிபுபடாது ஒன்றும். அதனால், அதனை எடுத்தோத்தினனும், இதனை யுத்திவகையானும் கொண்டான் என்பது. (சஉ)

**43. தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென்
றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்.**

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோலெனின், இது திணை வழிவாமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : தன்மைச் சொல்லும், அஃறிணைச் சொல்லும் அவை எண்ணுமிடத்து விராஅய் வரப் பெறும் எனக் கொள்க என்றவாறு.

'தன்மைச் சொல்' எனவே, உயர்திணைச் சொல் எனப் பெறும்.

வரலாறு : ‘யானும் என் என்முன் சாறும்’ —
என வரும்.

‘மருங்கு’ என்ற மிகையான், ‘நீயும் தின் படைக்கல-
முஞ் சாறீர்’ — ‘அவனும் தன் படைக்கலமுஞ் சாறும்’
எனவும் வருதல் கொள்க. (சக)

44. ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல்
ஒருமைக் கல்ல தெண்ணுமுறை நிலிது.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மரபுவழக்காத்-
தல் நுதலிற்று.

உரை : ஒருமை எண்ணின் பொதுப் பிரி பாற்
சொல் என்பது—ஓர் எண்ணாய், இரண்டுபாற்கும் பொது-
வாய், ஒருவன் ஒருத்தி எனப் பிரிந்து நின்று, பால்
வேறுபடுவதாயிற்று; அஃது யாதோவெனின், ஒருவர்
என்பது. அஃது இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்பினும்,
ஒருவர் இருவர் என்று எண்ணும்பொழுதாயின் ஒரு
பாற்கே உரித்தாம் என்பது.

அப் பொதுமையிற் பிரிந்த பாற் சொல் ஒருவன்
ஒருத்தி என்பது : அவை தத்தம் ஒருமை விளங்கி நிற்குந்-
துணை யல்லது அப்பால்மேல் எண்ணுமுறை யோடா
என்பது. (சச)

இனி, எண்ணுதல் களைந்து, ‘ஒருவர்’ என்றக்கால்
இருபாலையும் தழீஇ நிற்கும்; இதுவும் ஒருசார் ஆசிரியர்
உரைப்ப.

இனி, ஒருமை எண்ணின் பொது என்ப ஒருவர்
என்பது :

45. வியங்கோ ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு வரையார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் திணை
வழக் காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : வியங்கோளுடைய எண்ணுப் பெயர் திணை விரவுதல் கடியப்படா என்றவாறு.

வரலாறு : ‘ஆவும் ஆயனும் செல்க’ என வரும். இஃது இனமல்லதனோடு எண்ணினமையின் வழுவாயிற்று. இனி, ‘ஆவும் ஆயனும் செல்க’ என்றவிடத்துச் ‘செல்க’ என்னும் வியங்கோள்வினை இருதிணைக்கும் முடிபு ஏற்றமையின் திணைவழுவமைதியாம். *

மற்று, இன்ன எண் என்பது சூத்திரத்துப் பெற்றிலாமையின் ‘உய்த்துணரவைத்தல்’ என்னும் உத்திவகையான், உம்மையெண்ணும் எனவென்னெண்ணும் எனக்கொள்க ; என்னை, இவ்விரண்டெண்ணும் தொகை பெற்றும் பெறுதும் முடியும் ; மற்றை யெண்ணுக்க னெல்லாம் தொகை பெற்றே முடியும். ஈண்டுத் தொகை பெறும் எண்ணினாற் கூ றி ற் றி ல ா் திணைவழுஉம் ஆகலான் என்பது. (சுரு)

46. வேறுவினைப் பொதுச்சொ ட் லோருவினை கிளவார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மரபு வழக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : வேறு வேறு வினையையுடையவாய் நின்ற சொற்களை ஒரு வினையாற் சொல்லற்க என்பது ; எனவே, பொது வினையாற் கிளக்க என்பதாம்.

இனி, ஒருவும் வினை என்பது ஒருஉவினை என்றாயிற்று என்றலும் ஒன்று ; ஒருஉதல் என்பது நீங்குதல்.

அவை : அடிசில், அணிகலம், இயமரம் என்பன : அவற்றைப் பொதுவினையாற் கூறுமாறு :

அடிசில் அயின்றார், அணிகலம் அணிந்தார், இயமரம் இயம்பினார் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க.

* அமைதியாமாயிற்றுமேன்க — பிரதிபேதம்.

† ஒருஉவினை — என்றும் பாடம்.

மற்று,

‘ஊன்றுவை கற்சோ றுண்டு வருந்தம்’ [புற. - 14.]

என வந்ததால் எவன், அது பா - மறிந்து திருத்தித்
கொள்க. (சக)

47. எண்ணுங் காலு மதுவதன் மரபே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மரபு
வழுக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை: வேறு வேறு வினையடிபைபொற்களை
பெண்ணுங்காலும்பொது வினையற் சொல்லுப என்ற-
வாறு.

வரலாறு: ‘பாழங் குழலும் பறையும் இயம்பினார்’
என வரும். (சஎ)

48. இரட்டைக் கிளவியிபட்டுப்பிரித் தசையா.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மரபு
வழுக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை: இரட்டிததுச் சொல்லும் சொற்கள் அவ்-
விரட்டுதலிற் பிரித்துச் சொல்லப்படா என்றவாறு.

வரலாறு: சுருசுருத்தது, சுறுசுறுத்தது, கறுகறுத்-
தது என, இசையுங் குறிப்பும் பண்பும் பற்றி வரும்.

49. ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுள்பொரு ளொழியத் தொரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையும் உயர்திணை மருங்கி னுபஃறிணை மருங்கி னும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மரபு
வழுக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை: ஒரு பெயர்ப்பட நின்ற பொதுச் சொற்-
களைச் சொல்லுங்கால் ஆண்டுள்ள பொருள் எல்லாம்

எடுத்துச் சொல்லாது, தெரிபு வேறுகிளந்து தலைமையானும் பன்மையானும் கூறுக, இரு திணைக்கண்ணும் என்றவாறு.

வரலாறு : சேரி என்பது பலர் இருப்பதுமன் : ஆயினும், ஆண்டுச் சில பார்ப்பனக் குடி உளவேல், அதனைப் பார்ப்பனச் சேரி என்பது ; இஃது உயர்திணைக்கண் தலைமைபற்றி வந்தது.

அத் திணைக்கண் பன்மைபற்றி வருமாறு :

எயின நாடு, குற்றினை நாடு என வரும்.

இனி, அஃறிணைக்கண் தலைமைபற்றி வருமாறு : கழுகந்தோட்டம் என வரும்; மற்றைய பொருள் பயின்று, கழுகு ஒன்றிரண்டு உண்மை நோக்கிச் சொன்னாரேல் தலைமையாம். இனிக் கழுகு ஆண்டு நெருங்கி மற்றைய சிலவாதல் கண்டு சொன்னாரேல் அதுவே பன்மையாற் பெற்ற பெயருமாம் :

ஒடுவங் காடு, காரைக் காடு என்பன பன்மையாற் பெற்ற பெயர். (சக)

50. பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லாமயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மரபு வழக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : மேனின்ற அதிகாரத்தால் உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் பெயரினும் தொழிலினும் பிரிந்து வருமவை யெல்லாம் மயங்குதற்குச் செல்லா ; வழக்கு வழிப்பட்டன ஆகலான் என்பது, என்றவாறு.

அவைதாம் பெண்ணொழி மிகுசொல்லும், ஆனொழி மிகுசொல்லும் என இருவகைப்படும்.

வரலாறு :

உயர்திணைக்கண் பெயரிற் பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல் வருமாறு : 'வடுகார் அடுகார் மக்கள் யுடையர்' எனவரும்.

அத்திணைக்கண் பெயரிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகு சொல் வருமாறு : 'பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த நட- டிற்கண் நால்வர் மக்கள் உளர்' எனவரும்.

இனி, அத்திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த பெண்- னொழி மிகுசொல் வருமாறு : 'அரசர் ஆயிர மக்களோடு தாவடிபோயினார்' எனவரும்.

அத்திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகு சொல் வருமாறு : 'இன்று இவ்வூரெல்லாம் கைகள் ஆடுப' எனவரும்.

இனி, அஃறிணைக்கண் வருமாறு : 'நம்பர்கள் ஆயிரம் பானையுடையன்' என வரும்.

இஃது அத் திணையிற் பெயரிற் பிரிந்த பெண்ணொழி மிகு சொல் :

'நம்பி துறு எருமையுடையன்' என வரும்; இஃது அத் திணையிற் பெயரிற்பிரிந்த ஆணொழி மிகு சொல்.

இனி, அத் திணைக்கண் தொழிலிற்பிரிந்து வருமாறு : 'இன்று இவ்வூர்ப் பெற்ற மெல்லாம் உழவொழிந்தன' என வரும்; இஃது அத் திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல்.

'இன்று இவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லாம் அறங் கறக்கும்' என வரும்; இஃது அத் திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகுசொல்.

இனி, 'எல்லாம்' என்றதனால், ஆணொழி மிகு சொல்- லும், பெண்ணொழி மிகுசொல்லும் அன்றிச் சிறப்புப் பற்றி நிற்பனவும், பொதுவாய் நிற்பனவும், மிகுதி வகை- யான் நிற்பனவும்கொள்க. அவை வருமாறு :

‘அரசர் பெருந்தெரு’ என்பது சிறப்புப்பற்றி வந்தது.

‘ஆ தீண்டு குற்றி’ ‘ஆனதர்’ என்பன பொதுவாய் நிற்பன.

இனி, மிகுதிவகையாற் சொல்லுவன வருமாறு: ‘இவர் பெரிதுங் கால்கொண் டோடுப’--‘இவர் பெரிதுஞ் சோறுண்ப’ எனவரும் உயர்திணைக்கண்.

இனி, அஃறிணைக்கண், ‘இவ்வெருது புற்றின்னுட்’ எனவரும்.

இவை யெல்லாம் மிகுதிவகையான் விளக்கினவாறு.

51. பலவயி னுனு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர் அஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது திணைவழு அமையுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

உரை : பலவிடத்தினுனும் உயர்திணையும் அஃறிணையும் விரவி எண்ணப்படும் பொருள் அஃறிணை முடிபினவாம் செய்யுளாகத்து என்றவாறு.

வரலாறு :

‘வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர்
சுகோடு பேயெருமை யென்றிவை யாறும்
குறுகா ரறிவுடையோர்.’

எனவரும்.

இனிப், ‘பலவயினுனும் அஃறிணை முடிபின செய்யு-
ளுள்ளே’ எனவே, சிலவயினுன் அஃறிணை விரவாது உயர்திணையான் எண்ணி, அஃறிணை முடிபிற்குளும் உண்டு செய்யுளாகத்து என்றவாரும்.

அது வருமாறு :

‘பாணன் பறையன் துடியன் கடம்பனென்
நந்நான் கல்லது குடியு மில்லை.’

[புறநாடு 335.]

என வரும்.

(டுக)

52. வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொலென்
றாயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், பல பொருள்
ஒரு சொல்லின் வகையை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: வினையான் வேறுபடும் பல பொருள் ஒரு
சொல்லும், வினையான் வேறுபடாத பல பொருள் ஒரு
சொல்லும் என அவ்வினாந்த வகைப்படும் பல பொருள்
ஒருசொல் என்றவாறு.

மற்றொரு பிரதியிற் கண்ட உரை:

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஒரு சொல்லான்
வரும் பலபொருள் வகை கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: பலபொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல், வினை
வேறுபடுகின்ற பலபொருள் ஒரு சொல் என, வினை வேறு
படாஅப் பலபொருள் ஒருசொல் என இரு வகைப்-
படும் என்றவாறு.

பல பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல்லினைப் பிற
வகைப்படுத்திப் பகுத்தல் ஒல்லுமெனினும் வேறுபடுத்-
திக் கோடற்கண் வினையே சிறப்புடைமையின் இங்ஙனம்
வகுத்தோதினார். (ருஉ)

53. அவற்றுள்

வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினுந்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், வினை வேறு
படுஉம் பலபொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: முற்படப் பகுத்தோதியவற்றுள், வினை
வேறுபடுஉம் பலபொரு ளொருசொல்லே அறியுமிடத்து,
வேறுபடு வினையினனும் இனத்தினனும் சார்பினனும்
அறியப்படும் என்றவாறு.

வேறுபடு வினையான் அறிய வருமாறு :

மாதளிர்ந்தது, மாபூத்தது, மாகாய்த்தது எனவரும்.
இவ்வினை மர மாவிற கல்லது ஏலாது. பிறவும் அன்ன.

‘மாவும் மருதும் ஒங்கின’ என்பது, இனத்தான்
மாமரம் என விளங்கும்.

‘மாவும் மரையும் புலம்படர்ந்தன’ என்றால், விலங்கு
மா என்பது அறியப்படும்.

இனிச் சார்பினான் அறியவருமாறு: விற்பற்றி நின்று,
‘கோல் தா’ என்றால், கணைக்கோலின்மேல் நிற்கும்,
அதற்குச் சார்பு அதுவாகலான். குதிரைமேலிருந்து,
‘கோல் தா’ என்றால், மத்திகைக் கோலாம் ஆகலானும்,
சுள்ளற்கோலாம் ஆகலானும் செல்லும் ; அதற்குச்
சார்பு அதுவாகலான். பிறவும் அன்ன. (ரு௩)

54. ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அம் மூன்று
வகையான் உணர்ந்தவாறு போலாது, உணராமை நிற்கு-
மாறுடைத்து இச்சொல் என்பது உணர்த்துதல் நுத-
லிற்று.

உரை : ஒன்று வினை என்பது — பொது வினை ;
பொது வினையாயிற் பகுதியுணராமற் றேன்றும் என்ற
வாறு.

அது வருமாறு: ‘மா வீழ்ந்தது’ என்றவிடத்து, இன்ன
மா என்பது உணர்த்தல் ஆகாது: பொதுவாய் நிற்கும்.()

55. வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொல்
நினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், வினை வேறு-
படாஅப் பலபொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : வினை வேறுபடாஅப் பல பொருள் ஒரு சொல்ல ஆராயுமிடத்து இன்னதென்று அறிபக் கிளந்தே சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு : 'ஆன் கன்று நீருட்டிக' என வரும்.

நினைதல் என்பது ஆராய்தல்.

ஆராயுமிடத்துக் கிளந்து கூறா எனவே, ஆராய்ச்சியில்லாத இடத்தாமிற் கிளவாதே கூற அமைபும் என்பதே அமைபும். ஆராய்ச்சியுடைய நிலம் என்பது எருநிலம்; யாதோ வெனின், 'கன்று நீருட்டிக' என்றவிடத்து, ஆன் கன்றும், எருமைக் கன்றும், பூங்கன்றும் எனப் பலவும் ஆங்கு உளவாபின், அவன் சொன்ன கன்று கிற்பப், நிறி-தொரு கன்று நீருட்டல் வடிவாம். அதனான், இன்னுழி இன்னகன்று என்று கிளந்து சொல்லுக: அல்லாக்கால், இன்ன கன்று என்று கிளவாதே சொல்ல அமைபும். மேற்குத்திரத்தின் துணியும் இதவே.

வேறுபடு வினையும் இனமும் சார்பும் வேண்டாமை உணர்புழிபாபின் அவையின்றியும் அமைபும் என்பது. ( )

56. குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், மரபு வழக்காத்-தல் துதலிற்று.

உரை : தான் ஒரு பொருளைச் சொல்லக்கருதுமேல், அதனை இற்றென்று தெரித்துச் சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு : உலற்றந் நிறமின்றிப் பயின்றார் ஒரு சான்றார் மயிர் நீட்டி உலறிசின்ருரைக் கண்டு, ஒருவன், எம்பெருமான் உலறிசின்றீரால் என்றக்கால், வாளாதே உலறினேன் என்னற்க, இது காரணத்தால் உலறினேன் என்க; இது தனக்கு உற்றதுரைத்தது. பிறவும் அன்ன.

இது செப்பு வழுவற்க என்று காத்தவாறு என்ப ஒரு திறத்தார்.

இனித் தெரித்துச் சொல்லாக்கால் வழுவேயாபினும்
அமைக எனக் காத்தவாறு.

இனி, ஒரு கருத்து: உலகினுள் ஒப்பமுடிந்தபொருளை
ஒருவன் ஒவ்வாமை சொல்லுமே எனின், இது காரணத்-
தின் ஒவ்வாமை நோக்கிச் சொல்லினன் என்று தெரித்-
துச் சொல்லுக என்றவாறு.

‘பல்லோர்தோ டோய்ந்து வருதலாற் பூம்போய்கை
நல்வய லூரநின் றுர்புலாஅல் — புல்லேருக்க
மாசின் மணிப்பூணைம் மைந்தன் மலந்தமையாற்
காதற்றாய் நாறு மேமக்கு.’

என வரும்.

(நசு)

57. குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே
அடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை யரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி
காதல் சிறப்பே செறற்சோல் விறற்சோலென்
ருவறு மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
அன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லாம்
உயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினும்
அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், திணை வழக்
காததல் நுதலிற்று.

உரை: குடிமை யாண்மை தொடக்கத்தனவும்,
பிறவும் அந்நிகரன எல்லாம் உயர்திணையல்லவும், உயர்
திணைப் பொருளைச் சார்ந்து நிகழுங்குணங்களும், உயர்
திணைப் பொருளைப் பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலின், உயர்-
திணையைப்போல வழங்கல் வேண்டுமே யெனினும், அஃ-
றிணைபைச் சொல்லியாங்குச் சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு :

அவர்க்குக் குடிமை நன்று :	...	...	குடிமை.
அவர்க்கு ஆண்மை நன்று :	...	...	ஆண்மை.
அவர்க்கு இளமை நன்று :	...	...	இளமை.
அவர்க்கு மூப்பு நன்று :	...	...	மூப்பு.
அவர்க்கு அடிமை நன்று :	...	...	அடிமை.
அரசு வன்மை நன்று :	...	...	வன்மை.
விருந்து வந்தது :	...	...	விருந்து.
அக்குழு நன்று :	...	...	குழு.
பெண்மை அடங்கிற்று :	...	...	பெண்மை.
அரசு நிலைத்தது :	...	...	அரசு.
மகவு நலிந்தது :	...	...	மகவு.
குழவி யழுதது :...	...	...	குழவி.

என வரும்.

அலி வந்தது — இது தன்மை திரிபேயர்.

குருடு வந்தது — இஃது உறுப்பின் கிளவி.

‘என் காதல் போலிவாயிற்று’

‘என் யாண வந்தது’

இவை முறைபே காதலும் சிறப்பும் கெழீஇ வந்தன.
காதல் கிள்ளிபிணையும், பாணை மகவினையும் பற்றி வந்தன.

கேழீஇயிலி வந்தது — இது சேறற்சொல்.

விறற்சொல் விறலை யுணர்க்குதல் : அது,

‘பேருவிறல் வந்தது’

என வரும்.

பேடி வந்தது, குரிசில் வந்தது

என்னுந் தொடக்கத்தனவும் அறிந்துகொள்க.

இதுவும் ஒருசார் ஆசிரியன் உரைப்பது :

இனிக் குடிமை பாண்மை என்றித்தொடக்கத்தன
ஒருவன், ஒருத்தி, பலர் என்னும் மூன்று பாற்றும் பொது-
வாய்ப் பின் முடியுங்கால் அவ்வினை முடிபிறர்கு என்பது.
வன்மை என்பது மூன்று பாற்றும் பொதுவாய் நிற்பது

யாண்டுப் பெறுதுமோ எனின், வழக்குப் பெற்றுழிக்
கொள்க. (ருஎ)

58. கால முலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வருஉம்
ஆய் ரைந்தொடு பிறவு மன்ன
ஆவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றேரவெனின், இதுவும் உயர்-
திணையான் முடியாத அஃறிணையான் முடியும் என்பது
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: காலம், உலகம் என்றித் தொடக்கத்தன-
வும் உயர்திணை யெனினும் உயர்திணைப் பால் பிரிந்து
இசையா; அஃறிணையான் இசைக்கும் என்றவாறு.

வரலாறு:

இவற்குக் காலம் ஆயிற்று:	...	...	காலம்.
உலகம் பசித்தது:	...	...	உலகம்.
உயிர் போயிற்று:	...	...	உயிர்.
உடம்பு நன்று:	...	...	உடம்பு.
* இவற்குத் தெய்வம் ஆயிற்று:	...	...	தெய்வம்.
இவ் வினை நன்று:	...	...	வினை.
இவனைப் பூதம் புடைத்தது:	...	...	பூதம்.
ஞாயிறு எழுந்தது:	...	...	ஞாயிறு.
திங்கள் எழுந்தது:	...	...	திங்கள்.
சோல் நன்று:	...	...	சோல்.

என வரும்.

‘பிறவும்’ என்றதனால், ‘வெள்ளி’ எழுந்தது, செவ்-
வாய் எழுந்தது’ என்பன கொள்க.

* ‘இவற்குப் பால் ஆயிற்று’ எனவுமாம்.

இச் சூத்திரம் தெய்வம், கட்டிய பொருள் அற்றனை-
யான் முடிபேற்றல் கூறினார் என்ப ஒரு திறத்தார்.
அற்றன்று, சண்டுத் தெய்வமும் உள், மட்டளும் உள்;
இனி, மேற் சூத்திரம், 'முன்னித் தாம் உணரப்படும்'
என்றவாறு கூறினார், இச் சூத்திரம் உயர்நினைப்பொருளை
அற்றனை முடிபு ஏற்பனவற்றிற்குக் கூறினார் என்பது.

உலகம் என்பது உலகத்தார் மேற்று; உடம்பு
என்பது உடம்புடையார் மேற்று என்பது. (௫௮)

59. தின்றுங் கிசைத்த விவராயல் பின்றே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், 'குடிவாய்ப்பான்மை'
[கிளவி ௫௭] என்பதற்குப் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: இச் சொல்லப்பட்டவைபிறந்து நன்றிக்கு
இசைத்தல் இயல்பின்று என்பது.

எனவே, மேற் சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டனவற்-
றுக்கு நின்றங்கு இசைத்தல் இயல்புமாம் என்பது.

வரலாறு: குடிமை நல்லன், வேர்து செங்கோலன்
என வரும். (௫௯)

60. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தாவா.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இது, 'நாவம்
உலகம்' [கிளவி-58] என்பதற்குப் புறனடை உணர்த்து-
தல் நுதலிற்று.

உரை: வேறிடம் என்பது வேறு வாய்பாடு; வேறு
வாய்பாட்டாற் சொல்ல இசைக்கும், ஒதிய வாய்பாட்-
டாற் சொல்ல இசையாது என்பது.

வரலாறு: நாவன் கொண்டான், உலகத்தார் பசித்-
தார் என வரும். (௬௦)

61. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இஃ குத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், 'இனச் சுட்டில்-
லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை' [கிளவி - 18.] என்-
னும் குத்திரத்திற்குப் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : மேற் 'பண்புகொள் பெயர்க் கொடை'
[கிளவி-18.] வழக்கினுள் இனம்பெற்றே நிற்க என்றான்,
இனி இனமின்றியும் நிற்கும் வழக்கினுள் என்றவாறு.

வரலாறு : பெருங் கொற்றன், பெருஞ் சாத்தன் என
வரும்.

அற்றன்று, அவையும் ஆண்டே படங்கும்; மற்றென்னை
கருதியது எனின், இஃது அருத்தாபத்தி பெற்றது என்க.

‘விதந்த மொழியினம் வேறஞ் செப்பும்’

என்பது பரிமாண குத்திரம். இதுவும் அப்பொருட்டு.

வரலாறு : ‘மேலேச்சேரிக் கோழி அலைத்தது’ என,
‘கேழச்சேரிக் கோழி அலைப்புண்டமை’ சொல்லா-
மையே முடிந்ததாம்; ‘குடங் கொண்டான் விழந்தான்’
என்றவழிக் குடம் விழந்தமை சொல்லாமையே முடிந்த-
தாம். இந்நிகரண இனஞ் செப்பின. ‘செப்பலும் உரித்து’
எனவே செப்பாதன, ‘ஆ வாழ்க, அந்தணர் வாழ்க’
என்றவழி, ஒழிந்தனவும், ஒழிந்தாரும் சாக என்றவாறு
அன்று என்பதாம். (சூக)

62. கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும் பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடைபே.

இஃ குத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், திணைவழிக்
காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : கண்ணன், தேவன், மூலன், பிறவும் பன்மைப் பாலாற் கூறுதல் நடப்பாடின, நம் கிளைக்கெனும் எழுத்தல்லாதவிடத்து என்றவாறு.

வரலாறு : மன் கல்லன், தேவன் கல்லன், மூலன் கல்லன் எனவரும்.

‘பிறவும்’ என்றதனால், புருவம் கல்லன், காது கல்லன் என்பனபோல்வன கொள்க.

இனி, ஒருமை நட்பிய சினைக்கிரவி ஒருமை கூறும் நடப்பாடில்லன. அவற்றிற்கு ஒத்து என்னை பிறவெனின், மேற், ‘கால் முலகம்’ [கிளவி - 58] என்று திணைவழக்காத்து வாராகின்ற அதிகாரத்திடைபே, ‘எடுத்த மொழி யினஞ் செப்பலு முரிந்தே’ [கிளவி - 61] என்னும் சூத்திரத்தை இடனன்றி வைத்தார் : அது கிலமாகத் தந்து உரைத்தவற்றையும் கொள்க என்பது.

வரலாறு : மூக்கு கல்லன், கொப்பூழ் கல்லன் எனவரும். (கூஉ)

முதலாவது கிளவியாக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வேற்றுமை யியல்

63. வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், வேற்றுமை எனப்பட்ட சில பொருள் உணர்த்தினமைபின், வேற்றுமை யியல் என்னும் பெயர்த்து. மேல் ஒத்தினுள் நால்வகைப்பட்ட சொற்களையும் பொருள்கள்மேலாமாறு கூறிப் போந்தான்; அவற்றுள் முதலது பெயர்ச் சொல்; அதனது இலக்கணம் உணர்த்திய எடுத்துக்கொண்டான். இது மேலோத்தினொடு இயைபு எங்ஙனம் உணர்த்தினோ வெனின், பயனிலை செப்பலும், உருபேற்றலும், காலந்தோன்றாமைபும் பெயரது இலக்கணம் என உணர்த்தினான் என்பது.

மற்று, இத் தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், தன்னால் உணர்த்தப்படும் பொருளை இணைத்து என்று வரையறுத்தல் நுதலிற்று.

உரை: வேற்றுமை என்று சொல்லப்படுவன எழுவகைய என்றவாறு.

இவ்வேற்றுமைகள் பொருள்களை வேற்றுமை செய்யுமாறு, அவற்றவற்றுச் சிறப்புச் சூத்திரத்தான் அறிக.

64. விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், ஒழிந்த வேற்றுமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: விளிகொள்வதன்கண் விளியோடு எட்டு வகைப்படும் என்றவாறு.

வேற்றுமை விளிகொள்வது என்பது பெயர்தன்கண் விளி என்றவாறு. விளித்தல் என்பது கூறுதல்.

இதையும் மேலவற்றோடு ஒத்த சிறப்பின்றுகலாள் வேறு போந்து கூறினார் என்பது. என்கை ஒவ்வாவாறு எனின், இதனை ஏற்கும் பெயரும் ஏலாப்பெயரும் உள என்க. அஃதாமாறு விளிமரபினிற் கூறுதாம். (உ)

65. அவைதாம்

பெயர் ஐ ஒடு கு

இன் அது கண் விளி யென்னு மீற்ற.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், வேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அப்பெயரே பெயர், அம்முறைபே முறை; ஈற்ற என்பது இவ் விளிவேற்றுமை ஈறுகவுடைய என்றவாறு. அவைதாம் என்பது மேற் சொல்லப்பட்டன என்றவாறு. (ங)

66. அவற்றுள்

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், திறுத்த முறையானே முதற்கண் தின்ற பெயர்வேற்றுமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: எழுவாய் வேற்றுமைப்பெயர் முதல் வேற்றுமைப்பெயர் என்றவாறு.

இனித் 'தோன்றுநிலை' என்றதனால், மேற்குத்திரத்துக் கூறப்படும் அறுவகைப் பயனிலையும் தோன்ற நிற்கும்பெயர் எழுவாய் வேற்றுமையாவது என்றவாரும்.

என்னை, 'ஆயன் சாத்தன் வந்தான்' என்புழி, ஆயன் என்பதூஉம் பெயர், சாத்தன் என்பதூஉம் பெயர்; ஆயினும், இரண்டிற்கும் இரண்டு பயனிலை தோன்ற நில்லாமையாற் சாத்தன் என்பதூஉம் வந்தான் என்பதூஉம் ஆயன் என்பதற்கே பயனிலை; அதனால், சாத்தன் என்பது ஆண்டு எழுவாய் வேற்றுமையாயிற்று என்பது.

இனி, பெயரை எழுவாய் வேற்றுமை யென்றும் விளிவேற்றுமை யென்றும் உரைத்தீரால், இரண்டனுக்கும் தம்முள் வேற்றுமை யென்னெனில், ஈறு திரியாது உருபேற்றல் எழுவாய் வேற்றுமையது இலக்கணம்; ஈறு திரிந்து உருபேற்றல் விளிவேற்றுமைய திலக்கணம் என்பது அறிக. || (ச)

67. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல்
வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற்கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்
றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட எழுவாய் வேற்றுமை என்பது இவ் வறுவகைப்பட்ட பயனிலையும் ஏற்பது என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'ஆ உண்டு' என்பது பொருண்மை சுட்டல்.
'ஆ செல்க' என்பது வியங்கொள வருதல்.
'ஆ கிடந்தது' என்பது வினைநிலை யுரைத்தல்.
'ஆ எவன்?' என்பது வினாவிற்கேற்றல்.
'ஆ கரிது' என்பது பண்புகொள வருதல்.
'ஆ பல' என்பது பெயர்கொள வருதல்.

இவை எல்லாம் பெயர்வேற்றுமைப் பொருள் என்பது.

‘அன்றி அனைத்தும்’ என்பது அந்துனைப் பொருள் எல்லாம் என்றவாறு. (டு)

68. பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே
யவ்வு முரிய வப்பா லான.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், தொகைச்சொல்-
லும் பயனிலை ஏற்கும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அறுவகைத் தொகைச் சொல்லும் எழு-
வாய் வேற்றுமைப் பயனிலைப்படும் பிழையாது வரும்
என்றவாறு.

வரலாறு :

யாணக் கோடு உண்டு
யாணக் கோடு செல்க
யாணக் கோடு வீழ்ந்தது
யாணக் கோடு யாது
யாணக் கோடு வெளிது
யாணக் கோடு பத்து

எனவரும், பிறவுமன்ன.

இனி ஒரு கருத்து — ‘பெயரினாகிய தொகையுமா-
ருளவே’ என்பது, பெயரும்பெயருந்தொக்க தொகையும்
என்றவாறு. உம்மையான் வினையும் பெயருந் தொக்க
தொகையும் எழுவாய் வேற்றுமைப் பயனிலைப்பாடு
பிழையாது வரும் என்று கொள்க.

அது, ‘கொல் யானை’ என்பது. (சு)

69. எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
யவ்விய நிலையல் செவ்வி தென்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னும் எழு-
வாய் வேற்றுமைக்காவதோர் திறமுணர்த்துதல் நுத-
லிற்று.

உரை : எல்லாப் பெயரும் பயனிலைப்பட நின்றற் றன்மையில் திரியாமை அதற்குச் செவ்விது என்ப; பிறிது அதற்குச் செவ்வியதாகாமையு முடையது என்றவாறு.

யாதோ எனின், உருபேற்றலும் பெயர்திலக்கணம். அவ்வுருபேற்றலை யுடையதாகாது எனலுமாம்.

ஓரோ பெயரென்பது என்னை? நீயிர் என்பது பெயர்; பெயராயினும், நீயிரை என்று உருபேலாது. பிறவும் அன்ன. (எ)

70. கூறிய முறையி னுருபுதீலை திரியா தீறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உருபேற்ற- லும் பெயர்திலக்கணமும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : மேல் அவைதாம், ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்றோதிய முறையாற் கிடந்த உருபு முறைமையிற் றிரியாதே பெயரது நற்றுக்கண் வந்து *நிற்கும் இயல்- பினையுடைய என்றவாறு.

வரலாறு : சாத்தனை, சாத்தனெடு, சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன்கண் எனவரும்.

‘நிலைதிரியாது’ என்றது, இவை இடைச்சொல்லாக- லால், தம்மீறுதிரிதல் என்னும் இலக்கணமுடையகொல்- லோ எனின், அவை இல என்றற்குக் கூறினான் என்பது. அன்றியும் முன்னர் வேற்றுமை மயங்கியலுள்,

‘கு - ஐ ஆன்என வருஉம் இறுதி

அவ்வோடு சிவணும்’

[வேற். மயங். - 25.]

என்று செய்யுட்கண் திரிபு கூறுபவாகலானும் அது சொல்லினார் என்பது. (அ)

* நின்றல் இயல்பு — எனவும் பாடம்.

71. பெயர் தலைக் கிளவி காலந் தோன்று
தொழிறிலை யொட்டு மொன்றலங் கடையே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும்
அது, பெயர்க்கண்ணை கிடந்ததோர் இலக்கணம் துத-
லிற்றுகலின்.

உரை : பெயர்ச் சொல் காலந் தோன்று; தொழிற்-
பெயராய்ந் காலம் தோன்றுந் என்றவாறு.

வரலாறு : சாத்தன் என்பது காலந்தோன்றுது,
உண்டான் என்பது காலந்தோன்றிற்று. மற்றுந்
தொழிற் பெயரெல்லாங் காலந்தோன்றும்.

அற்றன்ற, பெயர்ச் சொல் காலந் தோன்று எனவே,
தொழிற் பெயர் காலந்தோன்றுதலும் தோன்றலையும்
உடைய என்பதாம்.

இனி ஒரு கருத்து : தொழில் தலைப் பெயர்ச் சொல்
காலந்தோன்று, காலம் ஒட்டுந் தொழிற்பெயர் அல்லாத
விடத்து என்றவாறு.

காலந்தோன்றுதன : உண்டல், தின்றல் என்பன;
இவை அத் தொழின்மேல் நின்ற பெயர். இனிக் காலம்
ஒட்டும் தொழிற்பெய ராவன : உண்டான், தின்றான்
என்பன ; இவை அத் தொழில் செய்வான்மேல் நின்ற
பெயர். (கூ)

72. இரண்டாகுவதே

ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
பெய்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்
பவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே
காப்பி னோப்பி னூர்தியி றிழையி
னோப்பிற் புகழிற் பழியி னென்ற
பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலி னுவத்தலிற் கற்பி னென்ற
வறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றெகுத்தலிற் பிரித்தலி

னிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்ற
 வாக்கலிற் சபர்தலிற் செலவிற் கன்றலி
 னேக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்ற
 வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள
 வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இஃது இரண்டாம் வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : இரண்டாம் எண்ணு முறைமைக்கண்ணது ஐ என்னும் பெயரையுடைய வேற்றுமைச் சொல்; அது யாண்டு வரினும் வினையும் வினைக்குறிப்பும் என அவ்விரண்டையும் தனக்குத் தோற்று நிலமாக உடைத்து என்றவாறு.

அவ்விரண்டும் நிமித்தமாகத் தோன்றும் எனினும் அமையும்.

‘மரத்தைக் குறைத்தான்’ என்பது வினைபற்றிவந்தது.

‘குழையை யுடையன்’ என்பது வினைக்குறிப்புப் பற்றி வந்தது.

‘அதுவே’ என்பது அவ் விரண்டாம் வேற்றுமை தானே என்று தெரித்தவாறு.

இனி, அவ் வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி, அது வருமாற்றுக்கு உதாரணப் பகுதி காட்டுதும் :

ஊரைக் காக்கும், கிளியை யோப்பும், யானையை யூரும், எயிலை யிழைக்கும், தாயை ஒக்கும், ஊரைப் புகழும், நாட்டைப் பழிக்கும்.

என்றோ என்பது எண்ணிடைச் சொல்.

ஊரைப் பெறும், ஊரை யிழக்கும், மனைவியைக் காதலிக்கும், படையை வெகுவும், ஊரைச் செறும், தாயை யுவக்கும், நூலைக் கற்கும்.

என்று என்பது எண்ணிடைச் சொல்

நாளை யறுக்கும், மரத்தைக் குறைக்கும், நெல்லைத் தொகுக்கும், வேலைபப் பிரிக்கும், பொன்னை மறுக்கும், அரிசியை அளக்கும், அடைகாபை எண்ணும், ஊரை யாக்கும், வாய்க்காலைச் சாக்கும், நெறியைச் செல்லும், குதினைக் கன்றும், கொப்பை கோக்கும், கள்ளரை யஞ்சும், நாட்டைச் சிதைக்கும் எனவரும்.

என்று என்பன எண்ணிடைச் சொற்கள்.

ஈண்டு தின்ற 'இன்'களெல்லாஞ் சாரியை ஆயின.

'பிறவும்' என்றது இவைபல்ல பிறவும் என்றவாறு.

வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருவன வெல்லாம் இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருள்.

அவை : விரலை முடக்கும், நானினை வளைக்கும் என்பன போல்வன வினை.

ஊரை யின்புடையான் என்பது போல்வன வினைக்குறிப்பு.

'அம் முதற்பொருள் என்ன கிளவியும் அதன் பால என்மனார்' என்பது — அவ்வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருவன வெல்லாம் முதலாய் வருஉம் எவ்வகைப்பட்ட சொல்லும் இவ்விரண்டாம் வேற்றுமைக் கூற்றன என்ப. என்றவாறு. (க0)

73. மூன்றாகுவதே

ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே
யதனி னியற லதற்றகு கிளவி
யதன்வினைப் பதித லதனி னாத
லதனிற் கோட லதனொடு மயங்க
லதனோ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி
யதனோ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி

யதனோ டியைந்த வொப்ப லொப்புரை
யின்னா னேது வீங்கென வருஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், முறையானே
மூன்றும் வேற்றுமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : மூன்றும் எண்ணு முறைமைக்கண்ணது
ஒடு என்னும் பெயரையுடைய வேற்றுமைச் சொல் ; அது
வினை முதலும் கருவியும் என இரண்டினையும் தனக்குப்
பொருளாக உடையது என்றவாறு.

வரலாற்று : ‘நாயாற் கோட்பட்டான்’ என்பது வினை
முதல்பற்றி வந்தது. ‘வேலால் எறிந்தான்’ என்பது
கருவிபற்றி வந்தது.

இனி, அவ்வினைமுதலும் கருவியும் பற்றி வருமாற்றை
விரிக்கின்றார் :

அதனினியறல்,

‘தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்’ [குறுந்தொகை—61.]

இது தச்சனாற் செய்யப்பட்டது என்பதாம்.

அதற்றத கிளவி :

‘வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி’ என்பது.

அதன் வினைப்படுதல் :

‘நாயாற் கோட்பட்டான்’ என்பது.

அதனிதாதல் :

‘வாணிகத்தானாபினை’ என்பது.

அதனிற் கோடல் :

‘காணத்தாற் கொண்ட அரிசி’ என்பது.

அதனோடு மயங்கல் :

‘எள்ளொடு விராஅய அரிசி’ என்பது.

அதனோடு இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி :

‘சாத்தனோடு வந்தான் கொற்றன்’ என்பது.

அதனோடியைந்த வேறல்னைக் கிளவி :

‘மலையொடு பொருத மாஅல் பா’ன’ என்பது.

அதனோடியைந்த வொப்பல் ஒப்புரை :

‘முத்தொடு முழாக் கோத்து’ என்பது.

ஒவ்வாதனை ஒப்பித்தல் ஒப்பலொப்புரை.

இன்னான் என்புழியும் ஏது வினைக்கண்ணாம் வரும் மூன்றும் வேற்றுமை. இன்னான் என்பது, ‘கண்ணாற் கொத்தை, காலான் முடவன்’ என்பன.

ஏது என்பது, ‘முயற்சிபாற் பிறத்தனான் சொல்லு நிலையாது’ என்பது.

அன்ன பிறவும் என்றதனால், பிறவும் வருவன எல்லாம் கொள்க. (கக)

74. நான்கா குவதே

கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெப்பொரு ளாயினும் கொள்ளு மதுவே
யதற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் பதேலி
னதற்குப்பரி பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலி
னட்பிற் பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியு மதன்பால வேன்மனார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், முறையானே நான்காம் வேற்றுமை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : நான்காம் எண்ணுமுறைமைக்கண்ணது கு என்னும் பெயரையுடைய வேற்றுமைக் கிளவி; ஈவதோர் பொருளை யேற்கநிற்கும் அதுவே என்பது.

வரலாறு : ‘சாத்தற்குச் சோறு’ என வரும்.

‘எப்பொரு ளாயினும்’ என்றார், மூன்றிடத்துப் பன்மை நோக்கி.

அதற்கு வினையுடைமை :

‘கரும்பிற்கு வேலி’ என்பது

அதற்குடம்படுதல் :

‘சாத்தற்கு மகளுடம்பட்டார் சான்றோர்’ என்பது.

அதற்குப் படுபொருள் :

‘சாத்தற்குப் படுபொருள் கொற்றன்’ என்பது.

அதுவாகு கிளவி :

‘கடி சூத்திரத்திற்குப் பொன்’ என்பது.

அதற்கியாப்புடைமை :

‘கைக்கியாப் புடையது கடகம்’ என்பது.

அதன் பொருட்டாதல் :

‘கூழுக்குக் குற்றேவல் செய்யும்’ என்பது.

நட்பு :

‘நாய்க்கு நட்புடையன்’ என்பது.

பகை :

‘மக்கட்குப் பகை பாம்பு’ என்பது.

காதல் :

‘தாய்க்குக் காதலன்’ என்பது.

சிறப்பு :

‘வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழியவரசர்’ என்பது.

‘அப்பொருட் கிளவி’ என்பது, ஈண்டு ஏற்ற பொருளல்லனவும் வேற்றுமைக்கு உரிமை காட்டுவான் சொல்லினான் என்பது. ஏற்றபொருண்மை விதந்து கூறினார் என்பது சிறப்புநோக்கி.

பிறவும் அதன்பால ஆவன :

‘பண்ணுக்குத் தக்கது பாடல் ;’ ‘பூவிற்குத் தக்கது வண்டு’ என்பனபோல்வன.

இன்னெல்லாஞ் சாரியை.

(கஉ)

75. ஐந்தாகுவதே

இன் னென்ப பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 யிதனி விரிற்றிது வென்னு மதுவே
 வண்ணம் வடிவே யளவே கவையே
 தன்மை வென்மை யச்ச மென்ற
 தன்மை திமை சிறுமை பெருமை
 வன்மை மென்மை கரிமை மென்ற
 முதுமை யினமை சிறத்த லிழித்தல்
 புதுமை பழமை யாக்க மென்ற
 வின்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்
 பன்மை சின்மை பற்று வீர்தலென்
 றன்ன பிறவு மதன்பாடி வென்மனார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், முறையானே
 ஐந்தாம் வேற்றுமை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : ஐந்தாம் என்னு முறைமைக்கண்ணது
 இன் என்னும் பெயரையுடைய வேற்றுமைக் கிளவி;
 இப்பொருளின் இத்தன்மைத்து இப்பொருள் என்பத-
 னைப் பயப்பவரும் அது என்றவாறு.

வரலாறு : 'காக்கையிற் கரிது களம்பழம்' என
 வரும்.

இதனின் என்பது காக்கையின் என்பது; இற்று
 என்பது கரிது என்பது; இது என்பது களம்பழம்
 என்பது. எனவே, பொருட்ப் பொருளைத் தனக்குப்
 பொருளாக வுடைத்து என்றவாறு.

ஐந்தாம் வேற்றுமை நான்கு பொருள் உடைத்து,
 பொருட்ப்பொருளும் நீக்கமும் எல்லையும் ஏதுவும் என.

அவற்றுள், பொருட்ப் பொருளை எடுத்துக் கூறி-
 னார் சிறப்புடைமையின். ஒழிந்தனவற்றைப் போக்கிச்
 சொல்லுதல்.

வண்ணம் :

‘காக்கைபிற் கரிது களம்பழம்’ என்பது.

வடிவு :

‘இதனின் வட்டம் இது’ என்பது.

அளவு :

‘இதனின் நெடிது இது’ என்பது.

சுவை :

‘இதனிற் றீவிது இது’ என்பது.

தண்மை :

‘இதனிற் றண்ணிது இது’ என்பது.

வேம்மை :

‘இதனின் வெய்யது இது’ என்பது.

அச்சம் :

‘கள்ளரின் அஞ்சும்’ என்பது.

‘என்றா’ என்பது எண்ணிடைச் சொல்.

நன்மை :

‘இதனின் நன்று இது’ என்பது.

தீமை :

‘இதனிற் றீது இது’ என்பது.

சிறுமை :

‘இதனிற் சிறிது இது’ என்பது.

பெருமை :

‘இதனிற் பெரிது இது’ என்பது.

வன்மை :

‘இதனின் வலிது இது’ என்பது.

மென்மை :

‘இதனின் மெலிது இது’ என்பது.

கடுமை :

‘இதனிற் கடிது இது’ என்பது.

‘என்றா’ என்பது எண்ணிடைச் சொல்.

முதுமை :

‘இவனின் முத்தான் இவன்’ என்பது.

இளமை :

‘இவனின் இளையான் இவன்’ என்பது.
சிறுத்தல் :

‘இவனிற் சிறந்தான் இவன்’ என்பது.
இழித்தல் :

‘இவனின் இழிந்தான் இவன்’ என்பது.
புதுமை :

‘இவனிற் புதியன் இவன்’ என்பது.

பழமை :

‘இவனிற் பழையன் இவன்’ என்பது.

ஆக்கம் :

‘இவனின் ஆயினான் இவன்’ என்பது.

‘என்ற’ என்பது எண்ணிடைச் சொல்.

இன்மை :

‘இவனின் இலன் இவன்’ என்பது.

உடைமை :

‘இவனின் உடையன் இவன்’ என்பது.

நாற்றம் :

‘இதனின் நாவும் இது’ என்பது.

இவையெல்லாம் பொருஉ-ப்பொருள.

தீர்தல் :

‘ஊரிற் தீர்ந்தான்’ என்பது ; இது நீக்கம்.

பன்மை :

‘இவரிற் பலர் இவர்’ என்பது.

சின்மை :

‘இவரிற் சிலர் இவர்’ என்பது.

இவையும் பொருஉ-ப்பொருள.

பற்றுவிடுதல் :

‘ஊரிற் பற்றுவிட்டான்’ இதுவும் நீக்கம் என்பது.

‘அன்ன பிறவும்’ என்றதனால் எல்லைப் பொருளும், ஏதுவும் கொள்க.

எல்லை :

‘கருவூரின் கிழக்கு’
‘மருவூரின் மேற்கு’ என்பன.

ஏது :

‘முயற்சியிற் பிறத்தலின் ஒலி நிலையாது’ என்பது. (கந.)

76. ஆருகுவதே

அது வெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதினு மிதன திதுவெனு
மன்னகிளவிக் கிழமைத் ததுவே [கிழமையிற்
யியற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற்
செயற்கையின் முதுமைமயின் வீணையினென்று
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி
னொருவழி யுறுப்பிற் குழுவலி னென்று
தெரிந்துமொழிச் செய்தியி னிலையின் வாழ்ச்
றிரிந்துவேறு படுஉம் பிறவு மன்ன [சியிற்
கூறிய மருங்கிற் றேன்றுங் கிளவி
யாறன் பால வென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், முறையானே
ஆரும் வேற்றுமை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : ஆரும் எண்ணுமுறைமைக்கண்ணது அது
என்னும் பெயரையுடைய வேற்றுமைச்சொல்; தன்னொடு
தொடர்ந்ததோர் பொருளையும் தன்னின் வேறுபடேதோர்
பொருளையும் இதனதிது என்று கிழமை செப்பிரிற்றல்
ஆரும் வேற்றுமையது இலக்கணம் என்றவாறு.

அதுவே என்பது அப்பொருளை விரிப்பான் தெரித்த-
வாறு.

‘இதனதிது’ என்னுங் கிளவிக்கிழமைத்து என்னது,
 ‘அன்ன’ என்றதனான், இதற்குப் பிறிதுமொரு பொருள்
 உண்டு என்க. அந்நியாதோ வெனின், அவன அவன
 என்னும் சுற்றகாம். தன்னிலும் என்புழித் தற்கிழமை
 ஐந்து வகைப்படும், ஒன்று பலகுடிஇய தற்கிழமையும்,
 வேறு பலகுடிஇய தற்கிழமையும், ஒன்றியற் கிழமையும்,
 உறுப்பின் கிழமையும், மெய்திரிந்தாய் கிழமையும் என.
 ஒன்று பலகுடிஇய தற்கிழமையது:

‘எட் குப்பை’ என்பது.

வேறு பலகுடிஇய தற்கிழமையது:

‘படையது குழாம்’ என்பது.

ஒன்றியற் கிழமையது:

‘நிலத்தினது அகலம்’ என்பது.

உறுப்பின் கிழமையது:

‘யானையது கோடு’ என்பது.

மெய்திரிந்தாகிய கிழமையது:

‘எள்ளினது சாந்து’ என்பது.

பிறிதின் கிழமை இது போலப் பகுதிப்படாது.

இனி, அவ்விரண்டு கிழமையும் ஒட்டுமாறு காட்டுதல்.

உயற்கை:

‘சாத்தன தியற்கை’ என்பது.

உடைமை:

‘சாத்தன துடைமை’ என்பது.

முறைமை:

‘ஆவினது கன்று’ என்பது.

கிழமை:

‘சாத்தனது கிழமை’ என்பது.

செயற்கை:

‘சாத்தனது செயற்கை’ என்பது.

முதுமை:

‘அவனது முதுமை’ என்பது.

விண்ண :

‘அவனது வினை’ என்பது.

கருவி :

‘சாத்தனது வாள்’ என்பது.

துவண :

‘அவனது துணை’ என்பது.

கலம் :

‘சாத்தனது கலம்’ என்பது.

கலம் என்பது ஒற்றிக் கலத்தை.

முதல் :

‘சாத்தனது முதல்’ என்பது.

ஒருவழி யறுப்பு :

‘யாணையது கோடு’ என்பது.

குழை :

‘படையது குழை’ என்பது.

தேரிந்துமொழிச்செய்தி :

‘கபிலரது பாட்டு’ என்பது.

நிலை :

‘சாத்தனது நிலை’ என்பது.

வாழ்ச்சி :

‘சாத்தனது வாழ்ச்சி’ என்பது.

திரிந்து வேறுபட்டது :

‘எள்ளினது சாந்து’ என்பது.

‘சாத்தனது சொல்’ என்பதும் அது.

பிறவும் என்பது புறனடை.

கூறிய மருங்கிற் றேன்றும் கிளவி ஆறன்பால என்-
பது இருகிழமையும்பற்றி வருவனவும் பிறவும் அதன்
பால என்றவாறு. (கச)

77. ஏழாகுவதே

கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி நிலத்திற் காலத்தி
னனைவகைக் குறிப்பிற் றேன்று மதுவே
கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல்
பின்பா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ
வன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், முறையானே
ஏழாம் வேற்றுமை யுணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : ஏழாம் எண்ணு முறைமைக்கண்ணது கண்
என்னும் பெயரையுடைய வேற்றுமைச் சொல், வினைசெய்
யிடமும் நிலமும் காலமும் என்பன மூன்று பொருட்-
கண்ணும் வரும் அது என்றவாறு.

வினைசெய்யிடம் :

‘தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்’ என்பது.

நிலம் :

‘மாடத்துக்கண் இருந்தான்’ என்பது.

காலம் :

‘மாரியுள் வந்தான்’ என்பது.

இனி, அவ் வேற்றுமையுருபு பலவாகலின், அவற்றை
விரிக்கின்றார். அவை வருமாறு :

ஊர்க்கண்ணிருந்தான், ஊர்க்காலிருந்தான், ஊர்ப்
புறத்திருந்தான், ஊரகத்திருந்தான், ஊருளிருந்தான்,
சான்றோருழைச் சென்றான், மாடத்தின்கீழிருந்தான்,
மாடத்தின்மேலிருந்தான், ஏர்ப்பின் சென்றான், ‘காட்-

ஞ்சா ரோடும்,' ஊரய லிருந்தான், ஊர்ப்புடை யிருந்தான்.

தேவகை என்பது திசைக்கூற்று: அது, 'வடக்கண் வேங்கடம், தெற்கண்குமரி' என வரும்.

எனாஅ என்பது இடைச்சொல்.

தேர்முன் சென்றான், சான்றோரிடை யிருந்தான், கோயிற்கடைச் சென்றான், தந்தைதலைச் சென்றான், கைவலத் துள்ளது கொடுக்கும், கையிடத் திருந்தான் எனவும் வரும்.

'அன்ன பிறவும்' என்றதனால், 'கிழவோ டேத்து' என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (கரு)

78. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை யீற்று நின் நியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்தே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், வேற்றுமைக்-கெல்லாம் கிடந்ததோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அக் கூறிய வேற்றுமைகள் தொக்கு முடியவும் வேண்டும்; அத் தொக்க வேற்றுமையுருபு விரியுங்கால் யாண்டு நின்று புலப்படுமோ வெனின், மொழி யீற்றுக்கண்ணே புலப்படும் என்றவாறு.

மற்று, 'ஈறு பெயர்க்காகும்'

[வேற்றுமை - 8]

என்புழி விளங்காதோவெனின், விளங்காது; ஆண்டு, அது, உருபு பெயர்திறுதி வந்து நிற்கும் என்றார்; அங்-ஙனம் நின்ற உருபு தொகும். தொகுத்தல் என்பது புலப்படாமை யன்றே; மற்று அது பின்பு புலப்படுங்கால் தான் நின்ற ஈற்றே புலப்படும் என்பது சொல்லவேண்டும் என்பது. (ககூ)

79. பல்லா ருகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் வேற்றுமைக்கண்ணே கிடந்ததோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல்துதலிற்று.

உரை : உருபு தொக்கும் விரிந்தும் நிற்கும் என்றார், அவ் வருபேயும் அன்று, ஆண்டுப் பிறசொற்களும் உள, அவ் வருபேபோல வந்து ஒட்டநிற்பன; அவையெல்லாம் அவ் வருபேபோல ஆண்டே தொகுத்தலும் விரித்தலும் உடையன என்றவாறு.

குதிரைத்தேர் என்பது, குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட தேர்; ஆன் என்பது ஆண்டு உருபு; பூட்டப்பட்டது என ஆண்டு உருபல்லது. ஆண்டு உருபு தொக்கு நின்றங்கே நிற்கவும் அமையும், விரித்துக் காட்டவும் அமையும் என்பது.

‘பல் ஆறுகப் பொருள் புணர்ந்து இசைக்கும்’ என்பது, பலவாற்றானும் பொருள் ஏற்ப வந்து ஒட்டுவன என்றவாறு. (கள)

இரண்டாவது வேற்றுமையியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

வேற்றுமை மயங்கியல்

80. கரும் மல்லாச் சார்பென் கிளவிக்
குரிமையு முடைத்தே கண்ணென் வேற்றுமை.
என்பது குத்திரம்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், வேற்றுமை தம்மின் மயங்கினமை. உணர்த்தினமைபின், வேற்றுமை மயங்கியல் என்னும் பெயர்த்து.

இத் தலைச் குத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இரண்டாவதனொடு ஏழாவது மயங்குமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: இரண்டாவது கரும்ச்சார்பும் கரும்மல்லாச்சார்பும் என இருபொருள் உடைத்து: தூணைச் சார்ந்தான் என்பது; கரும்ச் சார்பாவது அதனையுறச் சாருமாதலால். இனி, அரசரைச் சார்ந்தான் என்பது கருமில் சார்பு. ஆக் கருமமில் சார்ச்சிப் பொருண்மைக்கண் ஏழாவது வருதல் உரிமை யுடைத்து என்பது.

வரலாறு: அரசரைச் சார்ந்தான் என்புழி அரசர்கட் சார்ந்தான் என்பதும் ஆக என்பது. (க)

81. சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்
வினைநிலை யொக்கு மென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் இரண்டாவதனோடு ஏழாவதன் மயக்கமே கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை : சினைப்பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் ஒத்த கிழமையாம் என்றவாறு.

வரலாறு : கண்ணைக் குத்தினார், கண்ணுட் குத்தினார் என வரும். (உ)

82. கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் அவை இரண்டன் மயக்கமே யுணர்ந்துதல் நுதலிற்று.

உரை : கன்றல் செலவு என்னும் பொருட்கு இரண்டாவதும் ஏழாவதும் தொழிலான் ஒக்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : சூதினைக் கன்றினான், சூதின்கட் கன்றினான்; நெறியைச் சென்றான், நெறிக்கட் சென்றான் என வரும். (ஈ)

83. முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், 'சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்' [சூத்தி. 2] என்னும் சூத்திரத்திற்குப் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : முதலும் சினையும் தொடருங்கால் முதற் பொருட்கண் ஆறாவது வருமேயெனின், சினைப்பொருட்கு இரண்டாவது வருக என்றவாறு.

வரலாறு : 'யானையது கோட்டைக் குறைத்தான்' என வரும். (சு)

84. முதன்முன் னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை
சினைமுன் வருத றெள்ளி தென்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் அத-
ற்கே புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: முதற் பொருட்கு இரண்டாவது வருமே
யெனின், சினைப்பொருட்கண் ஏழாவது வருதல் தெளி-
வுடைத்து என்றவாறு.

வரலாறு: யானையைக் கோட்டுக்கட் குறைத்தான்
என வரும்.

‘தெள்ளித்’ என்றதனால், ‘யானையைக் கோட்டைக்
குறைத்தான்’ எனலுமாம். (௫)

85. முதலுஞ் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ
நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஐயமறுத்தல்
நுதலிற்று.

உரை: இதுதான் சொல்லுவான் குறிப்பொடு
படுத்தவிடத்துச் சினைதான் முதலுமாம் என்றவாறு.

வரலாறு: கோட்டது நுனியைக் குறைத்தான்;
கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்தான்; கோட்டை நுனி-
யைக் குறைத்தான், எனச் சொல்லுவான் குறிப்பொடு
படுத்தவிடத்துச் சினைதான் முதலுமாயிற்று. முதல் சினை
யாவது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (ஈ)

86. பிண்டப் பெயரு மாயிய றிரியா
பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஐய-
மறுத்தல் நுதலிற்று.

உரை: பிண்டப் பெயரும் அதுவே; தெரியில் அப் பொருளின் வேறு பிண்டம் ஒன்றில்லை விளக்கப்பட்டதிக் கிடந்தது. வழங்குமாற்றல் உண்டு பேரலுமார் என்பது பிண்டப் பெயர் என்றவாறு.

உறுப்பின் கிழமை ஒழித்து ஒழிந்த நற்கிழமையி-
னாயிற்று.

வரலாறு: எட்குப்பை, நெற்குப்பை என்றால், என்-
ளின் வேறு குப்பை, நெல்லின் வேறு குப்பை என்ப
தொன் றில்லை. எட்சாந்து, கோட்டுநாறு என்பனவும்
அவை. (எ)

87. ஒருவினை யொடுச்சொல் லுயர்பின் வழித்தே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே எனின், இது மூன்றும்
வேற்றுமைப்பொருட்கண்ணதோர் சொல்வன் மையுணர்த்-
துதல் நுதலிற்று.

உரை: மூன்றும் வேற்றுமைப் பொருள் விரிப்புழி,
'அதனொ டியைந்த ஒருவினைக் கிளவி' [வேற்றுமை - II]
என்றான். அதாவது, ஒருவினையினுழை ஒடுக்கொடுத்-
துச் சொல்லுக என்றவாறு; ஆகலான் இவ்வாறு இச்
சொல்லினான் இயைபுடைத்தாய் ஒருவினைகொண்டு வருங்-
கால் அவ்வொடு உயர்வுபற்றி வரும் என்றவாறு.

வரலாறு: 'அரசனொடு வந்தார் சேவகர்' எனவரும்.

மற்று, 'நாயொடு நம்பி வந்தான்' என இழிவுபற்றி
வருமால் எனின், உயர்வுதாம் பல: குலத்தால் உயர்-
தலும், தவத்தால் உயர்தலும், நிலையால் உயர்தலும்,
உபகாரத்தால் உயர்தலும் என. அவ்விழிந்தவழி ஒடு
வைத்துச் சொல்லியது அந்நிலைக்கண் அது சிறப்புடைத்-
தாகலின் என்பது (அ)

88. மூன்றனு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய
வாக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் ஏதுப்பொருட்கு ஒத்த கிழமைய என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: மூன்றும் வேற்றுமையானும், ஐந்தாம் வேற்றுமையானும் எடுத்தோதப்பட்ட ஆக்கமொடுபுணர்ந்த ஏதுப்பொருண்மை ஆராயுங்கால் ஒருதன்மைய என்றவாறு.

வரலாறு: வாணிகத்தான் ஆயினான்; வாணிகத்தின் ஆயினான் என வரும். (க)

89. இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மேற் சூத்திரத்திற்குரிய முடிவே சார்ந்தது என்றவாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: இரண்டாம் வேற்றுமை, நோக்கியநோக்கமும், நோக்கல்நோக்கமும் என இரண்டு பொருளும் உடைத்து. மேற்றான், 'நோக்கலின்' [வேற்றுமை - 10] என்றான்; என்புழி, 'நோக்கலின்' எனவே அவ்விரண்டு நோக்கமும் அடங்கின.

நோக்கிய நோக்கம் என்பது பொறியான் நோக்குதல்; அது, பூணை நோக்கினான் எனவரும்.

'நோக்கல் நோக்கம்' என்பது,

'வானோக்கி வாழும்' [குறள். செங்கோ - 2]

என்பது. இது கண்ணான் நோக்கியது அன்மையின் நோக்கல்நோக்கம் ஆயிற்று. அப் பொருண்மைக்கண்-

னாபின் முன்னர் சொல்லிய இரண்டு வேற்றுமைப் பொருளும் ஆம் என்றவாறு.

வரலாறு: 'வானேக்கி வாழும்' [குறள். கொங்கோ-2] என்றக்கால், வானே கோக்கி வாழும் என்பது : இனி, வானானப உபகாரம் கோக்கி வாழும் என்பது: வானியை உபகாரம் கோக்கி வாழும் என்பதும் மாம். (க௦)

90. அதுவென் வேற்றுமை யுபர்திணைத் தொகைவயி
னதுவென் னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஆரவது நான்-காவதனெடு மயங்குமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: மேல், 'இயற்கையி னுடைமையின் முறை-மையின்' [வேற்றுமை - 14] என, ஆரவதனை முறைமைப் பொருட்கு உரித்தென்று ஒதினான்: அம் முறைமைப் பொருள் உபர்திணைக்காயின் அது என் உருபு கெடக் குகரம் வரும் என்றவாறு.

வரலாறு: நம்பிக்கு மகன் என வரும். நம்பியது மகன் என்புழி இழுக்குள்ளது கண்டு, அது காத்தவாறு. (க௧)

91. தடுமாறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங்
கடிவரை யிலவே பொருள்வயி னான.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்குமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: தடுமாறு தொழிற்பெயர்க்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளும் மூன்றாம்வேற்றுமைப்பொருளும் ஒக்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: புலி கொல் யானை என்பது. அது விரிப்புழிப், புலியைக் கொன்ற யானை — புலி கொல் யானை; புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை — புலி கொல் யானை; என இரண்டிற்கும் ஒக்கும்.

தநிமாறுதல் என்பது இரண்டிற்கு உரித்தாய்ச்
சென்று வருதல். ஈண்டுக் கோற்றெழுழில் இரண்டிற்கும்
ஒக்கும். (கஉ)

92. ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப வுணரு மோரே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் எடுத்தோ-
தப்பட்ட தநிமாறுதொழிற்பெயரை உணரும் ஆறு இது
என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: புலி கொல் யானை என்பது; அத்தொகைக்கு
யானை என்பது ஈற்றது. இவ் விற்றுப் பெயர் முன்னர்ப்
பொருளறிய வருஞ் சொல், 'மெய்யறி பனுவல்' என்-
பதனான், அவ் விரண்டன் வேற்றுமையும் தெரியப்படும்
என்றவாறு.

வரலாறு: புலி கொல் யானைக்கோடு வந்தது எனின்,
புலியாற் கொல்லப்பட்டது யானை என விளங்கும்.

இனிப், புலிகொல் யானை ஒடுகின்றது எனின், புலியைக்
கொன்றது யானை என விளங்கும்.

இனி, ஈற்றுப் பெயர் முன்னர்ப் பொருளறிய வந்த
சொல்லான் அவ் வேற்றுமை தெரிப என்பது. பொரு-
ளறிய வாராத சொல்லான் அவ் வேற்றுமை தெரியலாகா
என்பது.

வரலாறு: புலி கொல் யானை கிடந்தது, தோன்றும்
என்பது. (கங)

93. ஒம்படைக் கிளவிக் கையு மாணந்
தாம்பிரி விலவே தொகைவரு காலே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னும் அவற்-
றுக்கண்ணே அவதோர் முறைமை உணர்த்துதல் நுத-
லிற்று.

உரை: ஐம்படைப்பொருட்டு ஐயம் ஆனும் ஆந்த கிழமைய என்றவாறு.

ஐம்படுத்தல் என்பது போற்றுதல். 'தொகைவரு கால்' என்பது, தொகை விலக்கன்றே ஐம்பயக்கம் ஆவது என்றவாறு.

வரலாறு: 'முனிபோற்றிவா வாழிபைப்' என்பழிப் முனிபைப் போற்றிவா என்றும், முனிமுன் ஆய வதம் போற்றிவா என்றும் ஆக என்பது.

'தொகைவரு கால்' என்பதனை யாண்டும் ஐப்பக் கொள்க என்பது. (கச)

94. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக் கேழு மாகு முறைதிலத் தாவ.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், ஆரவதனோடு ஏழாவதன் மயக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ஆரவதனோடு எடுத்தோததப்பட்ட வாழ்ச்சிப்பொருட்டு ஏழாவதும் ஆம் உறையும் கலமாகலான் என்றவாறு.

வரலாறு: காட்டது யானை என்பழிக், காட்டின் யானை என்றுமாக என்பது. (கரு)

95. குத்தொக வருஉங் கொடையெதிர் கிளவி யப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், நான்காவதன் பொருள் ஆரவதற்குச் சொல்லுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: நான்காம் வேற்றுரை தொங்குக் கொடையெதிர்ந்து நின்றவழி ஆரவது சொல்லவும் அமையும் என்றவாறு.

வரலாறு: நாகர்பலி என்பது ஆண்டு நாகர்க்குப் பலி என நான்காவது தொக்குநின்றது; அந் நிலைக்கண் நாகரது பலி என ஆறாவதும் ஆக என்றவாறு.

கொடை எதிர்தல் என்பது — விழுப்ப முடையாரை நுதலியக்காற் கொண்டிவைத்து விரும்பிக் கொடுத்தல். நாகர்பலி என்பது அவர்க்குத் திரிபில்லாமைபினான் நாகரது பலி என உடைமைக்கிழமை செப்பலாயிற்று என்பது கருத்து. (கக)

96. அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு

மெச்ச மிலவே பொருள்வயி னுன.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஐந்தாவதனோடு இரண்டாவதன் மயக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அச்சப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாம் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஒத்த கிழமைய என்றவாறு.

வரலாறு: புலியின் அஞ்சும், புலியை அஞ்சும் என வரும்.

புலியை அஞ்சும் என்புழிப் புலி காரணமாக அஞ்சும் என மாறுகொள்க. (கக)

97. அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையா துருபினும் பொருளினும் மெய்தடு மாறி யிருவயி நிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந் திரிபிட நிலவே தெரியு மோர்க்கே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், சொல்லப்பட்ட மயக்கத்திற்குப் புறனடை புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அனையோல்வனவும் பிறவும் மேற்கொண்டு அடிப்பட வழங்கும் வழக்கோடு மலையாது உருபும் பொருளும் தம்முள் ஒன்றனோடொன்று தடுமாறி அவ்

ஹிண்டிபுடத்தும் தலைபெற்ற வேறுபாடு வழி என்று களையப்படா ஆராய்மிடத்து என்றவாறு.

‘உருபினும் பொருளினும் பெய்தநியாத்’ என்பது, யாண்டு உருபு ஒன்றது ஆண்டுப் பொருள் ஒன்றது எனப்படும்: யாண்டுப் பொருள் ஒன்றது ஆண்டு உருபு சென்றது எனப்படும் என்பது. ‘பிறவும்’ என்றதனால், முறைந் குத்தந் குத்தினர் என்புழி, முறைமிற் குத்தினர் என்றம், முறையாற் குத்தினர் என்றம், ‘கடல்வாடு காடொட்டாது’ என்புழிக், ‘கடலைக் காடொட்டாது’ என்றும் வருவன கொள்க. (கஅ)

98. உருபுதொடர்ந்தறிக்கியவேற்றுமைக் கிளவி
யொருசொன் வடைய டொருள்சென் மருங்கே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், பல உருபு தொடர்ந்து அறிக்கி ரன்றவழிப் படுவதோர் இவர்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: பல உருபு தொடர்ந்து அறிக்கி ரன்ற-விடத்து இறுதியுருபு முடிந்த முடிவே ஒழிந்தவவற்றிற்கும் முடிபாக என்றவாறு.

வரலாறு: யானையது கோட்டை துனிக்கட் குறைத்தான் என வரும்.

இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் குறைத்தான் என்னும் ஒரு வினையானே முடிந்தவாறற்க.

‘தினையிற் கிளியைக் கடியும்’ என்பதும் அது. (கக)

99. இறுதியு மிடையு மெல்லா வருபு

நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வரையார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உருபு நிற்கும் இடவேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இறுதி: கடந்தான் நலத்தை; வந்தான் சாத்த-னோடு; கொடுத்தான் சாத்தற்கு; வலியான் சாத்தனின்;

ஆடை சாத்தனது ; இருந்தான் குன்றத்துக்கண் ; என வரும்.

இனி, இடை வருமாறு : நிலத்தைக் கடந்தான் ; சாத்தனெடு வந்தான் ; சாத்தற்குக் கொடுக்கும் ; சாத்தனின் வலியன் ; சாத்தனது ஆடை ; குன்றத்துக்கண் இருந்தான் ; என வரும்.

இனி, நெறிபடுத்துதல் என்பது வழக்குப்படுத்தல் ; வழக்குப்படுவழியே அவை நிலையுடைத்தாவது ; அல்லாத வழி அவை நிலை என்பது. அவ்வழிக்கொண்டான் என்பழி அவ்வழிக்கட் கொண்டான் என வேண்டுவது என்றவாறு. பிறவும் அன்ன. (உ௦)

100. பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக வருதலு நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வேனின், இதுவும் அவ் வேற்றுமை மயக்கத்துட் புறத்துப்படுவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : ஓர் உருபு ஓர் உருபினை யேற்றலும், உருபுகள் புலப்படாது சிற்றலும் இலக்கணத்துப் பட்டன என்றவாறு.

பிறிதுபிறிதேற்றல் என்பது, ஆறும் வேற்றுமை உருபு தானல்லாத உருபுகளை ஏற்பது.

அது வருமாறு : சாத்தனதனை, சாத்தனதனெடு என ஆறாவது ஒழித்து, ஏழாவதன்காறும் ஒட்டுக.

இனி, உருபு தொக வருதல் : நிலத்தைக் கடந்தான் என்பழி, வேற்றுமை யுருபு தொக்கு, நிலங்கடந்தான் என வரும்.

இ மதிக்கண், 'கடந்தான் நிலத்தை' என்பழிக், 'கடந்தான் நிலம்' என வரும். மற்றையனவும் அவ்வாறே தொகும் என்பது. (உ௧)

101. ஐயுங் கண்ண மல்லாப் பொருள்வயின் மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், ஐயுருபுத் தொக வாயுவன் என்பது, அந்நெய்ச்சு வாயுவன்வற்றது நல்லா வன்வாதது கண்டு அந்நெய்ச்சு வாயுந் தவன் உதலிற்று.

உரை: இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளும், அதாம் வேற்றுமைப் பொருளும் அல்லாதவது, இரத்திரன் தொகவாரா என்றவாறு.

அது சொல்லவே, மற்றைய உரபெல்லாம் இறுதிக்கண் விரிந்தே வருகுவ என்பதாம்.

வரலாறு: கடர்தான் தலம், கடர்தான் தலத்தை; இருர்தான் குன்றத்து, இருர்தான் குன்றத்திற்கண்; எனத் தொக்கும் விரிந்தும் வந்தவாறு.

வர்தான் சாத்தனொடு என்பது: வர்தான் சாத்தன் என ஒடு தொகுநலைப்படுங்கொலோ எனிற், படாது என்பது. மற்றையனவும் அன்ன. (உஉ)

102. யாத னுருபிற் கூறிற் ருயினும் பொருள்சென் டருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், உருபுகள் ஒரோ வழித் தத்தம் பொருண்மை யின்றியும் மயங்குதலுரிய என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: யாதானும் ஒர் உருபிற் கூறப்பட்டதே ஒரு சொல்லெனினும், கூறிய அவ்வுருபின் பொருள் படுங்கொல்லோ எனின், படாது என்பது. அக் கூறப்படாத பிற உருபு உளவன்றே அவற்றதுமாகும், அச்சொல் அவற்றுப் பொருள்படச் சொல்லின் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘கிளையரி நாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற
முனையோ ரன்ன முள்ளேயிற்றுத் துவர்வாய்’ (அசு - 212)

என்னும் பாட்டினுள், ‘மணற்கீன்ற’ என நானகாவதன் உருபு வந்ததேனும், மணலுள் ஈன்ற என ஏழாவதன் உருபே கொள்க, அதற்கேற்ற பொருட்டாகவின், இது, வழக்கினுள் ஒன்றன் பொருண்மைக்கட் பிற்தோர் உருபு பொருளொடுபடாது சென்று நிற்ப வழங்குதலும் உண்மை கண்டு அது காத்தவாறு. (உங)

103. எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தத்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச் சோல்லை.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், வேற்றுமை யுருபுகள் தம்பொருள் மாறுபட சின்றழிபும் தம்பொருள் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: எதிர் மறுத்துச் சொல்லிற்றுழிபும் தம் பொருண்மை மரபு திரியா என்றவாறு.

வரலாறு: மரத்தைக் குறையான் என்பழி, இரண்டாவதன் பின் அப்பொருள் இல்லைமன், இல்லையெனினும் அப்பொருட்டாக என்பது.

பிறவேற்றுமைப் பொருள்களையும் இவ்வாறே எதிர்-மறுத்து ஒட்டிக் கொள்க. (உச)

104. கு ஐ ஆன்என வருஉ மிறுதி
அவ்வொடுஞ் சிவனுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அவ் வருபுகள் ஒரு சார் செய்யுள் திரிபுபட சிற்றல் கண்டு, அஃது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : குறு அம் என வரும் புள்ளியில்
இறுதிப்புச் செய்யுளுள் அந்நாசரக நற்கும் என்றவாறு.

வாஸாறு முன்னவர் தந்தித்தது. (உரு)

105. அவற்றுள்

அஎனப் பிறத்த லஃறிணை மருங்கிற்
குங்வு மையு மில்லென மொழிப.

இஃ குந்திற் என்ற நகிற்றே வெளின், எந்நிபது லிலக்-
குதல் துதலிற்று.

உரை : அவற்றுள் குங்வும் ஐயும் அஃறிணைக்கண்
அகரவீராகல் எய்தா என்றவாறு.

மற்றை ஆன் உருபாயின் அஃறிணைக்கண் னும் உயர்-
திணைக்கண் னும் எய்தும் என்பது.

இனி, உயர்திணைக்கட் குங்வும் ஐயும் வருமாறு :

‘கடிநிலையின்தேயாசிரியற்கு’ எனற்பாலது, ‘ஆசிரி-
யற்கு’ [தொல். எழுத்து. பள்ளிமயங்-94] என்றபிற்று.

‘காவலோனைக் களிறஞ்சுட்டே’ எனற்பாலது, ‘காவ-
லோனக் களிறஞ்சுட்டே’ என்றபிற்று.

இனி, ஆன் இருதிணைக்கண் னும் வருமாறு :

‘புள்ளினான’

‘புலவரான’

என இருவழிபங் கண்டுகொள்க.

(உரு)

106. இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியு
மதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானு
மதனாற் செயற்படற் கொத்த கிளவியு
முறைக்கொண் டெழுந்த பெயர்ச்சோற் கிளவியும்

பால்வரை கிளவியும் பண்பி னாக்கமுங்
காலத்தி னறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்ந்துமோழிக் கிளவியு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
ரென்னெறி மரபின தோன்ற லாறே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நான்காம் வேற்றுமை ஏனைய வேற்றுமைக்கண்ணெல்லாங் சென்று மயங்குமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : இதனது இதுவிற்று என்பது — யானையது கோடு கூறிது என்புழி, ஆண்டு நான்காவது சென்று, யானைக்குக் கோடு கூறிது என்றாக என்பது ;

அதனைக் கொள்ளும் பொருள் என்பது — இவளைக் கொள்ளும் இவ்வணி என்புழி, இவட்குக் கொள்ளும் இவ்வணி என்றாக என்பது ;

அதனாற் சேயற்படற்கோத்த கிளவி என்பது — வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி என்புழி, வாய்க்குத் தக்கது வாய்ச்சி என்றாக என்பது ;

முறைக்கோண்டெழுந்த பெயர்ச்சோற் கிளவி என்பது — ஆவினது கன்று என்புழி, ஆவிற்குக் கன்று என்றாக என்பது ;

பால்வரை கிளவி என்பது — கருவூரின் கிழக்கு என்புழிக், கருவூர்க்குக் கிழக்கு என்றாக என்பது ;

பண்பின் ஆக்கம் என்பது — சாத்தனின் நெடியன் என்புழிற், சாத்தற்கு நெடியன் என்றாக என்பது ;

காலத்தின் அறியுங் கிளவி என்பது — மாரியுள் வந்தான் என்புழி, மாரிக்கு வந்தான் என்றாக என்பது ;

பற்றுவிடு கிளவி என்பது — ஊரிற் பற்றுவிட்டான் என்புழி, ஊர்க்குப் பற்றுவிட்டான் என்றாக என்பது ;

தீர்ந்து மொழிக் கிளவி என்பது — ஊரிற் தீர்ந்தான் என்புழி, ஊர்க்குத் தீர்ந்தான் என்றாக என்பது ;

அன்ன பிறவும் என்றதனால் — ஊரிற் சேயன், ஊர்க்குச் சேயன் என்றாக என்பதும், உறைநீரிற் பெரிது கருவுர் என்புழி, உறைநீர்க்குப் பெரிது கருவுர் என்றாக என்பதும், பிறவும் இவ்வாறாக வருவன கொள்க.

இவைபெல்லாம் நான்கனுமுந் தேன்றுதன்மேற்கொண்டு அடிப்பட்டு வந்த வழக்கு என்றவாறு. (உஅ)

107. ஏனை யுருபு மன்ன மரபின

மான மிலவே சொன்முறை யான.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் பபக்கமே உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : நான்காம் வேற்றமை உருபல்லன பிறவும் ஒன்றன்பொருண்மைக்கண் அது சென்றங்குச் செல்வன உளவேற் குற்றமில்லை என்றவாறு.

வரலாறு: வழக்குப்பெற்றவழிக் கண்டுகொள்க.(உஅ)

108. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே

நிலனே காலங் கருவி யென்ற

வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு

மன்ன மரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ

யாயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், வினைச்சொல் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : இவ் வெட்டொடுந் தோன்றநிற்கும் வினைச்சொல் என்றவாறு.

வரலாறு: வினைந்தான் என்ற சொல்லாலே அவ்வெட்டும் பெறும் என்பது.

பேறுமாறு : வளைந்தான் என்ற வினை விளங்கிற்று ; அதனால் வளைதற்றொழின்மை விளங்கும்.

சேய்வது என்பது — செய்தான் ஒருவன் என்பது விளங்கும்.

செயப்படு பொருள் என்பது—குடந் தொடக்கத்தன என்பது விளங்கும்.

நிலம் என்பது — ஓரிடத்திருந்த தென்பது விளங்கும்.

காலம் என்பது — இரவானும் பகலானும் என்பது விளங்கும்.

கருவி என்பது — கோலும் திரிகையும் என இத் தொடக்கத்தன விளங்கும்.

இன்னதற்கு என்பது—ஒருவற்கு என்பது விளங்கும்.

இது பயன் என்பது — அறமானும் பொருளானும் ஒரோவொன்று பயக்கும் என்பது விளங்கும்.

இஃது அவ் வெட்டிலக்கணமும் தோன்ற நிற்குமாறு ; பிறவும் அன்ன. (உக)

109. அவைதாம்

வழக்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேற் சொல்லப்பட்ட வினைத்திறம் படுவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல்துதலிற்று.

உரை : மேற் சொல்லப்பட்ட எட்டும் உடன் விளங்காது குறைப நிற்பனவும் உள வழக்கினுள் வினைச் சொற்கள் என்றவாறு.

வரலாறு : கொடியாடிற்று என்புழிச், செயப்படு பொருளும் இன்னுர்க்கு என்பனம் இன்னது பயக்கும் என்பதும் இல்லை. பிறவும் அன்ன. (உஃ)

110. முதலிற் கூறுஞ் சீனையறி கிளவியுஞ்
 சீனையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்
 பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு
 மியன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும்
 வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியோடு தொகைஇ
 யனைமா பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்கே வெளின், அதுபெயர்
 உணர்த்துதல் முதலிற்று.

உரை: முதலிற் கூறுஞ் சீனையறி கிளவித் தொடக்-
 கத்தன பழு கூறிய பின்னை அனைமயினவே என்றார்,
 அவ் விலக்கணத்தன அவை என்றவாறு.

முதலிற் கூறுஞ் சீனையறி கிளவி என்பது — முதலிற்
 சீனையைச் சொல்லுதல் என்றவாறு.

அது, தெங்கு தின்றன் ; நறிந் தின்றன் எனவரும்.

சீனையிற் கூறும் முதலறி கிளவி என்பது — சீனையின்
 பெயர்கூற முதல் விளங்குவது என்றவாறு.

அது, இலைநட்டு வாழும்; பூநட்டு வாழும் எனவரும்.

பிறந்தவழிக் கூறல் என்பது — ஓரிடங் கூற அவ்-
 ஷிடத்தாமின பொருண்மையி னிற்றல் என்றவாறு.

அது, குழிப்பாடி என வரும்.

பண்புகொள் பெயர் என்பது — ஒரு குணங்கூற அக்
 குணமடைந்த பொருள் விளங்கிநின்றல் ;

அது வருமாறு : நிலம் என்பதோர் பண்பு; அப்
 பண்புச் சொல் அப் பண்பினை யடைந்த ஆடையானும்
 பிறவாற்றானும் விளங்கும் என்பது.

இயன்றது மொழிதல் என்பது — இயன்றது என்பது
 செய்கை ; அச் செய்கை சொல்ல அச் செய்கை நிகழ்ச்-

சுயினாய வேறுபாடும் அப் பெயர்த்தாய் விளங்கும். அது வருமாறு: ஏறு, குத்து என, ஏறியவும் குத்தவு-மாயின அத் தொடக்கத்தன விளங்கி நிற்கும் என்பது.

இருபேய ரோட்டு என்பது — இரண்டு பெயர் ஒட்டி நிற்பது: அது சொல்லப் பிறிதுபொருள் விளங்கும். அது வருமாறு: பொற்றொடி என்பது, இருபெயர் நின்று ஒட்டிற்று; அது சொல்லப் பொற்றொடி தொட்டானே விளங்கும் என்பது.

வினைமுத லுரைக்குங் கிளவி என்பது—வினைசெய்தான் பெயர் சொல்ல, அவன் செய்பொருளை யறிய நிற்பல் என்றவாறு. அது, தொல்காப்பியம், கபிலம் என்பன.

ஆகுபெயர் என்ற பொருண்மை யென்னையெனின், ஒன்றன் பெயர் ஒன்றற்காய் நிற்பல் என்றவாறு. (கூக)

111. அவைதாம்

தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணலு
மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலு
மப்பண் பினவே நுவலுங் காலை.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஆகு-பெயர்க்கண்ணே யாவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அவ் வாகுபெயர்கள் முதற்கண் ஆங்காலம், அம் முதற்கே யன்றி அம் முதலொடு தொடர்ந்த பொருண்மேல் நின்றலும், முதற்கு எவ்வியைபு மில்லா-தனமேல் நின்றலும் என இரண்டிலக்கணம் உடைய என்றவாறு.

தத்தம் பொருண்மையிற் றம்மொடு சிவணல் — தெங்கு கடு என்னுந் தொடக்கத்தன: தெங்கு என்ற-விடத்து தெங்கின்காய் எனல் கொங்க: கடுவும் அங்-னதே.

ஒப்பில் வழியாற் பிறி துபொருள் சுட்டல்-நிலம் என்-
றது நிலமுண்ட ஆடையெனின், அங்ஙனத்து நிலத்திற்கு
எங்ஙனையாழின்று தின்ற தாடை என்க. பிறவும் அன்ன.

இங்ஙனம் தத்தம் பொருட்கு இலையந்தவனவற்று
மேலனவும், இலையாதவற்று மேலனவும் என இருவகை-
யவாய் நிற்கும் அவ் வாசுபெயர்கள் என்றவாறு. (௩௨)

112. வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதையும் ஆகு-
பெயர்க்கண்ணே கிடந்ததோர் பகுதி யுணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

ஆகுபெயர்க்கு ஆவதோர் வேறுபாடு தெரிந்துணர்க.
ஆவதோர் வேறுபாடு என்னெனின், தொல்காப்பியனாற்
சொல்லப்பட்டது தொல்காப்பியம் என ஈறு திரிந்தது.
அன்றியும், 'வேற்றுமை மருங்கில் போற்றல் வேண்டும்'
என்றல் அவ் வாசுபெய ரெல்லாம் வேற்றுமையொடு
தொடர்ந்த மருங்கினைப் போற்றியறிக என்றவாறு.

யாதோ வெனின், தெங்கினதுகாப் தெங்கு என
ஆறாவது தொடர்ந்தது. நிலத்தையுடைய ஆடை நிலம்
என இரண்டாவது தொடர்ந்தது. பிறவும் இவ்வாறே
தொடர்ந்தவாறு போற்றியறிக என்றவாறு.

இனி, அல்லதுஉம் ஆகுபெயர்கள் தத்தம் பொருள்-
வயிற் றம்மொடு சிவணிந என்றும், ஒப்பில் வழி-
யாற் பிறிதுபொருள் சுட்டின என்றும் போற்றி யுணர்க
என்றவாறு. (௩௩)

113. அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி யுளவென மொழிப யுணர்ந்திசி னோரே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அளவும் நிறையும்
ஆகுபெயராவன உள என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று,

உரை : அவையும் நிறையும் ஆகுபெயர் ஆரின்வனவு
மேற்கூறியபோல என்றவாறு.

வரலாறு : நாழி, நழங்கு என அளக்கப்படும் பொரு-
ளையும் ; தொடி, தலாம் என நிறுக்கப்படும் பொருளையும்
என்பது. பிறவும் அன்ன. (ந-ச)

114. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்

கிளந்தவற் நியலா னுணர்ந்தனர் கோளலே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இஃது ஆகு-
பெயர்க்குப் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று. .

உரை : மேற் சொல்லப்பட்டனவன்றி வரும் ஆகு
பெயரும் உள ; அவற்றையும் சொல்லப்பட்ட இலக்-
கணத்தான் உணர்ந்து கொள்க என்றவாறு.

அவை வருமாறு : யாழ் கேட்டான் ; குழல் கேட்-
டான் என்ப, அவற்றினாகிய ஓசை கேட்டாரை.

பசுப் போல்வாளைப் பசு என்ப ; பாவை போல்-
வாளைப் பாவை என்ப.

இனி, எண்ணிற் கேதுவாகிய இடங்களையும் ஒன்று,
பத்து, நூறு என்ப. இனி, 'எழுத்து' [தொல். எழுத்து.
நூன்மரபு - I] என்பதும் அது. பிறவும் அன்ன.

இனிக், கிளந்தவல்ல பிற என்னுது, வேறு என்ற-
தனால், ஆகுபெயர்கள் ஈறுதிரியும் என்பது காட்டுக. (ந-ரு)

மூன்றாவது வேற்றுமை மயங்கியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

விளி மரபு

---

115. விளியெனப் பபெ கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், விளி
வேற்றுமைபது இலக்கணம் உணர்த்தினமையின், விளி-
மரபு என்னும் பெயர்த்து.

இனி, இத் தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின்,
விளிவேற்றுமைபது இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: விளி என்பன தம்மை ஏற்கும்பொருளொடு
யாப்புறத் தோன்றும் தன்மைய என்றவாறு.

தன்மைய என்றான், விளி பெயரொடு கொள்ளும்
என்பதூஉம், கொள்ளுங்கால் ஏற்கும் என்பதூஉம்,
பெயரொடுகொள்ளும் என்பதூஉம் சொல்லப்பட்டதாம்.

‘தெளியத் தோன்றும்’ என்றது, விளியை வேற்-
றுமை அன்றென்பாரும் உளர், அது மறுத்து வேற்று-
மையே எனற்கு என்பது.

‘எனப்பபெ’ என்று பன்மை கூறினார், ஈறுதிரிதல். ஈற்றயனீடல், பிறிதுவந்தடைதல், இயல்பாதல் என நான்கு பகுதியவாகலான் என்பது. (க)

116. அவ்வே

இவ்வென வறிதற்கு மெய்ப்பெறக் கிளப்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேற் சொல்லப் பட்டனவற்றை இனிச் சொல்லுப என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அவை இவையென அறிதற்கு வழக்குப்பெற இனிச் சொல்லப்படும் என்றவாறு. (உ)

117. அவைதாம்

இ உ ஐ ஓ என்னு மிறுதி

யப்பா னன்கே யுயர்திணை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகோள் பெயரே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், விளி என்பன-தாம் இவை என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: உயிரெழுத்தினுள் உயர்திணைப்பெயர்க்கு விளியேற்கும் எழுத்தாவன இவை என்றவாறு.

‘உயர்திணை மருங்கின் மெய்ப்பொருள் சுட்டிய’ — எனவே, மற்றைத் திணைக்கண்ணும் உள, சிறு வரவின எனக் கொள்க.

அவை வருமாறு: ‘குறையறப் பூத்த கொடி முல்-லாய்’ என்புழி, முல்லை - முல்லாய் எனவும்,

‘செங்கான் நாராய்’ என்புழி, செங்கால் நாரை செங்கால் நாராய் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (ஈ)

118. அவற்றுள்

இ ஈ யாகும் ஐ ஆ யாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இஈ ஐயாதவன் விளியேற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

நம்பி - நம்பி என, இ - ஈயாய் விளியேற்றது.

நங்கை - நங்காய் என, ஐ - ஆயாய் விளியேற்றது. இங்ஙனமாதல், 'சுறுதிரிதல்'. (ச)

119. ஓவும் உவ்வு மேயொடு சிவனூர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஓகார ஈயும் உகார ஈயும் விளியேற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

கோ - கோவே என, ஓகார ஈயு ஏகாரமொடு சிவ-
ணிற்று.

வேத்து - வேத்தே என, உகரம் ஏயொடு சிவணிற்று.

இம் முடிபு, 'பிறிது வந்தடைதல்' ஆம். (டு)

120 உகரந் தானே குற்றிய லுகரம்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஐயமறுத்தல் நுதலிற்று; மேலதற்கோர் புறனடையென்னும் அமையும்.

உரை : கூறப்பட்ட நான்கினுள், உகரம் குற்றிய-
லுகரம் என்பது அறியாது நின்றவழி, முற்றுகரம் அன்று
குற்றுகரம் என்பது கருத்து. (சு)

121. ஏனை யுயிரே யுயர்திணை மருங்கிற்
ரூம்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தாதது
எய்துவித்தல், நுதலிற்று; ஐயமறுத்தது எனினும்
அமையும்.

உரை : சொல்லப்பட்ட நான்கு உயிரெழுத்துமல்லால் மற்றையன உயிர்திணைக்கண் விளியேலா என்றவாறு.

மற்று, கொள்வன இவை யெனவே, ஒழிந்தன கொள்ளா என்பது யானே உணரேனோ, இது சொல்ல வேண்டியது என்னையெனின், ஏனை உயிர் உயர்திணைக்கண்விளிகொள்ளா என, இன்னும் மேற்சொல்லப்பட்டன மேல் ஓதியவாறன்றிப் பிறவாற்றானும் விளியேற்கும் என்றற்குச் சொல்லப்பட்டது என்றவாறு.

கணி - கணியே என, இகர ஈறு ஈகாரப் பேறின்றி ஏகாரமும் பெற்று விளியேற்கும் என்பது. (எ)

122. அளபெடை மிகு உ மிகர விறுபெய ரியற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியது விலக்கல் நுதலிற்று.

உரை : அளபெடை இகரம் ஈறுமின் இயல்பாயே விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : தொழீஇ என வரும். பெயர்நிலையும் விளிநிலையும் அதுவே நிற்குமாறு.

இனிச், 'செயற்கைய' என்றதனால், இரண்டு மூன்று மாத்திரைபெற எழுதுவாரும், ஐந்துமாத்திரை பெற எழுதுவாரும் என இருதிறத்தார் ஆசிரியர் என உணர்க. (அ)

123. முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இஃது இறந்தது காத்தல் நுதலிற்று.

உரை மேல் ஐ ஆய் அரும் என்றார் : இனி, முறைப் பெயர்க்கண்ணாயின் ஐ மீறு ஆவொடு வகுவனவும் உள என்றவாறு.

வரலாறு : அன்னை - அன்னு என்பதும், அற்றை - அத்தா என்றும் ஆக என்பது. (க)

124. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதவும் இறந்தது காத்தல் துதலிற்று.

உரை : அணியாரைக் கூடியிடந்து அவை உபல்பேயாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : நம்பி வாழி, நங்கை வாழி, வேந்து வாழி என வரும். (க0)

125. னரலள வென்னு மந்தான் கென்ப புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உயர்திணைக்கட் புள்ளியிடு விளி பேற்பன இவை யென உணர்த்துதல் துதலிற்று.

வரலாறு முன்னர்க் காட்டுதும். (கக)

126. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தாததெய்து வித்தல் துதலிற்று ; ஐயமறுத்தது எனினும் அமையும்.

உரை : மேற் சொல்லப்பட்ட நான்கல்லாப் புள்ளியிடு விளியேலா உயர்திணைக்கண் என்றவாறு.

மற்று, ஆவனகூற அமையாதோ வெனின், 'ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா' என, இன்னும் மேற்கூறிய

புள்ளி யீறு அவ்வாறன்றிப் பிறவாறு விளியேற்றலுடைய
என்றற்குக் கூறினார் என்பது.

வரலாறு: பெண்டிர்-பெண்டி.ரே எனவும், தம்முன்-
தம்முனே எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. ஏனைப்புள்ளி-
யும் ஆவதுண்டு.

‘விளங்குமணிக் கொடும்பூண் ஆய்’ என்பதும்
[புறம் 130 | பிறவும் இவ்வாறு வருவன கொள்க. (கஉ)

127. அன்னென் நிறுதி யாவா கும்மே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறை-
யானே நகரவிறு விளியேற்குமாறு உணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

உரை: அன் என்னும் பெயரினுதி ஆவாய் விளி-
யேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: ரோழன் - ரோழா, சேர்ப்பன் - சேர்ப்பா
என வரும். (கங)

128 அண்மைச் சொல்லிற் ககரமு மாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியது ஒரு
மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

உரை: அணியாரைக் கூடிமிடத்து அன் ஈறு திரிந்து
அகரமாயும் விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: ஊரன் - ஊர, சேர்ப்பன் - சேர்ப்ப என
வரும். (கச)

129. ஆனென் நிறுதி யியற்கை யாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும்
நகரவிறு விளியேற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ஆன் என நகரவிறு இயல்பாய் விளியேற்-
கும் என்றவாறு.

வரலாறு : மோமான், மஹமான் என இருக்கை-
மைக்கணனும் அங்கேவெந்தமுமாறு என்பது. (க௭)

130. தொழிவீற் கூறு மானென் னிறுதி
யாயா சும்மே விளிவயி னுன.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மந்திரபது துரு
மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

உரை : ஆன் என இறுதி தொழிப்பெயரின் ஆயாய்
விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : உண்டான் - உண்டாய் என வரும்.

இனி, 'விளிவயினுன' என்றதனான், வாயினான் - வாயி
லாய், பூயினான் - பூயிலாய் என, இவ்வாறு பெயரினாகிய
பெயரும் ஆயாய் விளியேற்கும் என்பாரும் உளர். (க௭)

131. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதனும் எப்தி-
யது ஒருமதங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

உரை : அவ்வான் இறுதி பண்புகொள் பெயராயின்
ஆயாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : கரியான் - கரியாய், செப்பான் - செப்பாய்
என வரும். பிறவும் அன்ன. (க௭)

132. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எனகரவீற்று
அளபெடைக்குரிய இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : எனகரவீற்றுதி அளபெடைப்பெயரும் மேல்
இகரவீற்று அளபெடை யேற்றவாறு ஏற்க என்றவாறு.

வரலாறு : அழாஅன், பழாஅன் என வரும். (க௭)

133. முறைப்பெயர்க் கிளவி யேயொடு வருமே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இறந்தது காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : எனகரவீற்று முறைப் பெயராமே யெனின் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்க என்றவாறு.

வரலாறு : மகன் - மகனே, மருமகன் - மருமகனே என வரும்.

மற்று இவை இருதிணைக்கும் உரியவாம் பிறவெனின், உரிய வாயினும் முன்னர், 'விளம்பிய நெறிய விளிக்குங்காலை' [விளிமரபு - 33] என்னும் மாட்டேறு சொல்லா-மையான் எனகரவீற்று ஒற்றுமைபற்றி வைத்துணர்த்தினார் என்பது. (கக)

134. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும் யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எனகரவீற்றுள் விளியேலாதன இவை என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : அவைதாம், தான் அவன் இவன் உவன் யான் யாவன் என்பன இவ்வாறுபெயரும் மேல் எவ் விளியும் ஏலா என்றவாறு. (உ௦)

135. ஆரு மருவு மீரொடு சிவணும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், சிறுத்த முறையானே எனகரவீற்று விளியேற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : ஆர் என்னும் ஈறும் அர் என்னும் ஈறும் திரிந்து ஈர் ஆகும் என்றவாறு.

வரலாறு: பார்ப்பார் - பார்ப்பீர், கூத்தர் - கூத்திர் என வரும். (உக)

136. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலுய்
வழுக்கின் றென்மனார் வயங்கி யோரே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ரகரவீறு தொழிற்பெய ராமேயெனின் ரோல் எய்திய ஈறே யன்றி, அதனொடு ஏகாரம்பற்றி யேற்க என்றவாறு.

வரலாறு: உண்டார் - உண்டரே, சான்றார் - சான்றீரே என வரும்.

‘வழுக்கின்று’ என்பதனால், நம்பியார் - நம்பியீரே, கணியார் - கணியீரே என்பன போல்வன கொள்க.(உஉ)

137. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: பண்புகொள் வந்த, ஆர் ஈற்றோடு ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: செய்யார் - செய்யீரே என வரும். (உஃ)

138. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ரகரவீற்று அளபெடைக்குரிய இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ரகரவீற்று அளபெடைப் பெயர் இகரவீற்று அளபெடைப் பெயர்போல் விளி யேற்கும், இயல்பாய் என்றவாறு.

வரலாறு: மகாஅர், சிறுஅர் என வரும். (உச)

139. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியது விலக்-
சூதல் நுதலிற்று.

உரை: மேல் னகரவீற்றுச் சுட்டுப் பெயர் விளி
யேலா என்றான்; அவையேபோல ரகரவீற்றுச் சுட்டுப்
பெயரும் விளியேலா என மாட்டெறிந்தவாறு.

அவையாவன: அவர், இவர், உவர் என்பன. (உரு)

140. நும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயரென் றம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் எய்தியது
விலக்கல் நுதலிற்று.

உரை: நும்மின் திரிபெயர் - நீயிர் என்பது, வினா
வின் திரிபெயர் - யாவர் என்பது, இவை யிரண்டு பெய-
ரும் விளியேலா என்றவாறு.

மற்று, இர் ஈறு விளியேற்கும் என்றதின்மையின்,
நும்மின் திரிபெயர் விளியேலாது என்று விலக்கியது
என்னை யெனின், அற்றன்று; பெண்டிர் - பெண்டிரே
என, இர் ஈறும் விளியேற்கும் என்று மேல் இலேசினான்
எய்துவித்துப் போந்தாமாகலின் [சூ. ௧௨] விலக்க
வேண்டும் என்பது. (உசு)

141. எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் நிறுத்த
முறையானே ஒழிந்த இரண்டு புள்ளியீறும் விளியேற்-
குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : ஒழித்து கின்ற புன்னிறார் அகவுடைய,
தம் இறுதி யெழுந்தின் அயலெழுந்து கிண்டு விளியேற்க
என்றவாறு.

வரலாறு : குரிசில் - குரிசில்; நோன்றல் - நோன்றல்;
மக்கள் - மக்காள் என வரும். (உஎ)

142. அயனெடி தாயி விரியற்கை யாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தாதது எய்து
வித்தல் துதலிற்று.

உரை : அன்னிரண்டு ஈறும், ஈற்றெழுத்தின் அய-
லெழுத்து கிண்டு சிற்பின், இயற்கையாய் விளியேற்கும்
என்றவாறு.

வரலாறு : பெண்பால், ஆண்பால்: எம்மாள்,
கோமாள், கடியாள், பெரியாள் என வரும். (உஅ)

143. வினையினும் பண்பினு நினையத் தோன்று மாளெ னிறுதி யாயா கும்மே விளிவயி னா.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியது ஒரு
மருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

உரை : ஆள் என்னிறுதி வினைப்பெயரும் பண்புப்
பெயரும் ஆயின் ஆயாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : உண்டாள் - உண்டாய் எனவும்; கரி-
யாள் - கரியாய் எனவும் வரும். (உக)

144. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் எய்தி-
யது ஓர் மருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

உரை : மேல் னகரவீற்று முறைப்பெயர் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்றது; இதுவும் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்க என்றவாறு.

மகள் - மகளே, மருமகள் - மருமகளே என வரும்.

மற்று, இவை இருதிணைக்கும் உரிய பெயர் பிறவெனின், முன்னர் [சூ. ௧௧] விடுத்தாங்கே விடுக்க. (௩௦)

145. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரு முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியது விலக்கல் நுதலிற்று.

உரை : மேல் னகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயரும் வினாவின் பெயரும் விளியேலா என்றார்; அவைபோல இவையும் விளியேலா என்பது உணர்த்துதல் ஆயிற்று.

அவையாவன : அவள், இவள், உவள்; யாவள் என்பன. (௩௧)

146. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அளபெடைக்கு உரிய இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : மாட்டேற்றுவகையான், உயர்திணை னகர ஈற்று அளபெடை விளியேற்றவாறே இவையும் விளியேற்க என்பது உணர்த்தியவாறு.

வரலாறு :

‘மாஅனின் னிறம்போன் மழையிருளிற் பட்டதே
கோழன் குளக்கோடு கோண்டு.’

என்பதனுள், மாஅல், கோழன் என விளிந்தலைக்கண்ணும் நின்றாங்கே நிற்கும் என்பது. (௩௨)

147. கிளந்த விறுதி யஃறிணை விரவுப்பெயர் விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அஃறிணை விர-
வுப் பெயர்க்குரிய இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: கிளந்த இறுதியாவன — உயிரியு நான்கும்
புள்ளியீறு நான்குமாயவற்றை மிறுதியாகவுடைய அஃ-
றிணைக்கண் வரும் விரவுப்பெயர், மேற்கூறிய நெறியான்
விளியேற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: சாத்தி - சாத்தி, பூண்டு - பூண்டே,
தந்தை - தந்தாய் எனவும், சாத்தன் - சாத்தா, கூந்தல் -
கூந்தால், மகன் - மகனே எனவும் வரும்.

ஓகார ஈறும், ரகார ஈறுமாய் வருவன விரவுப்
பெயர் உளவேற் கண்டுகொள்க. பிறவும் அன்ன. (௩௩)

148. புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும் வ்ளிதிலை பெறுஉங் காலந் தோன்றிற் றெளிதிலை யுடைய வேகாரம் வரலே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், புள்ளியீறும்
உயிரீறுமாகிய அஃறிணைப் பெயர்க்கு உரிய இலக்கணம்
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: புள்ளியீறும் உயிரீறும் ஆகிய அஃறிணைப்
பெயரெல்லாம் விளிகொள்ளுங் காலந்தோன்றின் ஏகாரம்
பெறுதலைத் தெற்றெனவுடைய என்றவாறு.

வரலாறு: மரம் - மரமே, அணில் - அணிலே, நரி -
நரியே, புலி - புலியே என வரும்.

‘தெளிநிலையுடைய’ என்று விதந்து ஒதினமையான், ஏகாரம் ஒழியச் சிறுபான்மை இயல்பாய் விளியேற்பனவும் உள.

வரலாறு: ‘வருந்தினை வாழியென் நெஞ்சம்’ எனவும்,
 ‘கருங்கால் வெண்குருகு’ எனவும்,
 ‘நெடுவெண்மதி’ எனவும்,
 ‘காட்டுச் சாரோடுங் குறுமுயால்’ எனவும்,
 ‘ஒண்டிவி நாராய்’ எனவும் வரும். (நச)

149. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
 மளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்
 சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான.

* இச் சூத்திரம், உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் விளி யேற்பனவாகச் சொல்லப்பட்டன எல்லாப் பெயரும் விளிக்குமிடத்துத் தத்தம் மாத்திரையி னிறந்து இசைத்தனவாம், சேய்மைக்கண் ஒலிக்கும் வழக்கத்தின்கண் என்றவாறு.

வரலாறு: நம்பீ, சாத்தா என வரும்.

‘அளபெடைமிகுஉம்’ [சூ. அ.] என்றமையின், அளபெடைப் பெயர் ஒழித்துக் கொள்க. (நரு)

150. அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்ட
 மம்முறைப் பெயரொடு சிவனா தாயினும்
 விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.

இச் சூத்திரம், அம்ம என்னும் அசைச் சொல்லினது நீட்டம் விளிகொள்ளும் பெயரொடு தோன்றுது, இடைச்-

* இச் சூத்திரமுதல் மேல்வருஞ் சூத்திரங்கள் சிலவற்றிற்குக் கருத்துரை காணப்படவில்லை.

சொல்லொடு தோன்றற்றுமினும் விளியாகக் கொள்வர்
தெளிவோர் என்றவாறு.

வரலாறு: அம்மா சாத்தா என்பது.

சாத்தா என்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும், அம்மா
என்பதும் அவ் வெதிர்முகமே குறித்து நின்றனின் விளி-
யாகக் கொள்ளப்படும் என்பார், 'விளியொடு கொள்ப'
என்றார். (நுக)

151. தநநு எயென வவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னளரவென் னிறுதியு
மன்ன பிறவும் பெயர்தலை வரினே
யின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

இச் சூத்திரம், த, ந, நு என்னும் உயிர்மெய்யையும்,
எ என்னும் உயிரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது
களைமைப் பொருண்மையைக் குறித்து நின்ற, ன, ள, ர
என்னும் மூன்று புள்ளியையும் இறுதியாகவுடைய சொல்-
லும், அவை போல்வன பிறவுமாகிய பெயர்ச்சொல்லும்
வருமாயின் விளியொடு பொருந்துதல் இல என்றவாறு.

வரலாறு: தமன் - தமள் - தமர்; நமன் - நமள்,
நமர்; நுமன் - நுமள் - நுமர்; எமன் - எமள் - எமர்;
தம்மான் - தம்மாள் - தம்மார்; நம்மான் - நம்மாள் -
நம்மார்; நும்மான் - நும்மாள் - நும்மார்; எம்மான் -
எம்மாள் - எம்மார் என வரும்.

'அன்ன பிறவும்' என்றதனான், மற்றையான்-மற்றை
யான் - மற்றையார் எனவும் வருவன கொள்க. (நுக)

நான்காவது விளிமரபு முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

பெயரியல்

152. எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே.
என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், பெயர்ச் சொல் உணர்த்துகின்ற ராகலின், இது பெயரியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

உரை: எல்லாச் சொல்லும் - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் ஆகிய எல்லாச் சொல்லும், பொருள் குறித்தனவே - பொருள் குறியாது நில்லா என்றவாறு. (க)

153. பொருண்மை தேரிதலுஞ் சோன்மை தேரிதலுஞ் சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்.

உரை: தன்னின் வேறுகிய பொருள் தெரியப்படுத்தலும், பொருள் அறியப்படாத சொல் தன்னையறியப்படுத்தலும் இரண்டும் சொல்லான் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

வரலாறு: சாத்தன் வந்தான்; பண்டு காடுமன்; உறுகால் [நற்றிணை - 300] என்பனவற்றாற் பொருள் உணர்த்தப்பட்டவாறு.

‘நீபென் கிளவி’ [தொல். சொல். பெயரிபல்-35]

‘செப்தெ நெச்சம்’ [தொல். சொல். வினையிபல்-42]

‘தஞ்சக் கிளவி’ [தொல். சொல். இடையிபல்-18]

‘நடிபென் கிளவி’ [தொல். சொல். உரிமையிபல்-85]

என்பனவற்றுல் பொருள் உணரப்படாது ஆர் சொற்-
புமே உணரப்பட்டவாறு அணங்கொங்க. (உ)

154. தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றேன்றலு மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே.

உரை: மேற் கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல்,
சொன்மாத்திரத்தால் விளங்கிற்றாலும், சொன்மாத்தி-
ரத்தாற் றேன்றலு சொல்லொடுகறிந் குறிப்பாற் றேன்-
றலும் என இரண்டு கூற்றையுடையது என்றவாறு.

வரலாறு: அவன், இவன், உவன் — வந்தான், சென்-
றன் என்புழிப், பொருள்தெரிபு வேறுகின்றன.

‘ஒருவர் வந்தார்’ என்புழி, ஆன்பால் பெண்பால்
என்பதூஉம், உண்ணாநின்றான் கற்கறித்து, ‘நன்கட்-
டாய்’ என்புழித், ‘தீங்கட்டாய்’ என்பதூஉம் குறிப்பிற்
ற்றேன்றின. பிறவும் அன்ன. (ங)

155. சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென் றுயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே.

உரை: சொல்லாவன, பெயர்ச் சொல்லும் வினைச்
சொல்லும் என இரண்டென்று சொல்லுவர் அறிவோர்
என்றவாறு.

பெயர்ச்சொற்கு இலக்கணம் வேற்றுமையோத்தி-
னுட் கூறினார்; வினைச்சொற்கு இலக்கணம் வினையியலுட்
கூறுப; பிறசொல்லும் உளவாயினும், இவற்றது சிறப்பு
நோக்கிப், ‘பெயரே வினையென் றுயிரண்டு’ என்றார். (ச)

156. இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு
மவற்றுவழி மருங்கிற் றேன்று மென்ப.

உரை : இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெய-
ரையும் வினையும் சார்த்துதோன்றும் என்றவாறு.

சார்த்துதோன்றும் எனவே, அவற்றது சிறப்பின்மை
பெறப்படும். வழக்குப் பிற்சி ரோக்கி இடைச்சொல்
முற்கூறினார். (நீ)

157. அவற்றுட்

பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
யுயர்திணைக்குரிமையு மஃறிணைக்குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன உரிமையு
மம்மு வருபின தோன்ற லாதே.

உரை : மேற் கூறப்பட்ட நான்கனுள், பெயரென்று
சொல்லப்படுவன, உயர்திணைக்கு உரிமையவாய் வருவன-
வும், அஃறிணைக்கு உரிமையவாய் வருவனவும், இரண்டு
திணைக்கும் ஒத்த உரிமையவாய் வருவனவும் என மூன்று
வேறு வாய்பாட்டான் வகுத்துத் தோன்றும் நெறி-
கண் என்றவாறு. (சு)

158. இருதிணைப் பிரிந்த வைய்பாற் கிளவிக்கு
முரியவை யுரிய பெயர்வயி னான.

உரை : இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவியாதற்-
குப் பெயருள் உரியன உரியவாய் என்றவாறு.

வரலாறு : அவன், பெண்மான், சாத்தன் என நகர
ஈழ ஆதி உவிற்கும் மகல உவிற்கும், அஃறிணை யாண்பாற்-
கும் உரித்தாய் வருதலானும்,

அவள், மக்கள், மகள் என வகாச சது மகரிட நிற்-
கும் பல்லோர்க்கும், அஃதீணைப் பெண்பாற்கும் உரித்-
தாய் வருதலானும்,

பெண்டாட்டி, கம்பி எனவும், ஆக, மகரிட எனவும்
வரும் இகாவிறும் உகாவிறும் இருபாற்கும் உரிபவாய்
வருதலானும், வினைச்சொற்போல இன்ன சது இன்ன
பாற்கு உரித்து என்னப் பெயர்ச்சொல் சதுபற்றி
யுணர்த்தலாகாமையின், 'உரிபவை புரிய' என்றி. நிற-
வும் அன்ன. (எ)

159. அவ்வழி

அவனிவ னுவனென வருஉம் பெயரு
மவனிவ னுவனென வருஉம் பெயரு
மவரிவ ருவனென வருஉம் பெயரும்
யான்யாம் நாமென வருஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவ ரென்னு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

உரை: மூவற்றதாக மேற் சொல்லப்பட்ட பெய-
ருள், அவன் என்பது முதலாக யாவர் என்பது சுருகச்
சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் பால்விளங்குகிற்கும் உயர்-
திணைப்பெயர் என்றவாறு. (அ)

160. ஆண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த விகர விறுதியும்
நம்மூர்ந்து வருஉ மிகரவை காரமு
முறைமை சுட்டா மகனு மகளு
மாந்தர் மக்க ளென்னும் பெயரு
மாதே மகடே வாயிரு கிளவியுஞ்

சுட்டுமுத லாகிய வன்னு மாநு
மவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியு
மொப்பொடு வருஉங் கிளவியோடு தோகைஇ
யப்பதி னேந்து மவற்றோ ரன்ன.

உரை: இப்பெயர் பதினைந்தும் மேற் கூறப்பட்டன
போலப் பாலறியவந்த உயர்திணைப்பெயராம் என்றவாறு.

ஆண்மகன் என்பதும் பெண்மகன் என்பதும்,
பெண்டாட்டி என்பதும் நம்பி என்பதும் நங்கை
என்பதும்,

முறைமைப் பெயரல்லாத் மகன் மகள் என்பனவும்,
மாந்தர் மக்கள் என்பனவும்,
ஆட்கு மகனே என்பனவும்,

சுட்டு முதலாகிய, அவ்வான் இவ்வான் உவ்-
வான் என்பனவும், அம்மாட்டான் இம்மாட்டான்
உம்மாட்டான் என்பனவும்,

சுட்டு முதலாகிய, அப்பெண்டு இப்பெண்டு உப்-
பெண்டு என்பனவும்,

பொன்னன்னுன், பொன்னன்னுள், பொன்னன்னுர்
என வரும் உவமக்கிளவியும் உயர்திணைப் பெயராம்
என்றவாறு. (சூ)

161. எல்லாரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியு
மெல்லீரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியு
மன்ன வியல வென்மனார் புலவர்.

உரை: எல்லாரும் எனவும் எல்லீரும் எனவும்
பெண்மகன் எனவும் வரும் மூன்றும் மேற்கூறப்பட்-
டன போலப் பாலறியவந்த உயர்திணைப் பெயராம்
என்றவாறு.

முறத்துப்போய் வினையாகும் பேதைப் பழுவத்தப்
பெண்பாலாரைப், 'பெண்புகன்' என்று வழக்குப. பிற-
வும் அன்ன. (க௦)

162. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகோள் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறை நிலப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினை நிலப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த தினை நிலப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னாடியற் பெயரே
யின் நிவ ரென் னு மெண்ணியற் பெயரோ
டன்றி யனைத்து மவற்றியல் ரினாவே.

உரை: நிலப்பெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன-
வும் ரோலனபோலப் பாஷையவந்த உயர்திணைப் பெயராம்
என்றவாறு.

நிலப்பெயர் — அருவாளன், சோழியன் என்பன.

குடிப்பெயர் — மலையமான், சேரமான் என்பன.

குழுவின்பெயர் — அவையத்தார், அத்திகோசத்தார்
என்பன.

வினைப்பெயர் — தச்சன், கொல்லன் என்பன.

உடைப்பெயர் — அம்பர் கிழான், பேருர் கிழான்
என்பன; வெற்பன், சேர்ப்பன் என்பனவும் அவை.

பண்புகோள் பெயர் — கரியான், செய்யான் என்பன.

பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலப் பெயர் — தந்தையர்,
தாயர் என்பன.

பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலப் பெயர் — பெருங்காலர்,
பெருந்தோளர் என்பன.

பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயர் — பார்ப்பார், அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர், வேட்டுவர் என்பன.

‘பல்லோர்க் குறித்த’ என்று விசேடித்தலான், இம் மூவகைப் பெயருள் ஒருமைப்பெயர் இரண்டு திணைக்கும் உரியவாம்.

கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயர் — பட்டி புத்திரர், சங்கிராமத்தார் என்பன.

இன்றிவர் என்னும் எண்ணியற் பெயர் — ஒருவர், இருவர், மூவர், முப்பத்து மூவர் என்பன.

‘இன்றிவர்’ என்பது, ‘இத் துணைவர்’ என்னும் பொருட்டுப் போலும். (கக)

163. அன்ன பிறவும் உயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்துணை யவ்வே.

உரை : மேற் சொல்லப்பட்ட பெயர் போல்வன பிறவும் உயர்திணைக்கட் பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிவந்த எல்லாப் பெயரும் உயர்திணைப் பெயராம் என்றவாறு.

அன்ன பிறவும் ஆவன : ஏனாதி, காவிதி, எட்டி, வாயிலான், பூயிலான், வண்ணத்தான், சுண்ணத்தான், பிறன், பிறள், பிறர்; மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார் என்னுந் தொடக்கத்தன. (கஉ)

164. அதுவிது வுதுவென வருஉம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவையிவை யுவையென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்

யாதுயா யாவை வென்னும் பெயரு
மாவயின் முன்றோ டப்பதினைந்தும்
பாலறி வந்த வஃறினைப் பெயரோ.

உரை: நிறுத்த முறையானே உயர்நனைப் பெயர்
உணர்த்தி, அஃறினைப் பெயர் உணர்த்துகின்றார்.

அது, இது, உது என வரும் சுட்டுமுதற்பெயரும்,
அஃ சுட்டுப்பெயர்ந்து முதலாகிய சுட்டு முதலாக
ஆய்தத்தொடு கூடி அஃது, இஃது, உஃது என வரும்
பெயரும்,

அவை, இவை, உவை என வரும் பெயரும்,
சுட்டு முதலாக அஃ, இஃ, உஃ என வரும் வகை
சுற்றுப் பெயரும்,

யாது, யா, பாவை என்னும் வினாப்பெயரும் என
அப் பதினைந்தும் பால்வினங்க வரும் அஃறினைப் பெய-
ராம் என்றவாறு.

சுட்டு முதலாகிய ஆய்தப் பெயரும், அவை முத-
லாகிய வகை சுற்றுப் பெயரும் அவையல்லது இன்மையின்
இவ்வாறு கூறினார். (கக)

165. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
முள்ள வில்ல வென்னும் பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகோள் பெயரு
மினைத்தெனக் கிளக்கு மேண்ணுக்குறிப் பெயரு
மொப்பி னாகிய பெயர்நிலை யுளப்பட
வப்பா லொன்பது மவற்றோ ரன்ன.

உரை: பல்ல என்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட
ஒன்பது பெயரும் மேற்கூறிய அஃறினைப் பெயர்போலப்
பாலுணர்த்தி நிற்கும் என்றவாறு.

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்ல என்னும் ஐந்தாம் தம்மை யுணர்த்தி நின்றன.

வினைப்பெயர்க் கிளவி யாவது : வருவ, செல்வ என்பது.

பண்புகோள் பெயர் : கரியது, கரிய என்பன.

எண்ணுக்குறிப் பெயர் : ஒன்று, பத்து என்பன.

ஒப்பினாகிய பெயர் : பொன்னன்னது, பொன்னன்ன என்பன. (கச)

166. கள்ளொடு சிவனு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே.

உரை : கள் என்னும் ஈற்றோடு பொருந்தும் அஃ-
றினை இயற்பெயராவன : ஆ, நாய், குதிரை, கழுதை,
தெங்கு, பலா, மலை, கடல் என்னுந் தொடக்கத்துச்
சாதிப்பெயர், ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய்
நின்றவின், இயற்பெயர் என்றார். இவை, கள் என்னும்
ஈற்றவாய் ஆக்கள், குதிரைகள் என நின்றவழிப் பன்மை
விளக்கவின் பலவறிசொல்லாயினவாறு கண்டுகொள்க. ( )

167. அன்ன பிறவு மஃறினை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்தினை யவ்வோ.

உரை : மேற்கூறப்பட்ட பெயர் போல்வன பிறவும்
அஃறினைக்கட் பன்மையும் ஒருமையும் ஆகிய பால்
விளங்க வந்தவை எல்லாப் பெயரும் அத்தினைக்கு உரிய
என்றவாறு.

‘அன்னபிறவும்’ என்றதனாற் பெறுவன : பிறிது, பிற,
மற்றையது, மற்றையவை, பல்லவை, சில்லவை, உள்ளது
இல்லது, உள்ளன, இல்லன என்னுந் தொடக்கத்தன. (கக)

168. தெரிநீல யுடைய அஃறிணை யியற்பெயர்
பொருமையும் பன்மையும் வினையோடு வரினே.

உரை : கள்ளொடு சிவனாக அஃறிணை யியற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் விளங்குநிலையுடைய, அதற்கேற்ற
வினையொடு தொடர்ந்தவழி என்றவாறு.

ஆ வந்தது - ஆ வந்தன ; குநிறை வந்தது - குநிறை
வந்தன என, ஏற்ற வினையாற் பால் விளங்கியவாறு
கண்டுகொள்க, (கௌ)

169. இருதிணைச் சொற்குமோ யன்ன வரிமையிற்
நிர்புவேறு பநீஉ மெல்லாப் பெயரு
நீனையுங் காலைத் தத்த மரபின்
வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.

உரை : இருதிணைச் சொல்லாதற்குள் ஒத்த உரிமைய-
வாகலின் உயர்திணைக்கட் சென்றுழி உயர்திணைப் பெய-
ராயும், அஃறிணைக்கட் சென்றுழி அஃறிணைப் பெயராயும்
வேறுபடு பெயரெல்லாம் ஆராயங்கால் தத்தம் மரபின்
வினையொடு இயைந்தல்லது திணைவிளங்கி நில்லா என்ற
வாறு.

வரலாறு : சாத்தன் வந்தான், சாத்தன் வந்தது ;
முடவன் வந்தான், முடவன் வந்தது எனக்கொள்க. (கஅ)

170. நிகழூஉ நின்ற பால்வரை கிளவியி
னுயர்திணை யொருமை தோன்றலு முரித்தே
யன்ன மரபின் வினைவயி னான.

உரை : நிகழ்காலம் பற்றிவரும் பால்வரை கிளவி-
யால் உயர்திணை ஒருமைப்பால் தோன்றுதலும் உரித்து,

அவ் வொருமைப்பாற் றேன்றுதற்கேற்ற வினையிடத்து
என்றவாறு.

‘பால்வரை கிளவி’ என்பது, செய்யும் என்னும் முற்
றுச் சொல்லே.

சாத்தன் யாழ் எழுதும், சாத்தி சாந்து அரைக்கும்
என்றவழி, யாழ் எழுதலும், சாந்து அரைத்தலும் ஆகிய
அஃறிணைக்கு ஏலாது, ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கும் ஏற்ற-
லின், உயர்திணை ஒருமைப்பால் விளங்கியவாறு கண்டு
கொள்க. ‘நிகழுநின்ற’ என்பது, நிகழ்நின்ற என்ற
வாறு. (கக)

171. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
பெல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து
சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்
கன்னவை தோன்றி னவற்றோங் கோளலே.

இச் சூத்திரம், விரவுப் பெயர் பால்தெரிய நிற்குமாறு
உணர்த்தி, இனி, அவைதம்மை யுணர்த்துவான் எடுத்துக்
கொண்டார்.

உரை: இயற்பெயர் முதலாக நீ என்பது ஈராக
எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவல்லாத அன்னபிறவும் ஆண்டு
வருமாயிற் சொல்லப்பட்டவற்றோடு கூட்டுக என்றவாறு.

வரலாறு :

இயற்பெய ராவன — சாத்தன், கொற்றன் என்னும்
இரண்டு பெயர்.

சினைப்பெய ராவன — பெருங்காலன், முடவன்
என்பன.

சினைமுதற்பெய ராவன — சித்தலை ராத்தன்,
கோடும்புறமருதி எனச் சினைப்பெயரோடு தொடர்ந்து
வரும் முதற்பெயர்.

முறைப்பெய ராவன — தந்தை, தாய் என முறை
பற்றி முறையுடைய பொருண்டேயல் வருவன.

அல்லன வந்தும் தம்மை உணர்த்தி நின்றன வாத-
லின் தாம் என்பது முதலாகிய சொல்லேயாம்.

அன்ன பிறவும் என்பதனால் *மக, குழவி என்பன-
வுங் கொள்க.

‘குழவியு மகவு வாயிரண் டல்லன

சீழுவ வல்ல மக்கட் கண்ணே’ (தொல் - மரபியல் - ௨௩)

என்று உயர்த்திணைக்கும் எடுத்துவித்தார்.

(௨௦)

172. அவற்றுள்

நான்கேயியற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா சும்மே
பேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

உரை : மேற்கூறிய விரவுப்பெயருள் இயற்பெயரும்
சினைப்பெயரும் சினைமுதற் பெயரும் ஒரோவொன்று
நான்காம் ; முறைப்பெயர் இரண்டாம் ; ஒழிந்த ஐந்து
பெயரும் தத்தம் இலக்கணத்தனவாம் என்றவாறு.

தத்தம் இலக்கணம் என்றது, அவை ஒரொன்றாகி
நிற்கும் என்றவாரும். தனிப்பெயர் ஐந்தும் விரவுப்
பெயர் பதினான்கும் ஆக விரவுப்பெயர் பத்தொன்பது
என்றவாரும்.

(௨௧)

173. அவைதாம்

பெண்மை யியற்பெய ராண்மை யியற்பெயர்
பன்மை யியற்பெய ரொருமையிற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப வியற்பெயர் திலையே. (உஉ)

174. பெண்மைச் சினைப்பெய ராண்மைச் சினைப்பெயர்
பன்மைச் சினைப்பெய ரொருமைச்சினைப் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே. (உங)

175. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே. (உச)

176. பெண்மை முறைப்பெய
ராண்மைமுறைப் பெயரென்
ரூயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் திலையே.

இவை இயற்பெயர் முதலாகிய நான்கன் விரியாகிய பதி-
னான்கும் இது என உணர்த்தியவாறு.

இவற்றுக்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். (உரு)

177. பெண்மை சுட்டிய வெல்லப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே.

மேற் கூறிய பதினான்கு பெயரும் இருதினையும்
பற்றிப் பால் உணர்த்துமாறு உணர்த்திய எடுத்துக்
கொண்டார்.

உரை : அவை பெண்மைப்பெயர் நான்கும், ஆண்-
மைப்பெயர் நான்கும், பன்மைப்பெயர் மூன்றும் ஒரு-
மைப்பெயர் மூன்றும் ஆம்.

பெண்மைபற்றி வரும் கான்கு பெயரும், அஃறிணைப் பெண் ஒன்றற்கும் உயர்திணை ஒருத்திற்கும் உரிய என்றவாறு.

அந் கான்கும் ஆவன : பெண்மை பியற்பெயரும், பெண்மைச் சினைப்பெயரும், பெண்மைச் சினைமுதற்பெரும், பெண்மை முறைப்பெயரும் என்பன.

வரலாறு : சாத்தி வந்தது, சாத்தி வந்தான் எனவும்; முடத்தி வந்தது, முடத்தி வந்தான் எனவும்; முடக்கொற்றி வந்தது, முடக்கொற்றி வந்தான் எனவும்; தாய் வந்தது, தாய் வந்தான் எனவும்; அவ்வம் முறையானே அஃறிணைப் பெண் ஒன்றற்கும், உயர்திணைப் பெயர் ஒருத்திக்கும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. பிறவும் அன்ன.

178. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நீலையே.

இதுவும் மேற் சூத்திரத்தோடு இயைபு.

வரலாறு : சாத்தன் வந்தது, சாத்தன் வந்தான் எனவும்; முடவன் வந்தது, முடவன் வந்தான் எனவும்; முடக்கொற்றன் வந்தது, முடக்கொற்றன் வந்தான் எனவும்; தந்தை வந்தது, தந்தை வந்தான் எனவும் அவை முறையானே அஃறிணை ஒன்றற்கும், உயர்திணை ஆண்பாற்கும் உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவும் அன்ன. (1)

179. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு

மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

உரை : பன்மை சுட்டிய மூன்று பெயரும், அஃறிணை ஒருமையும், அத்திணைப் பன்மையும், உயர்திணை ஒருமையும் எனச் சொல்லப்பட்ட மூன்று பாற்கும் உரிய என்றவாறு.

அவையாவன: பன்மையியற்பெயர், பன்மைச் சினைப் பெயர், பன்மைச் சினைமுதற் பெயர் என்பனவாம்.

வரலாறு: யாளை வந்தது - யாளை வந்தன, யாளை வந்தான் - யாளை வந்தாள் எனவும்; நெடுங்கழுத்தல் வந்தது - நெடுங்கழுத்தல் வந்தன, நெடுங்கழுத்தல் வந்தான் - நெடுங்கழுத்தல் வந்தாள் எனவும்; பெருங்கால் யாளை வந்து - பெருங்கால் யாளை வந்தன, பெருங்கால் யாளை வந்தான், பெருங்கால் யாளை வந்தாள் எனவும் முறையானே அஃறிணை ஒருமைக்கும், அத்திணைப் பன்மைக்கும், உயர்திணை ஒருமைக்கும் உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (உஅ)

180. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

உரை: ஒருமை சுட்டி வரும் மூன்று பெயரும் அஃறிணை ஒருமைக்கும், உயர்திணை ஒருமைக்கும் உரிய என்றவாறு.

அம் மூன்றுமாவன: ஒருமையியற்பெயர், ஒருமைச் சினைப்பெயர், ஒருமைச் சினைமுதற்பெயருமாம்.

வரலாறு: கோதை வந்தது - கோதை வந்தான், கோதை வந்தாள் எனவும்; செவியிலி வந்தது, செவியிலி வந்தான், செவியிலி வந்தாள் எனவும்; கொடும்புறமருதி வந்தது, கொடும்புற மருதி வந்தான், கொடும்புற மருதி வந்தாள் எனவும்; முறையே அஃறிணை ஒருமைக்கும், உயர்திணை ஒருமைக்கும் உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (உக)

181. தாமென் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், 'தத்தம் மரபின்' [தொல். பெயரியல் - உக.] எனப்பட்ட பெயர் இருபாற்கும் உரியவாய் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: தாம் என்னும் பெயர் இரு திணைக்கும் பன்மைப்பாற்கு உரித்து என்றவாறு.

தாம் வந்தார், தாம் வந்தன என வரும். (௩௦)

182. தானென் கிளவி பொருமைக் குறித்தே.

உரை: தான் என்னும் பெயர் இரு திணைக்கண்ணும் ஒருமைப்பாற்கு உரித்து என்றவாறு.

வரலாறு: தான் வந்தான், தான் வந்தாள், தான் வந்தது எனவரும். (௩௧)

183. எல்லா மென்னும் பெயர் நிலை கிளவி பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா குடும்பே.

உரை: எல்லாம் என்னும் பெயர் இரண்டு திணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வரும் என்றவாறு.

வழி என்பது இடம்.

வரலாறு: எல்லாம் வந்தேம், எல்லாம் வந்தீர், எல்லாம் வந்தார், எல்லாம் வந்தன எனவரும். (௩௨)

184. தன்னு ஞறுத்த பன்மைக் கல்ல துயர்திணை மருங்கி னுக்க மில்லை.

உரை: எல்லாம் என்னும் சொல் உயர்திணைக்கு ஆங்கால் தன்மைப்பன்மைக்கல்லது முன்னிலைப் பன்மைக்கும் படர்க்கைப் பன்மைக்கும் ஆகாது என்றவாறு

‘ஆக்கமில்லை’ எனவே சிறுபான்மை வரப்பெறும். ( )

185. நீயிர் நீயென வருஉங் கிளவி பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள.

உரை: நீயிர் நீ என்னும் இரண்டு பெயர்ச்சொல்லும் திணைப்பகுதி தெரிய நில்லா; இரு திணையும் உடன்றோன்றும் பொருள என்றவாறு.

நீயிர் வந்தீர், நீ வந்தாய் என இரு திணைக்கும்
பொதுவாய் நின்றவாறு கண்டுகொள்க. (நச)

186. அவற்றுள்

நீபென் கிளவி பொருமைக் குரித்தே.

உரை: மேற் சொல்லப்பட்ட இரண்டு பெயருள்
நீ என்னும் பெயர் ஒருமைக்கு உரித்து என்றவாறு.

ஒருமையாவது: ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்பன
வற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமை.

நீ வந்தாய் எனக் கண்டுகொள்க. (நரு)

187. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே

உரை: நீயிர் என்னும் பெயர் பன்மைக்கு உரித்து
என்றவாறு.

பன்மை யாவது: பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும்
பொதுவாகிய பன்மை.

நீயிர் வந்தீர் எனக் கண்டுகொள்க. (நசு)

188. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி யிருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.

உரை: ஒருவர் என்னும் பெயர்ச்சொல் உயர்திணைப்
பாலுள் ஒருபால் விளக்கா; ஒருவன், ஒருத்தி என்னும்
இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: ஒருவர் வந்தார் என்பது, பொதுவாய்
நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

இருபாற்கும் உரித்து என்னும் உம்மை முற்றும்மை.

189. தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும்.

உரை: ஒருவர் என்னும் பெயரது இயப்பு கருதின் அஃது ஒருமைப் பெயராயினும் பல்லோரறியுள், சொல்லோடு தொடர்த்தற்கு ஏற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: ஒருவர் வந்தார், ஒருவர் அவர் எனவரும்.

190. இன்ன பெயரே யிவையெனல் வேண்டின் முன்வஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

உரை: நீயிர் நீ ஒருவர் என்பனவற்றை இன்னபாற் பெயரென்று அறிபவற்றின் சொல்லுவான் குறிப்பொடுங் கூட்டி முறையால் உணர்க என்றவாறு.

வரலாறு: ஒரு சாத்தன், ஒருவனானும் ஒருத்தியானும் பலரானும் ஒன்றானும் பல்வானும் தன்னுழைச் சென்றவழி, 'நீ வந்தாய், நீயிர் வந்தீர்' என்னுமன்றே; ஆண்டு அது கேட்டான், இவன் இன்னபால் கருதிக் கூறினான் என்பது உணரும். இனி,

‘ஒருவ ரோருவரைச் சார்ந்தோழக லாற்றி’ [சூலடி - 309]

என்பது சொல்லுவான் ஆடு உருமை குறித்தான் என்பது விளங்கும்.

எகாரம் தேற்றேகாரம். ‘முறையி னுணர்தல்’ என்பது பாதுகாவல். (ஈகூ)

191. மகடே மருங்கிற் பாறிரி கிளவி
மகடே வியற்கை தொழில்வயி னுன.

என் நுதலியவரே வெனின், இனி ஒருசார் உயர்த்தினைப் பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எஞ்சி நின்ற இலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உரை : மகடீஉப் பொருண்மைக்கண் பால்திரிந்து வரும் பெண்மகன் என்னும் பெயர் வினைகொள்ளுமிடத்து மகடீஉவிற்குரிய வினைகொள்ளும் என்றவாறு.

வரலாறு : பெண்மகன் வந்தாள் எனவரும்.

பொருண்மைபற்றி மகடீஉவினை கொள்ளுமோ, ஈறுபற்றி ஆடீஉவினை கொள்ளுமோ என்று ஐயுற்றார்க்கு ஐயம் அகற்றியது. (சு0)

192. ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே
யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே.

உரை : ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரியும் பெயருமுள, அத்திரியும் இடமறிக செய்யுளுள்ளே என்றவாறு.

வரலாறு :

‘வில்லோன் காலன் கழலே தோடியோன்

மேல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்

யார்கோல் லளியர் தாமே’

[குறுந்தொகை - 7]

என வரும்.

(சுக)

193. இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கிற் றேன்ற லான.

உரை : செய்யுளுள் கருப்பொருண்மேற் கிளக்கப்படும் இருதிணைக்குமுரிய உயர்திணை யுணர்த்தா, அவ் வந் நிலத்துவழி அஃறிணைப் பொருளாய் வழங்கப்பட்டு வருதலான் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலந்த

வதுவை வந்த வன்பறழ்க் குமரி’

என்புழிக், கடுவன் முதுமகன் குமரி என, அஃறிணைப் பொருளவாயல்லது நிலத்துவழிமருங்கிற் றேன்றமை-

யின் உயர்திணை சுட்டாதவாறு சுண்டிகொள்க. நில-
மாவன, முல்லை முறிஞ்சி மருதம் செய்தல் என்பன. (௧௨)

194. திணையொடு பழகிய பெயரால் கடையே.

உரை: கருப்பொருள் உணர்த்தும் விரவுபெயர்
உயர்திணை சுட்டாத, அஃறிணை சுட்டு அவ்வந்திணைக்-
குரியவாய் விளங்கப்பட்டி வரும் பெயரல்லாத விடத்து
என்றவாறு.

எனவே, திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டி வரும்
பெயர் இருத்திணையுள் சுட்டி வரும் என்பதாம்.

வரலாறு: காளை விடலை என்பன உயர்திணையினும்
அஃறிணையினும் வருமாதலின் விரவுப் பெயராயிற்று.
பிறவுமன்ன. (௧௩)

ஐந்தாவது பெயரியல் முற்றிற்று.

ஆரூவது
வினையியல்

---

195. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நீனையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்.

என்பது சூத்திரம்.

என் நுதலிற்றேவெனின், நிறுத்த முறையானே
வினைச்சொல் ஆமாறு உணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார்,
அதனால் இவ் வோத்து வினையியல் என்னும் பெயர்த்-
தாயிற்று.

உரை: வினையென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமை
யொடு பொருந்தாது, ஆராயிற் காலத்தொடு புலப்படும்
என்றவாறு.

சுண்டு வேற்றுமை என்பது உருபை.

வரலாறு: உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை
கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

196. காலந் தாமே மூன்றென மொழிப.

உரை: மேல் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட காலம்
மூன்று என்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு. (உ)

197. இறப்பி ரிகழ்வி னெதிர்வி னென்ற
வாய்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொன்ற
மெய்த் தலை யுடைய தோன்ற லாதே.

உரை: இறப்பும் கிழையும் எதிர்வுமென்று
சொல்லப்படும் மூன்று. காலமுங் குறிப்பினையொடு
பொருத்தும் மெய்த் தலையுடைய, வினைப்பொன்றானவை
தோன்றுநெறிக்கண் என்றவாறு.

எனவே, காலம் ஆன்றவன இறப்பு, கிழவு, எதிர்வு
என்பதுஉம், வெளிப்படக் காலம் விளங்காதன குறிப்பு
வினையென்பதுஉம் பெற்றும்.

வரலாறு: உண்டான், உண்ணுகின்றான், உண்பான்
என வரும்.

இறப்பாவது, தொழுவது கழிவு: கிழ்வாவது,
தொழில் தொடங்கப்பட்டு முற்றுப் பெறுத தலைமை;
எதிர்வாவது தொழில் பிறவாமை. (ங.)

198. குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத் தோன்றிக்
காலமொடு வருஉம் வினைச்சொல் லெல்லா
முயர்தினைக் குரிமையுமஃறினைக் குரிமையு
மாயிரு தினைக்குமோ னன்ன வுரிமையு
மம்மு வருபின தோன்ற லாதே.

உரை: குறிப்புப் பொருண்மைக்கண்ணும் தொழிற்
பொருண்மைக்கண்ணும் தோன்றிக் காலத்தொடு வருஉம்
எல்லாச் சொல்லும் உயர்தினைக்குரியனவும், அஃறினைக்
குரியனவும், இரண்டு தினைக்கும் ஒப்ப உரியனவும்
என மூன்று கூற்றனவாம் தோன்றுநெறிக்கண் என்ற-
வாறு. (சு)

199. அவைதாம்

அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியு
மும்மொடு வருஉம் கடதற வென்னு
மந்நாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

என் நுதலிற்றோவெனின், நிறுத்த முறையானே உயர்திணைவினை யுணர்த்துகின்றார் ; அவைதாம் இரு வகைய, தன்மை வினையும் படர்க்கை வினையும் என. தன்மை வினையும் இருவகைத்து, பன்மைத் தன்மையும், ஒருமைத் தன்மைபுமென ; இச் சூத்திரத்தாற் பன்மைத் தன்மை உணர்த்துகின்றார்.

உரை: மேல் மூன்றுவகை எனப்பட்ட வினைச் சொற்றும், அம் - ஆம், எம் - ஏம் என்னும் ஈற்றவாகிய சொல்லும், உம்மொடு வருஉம் க-ட-த-றவாகிய கும்மும், டும்மும், தும்மும், அம்மும் என்னும் ஈற்றவாகிய சொல்-லும் என அவ்வெட்டும் பன்மையுணர்த்துந் தன்மைச் சொல்லாம் என்றவாறு.

அம், ஆம் என்பன முன்னின்றாரை யுளப்படுக்கும், தமராயவழி படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்கும்.

எம், ஏம் என்பன படர்க்கையாரை உளப்படுக்கும்.

உம்மொடு வருஉங் க - ட - த - ற அவ்விருவரையும் ஒருங்கு உளப்படுத்தலும் தனித்து உளப்படுத்தலும் உரிய.

அம் - ஆம், எம் - ஏம் என்பன மூன்று காலமும் பற்றி வரும்.

உம்மொடு வருஉங் க-ட-த-ற எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

வரலாறு:

அம் — உண்டனம், உண்ணுநின்றனம், உண்குவம் எனவும் ;

ஆம் — உண்டாம், உண்ணுகின்றாம், உண்டாம் எனவும் ;

எம் — உண்டனெம், உண்ணுகின்றனெம், உண்குவெம் எனவும் ;

எம் — உண்டேம், உண்ணுகின்றேம், உண்பேம் எனவும் வரும்.

உம்மொடு வருஉங் கடதற — உன்றும், உண்டிற், வருதும், ரோறும் எனவும் : உரிமதும், திரமுதும் என ஏற்றவழி உதகம் பெற்றும் வரும். இவை நான்கும் எதிர்காலம் பற்றி வரும்.

உம்மை யடைந்து வந்த க - ட - த - ற்க்கள், 'உம் மொடு வருஉங் க - ட - த - ற்' ஆயின. இக் காட்டிய எட்டு வினைச்சொல்லும் உயர்திணைப் பன்மை வினைச் சொல்லை யுணர்த்துத் தன்மைச்சொல் என்றவாறு.

இவை தன்னொடு முன்னின்றனையும் உளப்படுத்தும், படர்க்கையானையும் உளப்படுத்தும், அவ் விருவடையும் உளப்படுத்தி மென்பது,

‘அவற்றுள், பன்மை யுரைக்கும் தன்மைக் கிளவி’

[தொல். சொல். வினையியல் - 12]

என்னுஞ் சூத்திரத்துட் சொல்லுதும். (ரு)

200. கடதற வென்னும்

அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமொ
டென்னே னல்லென வருஉ மேழுந்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

என் நுதலிற்றேரவெனின், மேல் உளப்பாட்டுத் தன்மை கூறினார் ; இது, தனித் தன்மை வினைச்சொல் இவை என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: க - ட - த - ற என்னும் அந் நான்கு ஊர்ந்த குற்றியலுகரம் என்றான் அவையிற்றின் ஈறு பற்றி.

அவை வருமாறு:

உண்கு, உண்டி, வருது, சேறு என வரும். என், என் என்பன மூன்று காலமும் பற்றி வரும். அவை உண்டனென், உண்ணாநின்றனென், உண்குவென் எனவும்; உண்டேன், உண்ணாநின்றேன், உண்குவேன் எனவும் வரும்.

அல் — உண்பல், தின்பல் என எதிர்காலம் பற்றி வரும். இப்பொழுது அதனை உண்பன், தின்பன் என அன் ஈறுக வழங்குப என்ப. (சு)

201. அவற்றுட்

செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினு
மவ்விய றிரியா தென்மனார் புலவர்.

உரை: அவ் வேழனுட் செய்கு என்னும் சொல் வினைகொண்டு முடியினும் அமையும் என்றவாறு.

வரலாறு: உண்கு வந்தேன் எனவரும்.

செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும் அமைக எனவே செய்கும் என்னும் கிளவியும் வினையொடு முடியினும் அமைக என்பது போந்ததாம்.

வரலாறு: உண்கும் வந்தேம் என வரும்.

இனி அவை முடியினும் அமையும் எனவே, பெயர் கொண்டு முடிதலே வலியுடைத்து என்பதே போந்ததாம்.

அவை: உண்கு யான், உண்கும் யாம் என வரும்.

‘அவ்வியல்திரியா’ என்பது அவையும் முற்றுச்சொல் இயல்பிற் றிரியா என்றவாறு. (எ)

202. அன்னு வள்ளா வென்னு நான்கு
மொருவா மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றே வெனின், உயர்திணைத்
தன்மைச் சொல் உணர்த்தி, அத்திணைப் படர்க்கைகளைச்
சொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அன் என்பதனைத் தொடங்குபாக வுடைய
நான்கு சுற்றுச் சொல்லும் உயர்திணைக்கண் ஒருமைப்
பால் உணர்த்தும் படர்க்கை வினைச்சொல் என்றவாறு.

அவை வருமாறு:

அன் — உண்டான், உண்ணுகின்றான், உண்குவன்
என வரும்.

ஆன் — உண்டான், உண்ணுகின்றான், உண்பான்
என வரும்.

அள் — உண்டான், உண்ணுகின்றான், உண்குவள்
என வரும்.

ஆள் — உண்டாள், உண்ணுகின்றாள், உண்பாள்
என வரும். (அ)

203. அர் ஆர் பனை வருஉ முன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றே வெனின், உயர்திணைப்
படர்க்கைப் பன்மை வினைச்சொல் இவை என்பது
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அம் மூவகைச் சொல்லும் பலராய் புறத்-
தாரை யுணர்த்துஞ் சொல் என்றவாறு.

வரலாறு :

ஆர் — உண்டனர், உண்ணுகின்றனர், உண்குவர் என வரும்.

ஆர் — உண்டார், உண்ணுகின்றார், உண்பார் என வரும்.

ப — உண்ப, தின்ப என எதிர்காலங்கொண்டுவரும்.

204. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப.

உரை: மார் என்பதும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பன்மைவினைக்கு உரித்து; அது பின்னை முடியுங்காலே வினைச்சொல்லொடு முடிதல் உடைத்து என்றவாறு.

வரலாறு: ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார் எனவரும்.

இது முற்றுச்சொல் லாகலான் வினைச்சொல்லொடு முடிதல் வேற்றுமைகண்டு அஃதுணர்த்தியவா றென்பது.

205. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த வந்நா லேந்து மூன்றுதலை யிட்ட மூன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வோ.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், மேல் விரித்தவற்றையெல்லாம் தொகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: பன்மைப்பாலும் ஒருமைப்பாலும் தோன்ற நின்ற இருபத்து மூன்றுமே உயர்திணை மூன்றுபாற்கும் உரிய என வரையறுத்தவாறு.

அது, 'விரித்துத் தொகுத்தல்' என்னும் நூற்புணர்ப்புப்பட வைத்தவாறு. (கக)

206. அவற்றுட்

பன்மை யுபைக்குந் தன்மைக் கிளவி
பெண்ணியன் மருங்கிற் றிர்பவை யுளவே.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றே வெனின், அத்தொகுக்கப்
பட்டனவற்றுள் ஒருசாவற்றது வேறுபாடு உணர்த்து-
தல் நுதலிற்று.

உரை: பன்மைத் தன்மைச் சொற்கள் ஆராய்-
பட்டத்து அவை திரியுடைய என்றவாறு.

யாதோ திரியு எனின், அம் ஆர் என்னும் இரண்டும்
தன்னொடு முன்னின் ருனை உளப்படுக்கும்.

எம் ஏம் என்பன இரண்டும் தன்னொடு படர்க்கை-
யானை உளப்படுக்கும்.

உம்மொடு வருஉம் கட தற்க்கள் முன்னின்றனை-
யும் படர்க்கையானையும் உளப்படுக்கும் என்பது.

இவ்வுளப்படுதற்குத் திரியுத் திரியு அவையுடைய;
வழுஉத் திரிபன்று ஈணிக் கருதியது என்பது. (கஉ)

207. யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி

அத்தினை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றே வெனின், உயர்தினை மூன்று
பாற்கும் பொதுவாகியதோர் குறிப்புச்சொல் உணர்த்து-
தல் நுதலிற்று.

உரை: யார் என்னும் வினாவின்பாற்றாய் வருகின்ற
சொல் உயர்தினை மூன்றுபாற்கும் உரித்து என்றவாறு.

வரலாறு: யார் அவன், யார் அவள், யார் அவர் என
வரும்.

மற்றிது வினைக்குறிப்பே யெனின், முன்னர்,

‘அதுச்சொல் வேற்றுமை முடைமை யானும்’

[தொல் - சொல். 210]

என்று உயர்திணைக்குறிப்பு ஒதும்வழியே வைக்க எனின், உயர்திணை முப்பாற்கும் தன் ஈறு திரியாது சிற்றற் சிறப்புநோக்கி சுண்டு வைத்துணர்த்தினார் என்பது. (கூ)

208. பாலறி மரபி னம்மூ வீற்று

மாவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளோ.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், உயர்திணைப் பாற்குப் படுவதோர் செய்யுண்முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: பாலறி மரபின் அம்மூவிற்கும் என்பன—மேல் உணர்த்திப்போந்த ன்கான் ஒற்றும், ன்கான் ஒற்றும், ன்கான் ஒற்றும் ஆயின அவைமூன்றிற்குக்கண்ணும் நின்ற ஆகாரம் ஓகாரமாம் செய்யுளுள் என்றவாறு.

வரலாறு: ‘வினவிநிற் றந்தான்’ என்பது, ‘வினவி நின்றந்தோன்’ [அகம் - 48] எனவும்,

‘நகூஉப் பெயர்த்தான்’ என்பது, ‘நகூஉப் பெயர்த்தோன்’ [அகம் - 248] எனவும்,

‘சென்ற ரன்பிலி’ என்பது, ‘சென்றோ ரன்பிலி’ [அகம் - 31] எனவும் வரும்.

செய்யுளுள் எங்கும் ஆ ஓவாக என்றவாறு. ஆ வாகக் கொள்ளாதவிடத்தாயின் ஓவாகத் திரிவது, அல்லாக்கால் வேண்டா என்பது. (கச)

209. ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஆ ஓவாகல் ஒப்புமை கண்டு, விளவுவினைச்சொல் ஈறு செய்யுளுட் டிரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ஆப் என்னும் சொல்லின் அபயமுள் வா-
கும் செய்யுளுள் என்றவாறு.

வரலாறு: 'வந்தாய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்பு' என்-
பது, 'வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்பு' அகம் - 80
என்றவாறு. (கந)

210. அதுர் சொல்வேற்றமை ஈழை மையானுங்
கண்ணைவ் வேற்றுமை நிலத்தி னுனு
மொப்பி னுனும் பணி னுனுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொதி தோன்று
மன்மையி னன்மையி னுண்மையின் வன்மையி
னன்ன நிறவுங் குறிப்பொதி கொள்ளு
மென்ன கிளவியுங் குறிப்பே காலம்.

இச் சூத்திரம் என் துதலிற்றே? வெனின், திறத்த முறை-
பானே உயர்திணைக்குரிய வினைக்குறிப்புச்சொல் உணர்த்-
துதல் துதலிற்று.

இங் கூறப்பட்ட எட்டுப் பொருண்மையும் பற்றித்
தோன்றுங்கால் வினைக்குறிப்புச் சொல்லொடு தோன்றும்
என்றவாறு.

உரை: அதுச்சொல் வேற்றுமை — ஆறும் வேற்-
றுமை, அதன் பொருள் பல, அவற்றுள் அவ்வுடைமைப்
பொருள்பற்றி உயர்திணை வினைக்குறிப்புச்சொல் பிறக்கும்
என்றவாறு.

வரலாறு: உடையன், உடைபள், உடையர் எனவரும்.

கண்ணைன் வேற்றுமை நிலத்தினுனும் பற்றிப்
பிறந்தன:

நிலத்தன், நிலத்தள், நிலத்தர் என்பன.

உவமைப் பொருள் பற்றிப் பிறந்தன :

பொன்னன்னன், பொன்னன்னள், பொன்னன்னர் என்பன.

பண்புபற்றி வந்தன :

கரியன், கரியள், கரியர் என்பன.

அப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும் என்பது —
அக்கூறப்பட்டசொல் குறிப்பாய்த் தோன்றும் என்றவாறு.

அன்மைபற்றிப் பிறந்தன :

அல்லன், அல்லள், அல்லர் என்பன.

இன்மை : இல்லன், இல்லள், இல்லர் என்பன.

உண்மை : உளன், உளள், உளர் என்பன.

வன்மை : வல்லன், வல்லள், வல்லர் என்பன.

இனிப், பிறவும் என்றதனான்,

நல்லன் நல்லள் நல்லர் எனவும்,

தீயன் தீயள் தீயர் எனவும்,

மூவாட்டையான், நாலாட்டையான், ஏழாட்டையான்
எனவும், பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாங் கொள்க.

ஈண்டுக் காட்டினவெல்லாம் படர்க்கை வினைக்குறிப்புச் சொல். இனி, ஈண்டு எடுத்தோத்தினுங் கூறிய பொருளைப் பற்றித் தன்மைவினைக்குறிப்புச் சொல்வருமாறு ஒட்டிக்கொள்க.

தன்மை வினைக்குறிப்புச் சொல்: உடையென், உடையேம், உடையாம் என வரும். பிறவும் அன்ன. (கசு)

211. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக் கிளவி யுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

உரை: பன்மைப்பாடும் ஒருமைப்பாடும் ஆகிய பெண் ஆண் என்று வேறுபாடு தோன்ற வந்த வினைக்குறிப்புச் சொற்களெல்லாம் பேற்சொல்லிப்போக்த இருபத்து மூன்று வினைச்சொற்கு அடிய எழுத்துக்களிலுள்ள என்னலே தமக்கும் அடிவன, பிறிதில்லை என்றவாறு.

‘அன்ன மரபின்’ என்றதனின், அண்டு உயர்திணைக்கு ஆதிய பொருட்பற்றி அறிணை வினைக்குறிப்புத் தோன்றும் என்று கொள்க.

வரலாறு: ‘வடாது வேங்கடம் தெனாது குமரி’ என்புழி, வடாது தெனாது என்பன; இது வினைக்குறிப்புப் பெயர். பிறவும் அன்ன. (க௭)

212. அ-ஆ வான வருஉ மிறுதி

யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றேர வெனின், அ-றிணைப்பாற்கு உரிய வினைச்சொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அ — உண்டன, உண்ணான்றன, உண்பன என வரும்.

ஆ — உண்ணா, தின்னா என வரும்.

வ — உண்குவ, தின்குவ என வரும்.

வருஉம் இறுதி அப்பான் மூன்று என்பது — இறுதி இயைபுடைய அப்பான் மூன்று என்றவாறு.

இவை மூன்றுமே அறிணைப் பன்மைப்படர்க்கை வினைச்சொற்கு ஈறும் எழுத்துக்கள் என்றவாறு. (க௮)

213. ஒன்றன் படர்க்கை தடற ழூர்ந்த

குன்றிய லாகாத் திறுதி யாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றேர வெனின், அ-றிணை ஒருமைப்பாற்கு உரிய வினைச்சொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ஒன்றனை யறியும் படர்க்கை வினைச்சொல்-
லாவன த - ட - றக்களை ஊர்ந்த குன்றியலுகர ஈற்றுச்
சொல் என்றவாறு.

வரலாறு: உண்டது, உண்ணுநின்றது, உண்பது
எனவும்;

கூயிற்று, தாயிற்று எனவும்;

குண்டிகட்டு, குறுந்தாட்டு எனவும் வரும்.

இனிக், கிவியாக்கத்துப் பாலுணர்த்தும் எழுத்துக்-
களைப் படர்க்கை வினைச்சொல் ஈற்றவாகக் காட்டியது
இவ்வோத்தினுட் கூறப்பட்ட இலக்கணம் வலித்தாயிற்று
என்பது. (கக)

214. பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
வம்மு விரண்டு மஃறினை யவ்வே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், விரிந்தது தொகுத்-
தவாறு நுதலிற்று.

உரை: பன்மைப்பாலும் ஒருமைப்பாலும் அறிய
வந்த ஈற்றுச் சொற்களும் அஃறினைக்கு உரிய வினைச்
சொல் என்றவாறு. (உ௦)

215. அத்தினை மருங்கி றிருபாற் கிளவிக்கு
மொக்கு மென்ப வெவனென் வினாவே.

உரை: அஃறினை இருபாற்கும் பொதுவேயாகி
நிற்கும், எவன் என்னும் வினாவினை புணரநின்ற வினைக்
குறிப்புச்சொல் என்றவாறு.

வரலாறு: எவன் அது, எவன் அவை என வரும்.
பெயருமாம் படுத்துச் சொல்லின். (உக)

216. இன்றில ஷுடைய வென்னுங் கிளவியு
மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்

பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்
 பண்பு ஓகிய சினைமுதற் கிளவியு
 மொப்பொடு வருஉங் கிளவியோடு தோகைஇ
 யப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்
 பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
 வன்ன மாபிற் குறிப்பொடு வருஉங்
 காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
 மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இச் சூத்திரம் என் துதலிற்றோவெனின், அஃறிணை வினைக் குறிப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: சொல்லப்பட்ட பத்துப் பொருண்மைக்கண்-
 னும் அஃறிணை வினைக்குறிப்புப் பிறக்கும் என்றவாறு.

இன்று என்பது — கோடின்று, செவியின்று என
 வரும்.

இல என்பது — கோடில, செவியில என வரும்.

உடைய என்பது — கோடுடைய, செவியுடைய என
 வரும்.

அன்று என்பது — நாயன்று, நரியன்று என வரும்.

உடைத்து என்பது — கோடுடைத்து, செவியுடைத்து
 என வரும்.

அல்ல என்பது — உழுந்தல்ல, பயிறல்ல என வரும்.

பண்புகொள் கிளவி — கரியது, கரிய என வரும்.

உளவென் கிளவி — உழுந்துள, பயிறுள என வரும்.

பண்பினாகிய சினைமுதற் கிளவி — குறுங்கோட்டது,
 குறுங்கோட்டன என வரும்.

ஒப்பொடு வருஉங் கிளவி — பொன்னன்னது, பொன்-
 னன்னன என வரும்.

இக் கூறப்பட்ட பத்துப் பொருண்மைக்கண்ணும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் கொள்ளப்படும் என்றவாறு.

பன்மைப்பாலும் ஒருமைப்பாலும் தோன்றிநிற்கும் இலக்கணமுடைய வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணை வினைச்சொற்கு ஈராய்நின்று பாலுணர்த்தும் எழுத்துக்களின் உள்ளனவே தமக்கும் ஈராவன, பிறிதில என்றவாறு. (உஉ)

217. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயென் கிளவியும்
பிரிவுவேறு படுஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

இச் சூத்திரம் என் நுதற்றோ வெனின், இருதிணைக்கும் உரிய வினைச் சொற்களைப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : முன்னிலை என்பது — முன்னின்றான் தொழி-
ன்மை கூறுவது; வியங்கோள் என்பது — ஏவர்ப்பது;
வினையெஞ்சு கிளவி என்பது — வினைச்சொல்லை ஒழிபாகி
நிற்பது; இன்மை செப்பல் என்பது — இல்லை யென்பது;
ஒழிந்தன அவ்வாய்பாடே.

அவற்றுள், செய்ம்மன என்பது இப்பொழுது வழக்-
கரிது.

பிரிவு வேறுபடுஉஞ் செய்தியவாய் என்பது — உயர்
திணைக்கண் வரின் உயர்திணைக்கே உரிய என்றும், அஃறி-
ணைக்கண் வரின் அஃறிணைக்கே உரிய என்றும் பிரித்துச்
செய்யப்படும் என்றவாறு. (உங)

218. அவற்றுள்

முன்னிலைக் கிளவி

இஐ யாயென வருஉ மூன்று

மொப்பத் தோன்று மொருவற்கு மொன்றகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதற்றோ வெனின், முன்னிலை யொரு-
மைச் சொற்கள் திணைக்கு உரியவாயு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

உரை: முன்னிலைக் கிளவிகளில் இ, ஐ, ஆய் என்னும்
மூன்று திறத்தனவும் இரண்டுதிணை யொருமைப்பான்
மூன்றற்கும் ஒப்ப வுரியவாம் என்றவாறு.

உயர்திணை ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும், அஃறிணை
யொருமைப்பாற்கும் என்பது.

வரலாறு: உண்டி, தின்றி என இறந்த காலத்திற்கே
பொருத்தமுடைத்தாய் இகரம் வரும்.

இனி, ஐ வருமாறு — உண்டனை, உண்ணாநின்றனை,
உண்குவை என மூன்று காலமும் வரும்.

ஆய் — உண்டாய், உண்ணாநின்றாய், உண்பாய் என
மூன்று காலமும் வரும்.

இனி, ஒரு காலத்திற்கே யேற்கும் இகரம் முற்
கூறினமையின் உண், தின், கிட, நட, வா, போ என்னுந்
தொடக்கத்தன கொள்க. (உச)

219. இஈர் பின்னென வருஉ மூன்றும்

பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ்

சொல்லே ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் என்னுதற்றோ வெனின், முன்னிலைப்பன்மை
வகைச்சொல் இவையென்று உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: இக்கூறப்பட்ட மூன்றும் பல்லோர்த்தும் பவற்றிற்கும் ஒப்ப வரியவாந் சொல் என்றவாறு.

இர் — உண்டரிர், உண்ணாநின்றரிர், உண்குளிர் எனவும்;

சர் — உண்டர், உண்ணாநின்றர், உண்பீர் எனவும்; இவை மூன்று காலமும் பற்றி வரும்.

மின் — உண்மின், தின்மின் என எதிர்காலம்பற்றி வரும். (உடு)

220. எஞ்சிய கிளவி யிடத்தொடு சிவணி
ஐம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாறே.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், ஒழிந்துநின்றவற்றைத் தொகுத்து உரியவாறு உரைத்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அவற்றுள், முன்னிலைக்கு உரியவாகக் கூறப்பட்டவற்றை ஒழித்தொழிந்தவெல்லாம் மூன்றிடத்தும் நின்று இருதினை ஐம்பாற்கும் உரிய என்றவாறு. (உஈ)

221. அவற்றுள்
முன்னிலை தன்மை யாய் ரிடத்தொடு
மன்னு தாகும் வியங்கோட் கிளவி.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், எப்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

உரை: முன்னிலை, தன்மை இரண்டிடத்தஞ் செல்வனவாகிய வியங்கோள்வினைச்சொல் சிறு வாவின என்றவாறு.

வரலாறு: நீர் செல்க, நீ செல்க, யான் செல்க என வரும்.

இனி, அவன் செல்க, அவன் செல்க, அவர் செல்க, அது செல்க, அவை செல்க என்பன பெருவரவினவாம்.

222. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
யவ்வையின் புன்று நிகழுவ காலத்து
செய்யு மென்னும் கொளியொடு கொள்ளா.

இரகுத்திரம் என் நுதலிற்றே வேளின், இவையும் எய்தியது
விலக்குதல் நுதலிற்று.

உரை : செய்யும் என்னும் சொல், உயர்நிலைப்
பல்லோர்படர்க்கையும் முன்னிலையும் தன்மைபுழைப்பான்
முடிதல் இல்லை என்றவாறு.

எனவே, ஒருவன்படர்க்கை, ஒருத்திபடர்க்கை,
ஒன்றன்படர்க்கை, பலவற்றுப்படர்க்கை என காந்திரம்
அஃது உரித்தாவது என்றவாறு.

வரலாறு : அவன் உண்ணும், அவள் உண்ணும், அத
உண்ணும், அவை உண்ணும்.

இவ்வாறு விலக்கப்பட்ட விபங்கோட் சொல்லும்,
செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல்லும் ஒழித்தொழித்-
தனவெல்லாம் இருதினை ஐம்பாற்கும் ஒன்றிடத்தும்
உரிப வழக்கிவகத்துக் கண்டுகொள்க.

* அவை வருமாறு :

இன்மை செப்பல் : பானில்லை, நீயில்லை, அவனில்லை,
அவளில்லை, அவரில்லை, அதுவில்லை, அவை யில்லை என
வரும்.

* வேறு என் கிளவி : பான்வேறு, நீ வேறு, அவன்
வேறு, அவள் வேறு, அவர் வேறு, அது வேறு, அவை
வேறு என வரும்.

* செய்ம்மன - பான் செய்ம்மன : நீ செய்ம்மன,
அவன் செய்ம்மன, அவள் செய்ம்மன, அவர் செய்ம்மன,
அது செய்ம்மன, அவை செய்ம்மன என வரும். (உயி)

* இப்பகுதிகள் சில ஏடுகளில் காணப்படவில்லை.

223. செய்து செய்பூச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய சேயின்சேயச் சேயற்கேன
வவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி.

224. பின்முன் கால்கடை வழியிடைத் தென்னு
மன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
என்ன கிளவியு மவற்றியல் பினவே.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், வினையெச்-
சங்களைப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல்
நுதலிற்று. இவ்விரண்டு சூத்திரம் உடன் எழுதப்பட்டது
உரையியைபு நோக்கி.

உரை: செய்து, செய்யும் என்பது முதலாக ஒன்ப-
தும், பின் முன் என்னுந் தொடக்கத்தன ஆறும், ஆக
இவை பதினைந்தும் வினையெச்ச வினைச்சொல் என்றவாறு.

வினையை ஒழிபாக நின்றலின் வினையெச்சம் எனப்
பட்டன.

இனி, 'என்ன கிளவியும்' என்றதனான், உண்பான்
வந்தான், உண்பாக்கு வந்தான் எனப் பிறவும் இவ்வாறு
வருவன கொள்க.

செய்தெனெச்சம் முன்வைத்தார் இறந்த காலத்த-
தாதலானும் பலவற்றதாகலானும் என்பது. (உசு, ந௦)

225. அவற்றுள்

முதனிலை மூன்றும் வினைமுதல் முடிபின.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், முதற்கணின்
மூன்றெச்சத்திற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: அம்முதற்கண் நின்ற மூன்றும் அவ்வினை-
யாக்கி அம் முதல்கொண்டு முடியும் என்றவாறு.

வரலாறு : உழுது வந்தான், உண்ணா வந்தான், நகுபு வந்தான் எனத் தத்தம் வினைமுதல்கொண்டு முடிந்தவாறு.

உண்ணா வந்தான் என்பது இப்பொழுது வழங்கி-
னுள் உண்ணாவந்தான் என டடக்கும். (௩௧)

226. அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்
சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும்
வினையோ மனைப வென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், அம் ஏன்றன்
ற்றத்தப் படுவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுத-
லிற்று.

உரை : அவை மூன்றும் ஏற்ற வினைமுதலானே முடி-
யுமெனப்பட்டன ; சினைப்பொருளது வினையெச்சமாய்க்
காலச் சினைச்சொற் பொருணிற்ப, அச்சினைப் பொருளது
முதல்கொண்டு முடியினும் அமையும் என்றவாறு.

வரலாறு : கையிற்று வீழ்ந்தான், கையிறா வீழ்ந்தான்,
கையிறுபு வீழ்ந்தான் எனவரும்.

‘முதலொடு முடியினும்’ என்ற உம்மை சிறப்பும்மை;
அதனால், சினையொடு முடிதலே வலியுடைத்து என்ப-
து உமாம்.

அது, கையிற்று வீழ்ந்தது, கையிறா வீழ்ந்தது,
கையிறுபு வீழ்ந்தது என வரும். (௩௨)

227. ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானு
மான்வந் தியையும் வினைநிலை யானுந்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், ஒழிந்து நின்ற
வினையெச்சத்திற்கு முடியு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : அக்கூறப்பட்ட மூன்றுமன்றி, ஒழிந்து நின்ற வினையெச்சமாயினவெல்லாம், அம்மூன்று போலத் தம்தம் வினைமுதல்கொண்டு முடிதலும் அவ்விடத்தின் வந்து பொருந்திய பிறவினையான் முடிதலும் உடைய என்றவாறு.

இனி, அவை வினைமுதலானே முடியுமாறு : மழை பெய்தென வளம் பெற்றது; மழை பெய்யப் பயிர் எழுந்தது என வரும். பிறவும் அன்ன.

இனி ஆன்வந்து இயையும் வினைநிலையான் முடிவன வருமாறு : மழை பெய்தென வலகமார்ந்தது, மரங் குழைத்தது எனவரும். பிறவும் அன்ன.

இனித், 'தாமியன் மருங்கின்' என்றதனால், உழுது வருதல், உழுது வந்தென என வினையெச்சம் தொழிற் பெயரொடு முடிதலும் முடிக என்றுகொள்க.

மற்று, ஏனையெச்சங் கொடாதே ஈண்டு இலேசு காட்டுவதெனின், 'தானியன் மருங்கின்' என்னது, 'தாமியன் மருங்கின்' என்றதனான், அது முதனிலை மூன்றெச்சங்களும் தொழிற்பெயரொடு முடிதலும் முடிக என்றற்குச் சொல்லப்பட்டது. (௩௩)

228 பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினு
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், இன்னும் அவ் வெச்சங்கடிதத்தே படுவதொரு முடிபுகுறுதல் நுதலிற்று.

உரை : பல எச்சம் உடனடுக்கிவந்து பின் இறுதிக்-கண் ஒன்றற்கேற்ற முடிபு ஏற்றக்கால் அதனால் அவ் வெச்சமெல்லாம் முடிந்த பொருளவாகி முடிபுகொள்ளும் என்றவாறு.

வரலாறு : உழதுண்டு தின்றமுடிப் பாடி வந்தான் என வரும். இஃது ஓரினத்து எராம் பல அநிக்கி வந்தது. அவற்றுள், பாடி என்பது வந்தான் என்னும்முடிபுபொண்டு முடிந்தது ; அம்முடிபே அவ்வநிக்கின்று பிறவெச்சங்கட்கும் முடிபாயிற்று என்றவாறு.

எனவே, அது முடியாக்கால் ஒழிந்த எரங்கள் முடியா என்பதாம்.

இனிப், பலனினத்து எராம் அநிக்கிவருமாறு வழக்கினகத்துக் கண்டுகொள்க. (நட்ச)

229. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினையுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட
வவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், செய்யும் செய்த என்னப்பட்ட இரண்டு பெயரெச்சத்திற்கு முடிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : சொல்லப்பட்ட ஆறு சொல்லொடு முடியும் அவ்விரண்டெச்சம் என்பது.

அவற்றுள் செய்யும் என்பது பல்லோர்படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மை யொழித்தொழிந்த நான்குபாற்கண் வருமாறு ஈண்டிக் காட்டுதும். ஒழிந்தனவும் மேல்வருகின்ற சூத்திரத்தாற் பெறுதும்.

நிலன் : அவன் உண்ணும் இல்லம், அவள் உண்ணும் இல்லம், அது உண்ணும் இல்லம், அவை உண்ணும் இல்லம் என வரும்.

பொருள் : அவன் செய்யும் பொருள், அவள் செய்யும் பொருள், அது செய்யும் பொருள், அவை செய்யும் பொருள் என வரும்.

காலம் : அவன் ஒதுங் காலே, அவள் ஒதுங் காலே, அது ஒதுங் காலே, அவை ஒதுங் காலே என வரும்.

கருவி : அவன் எறியுங் கல், அவள் எறியுங் கல், அது எறியுங் கல், அவை எறியுங் கல் என வரும்.

வினைமுதற் கிளவி : உண்ணும் அவன், உண்ணும் அவள், உண்ணும் அது, உண்ணும் அவை என வரும்.

வினை : அவன் உண்ணும் ஊண், அவள் உண்ணும் ஊண், அது உண்ணும் ஊண், அவை உண்ணும் ஊண் என வரும்.

இனிச், செய்த என்பது மூன்றிடத்தொடுஞ் சிவணி, ஐந்துபாற்குடி' உரித்து.

அது வருமாறு : அவன் உண்ட இல்லம், அவள் உண்ட இல்லம், அவர் உண்ட இல்லம், அது உண்ட இல்லம், அவை உண்ட இல்லம் என வரும்

ஒழிந்த பொருளும் காலமும் கருவியும் வினைமுதற் கிளவியும் வினையும் இவ்வாறு ஒட்டிக் கொள்க.

மற்று, மேற் செய்த என்பது முடிபு கூறப்படா-
மையின், அதற்கே கூறுக; செய்யும் என்பதற்கு முடிபு
ஈண்டுக் கூறியது என்னை யெனின், செய்யும் என்பது
மேல் முற்றுச் சொல்லாய் நின்ற நிலைமை நோக்கிக்
கூறினார்; ஈண்டு எச்சமாய் நின்ற நிலைமை நோக்கிக்
கூறுகின்றார் என்பது.

மற்று, முற்றுச் சொல்லாய் நின்ற நிலைமையும், எச்ச-
மாய் நின்ற நிலைமையும் தம்முள் வேற்றுமையறியுமாறு
என்னை? இரு நிலைமைக்கண்ணும் பெயர்கொண்டு முடிதல்
ஒக்கும் பிறவேனின், செய்யும் என்பது முற்றாய் நிலைமைக்-
கண், பல்லோர்படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மை ஒழித்-
தொழிந்த நான்கு பாலையும் தன் ஈற்றகத்துக்கண்

ஒரு வாற்றுகொண்ட அப் பெயரானே யமைந்து முடிபு
மாதும்: அத்து எச்சமாய நிலைமைக்கண் முடிபாய்வரும்
பெயர்க்கு அடையாய் விற்கும். எனவே, எச்சமான
நிலைமைக்கண் முடிபாக வரும் பெயர் பயனிலைபெப்பதும்
உருபேற்றதும் உடையவாயிற்று. (146)

230. அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த முவீற்று முரிந்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், செய்யும் என
கின்றதற்கு வேறொர் முடிபு நிகிரித்து உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

உரை: செய்யும் என்னுஞ் சொல் மேற்றொல்லப்பட்ட
நிலத்தொடக்கத்து ஆறனொடு வருவழி மேல்வரைந்தோதப்
பட்ட பல்லோர்படர்க்கை முன்னில் தன்மைகளையுங்
கொண்டுமுடியும் என்றவாறு.

மேல் முற்றாய் நின்ற நிலை விலக்கினார் ஆண்டு; ஈண்டு
எச்சமாய் நின்ற நிலைமைக்கணையின் அவ்விடங்கட்கு உரித்-
தென்றே யெய்துவித்தார் என்பது.

வரலாறு: நிலம் — யான் உண்ணும் இல்லம், யாம்
உண்ணும் இல்லம், நீ யுண்ணும் இல்லம், நீயிர் உண்ணும்
இல்லம், அவர் உண்ணும் இல்லம் என வரும். ஒழிந்த
பொருள் முதலாயின ஐந்தையும் இவ்வாறே ஒட்டிக்-
கொள்க. (147)

231. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியதன்மேல்
சிறப்புவிதி உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: பெயரெச்சம் வினையெச்சம் என்று கூறப்பட்ட இருதிறத்தவும் எதிர்மறுத்துச் சொல்லினும் தம் பொருணிலைமையிற் றிரியா என்றவாறு.

வரலாறு: உண்ணுஞ் சாத்தன் என்பது; உண்ணாச் சாத்தன் என்பதற்கும் அதுவே; பிறிதில்லை.

இனி வினையெச்சம்: உண்டு வந்தான் என்பது, உண்ணாது வந்தான் என வரும். பிறவும் இவ்வாறே எதிர்மறுப்ப என்பது ஒட்டிக் கொள்க.

மற்று, முற்றுச் சொல், உண்பத்ச ஷத்தன் என்புழி, உண்ணன் சாத்தன் என எதிர்மறுப்பினும், முற்றுச் சொல் லியல்பிற்றிரியா தாகலின், அதற்குக்கூறுக எனின், அற்றன்று, முற்றுச் சொற்களை யெல்லாம் ஈறுபற்றி ஒதினாகலின் எதிர்மறையும் ஆண்டே யடங்கும்.

பெயரெச்ச வினையெச்சங்களைப்பாயின் செய்து செய்யு எனவும், செய்யும் செய்த எனவும் அவைதம்மை யெடுத்தோதினார். அவற்று மறை பிறவாகொல்லோ என்று கருதினுங் கருதற்க என்றற்குக் கூறப்பட்டது என்பது. (௩௭)

232. தத்த மெச்சமொடு சிவணுங் குறிப்பி

னெச்சொல் லாயினு மிடைநிலை வரையார்.

இச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னும் அவ் வெச்சங்கட்கு முடிபு வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: இவ்விருவகை பெய்சத்திடையும் பிறசொற்களும் புகுதப்பெறும், அவ்வெச்சத்திற்கு வழிப்பொருத்தமுடையனதாம் எச்சமல்லாதன என்பது.

வரலாறு: ‘உப்பின்று புற்கை யுன்குமா கொற்கையோனே’ என்புழி, இன்றி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு முடிபு உண்க என்னும் லியங்கோட்டுவான்; இனிப், புற்கை யென்பது இடைநிலை.

இனிப், பெயரெச்சத்திற்கு உதாரணம்: அடுஞ் செந்
நெற் சோறு, அட்ட செந்நெற் சோறு என்புழி, செந்நெல்
என்பது இடைநிலை. பிறவும் அன்ன.

‘சிவனுங் குறிப்பின் எச்சொல் லாயினும் இடைநிலை
வரையார்’ என, சிவனுக் குறிப்பின வரையப்படும்
என்பதாம். (௩௮)

233. அவற்றுட்

செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுங் கெடுமே யீற்றுமீசை யுகா
மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அவ்வெச்சங்க-
ளுள் செய்யும் என்னும் பெயரெச்சத்திற்குப் பதிவதோர்
வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: செய்யும் என்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ஈற்று
மீசை உகரம் மெய்யொடுங் கெடுமீடம் அறிக வழக்கின-
கத்து என்றவாறு.

வரலாறு: ‘வாவும் புரவி’ என்பது, ‘வாம் புரவி’
என்றாயிற்று.

‘அவ்விடனறிதல்’ என்றதனான், ‘அம்பலாரு மவனெடு
மொழிமே’ என்புழி, மொழியும் என்பது மொழிம்
என்றாயிற்று. மெய்யொழிந்து கெடுதலும் உடைத்து: அது,
‘சார னுடவென் றோழியுங் கலுழ்மே’—என்புழிக், கலுழும்
என்பது கலுழும் என்றாயிற்று. பிறவும் அன்ன. (௩௯)

234. செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால

மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், காலவழுக் காந்-
தல் நுதலிற்று.

உரை : இறந்த காலத்துச் செய்தெனெச்சம் ஒழிந்த நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் கொள்வழியுடைத்து என்றவாறு.

வரலாறு : செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலத்திற்கு ஏற்றது, கொடியாடித் தோன்றும் என்பது ; என்னை ? தோற்றமும் ஆட்டமும் உடனிகழுமாகலின் என்பது.

இனி, உழுதுவருஞ் சாத்தன், உண்வெருஞ் சாத்தன் என்புழிச் செய்தெனெச்சம் எதிர்காலத்திற்கு ஏற்றது. பிறவும் அன்ன. (ச௦)

235. முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஒருசார் வினைச் சொற்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் காலமுடிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : மூன்று காலமும் புலப்படச் சொல்லாப் பாட்டியல்பினவாகிய எவ்வகைப் பொருள்களையும் நிகழுங் காலத்துப் பரின்று மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாகிய செய்யும் என்னுஞ் சொல்லாற் சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு : மலைநிற்கும், யாரொழுகும் எனவரும். (சக)

236. வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் வினைச் சொற்குப் பொதுவாயதோர் முடிபுணர்த்துதல் நுதலிற்று

உரை: எதிர் காலத்துப் பொருளையும் நிகழ்காலத்-
துப் பொருளையும் இறந்த காலத்துப் பொருளவாகச்
சொல்லுக, விரைவு நிலைமைக்கண் என்றவாறு.

வரலாறு: சோறு வேவவிருந்து பாணியாலின் முழிப்-
புறத்தானொருவன் போகவேண்டுங் குறைப்பொருட்டாக,
'இன்னும் உண்டிலையோ? போதாயோ?' என்றக்கால்,
'உண்டேன், போந்தேன்' என்னும் உண்ணாதிருந்தானே
யெனினும்; 'உண்டேன், போந்தேன்' என்னும் உண்ணா-
தின்றானே யெனினும். பிறவும் அன்ன. (சஉ)

237. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி
யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்ப்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் சால்-
வமுடக்காததல் நுதலிற்று.

உரை: மிக்கதன் மருங்கின் என்பது—உலகத்தாராற்
சிறந்ததென்று மதிக்கப்பட்டதன்கண் என்றவாறு; வினைச்
சொற் சுட்டி என்பது — வினையாகிய சொல்லைச் சுட்டி
என்றவாறு; அப்பண்பு குறித்த என்பது — ஆண்டை
வினையது பயனாகிய குணத்தைக் குறித்த என்றவாறு;
வினைமுதற் கிளவி என்பது — அச் செய்கை செய்தானே
நுதலின சொல் என்றவாறு; செய்வதில்வழி என்பது —
செய்கை முடியாத நிலைமைக்கண் என்றவாறு; நிகழுங்
காலத்து மெய்ப்பெறத் தோன்றும் பொருட்டாகும்மே
என்பது — அது நிகழுங் காலத்துச் சொல்லுஞ் சொற்
பிழையாது என்றவாறு.

வரலாறு: அறஞ்செய்தான் சுவர்க்கம்புகும்; தாயைக்
கொன்றான் நிரயம்புகும் என வரும். அறம் என்பது

மிக்கதொன்று, அதனை யாக்கினான் அவ்வுழிச் சேறல் ஒருதலையாகலாற் புகுகின்றாரைக் கண்டான் போலப், 'புகும்' என்று நிகழுங்காலத்தாற் சொல்ல அமையும் என்பது. (சந-)

238. இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி
யிருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், முற்றுச் சொற் பொருள்படும் முறைமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: இது செயல் என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல் சொல்லப்படும் ஒருவன்மேல் நிற்கற்பாலது; அது பிறவியின் நோக்கிய நிற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு: சாத்தன் ஓதல்வேண்டும் என்றக்கால், ஓதற்-
றொழில் வேண்டுவான் சாத்தன் என்று மனனாகற்பாலது.
அவ்வாறன்றிச் சாத்தன் ஓதல் வேண்டும்; யார்? தந்தை
தாய் எனவும் நிற்கும் என்பது. (சச)

239. வன்புற வருஉம் வினாவுடை வினைச்சொ
லெதிர்மறுத் துணர்த்தற் குரிமையு முடைத்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் வினைச் சொற்படும் பகுதி வேற்றுமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: வன்புறவருஉம் என்பது—திட்பஞ்செய்தற்கு வருஉம் என்றவாறு; வினாவுடை வினைச்சொல் என்பது — ஆ, ஏ, ஓ என்னும் வினையிணையுடைத்தாய் வருஞ் செய்கைச் சொல் என்றவாறு; எதிர்மறுத்து உணர்த்தற்கு உரிமையும் உடைத்தே என்பது — மறுதலைப்பட உணர்த்துதற்கு உரிமையும் உடைத்து என்றவாறு.

வரலாறு : ஒருவனை ஒருவன், 'வைதேனே?' என்று வையாமையை வலியுறுத்தற்கு வினாபக்கால், அது, 'வைதேன்' என்று கோவுபடும் என்றவாறு.

உம்மைபெதிர்மறையாலான், வைதிலேன் என்றும் நோவுபடும் சிறுபான்மை. (சரு)

240. வாராக் காலத்து வினோப்பெற் கிளவி

இறப்பினு நிகழ்வினுந் சிறப்பத் தோன்றும்

இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங் காலை.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் காலவழுஉக்காத்தல் நுதலிற்று.

உரை : எதிர்காலத்துச் செயற்கைச்சொல் இறந்த காலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் கொள்ளும், இயற்கைக் கண்ணும் தெளிவில்கண்ணும் சொல்லுமிடத்து என்றவாறு.

இயற்கை என்பது அதன்மேற் றீமை. தெளிவு என்பது ஒரு நூன்முடிபானும் பிறிதானும் கண்டுதெளிதல்.

வரலாறு : இக்காடு போகிற் கூறைகோட்பட்டான் : கூறை கோட்படும். இஃது இயற்கை.

இனித் தெளிவு : ஏறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழை பெய்தது; மழை பெய்யும் என்பது.

'சிறப்பத் தோன்றும்' என்பது, அவ்விரு காலத்தானுஞ் சொல்லப் பிழையாது, யாப்புற்றுப் புலப்படும் என்றவாறு. (சகூ)

241. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஒரு வகை வழுஉச்சொல் அமைந்தமை நுதலிற்று.

உரை: வினைக்கட் ரெய்கையீறுச் செய்யப்பட்ட பொருளைத் தான் செய்கை செய்ததுபோல அதற்குத் தொழிற் கூறலும் உண்டு, வழக்கடிப்பட்ட மரபிலக்கணம் என்றவாறு.

வரலாறு: இல்லம் மெழுகிற்று, சோறு அட்டது என வரும். (சஎ)

242. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்
சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் காலவழக் காத்தல் நுதலிற்று.

உரை: இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் தம்முள் மயங்கி வரப்பெறும் என்றவாறு.

வரலாறு: யாம் பண்டு விளையாடுவது இக்கா; பண்டு என்பது இறந்த காலம், விளையாடுவது என்பது எதிர்காலம். விளையாடிற்றென்றுமன் ஆகற்பாலது; அஃது எதிர்காலமும் கொண்டது, விளையாடுவது என்று; முன்னும் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் எல்லாம் மயங்குமாறு சொல்லிவைத்தார், இனி உடன் ரொகையாக வுணர்த்தியவாறு. 'சிறப்பத் தோன்றும்' என்பது சாலவுள்ள வழக்கென்பது. (சஅ)

243. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இனி ஒழிந்தகாலமும் இறப்பினொடு மயங்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ஏனைக்காலமும் என்பது — ஒழிந்தகாலமும் என்றவாறு: மயங்குதல் வரையார் என்பது — மயங்கிவரு மயினை வரையார் இவ்விறப்புக் காலத்தோடு என்றவாறு.

வரலாறு : யாம் பண்டு வினையாடுங்கா; பண்டு என்பது இறந்த காலம், வினையாடும் என்பது செய்யும் என்னும் திகழ்காலச்சொல் வந்து முடிந்தது. 'வரையார்' என்பது மற்றுசிரியர் என்றவாறு. ஆன்று காலமும் மயங்கும் தம்புள் என்பதுகேர்த்தாலும் அசிரியன். அஃதேபெனின், ஆன்று காலமும் அல்லது காலமில்லை; அனை ஆன்றும் தம்புண் மயங்குமென்றக்கால், வழுஉவென்ற தில்லையாம் பிறவெனின், அற்றன்று, எவ்வாற்றினும் மயங்கா ஆன்று காலமும், மேற்காட்டின உதாரண முடிபுபோல்வன படுவழி வதக்கிற்கு ஏற்றவாறு மயங்கும், அன்ன வதக்கு உள்வழி என்பது. (சக)

ஆறாவது வினையியல் முற்றிற்று.

ஏழாவது

இடையியல்

---

244. இடையெனப் படுப பெயரோடும் வினையோடும்
நடைபெற் றியலுந் தமக்கியல் பிலவே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், இடையியல் என்னும் பெயர்த்து.

இச் சூத்திரம் இடைச் சொற்கெல்லாம் பொதுவாய்தோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘அது மன்’ [புறம் - 147] என்பது பெயரோடு நடைபெற்றது.

‘தமக்கியல்பிலவே’ என்றதனான், இடைச் சொற்கள் பகவின்றியே நின்றிசைப்பனவும் உள என்றவாறு.

வரலாறு : உண்டான் என்னுந் தொடக்கத்தன. (க)

245. அவைதாம்

புணரிய விலையிடைப் பொருணிலைக் குதநவும்
வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குநவு

மசைநிலைக் கிளவி யாகி வருதவு
மிசைநிறைக் கிளவி யாகி வருதவுந்
தத்தம் குறிப்பிற் பொருள்செய் குதவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் தருவுமென்
றப்பண் பினவே நுவலுங் காலே.

வரலாறு :

புணரியல் நிலையிடைப் பொருள்கிலைக் குதவுவன :

‘இன்னே வற்றே’ [எழுத்து. புணரி - 17] என்னுந்
தொடக்கத்தன.

வினைசெயல் மருங்கில் காலமொடு வருவன :

‘அன் ஆன்’ — ‘அம் ஆம்’ — [சொல். வினைபி - 8, 5]
என்னுந் தொடக்கத்தன.

வேற்றுமைப் பொருள்வயின் உருபாவன :

‘ஐ, ஒடு, கு, டின், அது, கண், விரி’ [சொல்.
வேற்றுமை - 3] என்னுந் தொடக்கத்தன.

அசைநிலைக் கிளவி :

‘கேண்மியா’, ‘கண்டிகும்’ [புறம் - 251] என்னுந்
தொடக்கத்தன.

மற்றையன முன்னே விரிக்கின்றர்.

(உ)

246. அவைதாம்

முன்னும் பின்னு மொழியடுத்து வருதலுந்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலு
மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

வரலாறு :

பேயரை முன்னும் பின்னும் அடுத்து வருவன :

‘அதுமன்’ — ‘கொன்னார்’ [குறந் - 138] என்பன.

வினையை முன்னும் பின்னும் அடுக்குமாறு :

‘வருகதில் லம்மவேஞ் சேரி சேர’

[அகம் - 276]

‘ஓ தந்தார், ஓ கொண்டார்’ என்பன.

தம்மீறு திரிந்தவை :

‘கொன்னை’ ‘மன்னை’ [சொல். இடை-6, 4] என்பன.

பிறிதவணிலையிற்று :

‘மகவினை’ என்பது.

(நு)

247. கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்முன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இடைச்சொற்களை
ஏழுவகையென விரித்தார்; அவற்றுள் மூன்றுவகை மேலே
யுணர்த்தி, ஒழிந்த நான்கு வகையும் தத்தங் குறிப்பிற்
பொருள்செய்குநவற்றை விரிப்பான் றெடங்கினர்; அது
கருத்து.

வரலாறு :

‘சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே’

[புறம் - 235]

எனக் கழிவின்கண் வந்தது.

‘பண்டு காடுமன், இனிக் கயல் பிறழும் வயலாயிற்று’

என ஆக்கத்தின்கண் வந்தது.

‘கூரியதோர் வாண்மன்’ - இனி இற்றென்றானும்.....

ஒருசொல்லே ஒழிவுபட வந்தமையின் ஒழியிசை என்பது.

248. விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்முன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே.

வரலாறு :

‘வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப்

பெறுகதில் லம்ம யானே’

[குறுந். - 14]

இது விழைவின்கண் வந்தது.

‘பெற்றாங் கறிகதில் லம்மலிவ் ஓரே’

[குறுத் - 14]

இது காலம்பற்றி வந்தது.

‘வருகதில் லம்மவேஞ் சேர் சேர்’

[குறுத் - 276]

என்பது, வந்தக்கால் இன்னதொன்று செய்வல் என்னும்
பொல் ஒழிந்ததின்றையையான் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

பாதாறுப் பொல் ஒழிவுபட வரின் அஃது ஒழி-
யிசை எனப்படும் என்றவாறு. (ரு)

249. அர்சம் பயநிலி காலம் பெருமையென்
றப்பா னுன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

வரலாறு :

‘கோன்முண யிரலூர் போலச்

சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே’

[குறுத் - 91]

என்பது அச்சத்தின்கண் வந்தது.

‘கொன்னே வந்தது,

கொன்னே போயினார்’

என்பது பயமின்றி வந்தது.

‘கோன்வரல் வாடை நினதேனக் கொண்டேனே’

என்று, நலியுங்காலை யறிந்து வந்த வாடை என்றவாறு;
இது காலத்தின்கண் வந்தது.

‘கோன்னார் துஞ்சினு மியாந்துஞ் சலமே’ [குறுத் - 138]

என்பது பெருமைக்கண் வந்தது.

(சு)

250. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை
முற்றே பெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென்
றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

வரலாறு :

‘சாத்தனும் வந்தான்’ என்றால், அவனை யன்றிப்
பிறரையும் வரவு விளக்குமாகலின், அஃது எச்சவும்மை.

‘தேவரே தின்னி’னும் வேம்பு லாகக் கும்’ [நாடி-மேய்ம்மை-2]
என்பது சிறப்பும்மை.

‘குறவரும் மருளுங் குன்றத்துப் படினே’ [மலைபடு - 275]
என்பதும் அது.

‘பத்தானும் எட்டானும்’ என்பது துணியாமைமேல்
நின்றமையான், ஐயத்தின்கண் வந்தது.

‘கொற்றன் வருவதற்கும் உரியன்’ என்பது, வாரா-
மையும் செப்பினிற்குமாகலின் எதிர்மறையும்கையாயிற்று.

‘தமிழ்நாட்டு மூவரும் வந்தார்’ என்பது முற்றும்மை.

‘நிலனும் நீரும் தீயும் வனியும்’ என்பது எண்ணும்மை.

‘நன்றும் அன்று, தீதும் அன்று, இடைநிகர்த்தா-
யிற்று’ என்பது தெரிநிலையும்மை.

இடைநிகர்த்தாயினமை தெரிந்தொழிந்தனம், அவ்-
விரண்டும் அத்துணைத்து ஒழியநின்றிலாமையின்.

‘நெடியனும், வலியனும்’ என்பது, ஆயினான் என்னும்
ஆக்கத்துக்கண் வந்தது ஆக்கவும்மை. (எ)

251. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே.

வரலாறு:

பிரிநிலை: அவனோ கொண்டான் என்பது.

வினா: அவனோ அலனோ என்பது.

எதிர்மறை: யானோ கொண்டேன் என்பது.

ஒழியிசை: கொளலோ கொண்டான் என்பது,
கோடற்குத் தகுமாயினுங் கொண்டுய்யப் போயினான் ல்லன்
என ஒழிவுபட வந்தமையின் ஒழியிசை யாயிற்று.

தேரிநிலை : 'நன்றோ? அன்று; நிதோ? அன்று.
இடை நிகர்த்தாயிற்று' என்பது.

சிறப்பு :

'ஒஹ பேரியன்'

என்பது.

(அ)

252. தேற்றம் வினாவே பிரி நிலை யெண்ணே
யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

வரலாறு :

தேற்றம் : 'அவனே கொண்டான்' என்பது.

வினா : 'நீயே கொண்டாய்?' என, வினாவிச் சொல்வது.

பிரிநிலை : 'அவனே கொண்டான்' என்பது; பலருள்
ஒருவனைப் பிரித்துச் சொல்வது.

எண் : 'நிலனே, நீரே, தீயே, வளிமே, ஆகாயமே'
என வரும்.

ஈற்றசை :

'கடல்போற் றேன்றல காடிற்ந் தோரே'

[அகம் - 1.]

என வரும் ஈற்றின்கண் என்றவாறு.

(ஆ)

253. வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே
யெண்ணே பெயரொ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

வரலாறு :

வினை : 'கொள்ளெனக் கொண்டான்' என்பது.

குறிப்பு : 'விண்ணென விசைத்தது' என்பது ;

'துண்ணெனத் துடித்தது' என்பதும் அது.

இசை : 'ஒல்லென ஒலித்தது' என்பது..

‘பண்பு : ‘வெள்ளென விளர்த்தது’ என்பது.

எண் : ‘நிலனென வளியென’ என வரும்.

பெயர் : ‘ஊரெனப்படுவது உறையூர்’ என வரும்;
‘நாடெனப்படுவதுசோனாடு’ என்பதும் அது.

254. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

வரலாறு :

வினை : ‘கொள்ளென்று கொண்டான்’ என்பது.

குறிப்பு : ‘விண்ணென்று விசைத்தது’ என்பது;
‘துண்ணென்று துடித்தது’ என்பதும் அது.

இசை :

‘ஒல்லென்று ஒலிக்கும்’

[ஐந்திணையம் - 28]

என்பது.

பண்பு : ‘வெள்ளென்று விளர்த்தது’ என்பது.

எண் : ‘நிலனென்று வளியென்று’ என வரும்.

பெயர் : ‘ஊரென்று சொல்லப்படுவது உறையூர்’
என்பது. (கக)

255. விழைவின் நிலலை தன்னிடத் தியலும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் தில் என்-
னும் இடைச்சொல் மூன்றன்பொருட்கும் உரித்தென்று
போந்தார்; அவற்றுள் விழைவின்நிலலை தன்மை யிடத்-
திற்கே ஆவது.

வரலாறு :

‘பெறுகதில் லம்ம யானே’

[குறுந் - 14]

என வரும்.

எனவே, மற்றைய இரண்டும் எல்லாவிடத்துக்கும்
உரிய என்றவாரும். (கஉ)

256. தெளிவி னேயுஞ் சிறப்பி னேவு
மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், மேற் கூறிப்
போந்த ஏகார ஓகாரங்களின் வேறுபாடு கண்டு, ஈண்டு
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வரலாறு :

‘நீயேன கொண்டாய்’ ‘ஓடி பெரியன்’ என வரும். ( )

257. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசை நிலை
யப்பா விரண்டென மொழிமனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், மேல் தத்தங்
குறிப்பிற் பொருள்செய்குவன உணர்த்தினார்; இனி மற்று
என்பதோர் இடைச்சொல் வினைமாற்றும் அசைநிலையு-
மாய் வரும் என்பது உணர்த்துகின்றார்.

வரலாறு :

‘இஃது உண்’ என்றற்கு, ‘மற்று உண்பல்’ என,
வினைமாற்று ஆயிற்று.

யாவரோடாயினுஞ் சொல்லாடாநின்று ‘மற்றேமற்று’
என்னும் இடையே; அஃது அசைநிலைக் கட்டுரை. (கச)

258. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் தத்தங்
குறிப்பிற் பொருள்செய்குவனவற்றின்மேல் உணர்த்து-
தல் நுதலிற்று.

உரை: என்று என்பது இறந்தபொருள் விளங்கி
நிற்கும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘எற்றேன் னுடம்பி னேழ்நலம்’

என வரும்.

‘எற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்’

என்பதும் அது. இஃது இரக்கப் பொருள் மேற்று
என்பது. (கரு)

259. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே.

பல பொத்தகம் கிடந்தவழி, ஒருவன் ஏவலாளனைப் பார்த்துப், ‘பொத்தகங் கொண்டுவா’ என்றால், அவன் ஒரு பொத்தகங் கொண்டுவந்தவிடத்துத் தான் கருதிய பொத்தகம் அன்றெனில், ‘மற்றையது கொண’ என்னும்; என்றக்கால், இக்கொணர்ந்ததனை யொழிக்குஞ் சொல் இக் கொணர்ந்த பொத்தகம் சுட்டிற்றாகலான், கொணர்ந்ததனை ஒழிக்குஞ் சுட்டுநிலை அதனை யொழித்து ஒழிந்ததென்று அவ்வினத்தல்லது பிறிதொன்று குறித்தது கொல்லோ எனிற் குறியா; மற்று அப் பொத்தகத்துள் பின்னுங் குறித்தது எனப்படும். (கசு)

260. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

வரலாறு :

‘கார்மன்ற என்பவள் கண்ணுள்ளே காதலர்
தேர்மன்றத் தோன்றிய’

என்றக்கால், தெளிந்தாள் அவள் என்றவாறு. (கசு)

261. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

வரலாறு :

‘ஏனோரோ தஞ்சம் இருபிறப்பி னோர்க்கும்
வாழ்தல் அரிது’

(கஅ)

262. அந்தி லாங்க வரை நிலைக் கிளவியென்
நுயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.

இதாவும் தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்குவனவற்-
றையு அடைவையையும் உணர்த்துகள் நுநனிறு.

வரலாறு :

இடஞ்சட்டி வந்தது :

‘வருமே, சேயிலை யந்திற் கொழுந் காண்ய’ [சுறு - 293]
என வரும்.

அசைநிலை :

‘அந்தில் சுச்சினன் கழலினன்’ [அசம - 76]
என வரும். (கக)

263. கொல்லே யையம்.

வரலாறு :

இது, ‘குற்றி கொல்லோ, மகன் கொல்லோ, நாய்
கொல்லோ, நரி கொல்லோ’ என வரும். (உ௦)

264. எல்லே விளக்கம்.

வரலாறு :

இது,

‘எல்வளை’ [புறம் - 24]
என வரும். (உக)

265. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி
பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

உரை : இது, ஆர் என்னும் இடைச்சொல் பெயர்முன்
அல்லது வாரா என்பது.

வரலாறு :

‘அரசனார் வந்தார்; பார்ப்பார் வந்தார்’ எனவரும்.

இனி விலங்கின்மேலும், ‘யானையார் வந்தார்; நாயார் வந்தார்’ என வரும்.

‘பெயர்முன் ஆரைக் கிளவி பலர்க்குரி எழுத்தின் வினையொடு முடித்தல் இயல்பல்’ என எல்லாப் பெயரும் அடங்க மொழிமாற்றி உரைக்க. (உஉ)

266. அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

வரலாறு :

இது, ‘செல்ல மன்னார் நெடுந்தகை’ எனவரும். (உங)

267. ஏவுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை
யாயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.

உரை: ஏ - இசைநிறை; குரை - அசைநிலை என நிரனிறையாகக் கொள்க.

வரலாறு :

‘ஏவு வம்பல் மொழிந்தனம் யாமே’

ஏ - இசைநிறை யாயினவாறு.

‘பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்’ [குறள். நல்குடி-5]
எனக் குரை அசைநிலை. (உச)

268. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

வரலாறு :

இது,

‘மாயக் கடவுட் குயர்கமா வலனே’

உயர்க என்னும் வியங்கோட்கண் மா என்னுஞ் சொல்
அசைநிலையாய் வந்தது. (உரு)

269. மியாயிக மோமதி யிகுந்நின் நென்னு
மாவயி னுறு முன்விலை யசைச்சொல்.

உரை : முன்விலைக்கண் அசைச் சொல்லாய் வருவன
இவை என்றவாறு.

வரலாறு :

மியா : 'கேண்மியா.'

இக :

'தண்ணேற யூரயாங் கண்டிக'

மோ :

'காமஞ் சேப்பாது கண்டது மோழ்மோ' [சுறு - 2]

மதி :

'சேன்மதி பேகம்'

இகும் :

'மேல்லம் புலம்ப கண்டிகும் யாமே'

சின் :

'காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகல்' [அகம் - 7]

(உசு)

270. அவற்றுள்

இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்.

வரலாறு :

இகும், தன்மைக்கண் வருமாறு :

'கண்டிகு மல்லமோ கோண்க' [கங்கு - 121]

என வரும்.

படர்க்கை :

'புகழ்ந்திகு மல்லனோ பேரிதே'

என வரும்.

சின், தன்மைக்கண் வருமாறு :

‘கண்ணும் படுமோ வேன்றிசின் யானே’ [நற்றிணை - 61]
என வரும்.

படர்க்கைக்கண் வருமாறு :

‘யாரஃ தறிந்திசி னேரே’ [குறுங் - 18]
என வரும். (உஎ)

271. அம்ம கேட்பிக்கும்.

வரலாறு :

‘அம்ம வாழி தோழி’ [ஐங்குறு - 31]
என்றவழி, அது கேளாய் வாழி தோழி என்றவாரும். ()

272. ஆங்க வுரையசை.

உரை : ஆங்க என்னும் இடைச் சொல்லதோர்
கட்டுரைத் தொடர்பினிடை, அசைப்பொருள் படவரும்
என்றவாறு.

வரலாறு :

‘ஆங்கக்
சுயிலு மயிலுங் காட்டிக்கோள
விவண விடுத்தப் போக்கியோள்’
என வரும். (உசு)

273. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் இடைச்
சொல் எழுவகைய என்று நிறுத்தவற்றுள் ஒப்பில்போலி
என்னும் இடைச்சொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ஒப்பில்போலி யாவது, ஒப்பில்லாதவழி ஒப்பித்த
வாசகம் பட வருவது என்பது.

வரலாறு :

‘மங்கலம் என்பதோர் ஊருண்டுபோலும் மழநாட்-
கிள்’ என ஒப்பில்லாதவழிப் போலும் என்னும் இடைச்-
சொல் வந்தவாறு. (நூ)

274. யாகா

பிறபிறக் கரோபோ மாதென வருஉ
மாயேழ் சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அசைக்கும்
இடைச்சொற்களைத் தொகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வரலாறு :

‘யா பன்னிருவர் உளர்போலும் மாணாக்கர் அகத்தி-
யனார்க்கு’ என, யா வந்தவாறு காண்க.

கா : ‘உதுகா’ என வரும்.

பிற : ‘அதுபிற, இதுபிற, உதுபிற’ எனப்பிற வந்தவாறு.

‘அது பிறக்கு’

எனப் பிறக்கு வந்தவாறு.

‘கோடியுவணத்தவரோ’

என அரோ வந்தவாறு.

‘பிரியேன் வாழேன் போதேய்ய’

எனப் போ வந்தவாறு ;

‘நீர்போ நேரிகை புகன்’

என்பதும் அது.

‘லிளிந்தன்று மாதவத்தேளிந்தவேன் னெஞ்சம்’ [நற்றி-178]

என மாது வந்தவாறு.

(நூக)

275. ஆக வாக லென்ப தென்னு
மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

வரலாறு :

‘நீ இன்னை, இனையை’ என்று ஒருவனை யொருவன் ஒன்று சொல்லுமிடத்து, அமையும் அமையும், ‘ஆகவாக’ என்னும்; அவ்விடத்து, ஆக என்னும் இடைச்சொல் பிரிவின்றி இரட்டித்து நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

‘யான் உனக்கியாதும் ஆகேனோ?’ என்றக்கால், ‘ஆகலாகல்’ என்பது; அவ்விடத்து, ஆகல் என்னும் இடைச்சொல் பிரிவின்றி வந்தவாறு காண்க.

ஒருவனை யொருவன் ஒன்று சொன்னால், கேட்டு நின்றான் ஒருவன், ‘என்பதென்பது’ என்னும்; அது புகழ்ச்சி யிடத்துப் பயிற்சி உடைத்து; அறிந்து கொள்க. (௩௨)

276. ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே
யாயிய னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை யின்றித் தான்வருங் காலையு
முளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஓள என்னும் இடைச்சொல் மூன்றுவகையாற் பொருள்படும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வரலாறு :

ஆயியல் நிலையுங் காலத்தால் வருதலாவது, மேற் கூறிய மூன்றும்போல் வருதல்.

ஒன்று உரைக்குங்கால் இரட்டித்து, ‘ஓள, ஓள’ என வரும்.

அளபெடை நிலையுங்காலத்தால் வந்து, அது பொருள் படுமாறு :

‘ஒளஉ’ என வரும்.

யாதானும் ஒரு துன்புறவின்கண் அளபெடையின்-
றித் தான் வருமாறு :

‘ஒள’ என ஒரு குறிப்புப் பொருட்கண் வருவது
என்றவாறு.

இம் மூன்றுபொருட் பகுதியும் குறிப்பினால் வேறு
படுத்தி அறிந்துகொள்க. (௩௩)

277. நன்றீற் றேயு மன்றீற் றேயு
மந்தீற் றேவு மன்னீற் றேவு
மன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இதுவும் சொல்லுதற் குறிப்பினால் பொருள் வேறுபடும்
இடைச்சொற்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வரலாறு :

நன்றீற்று ஏ : ‘நன்றே நன்றே’ என வரும்.

அன்றீற்று ஏ : ‘அன்றே அன்றே’ என வரும்.

அந்தீற்று ஓ : ‘அந்தோ அந்தோ’ என வரும்.

அன்னீற்று ஓ : ‘அன்னே அன்னே’ என வரும். (௩௪)

278. எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுந்
தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

உரை : எச்ச வும்மையும் எதிர்மறை யும்மையும்
தத்தமுள் மயங்கும் உடனிலையிலவே என்பது — தம்முள்
மயங்கி உடனிற்குந் தன்மை யில என்றவாறு.

வரலாறு :

‘சாத்தனும் வந்தான், கொற்றனும் வரும்’ என்பது எச்சவும்மை; அதனைச் சாத்தனும் வந்தான், கொற்றனும் வரலுமுரியன் என எதிர்மறை யும்மையொடு கூட்டிச் சொல்லப்படாது என்றவாறு. (௩௩)

**279. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.**

உரை: எஞ்சுபொருட் கிளவி என்பது—எச்சவும்மை என்றவாறு; செஞ் சொல் ஆயின் என்பது — செவ் வெண்ணுயின் என்றவாறு; பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல் என்பது — காலமுன்னாகச் சொல்லார் இட முன்னாகச் சொல்லுவார் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முண்ணன்
கடல்போலுங் கல்வி யவன்’

என்பதனுள், அடகு புலால் பாகு என்று செவ்-
வெண்ணுலே எண்ணிப், பின்னைப் பாளிதமும் என்று
எச்சவும்மையை இடமுன்னாக்கி வைத்து எண்ணினவாறு
கண்டுகொள்க. (௩௪)

**280. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி
னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும்.**

வரலாறு :

‘பத்தும் கொடான்’ என்றக்கால், எல்லாம் கொடான்
என்றுமாம்.

‘தொகைச்சொல்’ என்றதனான், எல்லாங்கொண்டாம்,
கொண்டார் என்றும்; எல்லாரும் வாரார் என்றும்,
வருவர் என்றும் கொள்ளப்படும்.

எச்சம்மை ஒழிவுப்பொருளை உடைத்தானதுபோல,
முற்றும்மைபும் ஒழிவுப் பொருள்பட வரும் என்று
கொள்க. (௩௭)

281. சுற்றுநின் நிசைக்கு மேயெ விறுதி
கூற்றுவயி னோரள பாகலு முரித்தே.

உரை : மேற் சொல்லப்பட்ட ஐந்து ஏகாரத்தானும்
சுற்றசை ஏகாரம் ஓரளபாம் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘கடல்போற் றேன்றல காடிற் ற கோரே’ [அகம் - 1]
என வரும்.

உம்மை எதிர்மறைபாகலின் குறைபாது நின்றலே
பெரும்பான்மை. (௩௮)

282. உம்மை யெண்ணு மெனவெ னெண்ணுந்
தம்வயிற் றெகுதி கடப்பா டிலவே.

வரலாறு :

‘நிலனும் நீரும் தீயும் வளியும் வேளியும் நல்ல’
எனினும் அமையும்; தொகை கொடுத்து எண்ணினும் ஆம்.

எனவென் எண்ணிற்கும் தொகை கொடுத்தும் கொடா
தும் சொல்லி உம்மையெண்போல ஒட்டிக்கொள்க. (௩௯)

283. எண்ணே கார மிடையிட்டுக் கொளினு
மெண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர்.

உரை : எண்ணேகாரம் இடை நின்று ஒழிந்த
எண்ணால் வந்தனவற்றையும், ஏகாரவெண்ணால் எண்-
ணினவே என்றவாறு.

ஏகாரம் எண்ணிடையே நின்றது எனினும், எண்ணி
வருகின்ற எண்ணையாம் என்றுமாம் எனக் கொள்க.

வரலாறு :

‘தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே
உறலோ டாங்கைம் புலனென மோழிப்’

இதனுள், செவ்வெண் ஓடாநின்றே ஏகாரவெண் இடையே
புகுந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சு0)

284. உம்மை தொக்க வெனுவென் கிளவியு
மாவீ றுகிய வென்றென் கிளவியு
மாயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

வரலாறு :

உம்மைதொக்க எனா என் கிளவி வருமாறு :

‘நிலனெனா, நீரெனா, தீயெனா, காலெனா’ என வரும்.

ஆவீறுகிய என்றென் கிளவி :

‘நிலனென்றா, நீரென்றா, தீயென்றா, வரியென்றா’
என வரும். (சுக)

285. அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வெ னிறுதியு
மேயி னுகிய வெண்ணி னிறுதியும்
யாவபின் வரினுந் தொகையின் றியலா.

வரலாறு :

எனா : ‘சாத்தனெனா, கொற்றனெனா, பூதனெனா,
அம் மூவரும் வந்தார்’ என, எனா என்னும் எண்ணினிற்று-
திக்கண் மூவரும் எனத் தொகைகொடுத்து எண்ணின-
வாறு கண்டுகொள்க.

‘சாத்தன், கொற்றன், பூதன் என மூவரும் வந்தார்’
என வரும் செவ்வெண்.

‘சாத்தன் என்றா, கொற்றன் என்றா, பூதன் என்றா
என மூவரும் வந்தார்’ என வரும் என்றா எண்.

‘சாத்தனே, கொற்றனே, பூதனே என மூவரும் வந்தார்’ என வரும் ஏகார எண்.

தொகைபெற்று முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சஉ)

286. உம்மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்.

வரலாறு :

‘யானையும் தேரும் ஆளும் எறிந்தார்’ என்பது, யானையையும் தேவையும் ஆளையும் எறிந்தார் என்றவாறு : உம்மைபெண்ணின்கண் உருபுதொக்கவா முடிந்து. (சஉ)

287. உம்முந் தாகு மிடனுமா ருண்டே.

வரலாறு :

‘நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து’

[புற - 395]

என்பது.

எட்டு வகைப்பட்ட உம்மையும் ஒரும்மை எனப் படாது, வினைசெய் மருங்கிற் காலமொடு வந்தது. (சச)

288. வினையொடு நிலையினு மெண்ணுநிலை திரியா
நிலையல் வேண்டி மவற்றவற் றியல்பே.

என்பது, எண்மேலே யெண்களைக் காட்டின வழியெல்லாம் பெயரொடுபடுத்தே காட்டினார் ; இனி, வினையொடு அவ்வெண்களைக் காட்டுகின்றார் :

வரலாறு :

‘அறுத்துக் குறைத்துச் சுகிர்ந்து வகிர்ந்து இட்டான்’ எனச் செவ்வெண் வினையான் எண்ணினவாறு, அறுத்தும் குறைத்தும் சுகிர்ந்தும் வகிர்ந்தும் இட்டான் என உம்மை யெண் வினையொடு கூட்டி எண்ணினவாறு.

பலவெண்ணும் வினைக்கு வாரா ; வருமிடத்து இத் தொடக்கத்தனவே வருவன கொள்க.

‘மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர
வண்டின மலர்பாய்ந் தூத மீமிசைக்
கண்டற் கானற் குருகின மோலிப்ப’ [அகம் - 260]

என, வினையொடுகடிச் செவ்வெண் வந்தவாறு.

‘நினையல்வேண்டும்’ என்பது, அவ்வெண்களெல்லாம்
தொகைபெற்றே நடக்கும் என்றவாறு.

‘சாத்தன் வந்தான், கொற்றன் வந்தான், வேடன்
வந்தான், அம்முவரும் வந்தார்; அம்முவரும் வந்தமை-
யாற் கலியாணம் பொலிந்தது’ எனத் தொகைபெற்று
வந்தவாறு. (சரு)

289. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொன்றுவழி யுடைய வேண்ணினுட் பிரிந்தே.

வரலாறு :

‘உயர்திணைப் பேயரே யஃறிணைப் பேயரேன்
குயிரண் டென்ப’ [தொல். எழுத்து. புணரியல் - 15]

என்புழி, என்று என்பதனை முன்னுங் கூட்டி யுரைக்க.

‘கண்ணிமை நொடியேன வவ்வே மாத்திரை’
[தொல். எழுத்து. நுன்மரபு - 7]

என்புழி, என என்பதனை முன்னுங் கூட்டி யுரைக்க.

‘நின்னே நீரே தீயே வளியே
யாகா யத்தோ டைந்தே பூதம்’

என்புழி, ஒடுவினை எங்குங் கூட்டி யுரைக்க. (சசு)

290. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்ப்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையொடும் பேயரோடும் நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு வரினுந் தேரிந்தனர் கோளலே.

மேல் ஓதப்பட்ட சொற்கள் கூறப்பட்ட இலக்கணத்த-
வன்றிப் பிறபொருள்பட்டு வருப வுளவேனும் கொள்க.

வரலாறு :

‘சேனீ பேருமர்ற் நகைக்குள் யாரே’ [அம் - 46]
என்புழி, ஓகாரம் சுற்றலாயும் ஆயிற்று.

‘கலங்கோண்டன கள்ளென்கோ
காழ்க்கோண்டன சூடென்கோ’
என, ஓகாரம் எண்ணோகாரம் ஆயிற்று.

‘ஒர்கமா தோழியவர் தேர்மணிக் குரலே’ அம் - 273]
மா முன்னிலை அசைச்சொல் ஆயிற்று, விபங்கோட்டு
ஓதிய அசைச்சொல்.

‘அதுமற் கோண்கன் றேரே’
என்புழி, மன் அசைச்சொல் ஆயிற்று. (சஎ)

291. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தேனினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கோளலே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவ்வோத்திற்-
கெல்லாம் புறனடை உணர்த்துதல் முதலிற்று.

உரை : இது மேற்சொல்லப்பட்டன அன்ற வரும்.
இடைச்சொல்லும் கொள்ளப்படும் என்றவாறு.

அவை : காரம், கரம், கான், ஆனம், ஏனம், ஒனம்
எனவும் ;

மாள, மன், ஆர், தெய்ய எனவும் வரும்.

புறனடை என்பது நூலுள்ளே தொகாதவற்றைப்
பாதுகாத்து நூற்கு முட்டாகாமை உணர்த்தப்பொருட்டாக
வைத்து உரைப்பது. (சஅ)

ஏழாவது இடையியல் முற்றிற்று.

எட்டாவது

உ ரி யி ய ல்

---

292. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
யிசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி
யொருசொற் பல்பொருட் குரிமை தோன்றினும்
பலசொல் லொருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மாபிற் சென்றுநிலை மருங்கி
னெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வொத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், உரிச்
சொல் உணர்த்தினையின் உரிச்சொல் ஒத்து என்னும்
பெயர்த்து.

இத் தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உரிச்
சொற்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் இலக்கனம் உணர்த்-
துதல் நுதலிற்று.

உரை: உரிச்சொற்கள் தோன்றுமிடத்தி னுடைய குறிப்பும் பண்பும் பற்றிப் பெயர்க்கண் றும் வினைக்-
கண்ணும் சொன்று பொருள்களை விளக்கும் என்றவாறு.

மேல் என்பது பொருள்: தமிழாறுதல் என்பது பெயர்பற்றியும் வினைபற்றியும் வரும் வகினை கோக்கி; அவ்வாறு தமிழாறுங்கால் ஓது சொல் பல்பொருட்கு உரிமைப்பட்டித் தமிழாறுதலும், பலசொல் ஓதுபொருட்கு உரிமைப்பட்டித் தமிழாறுதலும் உடைய அவை அவ்வாறு தமிழித் தோன்றுதல் அவற்றிற்கு இலக்கணம்; அவ்வாறு தோன்றுங்கால் பயிலாத உரிச்சொற்களைப் பயின்ற உரிச்சொல்லோடு சார்ந்தி உணர்ப்பதும். அவ்வாறு சார்த்திச் சொல்லவே அவ்வமைப்பட்ட சொல்லாபினும் பொருள் விளங்கும்.

‘உறுகால்’

[சுத்தம் - 300]

என்றக்கால், உறு என்பதனை வழக்கியுள்ளார் பயிலா-
மைபின், ‘மிகுகால்’ என்று சொல்லுப. மிகு என்பது உடம்
உரிச்சொல், அதனை கடைபுள்ளார் பயின்றாதலான்,
அக்கிரகனவற்றூற் பொருந்திச் சொல்ல அவை விளங்கித்
தோன்றும் என்பது.

இசைபற்றி நிற்பனவற்றிற்கு, ‘இசை சொன்று நிலை
மருங்கு’ எனவும்,

குறிப்புப்பற்றித் தோன்றுவனவற்றிற்குத், ‘தத்தங்
குறிப்புச் சென்று நிலைமருங்கு’ எனவும் படும் என்பது.

இசைபற்றித் தோன்றின,

‘துவைத்தலும் சிதைத்தலும்’

[தொல். உரியமல் - 61]

என்னுந் தொடக்கத்தன.

குறிப்புப்பற்றி வந்தன,

‘ஈறுப்புஞ் சிவப்பும்’ .

[தொல். உரியமல் - 75]

என்னுந் தொடக்கத்தன ;

‘நிறத்துரு வுரைத்தற்கு முரிய’

[உரியியல்-76]

என்றாராகலின், ஆண்டுப் பண்பெனவும் வரும்.

ஒருசொல்லாகப் பலபொருட்கு உரியன,

‘கடியென் கிளவி’

[உரியியல் - 86]

என்னுந் தொடக்கத்தன.

பலசொல் ஒருபொருட்கு உரியன,

‘உறு தவ நனி’

[உரியியல் - 3]

என்னுந் தொடக்கத்தன.

முன்,

‘ஓடைச்சோற் கிளவியு முரிச்சோற் கிளவியு

மவற்றுவழி மருங்கிற் றேன்று மேன்ப’ [பெயரியல் - 5]

என்புழி, நிரனிரை வாய்பாட்டதாகலான், அது நீக்கு-
தற்குப், ‘பெயரினும் வினையினும் மெய்தடு மாறி’ என்றார்
என்பது. (க)

293. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இச் சூத்திரம் என் னுதலிற்றோ வெனின், இருவகைய
உரிச்சொல், வெளிப்படுவன எனவும் வெளிப்படாதன
எனவும் என. அவற்றுள் வெளிப்பட்ட உரிச்சொற்களது
பொருள் சொல்ல வேண்டா : அறிந்த பொருட் பெற்றி-
யான் பொருட் செல்லுதல் என்பது உணர்த்தியவாறு.

அவ்வாறு வெளிப்பட்ட உரிச்சொற்களாவன : கலித்-
தது, குழைத்தது என்னுந் தொடக்கத்தன.

வெளிப்பட வாராதனவற்றை விரிக்கின்றார். (உ)

294. அவைதாம்

உறுதவ தனியென வருஉ முன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், குறிப்புப்பற்றித்
தோன்றும் உரிச்சொற்கள் பலவாகலான் அவற்றுப் பகுதி
முகூறிய தொடங்கினார்.

உரை : இக்கூறப்பட்ட முன்று உரிச் சொல்லும்
மிகுதிப் பொருண்மைபை விளக்கும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘உறுகா லொற்ற வொல்கி’ [நற்றிணை - 300]

என்பது, மிகுகாலொற்ற வொல்கி என்பதாம்.

‘தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்’ [நற்றிணை - 115]

என்பது, மிகச்சேய நாட்டார் என்பதாம்.

‘நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதுர்’

என்பது, மிகச்சேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதுர்
என்பதாம். (ரு)

295. உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘உருவக் குதிரை’ [அகம் - 1]

என்றக்கால், உட்கத்தக்க குதிரை என்பதாம்.

‘புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை’ [நற்றிணை - 1]

என்பது, உயர்ந்துயர்ந்தோர் கேண்மை என்பதாம். (சு)

296. குருவுங் கெழுவும் திறனா கும்மே.

வரலாறு :

‘குருத்துளி போழிந்தது’

‘கேழ்கிள ரகலத்து’

[மதுரைக்காஞ்சி - 493]

என்றக்கால், அவையிரண்டினும் நிறம் சொன்னவாறு. (டு)

297. செல்ல லின்ன லின்னா மையே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் குறிப்பு.

உரை : இல்ல இரண்டும் நோய்ப் பொருண்மைய ஆகும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்லல்’ [அகம்-22]

என்புழி, நோய் என்பதாம்;

‘வேயில்புறந் தருஉ மின்ன லியக்கம்’ [மஃபடுகடாம்-374]

என்றவிடத்தும் அதுவாம்.

(சு)

298. மல்லல் வளனே யேபெற் றாகும்.

வரலாறு :

‘மல்லன் மாமலை’

என்றக்கால், வளனுடைய மாமலை என்பதாம்.

‘ஏகலகேக்கம்’

[அகம் - 52]

என்றக்கால், பெற்றிய கல்லடுக்கம் என்பதாம்.

(சு)

299. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

வரலாறு :

‘நாடுகாண மேன்மே லுகமின்’

என்பது, நாடுகாணிக் கன்மே லேறினான் மேன்மேல் உயர்மின் என்பதாம்.

‘உவக்குந ளாயினும் ஊடின ளாயினும்’ [அகம் - 203]

என்புழி, உவந்தனளாயினும் என்பதாம்.

(அ)

300. பயப்பே பயனும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே லெனின், இவை பயப்பேய் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘ஆண்பயமுந் தாக்கினேன்’

என்புழிப், பயன் கூறியவாறு.

(சு)

301. பசப்பு நிறனாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே லெனின், இது பண்புபற்றி வந்தது.

வரலாறு :

‘பசப்பித்துச் சென்றார்’

என்புழி, நிறம் கூறியவாறு.

(க௦)

302. இயைபே புணர்ச்சி.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே லெனின், இதுவுங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘இயைந்தொழுகும்’

என்றக்கால், பொருந்தி யொழுகும் என்பதாம்.

(க௧)

303. இசைப்பிசை யாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே லெனின், இது இசைபற்றி வந்தது.

வரலாறு :

‘இசைந்தொழுகும்’

என்றக்கால், இசையத் தோன்றினிடம் என்பதாம்.

(க௨)

304. அலமர நெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவுங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘அலமரலாயம்’

[ஐங்குறு - 64]

என்றக்கால், சுழன்றுவரல் ஆயம் என்பதாம்.

‘தேருமரலுள்ளம்’

என்பது, சுழன்று வரும் உள்ளம் என்பதாம்.

(கங்)

305. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவுங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘குழக்கன்று கடிதியாத்தாள்’

என்றக்கால், இளங்கன்று கடிதியாத்தாள் என்றதாம்.

‘மழகளிறு’

[புறம் - 38]

என்றக்கால், இளங்களிறு என்றவாறும்.

(கச)

306. சீர்த்தி மிகுபுகழ்.

வரலாறு :

‘வயக்கஞ்சால் சீர்த்தி’

என்றக்கால், மிக்கபுகழ் என்பதாம்.

(யரு)

307. மாலை யியல்பே.

வரலாறு :

‘இரவரன் மாலையன்’

[குறிஞ்சிப்பாட்டு - 239]

என்றவழி, இரவின் வரும் இயல்பினன் என்றதாம். (கசு)

308. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

வரலாறு :

‘உப்புக் கூர்ந்தது’

‘உப்புக் கழிந்தது’

என்பன, சிறப்புச் சொல் லாயவாரும்.

(க௭)

309. கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின் பொருள.

வரலாறு :

‘அண்டர்,

கயிறிரி யெருத்திற் கதழ்ந் துறைவன்’

என்றக்கால், விரைந்து உறைவன் என்பதாம்.

‘துண்பொறை நிவக்கும் புள்ளின் மான’

என்றக்கால், விரைந்து பறக்கும் என்றவாரும்.

(க௮)

310. அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவை யெல்லாங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘அதிர்கண் முரசம்’

என்றக்கால், நடுங்குகண் முரசம் என்பதாம்.

‘விதிர்ப்புற்றுக் கண்ணிமையார்’

என்றக்கால், நடுக்குற்று என்பதாம்.

(க௯)

311. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று

நேர்பு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது பண்புபற்றி வந்தது.

வரலாறு :

‘வார்கயிற் றெழுகை’

[அகம் - 173]

என்றக்கால், நேர் கயிற்றெழுகை என்பதூஉம், நெடுங் கயிற்றெழுகை என்பதூஉமாம்.

‘போகு கொடி’

‘ஒழுகு கொடி’

என்புழியும், அவ்விருபொருளும் படும்.

(உ0)

312. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவுங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘ஊரிற் றீர்ந்தான்’

என்றக்கால், ஊரிற் பற்றுவிட்டான் என்பதாம்.

‘பேய் தீர்த்தான்’

என்றக்கால், பேய் விடுவித்தான் என்பதாம்.

(உக)

313. கெடவரல் பண்ணை யாயிரண்டும் விளையாட்டு.

வரலாறு :

‘கேடவர லாயம்’

என்றக்கால், விளையாட் டாயம் என்பதாம்.

‘பண்ணைத் தோன்றிய வேண்ணுன்து பொருளும்’

[தொல் - மெய்ப்பாட்டி - 1]

என்றக்கால், விளையாட்டுள் தோன்றியபொருள் என்பதாம்.

314. தடவுங் கயவும் நளியும் பெருமை.

வரலாறு :

‘தடந்தோள்’

‘கயவேள் ளருவி’

[அகம் - 38]

‘நளிமலை நாடன்’

[புறம் - 150]

என வரும்.

(உங)

315. அவற்றுள்

தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

உரை : தட என்பது பெருமையே யன்றிக் கோட்டப் பொருளினையும் கிளைக்கும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘தடமருப் பெருமை’

[நற்றிணை - 120]

என வரும்.

(உச)

316. கயவென் கிளவி மென்மையுஞ் செய்யும்.

வரலாறு :

‘கயந்தலை மடப்பிடி’

[நற்றிணை - 137]

என வரும்.

(உரு)

317. நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்.

உரை : நளி என்னும் சொல் பெருமையே யன்றிச் செறிவுப்பொருளும் படும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘நளியிருள்’

என்றக்கால், செறியிருள் என்பதாம்.

மூன்றிடத்து உம்மையும் இறந்தது தழீஇயின. (உசு)

318. பழுது பயமின்றே.

வரலாறு :

‘பழுதே வந்தார்’

என்றக்கால், பயமின்றியே வந்தார் என்பதாம். (உஎ)

319. சாயன் மென்மை.

வரலாறு :

‘சார னுடன் சாயன் மார்பு’

[பதிற்றுப் - 16]

என்றக்கால், மெல்லிய மார்பு என்பதாம்

(உஅ)

320. முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே.

வரலாறு :

‘முழுக்கறை பெய்தான்’

என்றக்கால், எஞ்சாமை பெய்தான் என்பதாம். (உக)

321. வம்பு நிலையின்மை.

வரலாறு :

‘வம்ப வடுகர்’

[அகம் - 375]

‘வம்ப நாரை’

[அகம் - 190]

என்றக்கால், நிலையில்லாமை கூறியவாறும். (ங0)

322. மாதர் காதல்.

வரலாறு :

‘மாதர் வண்டொடு சுரும்பிசைத்தது’

என்றக்கால், காதல் வண்டு என்பதாம். (ஙக)

323. நம்பு மேவு நசையா குடும்பே.

வரலாறு :

‘நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி’

[அகம் - 198]

என்றக்கால், நச்சி என்பதாம்.

‘பேரிசை நலிர மேள யுறையும்’

[மலைபடு - 82]

என்றக்கால், நயந்து உறையும் என்பதாம். (ஙஉ)

324. ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ
யாவயி னுன்கு முள்ளத னுணுக்கம்.

வரலாறு :

‘ஓய்கலை யொருத்தல்’

என்றக்கால், நுணுகிய கலை யொருத்தல் என்பதாம்.

‘கையு மேய்யு மாய்ந் திருந்தார்’

என்றக்கால், சுருங்கி யிருந்தார் என்பதாம்.

‘நீழ்த்த யாண மேய்புலம் படர்’ [மதுரைக்காஞ்சி - 303]

என்றக்கால், மெலிந்து நுணுகிய என்பதாம்.

‘கயலற லேதிரக் கதீம்புனற் சாஅய்’ [கெதிரல் - 18]

என்றக்கால், சுருங்கி என்பதாம். (௩௩)

325. புலம்பே தனிமை.

வரலாறு :

‘புலம்புலிட் டிருந்தார்’ [மகைபடு - 49]

என்றக்கால், தனிமை துறந்திருந்தார் என்பதாம். (௩௪)

326. துவன்று நிறைவாகும்.

வரலாறு :

‘ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயம்’ [பதிற்றுப் - 11]

என்றக்கால், நிறைந்த மூதூர் என்பதாம். (௩௫)

327. முரஞ்சன் முதிர்வே.

வரலாறு :

‘கோபேல முரஞ்சிய கோளி யாலம்’ [மகைபடு - 268]

என்றக்கால், முதிர்ந்த ஆலம் என்பதாம். (௩௬)

328. வெம்மை வேண்டல்.

வரலாறு :

‘நீ வெம்மையள்’

என்றக்கால், நீ வேண்டப்படுவாள் என்பதாம். (௩௭)

329. பொற்பே பொலிவு.

வரலாறு :

‘அணிகலம் போற்ப’

என்றக்கால், பொலிய என்பதாம்.

(நஅ)

330. வறிது சிறிதாகும்.

வரலாறு :

‘வறிது நெறியோரீஇ’

என்றக்கால், சிறிது நெறி ஓரீஇ என்பதாம்.

(நக)

331. ஏற்ற நினைவுந் துணிவு மாகும்.

வரலாறு :

‘ஏற்றத் திருந்தார்’

என்றக்கால், நினைத்திருந்தார் என்பதூஉம், துணிந்திருந்தார் என்பதூஉம் ஆம்.

(ச௦)

332. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.

உரை : பெட்டல் என்பது புறந்தருதல்.

வரலாறு :

‘அரும்பிணை பயக்கற்ற வேட்ட ஞான்று’

என்றக்கால், அரும்புறந்தரு வரவிறுக்கி வேட்டபோழ்து என்பதாம்.

‘பேணினே னல்லனோ மகிழ்ந்’

[அகம் . 16]

என்றக்கால், பெட்டேனல்லனோ மகிழ்ந் என்பதாம். (சக)

333. பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவை யெல்லாங் குறிப்புச்சொல்.

வரலாறு :

‘பவணத்துப்போய் வீழ்ந்தது’

என்றக்கால், பிழைத்துப் போய் வீழ்ந்தது என்பதாம்.

‘பவணத்தோள்’

[அம - 1]

என்றக்கால், பெருந்தோள் என்பதாம்.

(சஉ)

334. படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.

வரலாறு :

‘படர்மலி வெற்பர்’

என்றக்கால், உள்ளமலி வெற்பர் என்பதாம்.

‘ஆறு படர்ந்தார்’

என்றக்கால், சென்றார் என்பதாம்.

(சங)

335. பையுளுஞ் சிறுமையும் நோயின் பொருள.

வரலாறு :

‘பையுணல்யாழ்’

என்றக்கால், நோய் செய்யும் நல்யாழ் என்பதாம்.

‘சிறுமை யுலுப செய்பறியலர்’

[நற்றிணை - 1]

என்றக்கால், நோயுலுப செய்யார் என்பதாம்.

(சச)

336. எய்யாமை யறியாமை.

வரலாறு :

‘எய்யாமையலை’

[குறிஞ்சிப் - 8]

என்றக்கால், அறியாமையலை என்றவாரும்.

(சரு)

337. நன்று பெரிதாகும்.

338. தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

இரண்டு சூத்திரமும் உரை நோக்கி ஒன்று யெழுதப்-
பட்டது.

வரலாறு :

‘நன்றமரிது துற்றணையாற் பேரும்’ [அகம் - 10]

என்றக்கால், பெரிது துற்றணையால் என்பதாம்.

‘நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்’ [மதுரைக்காஞ்சி - 89]

என்றக்கால், நீர்கொள்ளும் நிரைத்தொழுவர் என்பதாம்.()

339. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

வரலாறு :

‘சுருங்கட் டாக்கல’ [சூறு - 69]

என்றவழி, வருந்திய கலை என்பதாம்.

‘தாலி னன்பான்’ [அகம் - 212]

என்றக்கால், வலியி னன்பான் என்பதாம்; பொன்னுக்குப் போக்குடைமை வலியது. (சஅ)

340. தேவ்வுப் பகையாகும்.

வரலாறு :

‘தேவ்வர் தேயத்து’

என்றக்கால், பகைவர் தேயத்து என்பதாம். (சக)

341. விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவை யெல்லாங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘விறந்த காப்போடு’

என்றக்கால், செறிந்த காப்போடு என்பதாம்.

‘உறந்த விஞ்சி யுயர்நிலை மாடம்’

என்புழி, செறிந்த இஞ்சி என்பதாம்.

‘வேறுத்தார்’

[புறம் - 53]

என்றக்கால், செறிந்தார் என்பதாம்.

(ஊ)

342. அவற்றுள்

விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாகும்.

வரலாறு :

‘கோடுமுற்றி யளந்த காரோடு ஸ்றந்தே’

என்றக்கால், வெரீஇ என்பதாம்.

(ருக)

343. கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க

லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள.

இவை இசைபற்றி வந்தன.

வரலாறு :

‘ஊர் கம்பலை யுடைத்து’

என்றக்கால், அரவமுடைத்து என்பதாம்;

‘ஊர் சும்மை யுடைத்து’

என்பதும் அது ;

‘கலிகேழு மூதூர்’

[அகம் - 11]

‘அழங்கன் மூதூர்’

என்பனவும் ஒக்கும்.

(ருஉ)

344. அவற்றுள்

அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

வரலாறு :

‘மகனையிழந் தழுங்கினார்’

என்றக்கால், இரங்கினார் என்பதாம்.

‘செலவழுங்கினார்’

என்றக்கால், செலவு கெடுத்தார் என்பதாம்.

இவை குறிப்புப்பற்றி வந்தன.

(ருங)

345. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

வரலாறு :

‘கழுமியஞாட்டி’

[களவழி - 11]

என்றக்கால், மயங்கிய ஞாட்டி என்பதாம்.

(ருச)

346. செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

வரலாறு :

‘செழுஞ் செந்நெல்’

என்றக்கால், வளஞ் செந்நெல் என்பதாம். வளம் என்பது ஆக்கம்.

‘சேழந்தடி தின்ற சேந்நா யேற்றை’

என்பது, கொழுந் தடி தின்ற என்பதாம் ; கொழுப்பு என்பது ஊன்பற்றிய நிணம்.

(ருரு)

347. விழுமஞ் சீர்மையு மிடும்பையுஞ் செய்யும்.

வரலாறு :

‘விழுமியர்’

என்றக்கால், சீரியர் என்பதாம்.

‘விழுமமுற் றிருந்தார்’

என்றக்கால், இடும்பையுற் றிருந்தார் என்பதாம்.

(ருசு)

348. கருவி தொகுதி.

வரலாறு :

‘கருவி வானம் கதழறை சிதறி’

[அகம் - 4]

என்றக்கால், ஈண்டு, மின்னும் முழக்கும் காற்றும் என இத்தொடக்கத்தன வாயிற்று.

(ருஎ)

349. கமநிறைந் தியலும்.

வரலாறு :

‘கமஞ்சுன் மாமழை’

[திருமுருகு - 7]

என்றக்கால், நிறைந்த சூன் மாமழை என்பதாம். (நெய்)

350. அரிவே யைம்மை.

வரலாறு :

‘அரிமயிர்த் திரண்முன்கை’

[புறம் - 11]

என்றக்கால், ஐம்மயிர்த் திரண் முன்கை என்றவாறும். ( )

351. கவவகத் திடுமே.

இவை யெல்லாங் குறிப்பு.

வரலாறு :

‘கோடும்பூண் கவைஇய கோல மார்பு’

என்றக்கால், கொடும் பூண் அகத்திட்ட கோல மார்பு என்பதாம். (சூ0)

352. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்மலு மிரங்கலு
மிசைப்பொருட் கிளவி யென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவை நான்கும்
இசைபற்றி வந்தன.

வரலாறு :

‘வரிவள துவைப்ப’

[புறம் - 158]

என்றக்கால், சங்கு இசைப்ப என்பதாம்.

‘கலையினிரஸ சிலைப்’

என்றக்கால், அதனது குரலிசைப்பைச் சொல்லிற்றும் ;

‘சிலைக்கும்’

என்பதும் அது.

‘இயமர மியம்பும்’
எனவே, ஒலிக்கும் என்பதாம்.

‘முரசிரங்கு முற்றம்’
என்றக்கால், இசைக்கும் என்பதாம். (சூக)

353. அவற்றுள்

இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

‘உடையதிழந் துயிரிரங்கி யிருந்தார்’
என்றக்கால், கழிவினை விளக்கும், ஈண்டு இரக்கம். (சூஉ)

354. இலம்பா டொற்க மாயிரண்டும் வறுமை.

வரலாறு :

‘இலம்படு புலவர்’ [மலைபடு - 576]
என்றக்கால், வறுமைப்படும் புலவர் என்பதாம்.

‘ஊரை யோற்கந் தீர்க்கும்’
என்றக்கால், வறுமை தீர்க்கும் என்பதாம். (சூஉ)

355. ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொருள.

வரலாறு :

‘தண்பெரும் பந்தர்த் தருமணல் ஞெமிரிய’ [நற்றிணை - 143]
என்றக்கால், பரப்பிய என்பதாம்.

‘புண்ணுமிழ் குருதிப் புனல் பாய்ந்து’
என்றக்கால், பரந்து என்பதாம். (சூச)

356. கவர்வுவிருப் பாகும்.

வரலாறு :

‘தோள்ள மாந்தரி னானது கவரும்’ [அகம் - 3]
என்றக்கால், விரும்பும் என்பதாம். (சூரு)

357. சேரே திரட்சி.

வரலாறு :

‘சேர்ந்துசேறி குரங்கு

என்றக்கால், திரண்டு சேறி குரங்கு என்பதாம். (கூகூ)

358. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

வரலாறு :

‘வியலிரு வானம்’

என்றக்கால், அகலிரு வானம் என்பதாம். (கூகூ)

359. பேநா முருமென வருஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

வரலாறு :

‘மன்ற மராஅத்த பேழைதிர் கடவுள்’

[சூறுந் - 87]

என்பது, அச்சமுதிர் கடவுள் என்பதாம்.

‘நாம்வருந் துறைசேர்ந்து’

என்பது, அச்சமுடைய துறை போந்து என்பதாம்.

‘உருமில் சுற்றம்’

என்பது, அச்சமில் சுற்றம் என்பதாம்.

இவை யெல்லாங் குறிப்பு.

(கூஅ)

360. வயவலி யாகும்.

வரலாறு :

‘வாள்வரி வேங்கை வயப்புலி’

என்பது, வலியுள்ள புலி என்பதாம்.

(கூகூ)

361. வாலொளி யாகும்.

வரலாறு :

‘கண்ணே,

நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே’

[சூறந் - 44]

என்பது, ஒளி யிழந்தன என்பதாம்.

(எ0)

362. துயவென் கிளவி யறிவின் றிரிவே.

வரலாறு :

‘அறிவு துயவுறுத்தார்’

என்பது, அறிவு திரிவுறுத்தார் என்பதாம்.

(எக)

363. உயாவே யுயங்கல்.

வரலாறு :

‘பருந்திருந் துயாலிளி பயிற்று

மியாவுயர் நனந்தன’

[அசம் - 19]

என்றக்கால், உயங்கு விளி பயிற்றி என்பதாம்.

(எஉ)

364. உசாவே சூழ்ச்சி.

வரலாறு :

‘நாமுசாக் கோள்ளாமோ’

என்பது, நாம் சூழ்ந்துகொள்ளாமோ என்பதாம். இவை சூழிப்பு.

(எங)

365. வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

வரலாறு :

‘கூழ்கண்டு வயாலினர்’

என்றவழி, வேட்கை யாலினர் என்பதாம்.

(எச)

366. கறுப்புஞ் சிவப்படும் வெகுளிப் பொருவ.

வரலாறு :

‘கறுத்து வந்தார்’

என்பது, வெகுண்டு வந்தார் என்பதாம்.

‘சிவந்து நோக்கினார்’

என்பது, வெகுண்டு நோக்கினார் என்பதாம். (எடு)

367. நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அதுவே யன்றிப் பண்புப்பொருளும் படும் என்றவாறு.

‘உடம்பு கறுத்தது’

‘கண் சிவந்தன’

என்பன, நிறத்தின் மேலும் செல்லும். (எசு)

368. நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவை பண்பு பற்றி வந்தன.

‘நொசி மருங்குல்’

என்பது, நுண்மருங்குல் என்பதாம்;

‘நுழை மருங்குல்’

என்பதும் அது;

‘நுணங்கு மருங்குல்’

என்பதும் அது. (எஎ)

369. புனிற்றென் கிளவியின் றணிமைப் பொருட்டே.

வரலாறு :

‘புனிற்றூப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி’ [அசம் - 56]

என்பது, ஈன்றணியவாய்ப் பாய்ந்தென என்பதாம். (எஅ)

370. நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

வரலாறு :

‘நனவுப்புது விறலியிற் றேன்று நாடன்’
என்றால், களம்புகு விறலியிற் றேன்று நாடன் என்பதாம்.

‘நனந்தலை யுலகு’ [குறுங் - 6]
என்றக்கால், அகன்றலை யுலகு என்பதாம். (எக)

371. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

வரலாறு :

‘மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே’
என்பது, மடம்பட்ட நோக்கு என்பதாம்.

‘மதகளிறு’
என்றக்கால், வலிய களிறு என்பதாம். (அ௦)

372. மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், அவையே யன்றி
இவ்விருபொருளும் படும் என்றவாறு.

‘மதகளிறு’
என்றக்கால், மிகுகளிறு என்பதாம்.

‘இளம்பாண்டில்,
தேருரச் சேம்மாந் ததுபோல் மதவினள்’
என்பது, வனப்புடையள் ஆயினள் என்பதாம். (அக)

373. புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

வரலாறு :

‘அருஅ யாண ரகன்றலை நன்னூடு’ [அகம் - 44]
என்றக்கால், அருத புது வருவாயை யுடைய நாடு என்ப-
தாம். (அஉ)

374. அமர்தன் மேவல்.

வரலாறு :

‘கூழமர்ந் துண்டாள்’

என்பது, கூழைமேவி யுண்டாள் என்பதாம். (அக)

375. யாணுக் கவினும்.

வரலாறு :

‘யாணது பசவ்’

[தெய்வ - 50]

என்றக்கால், வனப்பின்கண்ணது பசவை என்பதாம். (அச)

376. பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள.

வரலாறு :

‘கடவுட் பரவினார்’

என்றக்கால், வழுத்தினார் என்பதாம்.

‘கைதோழுஉப் பழிச்சி’

[மதுரை - 694]

என்றக்கால், வழுத்தி என்பதாம். (அரு)

377. கடியென் கிளவி

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை

விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே

யச்ச முன்றேற் றுயி ரைந்து

மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா தும்மே.

இச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் குறிப்பு.

உரை : கடி என்பது இப் பத்துப் பொருளும் படும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘ஊர் கடிந்தார்’

என்றக்கால், ஊரை வரைந்தார் என்பதாம்.

‘வாள்வாய் கடிது’

என்றக்கால், வாள்வாய் கூரிது என்பதாம்.

‘கடி கா’

[களவழி - 29]

என்பது, காப்புடைய கா என்பதாம்.

‘கடித் தளிர்’

என்பது, புதுத் தளிர் என்பதாம்.

‘கடிது வந்தார்’

என்றக்கால், விரைந்து வந்தார் என்பதாம்.

‘கடும் பகல்’

[கவி - நெய் - 28]

என்றக்கால், விளங்கு பகல் என்பதாம்.

‘கடும் புனல்’

[குறுந் - 103]

என்றக்கால், மிக்க புனல் என்பதாம்; அது சிறந்த புனல் என்பதூஉமாம்.

‘கடுங்கண் யானை’

என்றக்கால், அஞ்சத்தக்க யானை என்பதாம்.

‘கடுஞ்சு டருகுவன்’

[அகம் - 110]

என்றக்கால், முன்னின்று தேற்றந்தருவன் என்பதாம். ( )

378. ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவ்விரு பொருளும் படுதற்கும் உரித்து என்றவாறு.

வரலாறு :

‘கடுத்தன எல்லளோ வண்ண’

என்றக்கால், ஐயுற்றனள் என்பதாம்.

‘கடிமிளகு தின்ற கல்லா மந்தி’

என்றக்கால், கரிப்பார் மிளகு தின்ற என்பதாம். (அஎ)

379. ஐவியப் பாகும்.

வரலாறு :

‘ஐதே காமம் யானே’

[நற்றிணை - 143]

என்றக்கால், ஐபக்கத்தக்கது என்பதாம்.

(அஅ)

380. முனைவு முனிவாகும்.

வரலாறு :

‘சேற்றுநிலை முனையு’

என்றக்கால், சேற்றுநிலை முனிந்த என்பதாம்.

(அக)

381. வையே கூர்மை.

வரலாறு :

‘வையிலை நெடுவேல்’

என்றக்கால், கூரிலைவேல் என்பதாம்.

(கூ0)

382. எறுழ்வலி யாகும்.

வரலாறு :

‘வாளுடை யெறுழ்த்தோள்’

என்றக்கால், வலியுடைத் தோள் என்பதாம்.

(கூக)

383. மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொ லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது புறனடை.

உரை: பொருண்மேற் சொல்லப்பட்ட உரிச்சொல்
எல்லாவற்றையும் முன்னைச்சொல் பின்னைச்சொல் நோக்கி,
அதற்கு இயைந்த மொழி நாடி, அவற்றொடு புணர்த்து

உணர்த்துக. அவ்வாறு உணர்த்தவே தத்தம் மரபிற்
றிரியப் பொருளவாய்த் தோன்றும்; அவ்வாறு தெரிந்து
உணராக்கால் கொள்ளாதாம் கருதியபொருள் என்பது.

யாதோ கொள்ளாத வாறெனின்,

‘கடியுடை வியனகர்’

[புறம் - 95]

என்றக்கால், கடியென்பது கூர்மையும் விரைவும் படுமால்
என்று, நகரத்துக்கண் அவை யேற்றற்க; காப்புடை
நகர் என்று கொள்க, அதற்கு ஒத்த மொழியாகலின்
என்பது. (கஉ)

384. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்லது
வேறுபிற தோன்றினு மவற்றோடு கோளலே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் புற-
னடை.

உரை : சொல்லிப் போந்த உரிச்சொற்கள் அவ்வூரிய-
வெனப்பட்ட பொருளின ஆகாது வேறுவேறு பட்ட
பொருளினவாய்த் தோன்றினும் அச் சொல்லப்பட்ட
பொருளுொடு படுத்துப் பொருள்படுமாறு அறிந்துகொள்க
என்பதாம்.

‘புரைப்பட்ட’

என்புழிப், புரை என்பது ஈண்டுப் பிளவுப்பொருண்மையை
விளக்கிறார்களின், இதனையும் உயர்வுப்பொருண்மையொடு
புணர்த்து இருபொருளும் அச்சொற்குப் பொருள் என்று
கொள்க என்பதாம். இனிக்,

‘கண்கதழ் எழுதினார்’

என்புழி, ஆண்டு விரைந்து எழுதினார் என்று விரைவிற
பொருள் கொள்ளற்க; சிறப்ப எழுதினார் என்று கொள்க.
பிறவும் அன்ன. (கூஉ)

385. பொருட்குப்பொரு டேரிய னதுவரம் பின்றே.
இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் புறனடை.

உரை: மேற்கூறப்பட்ட உரிச்சொல்லுள் உள-
வன்றே, அப்பொருட்கும் இப்பொருட்கும் உரியவென்று
ஒதப்பட்டன. அவை,

‘உறு தவ நனி’

[தொல். உரிச் - 3]

என்னுந் தொடக்கத்தன.

மற்று, அவற்றை மிகுதிப் பொருள் என்றார். அது-
பற்றி மிகுதி யென்னை? என்றுற்கு, ஒன்றுவிடப் பெரிதாக
என்பவால் எனின், அதனைக் கேட்டு ஒழியான்; பெரிது
எனப்படுவது என்னை? என்றான்; எனச், சால்வாதல்
என்றான்; என்பதனானும் ஒழியான், சால்வாதல் எனப்-
படுவது என்னை? என்றான்; என, எத்துணையும் இறங்-
குதல் என்றான்; என, எத்துணையும் என்னை? என்று
இவ்வாறு பிரித்துச் சொற்களால் தெரிபு கூறுமேல் அது
வேண்டா என விலக்கினவாறு. (கூச)

386. பொருட்குத் திரிபில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இது மேற்
சூத்திரத்திற்குப் புறனடை.

உரை: உரிச்சொல் பிறிதலது, அது பொருள் உண-
ருமாறு வல்லாற்குப் பிறசொற் கொணர்ந்து பொருள்
உணர்த்தல் வேண்டா; திரிபின்றி அச் சொல்லினானே
உணரப்படும் என்றவாறு.

என்னை, ‘உறு’ என்ற பதம் மிகுதிப் பொருட்டு
என்றக்கால், அம் மிகுதியையும் அதனானே யுணரலாம்;
உணருமாறு வல்லாற்குப் பிறசொற் கொணர்ந்து உரைத்-
தல் வேண்டா என்பது. (கூடு)

387. உணர்ச்சி வாயி வுணர்வோர் வலித்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் புற-
னடை.

யாஞ் சொல்லிய சொல்வாயிலே பற்றி யுணர்த்துக,
அத்துணையால் உணர்வார்க்கு அதுவே உணர்ச்சி வாயி-
லாம்; அல்லாக்கால் அவ்வுணர்வோரை வலித்தாமாற்றால்
உணர்த்துக என்பதாம்.

என்னை,

‘பரவும் பழ்ச்கம் வழத்தின் போருள்’ [தொல். உரிச் - 85]

என்பதனால் உணராத மடவோரை மற்றொரு வாய்பாட்-
டால் உணர்த்துக. அல்லாக்கால், மேல் நோக்கிச் சில
மலர்கொடு தூவிக்காட்ட வுணருமேல் அஃதே உணர்ச்சி
வாயிலாக அறிக என்பது. (கூகூ)

388. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் புற-
னடை.

உரை: மொழிப்பொருள்கள் என்பன அச்சொல்லப்-
பட்ட பொருள்கள் அப்பொருட்கட்டே என்றவாரும். ( )

389. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், புறனடை போல்-
வதோர் விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: எழுத்துக்கள் பிரிந்திசைக்கப்படா.

உரிச்சொல் என்றவை பிறிதிலக்கணமும் உடைய
என்பது போந்ததாம். என்னை பிறிதிலக்கணமெனின்,

‘தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலும்’
உடைய இவையும் என்பது.

யாதோவெனின்,
கடியென் கிளவி,

‘கடும்புனல்’

[தமிழ் - 103]

என்றாயிற்று.

நம்பு எனப்பட்டது,

‘நம்பி’

என்றாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

இனி,

‘உருகேழு தோற்றம்’

என்புழி, உரு என்பதூஉம் கெழுஉ என்பதும் உரிச்-
சொல். (சுஅ)

390. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல

பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉ

முரிச்சொ லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட

வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்

வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்

தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்

பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஓர்
புறனடை.

உரை : அச் சொல்லிப்போந்த உரிச் சொற்களன்றி
அவைபோல்வன பிறவும் உலகத்துப் பலவாற்றானும்
பரந்து வரும் உரிச்சொல் எல்லாவற்றையும் இசையும்
குறிப்பும் பண்பும் என்னும் மூன்று வகைப்பட்ட

பொருளையுஞ் சார்த்தி யுணர்த்துதற் குறைகூட்ட அம்
மூன்று பொருண்மைக்கண்ணும் அவை யித்துணையே
என்று வரையறுக்கும் வரையறை யின்மையின் முன்னர்
உரிச்சொற்கு ஒதப்பட்ட இலக்கணத்திற் பிழையாமல்
ஓம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலான் உணர்க
என்றவாறு.

‘ஓம்படை யாணை’ என்பது பாதுகாவல்பற்றிய ஆணை.

‘அருமை, இருமை, கருமை, சேண்மை என்னுந்
தொடக்கத்தனவற்றைப் பிறநூலார்,

‘இருமை பெருமையுங் கருமையுஞ் செய்யும்’

என்றும்,

‘தோன்றென் கிளவி தோழிந்பயில் வாகும்’

என்றும் எடுத்தோதுப’ என்பதும் அது.

(கூக)

எட்டாவது உரியியல் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

எச்சவியல்

---

391. இயற்சொற் திரிசொற் திசைச்சொல் வடசொலென
றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், எல்லா
வோத்தினுள்ளும் எஞ்சிய பொருள்களை யுணர்த்தினமை-
யின் எச்சவியல் என்னும் பெயர்த்து.

இனி, இத் தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின்,
இத்துணைப்பட்ட சொல்லினாற் செய்யுள் செய்யப்பெறும்
என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : இயற்சொல்லும் திரிசொல்லும் திசைச்சொல்-
லும் வடசொல்லும் என நான்கும் செய்யுள் செய்தற்-
குரிய சொல்லாதல் உடைய என்றவாறு.

இயற்சொல் என்பது தமிழ் வழங்கு நாட்டு விகார-
மின்றித் தமிழியற்கை யிலக்கணப்பாடு செவ்வனுடைய
சொல் ; அவை முன்னர் உணர்த்துப.

திரிசோல் என்பது செய்யுளின் பநோக்கி அவ்வியற் சொற்களை அவ்வாய்பாடு திரித்து வேறு வாய்பாட்டவாக்குஞ் செய்யுளுடைய சொல்.

என்னை,

‘சேரிச் சொல்லின் முட்டேற லஞ்சிச்
செய்யுட்குப் புலவர் செய்துகோண் டன்றே’

என்பது * புறச் சூத்திரம்.

அவைதாம் வழக்கினுள் இன்மை காரணம் அமைதல் என்பவாகலின், அவையும் முன்னர் உணர்த்துப.

திசைச்சோல் என்பது செந்தமிழ் நாட்டை அடையும் புடையுங் கிடந்த திசைநாட்டார் வழங்குஞ் சொல்; அவையும் முன்னர் உணர்த்துப.

வடசோல் என்பது ஆரியச் சொற்போலுஞ் சொல்; அவை முன்னர் விரித்துரைப்ப.

பெயர், வினை, இடை, உரி எனப்பட்ட நான்கு சொல்லுமே இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனப்பட்டன; பிறவில்லை.

திரிசொல் செய்யுட்கே உரிய. ஒழிந்த மூன்றும் வழக்கிற்குரியவாகிச் செய்யுட்கும் புகும் என்றவாறு. (க)

392. அவற்றுள்

இயற்சொற் ருமே

செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாஅமை யிசைக்குஞ் சொல்லே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் நிறுத்த முறையானே இயற்சொல்லே யின்னவென்று இலக்கண முறைமையாற் பகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* ‘பரிமாணச் சூத்திரம்’ பிரதிபேதம்.

உரை: மேற் சொல்லப்பட்ட நான்கு சொல்லுள்ளும் இயற்சொல் என்று கூறப்படுவன செந்தமிழ் விலத்தார் வழங்கும் வழக்கத்திற்குப் பொருந்திக் தத்தம் பொருளின் வழாமல் நடக்குஞ்சொல் என்றவாறு.

அவை: சோறு, கூழ், பால், பாசிதம் என்னுந் தொடக்கத்தன.

செந்தமிழ் நிலம் என்பது வையையாற்றின் வடக்கு, மருதயாற்றின் தெற்கு, கருவூரின் கிழக்கு, மருவூரின் மேற்கு. மற்ற, இவற்றைத் தம் பொருள் வழாஅமை யிசைக்கும் என்பது என்ன? ஒழிந்தன தம் பொருள் வழுவமோ எனின், அற்றன்று, நாயை குமலி என்ப பூழி நாட்டார், என்றக்கால் அச் சொல் எல்லா நாட்டாரும் பட்டாங்குணரார்; நாய் என்பதனையாயின் எவ்வெத்திசை நாட்டாரும் உணர்ப என்பது. (உ)

393. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகிய
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், முறையானே திரிசொல் இவை என்று இலக்கணத்தாற் பகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: ஒரு பொருளைக் கருதிப் பலசொல்லான் வருதலும், பலபொருளைக் கருதி ஒருசொல்லான் வருதலும் என இருகூற்றனவாகும் திரிசொற்கள் என்றவாறு.

ஒரு பொருளைக் குறித்த வேறு சொல்லாகி வருவன, அரிக்கல், பிறங்கல், விண்டு, ஒங்கல் என இவை.

வேறு பொருள் குறித்த ஒருசொல், உந்தி என்பது; ஆற்றிடைக்குறையும், கொப்பூழும், தேர்த்தட்டும், யாழ்கத்ததோர் உறுப்பும் (மனஞெழிலும்) என இவை யெல்லாம் விளங்கி நிற்கும்.

இனி, கிள்ளை, மஞ்ஞை என்னுந் தொடக்கத்தன ஒருகூறு திற்ப ஒருகூறு திரிந்தன; உந்தி, அடுக்கல் என்னுந் தொடக்கத்தன முழுவதூஉம் வேறுபடத் திரிந்தன. பிறவும் அன்ன. (ங)

394. செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையானே திசைச்சொல் இவை என இலக்கணத்தால் பகுத்து உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : செந்தமிழ் நாட்டை அடையும் புடையும் கிடந்த பன்னிரு நிலத்தார்தங் குறிப்பினையே இலக்கணமாகவுடைய, திசைச்சொற் கிளவிகள் என்றவாறு.

வரலாறு :

தாயைத் தள்ளை என்ப குடநாட்டார்.

நாயை குமலி என்ப பூழிநாட்டார்.

பிறவும் அன்ன.

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலமாவன :

1. பொதுங்கர்நாடு	7. சீதநாடு
2. தென்பாண்டிநாடு	8. பூழிநாடு
3. ஒளிநாடு	9. மலைநாடு
4. குட்டநாடு	10. அருவாநாடு
5. பன்றிநாடு	11. அருவாவடதலைநாடு
6. கற்காநாடு	12. குடநாடு *

என இவை.

* சில பிரதிகளில் இது வேற்றிடமாக விடப்பட்டுள்ளது.

‘தஞ்சுழிப்பினவே’ என்றது அவை தஞ்சாவூர்ப்பாட்டவேய் : தந்தம் மயினும் இன் வேறு வேறு காப்பாட்ட என்றற்கும், அவர் என்னாது குறித்த வழக்கினாலே அத்தே அகற்றிற் கு இவக்கணம் என்றற்கும் என்பது.(ச)

395. வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொர்து
வெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.

இச்சூத்திரம் சிறந்த முறையானே வடசொல் இவை என்றவற்றிற்கு இவக்கணத்தான் அறிய உணர்த்துதல் நுகறிற்று.

உரை : வடசொற் கிளவி என்ற சொல்செய்துவது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தினை ஓர்இ இருதிறத்தார்க்கும் பொதுவாய எழுத்தினை மறுப்பாக வுடையவாகுஞ் சொல் என்றவாறு.

அவை, உலகம் குஞ்சுமப் நற்குணம் என்னுந் தொடக்கத்தன.

குஞ்சுமம் என்றவிடத்த இருசார்க்கும் பொது எழுத்தினுள் வந்ததுடையையும் ஆரியத்தானும் தமிழானும் ஒருபொருட்கே பெயராகி வழங்கி வருததுடைமையும் அறிக. (ரு)

396. சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலற்றோ வெனின், இதவம் வட சொற்கிளவி பாயாது உணர்த்துதல் நுகறிற்று.

உரை : இருசார் எழுத்திற்கும் ஒத்த வழக்கினுள் வராது சிதைந்து வந்தனவாரினும் பொருத்தி வந்தன வரையப்படா வடசொல் வாதற்கு என்பது.

அவை,

‘நிதியந் துஞ்சம்’

[அகம் - 227]

எனவும்,

‘தசநான் கெய்திய பணைமருள் நோன்றான்’[நெடுநல் - 115]

எனவும் வரும.

(சு)

397. அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை

வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழிவிரித்தலுந் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தலு
நீட்டும்வழி நீட்டலும் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலும் [ம்
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அந் நான்கு
வகைச் சொல்லானும் செய்யுட் செய்யுமிடத்து இவ்வறு
வகைப்பட்ட விகாரமும்படச் செய்யுட் செய்யப்பெறுப
என்பது உணர்த்தியவாறு.

உரை: நாட்டல் வலிய என்றது — ஒருவன் நாட்டுதல்
வன்மை யிலக்கணத்தினை அவை உடைய என்றவாறு.

வலிக்கும்வழி வலித்தல் :

குறுந்தாட் கோழி என்பதனைக்,

‘குறுத்தாட் கோழி’

என வலித்தல்.

மெலிக்கும்வழி மெலித்தல் :

தட்டை எனற்பாலதனை,

‘தண்டை’

என மெலித்தல்.

விரிக்கும்வழி விரித்தல் :

தண்டுறைவன் எனற்பாலதனைத்,

‘தண்ணங் துறைவன்’

[குறம் - 296]

என விரித்தல்.

தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் :

மழவரை யோட்டிய எனற்பாலதனை,

‘மழவரோட்டிய’

[அகம் - 1]

எனத் தொகுத்தல்.

நீட்டும்வழி நீட்டல் :

பச்சிலை எனற்பாலதனைப்,

‘பாசிலை’

[புறம் - 54]

என நீட்டல்.

குறுக்கும்வழிக் குறுக்கல் :

உண்டார்ந்து என்பதனை,

‘உண்டருங்கு’

எனக் குறுக்கல்.

பத்து வகை விகாரத்துள் அறுவகை விகாரம் ஈண்டுக் கூறினார். இனமில்லதனை இனமுள்ளது போலச் சொல்லுதலும், இனமுள்ளதனை இனமில்லது போலச் சொல்லுதலும்,

‘இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை’

[தொல். கிளவியாக் - 18]

என்பதனுட் சொல்லிப்போந்தாம்.

இனி, இடைச்சொற் போக்கல், புடைச்சொற் புகுத்தல் என இரண்டும்,

‘நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்று’ [தொல். எச்ச-8]

எனப்பட்டு அடங்கும்.

(சு)

398. நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

என்பது, நிரனிறை, சுண்ணம், அடிமறி, மொழிமாற்று
என நான்கு வகையான் மொழிகள் தம்முள் புணருஞ்
செய்யுளாகத்து என்பது உணர்த்தியவாறு.

அவையாமாறு அவற்றவற்றுச் சிறப்புச் சூத்திரங்க-
ளால் அறிக. (அ)

399. அவற்றுள்

நிரனிறை தானே

வினையினும் பெயரினும் வினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிரனிறைப்
பொருள்கோள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : இச் சொல்லப்பட்டவற்றுள் நிரனிறை
யென்று சொல்லப்படுவதியாதோவெனின். வினையினும்
பெயரினும் ஆராயத் தோன்றிச் சொல் வேறு வேறு
நிற்பப் பொருள் வேறு வேறு நின்று உணரப்படும்
என்றவாறு.

அவற்றுள் வினையிற் றோன்றியது :

‘உடலு முடைந்தோடு முழ்மலரும் பார்க்குங்
கடலிருளாம் பல்பாம் பென்னக்

கேடலருஞ்சீர்த் திங்க * டிருமுகமாய்ச் சேர்க்து’

என்பது, உடலும் உடைந்தோடும் பார்க்கும் மலரும்
என்ற வினைச்சொற்கள் தம்முள் பொருளியைபு இன்றி
வேறு நின்றன. இனிக் கடல் இருள் ஆம்பல் பாம்பு
என நின்ற பெயர்ச் சொல்லும் அவ்வாறே நின்றமை
யறிக.

* ‘டிருமுகமாச் சேத்து’ பிழைபேதம்.

அவை தம்முள் பொருளியையுமாறு :

உடலுங் கடல், உடைந்தோடும் இருள், மலரும்
ஆம்பல், பார்க்கும் பாம்பு எனக் கூட்டுக.

இனிப் பெயர் நிரனிறை வருமாறு :

‘கோடி குவண கோட்டை நுகப் புண்கண் மேனி’
என வரும்.

இனி, அவை பொருள்கொள்ளுங்கால், கொடி துசப்பு,
குவணை உண்டன், கோட்டை மேனி என வரும்.

‘நீனையத் தோன்றும்’ என்றதனான், மொழிமாற்றுப்
போல நிற்கும் நிரனிறையும் உள என்பது.

‘களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்’

என வரும். களிறும் கந்தும் முறையானே கலனும்
கூம்பும் எனற்பால; அவ்வாறு கூறுது, ‘கூம்பும் கலனும்’
என்றமையான், மயக்க நிரனிறை யாயிற்று என்பது. (சு)

400. சுண்ணந் தானே

பட்டாங் கமைந்த வீரடி யெண்சீ

ரொட்டுவழி யறிந்து துணித்தன ரியற்றல்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறை-
யானே சுண்ணம் என்னும் பொருளாமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

உரை: சுண்ணம் எனப்படுப இரண்டடியால் எட்டுச்
சீராற் பொருந்துமாறு அறிந்து துணிந்து இயற்ற வரும்
என்றவாறு.

வரலாறு :

‘சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையவைய
யாவனக்கு நீத்து முயற்கு நீலையென்ப
கானக நாடன் சுண்’

என வரும்.

இதனை ஒட்டுமாறு :

மொழிகளை, 'சுரை மிதப்ப, அம்மி யாழ, யானைக்கு
நிலை, முயற்கு நீத்து' எனத் துணித்து இயற்றுக.

'பட்டாங் கமைந்த' என்பது, இயைபுடைய செய்புள்
நடைக்கொத்த அடியாகல்வேண்டும் என்றற்கு என்பது.()

401. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அடிமறிப்
பொருள்கோள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: அடிமறி என்று சொல்லப்படுவது சீர் கிடந்-
துழியே கிடப்ப, அடிகள் முதலும் இடையும் கடையும்
படச் சொல்லிக் கண்டுகொள்க. (கக)

402. பொருடெரி மருங்கி னீற்றடி யிறுசீ ரெருத்துவயிற் றிரியுந் தோற்றமும் வரையா ரடிமறி யான.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எய்தியது விலக்-
குதல் நுதலிற்று.

உரை: அடிமறிப் பொருள்கோள், ஆராயுமிடத்து,
ஈற்றடியின் இறுதிச்சீர் எருத்தத்துச் சீராய்க் கிடந்தும்
வரையப்படாது என்றவாறு.

வரலாறு :

'சார னூட நீவா லாறே
வார லேனினே யானஞ் சுவலே'

என்புழி, அஞ்சுவல் யான் என இறுதிச் சீர் எருத்து
வயிற் றிரிந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவ்வாறு எங்கும்
மாற்றுக. (கஉ)

403. மொழிமாற் றியற்கை

சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னும் கொள்வழிக் கொளஅல்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், ஒழிந்து நின்ற
மொழிமாற்றுப் பொருள்கொள் ஆமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

உரை: மொழிமாற்றினது தன்மைபாவது, நின்ற
சொல்ல மொழிமாற்றி, முன்னும் பின்னும் கொள்ளு-
மிடம் அறிந்து கொள்க என்றவாறு.

வரலாறு :

‘குன்றத்து மேல குவளை குளத்துள்
செங்கோடு வேரி மலர்’

என வரும். இதனைக், குவளை குளத்துள், செங்கோடு
வேரிமலர் குன்றத்துள் என மொழிமாற்றுக.

மற்றுச், சுண்ணத்தோடு இதனிடையே வேற்றுமை
பென்னை யெனின், சுண்ணம் ஈரடி எண்ணீருள் அவ்வாறு
செய்யப்படும்; இதற்கு அன்னதோர் வரையறை யில்லை
என்றவாரும். (கங்)

404. தநநு என்னு மவைமுத லாகிய

கிளை துதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், ஐயமறுத்தல்
துதலிற்று.

உரை: த - ந - நு - எ எனச் சொல்லப்பட்ட நான்கு
எழுத்தினையும் முதலாகவும், ன - ன - ர என்னும் மூன்று
எழுத்தினையும் ஈராகவும் உடையவாகிய தொடர்ச்சிக்
கிழமை கருதிவரும் பெயரவற்றைப் பிரித்து இடையறுத்து
உணரலாங்கொல்லோ எனின், அவை பிரிப்பப் பிரியா,
நின்றவாற்றானே நின்று பொருள்படினன்றி என்பது.

வரலாறு : தமன் - தமள் - தமர்; நமன் - நமள் - நமர்;
நுமன் - நுமள் - நுமர்; எமன் - எமள் - எமர் என வரும்.

உம்மையாற் பிறவும் பிரிப்பப் பிரியாதன உள :
அவை, தாய் ஞாய் யாய் என வரும். வில்லி, வாளி
என்பனவும் பிறவும் அவ்வாறு வருவன பிரிப்பப் பிரியா
என்று கொள்க. இவை ஒட்டுச் சொற் பொருளொடு
நிற்பன என்றும், இவற்றை ஒருசொல் அன்று என்றும்
மயங்கற்க. ஒரு சொல்லே என்பது கருத்து. (கச)

405. இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்
றவைமுன் நென்ப வொரு சொல் லடுக்கே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் வழக்-
கிற்கும் செய்யுட்கும் பொதுவாயதோர் முடிபு கூறுதல்
துதலிற்று.

உரை : ஒருசொல் பலகால் அடுக்கி மூன்று காரண-
மும்படச் சொல்லப்படும் என்றவாறு.

இசைநிறை எனவே, அது செய்யுள் இலக்கணம்
என்பது போந்தது.

வரலாறு :

‘ஏஎஎஎ வம்பன் மொழிந்தனள்’

என வரும்.

ஒழிந்தன இரண்டும் வழக்கினுள் அடுத்துவரும்.

அசைநிலை :

‘ஒக்குமொக்கும்’

எனவும்,

‘மற்றோ மற்றோ’

எனவும் வரும்.

பொருளோடு புணர்தல் :

பாம்பு பாம்பு, கள்ளர் கள்ளர், படை படை, நித்தி எனவரும். அவற்றை இனைத்தா லடுக்கிவரும் என்பதனை முன்னர்ச் சொல்லுதும். (கரு)

406. வேற்றுமைத் தொகையே வுவமத் தொகையே வினையின் ருெகையே பண்பின் ருெகையே யும்மைத் தொகையே யன்மொழித் தொகையென் றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், தொகைச் சொற்-களைப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பெயரும் முறையும் தொகையும் அதுவே. வேற்று-மைத் தொகையை முன்வைத்தார் அப்பகுதிப் படுமாக-லான் : அன்மொழித் தொகையைப் பின்வைத்தார் அஃது எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பிறக்குமாகலான். (கசு)

407. அவற்றுள்

வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையானே வேற்றுமைத் தொகையது இலக்கணம் கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை : வேற்றுமையுருபு தொக்குநின்ற தொகைச் சொற்கள் அவ்வுருபு இருந்தாங்கே பொருள்படும் என்ற-வாறு.

அவையாவன :

நிலங் கடந்தான், தாய் மூவர், கருப்பு வேலி, வரை வீழ்ருளி, யானைக் கோடு, குன்றக் கூகை என இவை.

இவற்றையும் அவ் வருபு விரிந்தாங்கே பொருள் படுமாறு அறிந்துகொள்க. அத் தொகுதிக்கண் உருபுகள் பலவகையும் புலப்படாதே நின்றன என்ப ஒரு சாரார் ; ஒரு சாரார் இல்லை என்ப. (கௌ)

408. உவமத் தொகையே யுவம வியல.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையானே உவமத்தொகை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : உவமத் தொகைக்கண் அவ் வருபு தொக்கு நின்றாலும் அவ் வருபு விரிந்தாங்கே பொருள்படும் என்றவாறு.

உவமம் தொகுங்கால் வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கும்பற்றித் தொகும்.

வினையுவமம் : புலிப் பாய்த்துள் என்பது.

பயவுவமம் : மழை வண்கை என்பது.

மெய்யுவமம் : துடி நடு என்பது.

உருவுவமம் : முத்த முறுவல் என்பது.

‘முத்துப் போலும் முறுவல்’ என்று உவம வருபு விரிந்து நின்றாங்கே அவ்வுருபு தொக்கநிலைமைக்கண்ணும் பொருள் ஒக்கும் என்பது.

மற்று, இவ் உவமத்தொகை யென்று காட்டின வெல்லாம் வேற்றுமை யுருபுபற்றி யன்றி வாரா.

என்னை,

‘துடி நடு’

என்றவிடத்து, துடியை ஒக்கும் நடு, துடி நடு என்று இரண்டனுருபுபற்றி வருமாகலின், உவமத்தொகை என்றது என்னையெனின், அதற்கு ஒரு சாரார் சொல்லுவது :

துடி நநி என்புழி, உவமவுருபும் வேற்றுமைவுருபும் என இரண்டும் தொக்கவேணும், துடி போலும் நநி எனத் தொகைக்கு உவமப்பொருளே சிறைப்புடைத்தாகலின் அது தொகை யென்பது ; ஐகாரவுருபு அங்ஙவம வுரு-பினை நோக்கி வந்தது என்ப ; என்னை, துடிபை நடுவாகக் கொள்ளாதாகலின் என்பது. இனி, அதற்கு மெய்ப்புரை வல்லோர்வாய்க் கேட்டுணர்க.

(கஅ)

409. வினையின் ரெகுதி காலத் தியலும்.

உரை: வினைச்சொல் தொகுங்கால், காலத்தோன்றத் தொகும் என்றவாறு.

‘காலத்தியலும்’ என்றது எக்காலும் காலமுடையவாய் இயலும் என்றவாறு.

வரலாறு: கொல் யானை என்பது கொன்ற யானை ; கொல் யானை — கொல்லாநின்ற யானை ; கொல் யானை — கொல்தும் யானை என மூன்று காலத்திற்கும் அதுவே வாய்பாடு ; பிறிதில்லை.

மற்றுக், கொல்யானை என்றானேல், நிகழ் காலமும் அறியலாம் ; கொல்லிய ஓடுவதனைக் கண்டு, ‘கொல் யானை’ என்றானேல், எதிர்காலம் என்பது அறியலாம். பிறவும் அன்ன.

(கக)

410. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுவையினேன் றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி யின்ன திதுவென வருஉ மியற்கை யென்ன கிளவியும் பண்பின் ரெகையே.

உரை: பண்பு தொகுமிடத்து இந் நான்கும்பற்றித் தொகும் என்பது கருத்து.

வண்ணம்பற்றித் தோக்கது :

கருங் குதிரை என்பது ; இது விரியுங்காலை, கரியது குதிரை என விரியும்.

கரியதும் அதுவே, குதிரையும் அதுவே ; கருமையுடைமைபிற் குதிரை கரியது எனப்பட்டது. இன்னது இது என நின்றல் அதற்கு இலக்கணம்.

இன்னது என்பது கரியது என்றல் ; இது என்பது குதிரை என்றல்.

இனி, வடிவுபற்றித் தோகுத்தல் :

வட்டப் பலகை என்பது ; அது விரியுங்கால், வட்டமாகியது பலகை என விரியும். ஆண்டும் இன்னது இது என்னுங் குணம் நுதலி நிற்கும்.

இனி, அளவுபற்றித் தோக்கது :

குறுங் கோல் என்பது ; அது விரியுங்கால், குறியது கோல் என விரியும். ஆண்டும் இன்னது இது என நிற்கும்.

இனிச் சுவைபற்றித் தோக்கது :

தீங் கரும்பு என்பது ; அது விரியுங்கால், தீவியது கரும்பு என விரியும். ஆண்டும் இன்னது இது என்னும் குணம் நுதலிற்று.

இனி, 'அன்ன பிறவும்' என்றதனால், தண்ணீர், நறும்பூ, நன்னுதல், பருநூல், மெல்லிலை, நல்லாடை என எத்துணையுளமன், அப்பொருள் குணம் ; அக்குணம் நுதலி இன்னது இது என வருமவை யெல்லாம் பண்புத் தொகையே யென்று கொள்க என்பதாம்.

இனி, 'என்ன கிளவியும்' என்றதனால், கேழற்பன்றி, வேழக்கரும்பு, சகரக்கிளவி, அகரமுதல, மாமரம் என இவையுங் கொள்க. இவை ஒரு பொருட்கண் இருபெயர்

பட வரும். இவற்றுக்கண்ணும் இன்னது இது என நிற்பல் ஒக்கும். கேழல் எனப்பட்டதுவும் அதுவே. பிறவும் அன்ன.

மற்று, வேற்றுமைத் தொகையும் உவமத் தொகையும், வேற்றுமை யுருபும் உவம யுருபும் தொக்கமையால் தொகை யென்றல் அமையும்; ஒழிந்த வினைத்தொகையும் அவ்வாறு தொக்கு நின்றிலவால் எனின், அவ்வாறு தொகுதலே யன்று தொகையாவது.

கொல் யானை என்புழிக், கொல்லும் என்னும் வினைச் சொல் ஒருகூறு நிற்ப, ஒருகூறு தொக்கமையின் வினைத் தொகை ஆயிற்று.

கருங் குதிரை என்புழிக், கரியது என்னும் பண்புப் பெயர் ஒருகூறு நிற்ப ஒருகூறு தொக்கமையின் பண்புத் தொகை ஆயிற்று. (20)

411. இருபெயர் பலபெய ரளவின் பெயரே
யெண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க் கிளவி
யெண்ணின் பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யும்மைத் தொகையே.

என்பது, இவ்வாறிடத்தும் உம்மை தொகற்பாலது என்று உணர்த்தியவாறு.

இருபெயர்க்கண் தொக்கது :

உவாப் பதினான்கு என்பது; அது விரியுங்கால், உவாவும் பதினான்கும் என விரியும்.

பலபெயர்க்கண் தொக்கது :

புலி விற் கெண்டை என்பது; அது விரியுங்கால், புலியும் வில்லும் கெண்டையும் என விரியும்.

அளவுபற்றித் தொக்கது :

தூணிப் பதக்கு என்பது ; அது விரியுங்கால், தூணியும் பதக்கும் என விரியும்.

எண்ணியற்பெயர்பற்றித் தொக்கது :

பதினைவர் என்பது ; அது விரியுங்கால், பதின்மரும் ஐவரும் என விரியும்.

நிறைப்பெயர்பற்றித் தொக்கது :

தொடியரை என்பது ; அது விரியுங்கால், தொடியும் அரையும் என விரியும்.

எண்ணின்பெயர்பற்றித் தொக்கது :

பதினொன்று என்பது ; அது, பத்தும் ஒன்றும் என விரியும்.

மற்றும், 'பலபெயர்' என அமையாதே, 'இருபெயர்' என வேண்டியது என்னை, இரண்டையும் பல என்பவால் எனின், அற்றன்று ; இரண்டனையும் பன்மை யென்று வேண்டான் இவ்வாசிரியன் என்பது. ஆயின், மேல்,

‘ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்’ [தொல். கிளவி - 3]

என்புழி, இரண்டையும் பல என்று வேண்டினாலெனின், அது விகாரம் ; என்னை, இரண்டும் இரண்டிறந்த பன்மையும், 'வந்தன, போயின' என, ஒருபன்மைச் சொல்லே யேற்குமாகலின், ஆண்டு இரண்டினைப் பலவற்றுள் அடக்கிக் கூறினார் என்பது. (உக)

412. பண்புதொக வருஉங் கிளவி யானு
மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்

வேற்றுமை தொக்க பெயர்வாயி னுனு
மீற்றுதின் நியலு மன்மொழித் தொகையே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், மேல் நிறுத்த முறையானே ஒழிந்துநின்ற அன்மொழித்தொகை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : அக் கூறப்பட்ட மூன்று தொகைச் சொல்-
லீற்றுக்கண்ணே நின்று நடக்கும் அன்மொழித் தொகை
என்றவாறு.

பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்தது :

வெள்ளாடை என்பது ; அதனைப் படுத்தலோசை-
யாற் சொல்ல, வெண்மைமேலும் ஆடைமேலுங் கிடவாது,
அவ்வாடை யுடுத்தாள்மேல் கிடக்கும் என்பது ; அந்நிறை
மொழி யோசையன்றிப் பிறிதோர் மொழி யோசைபட்டுப்
பொருள்கொள்ளு மாகலான், அம் மொழி அன்மொழி
யாயிற்று என்பது.

அன்மொழித்தொகை யாயக்காலும் வெளியதாடை
என்றே விரியும் ; பிறிதில்லை.

உம்மைத்தொகைபற்றிப் பிறந்தது :

தகர ஞாழல் என்பது ; அது விரியுங்கால், தகரமும்
ஞாழலும் என விரியும். அன்னதன் றொகைக்கண் ஓசை
வேறுபடச் சொல்லத் தகரத்தின்மேலும் ஞாழலின்மேலும்
கிடவாது, அவை யுடையாள்மேல் கிடக்கும்.

இனி, வேற்றுமைத்தொகை பற்றிப் பிறந்தது :

பொற்றாலி என்பது ; அது விரியுங்கால், பொன்னு-
யை தாலி, பொற்றாலி என்பதாம். பிறிதானும் விரியும் ;
பின்னர், அத்தொகை பொன்மேலும் தாலிமேலும்
கிடவாது, பொற்றாலியுடையாள்மேல் நிற்கும், ஓசை

வேறுபாட்டான் என்பது. இம் மூன்று தொகையும்-
பற்றிப் பிறத்தலின் ஓர் மிகுதிக்குறை யில்லை, ஒக்கும்
என்றவாறு.

மற்றுத் தொகையதிகாரத்தின் முன்வைக்கப்பட்ட-
தூஉம் சிறப்புடையதூஉம் வேற்றுமைத்தொகையாதலின்,
ஈண்டு இதனை முற்கூறுது, பண்புத்தொகை முற்கூறியது
என்னை யென்னின், அதனாற் பிறவும் உள கொள்ளப்-
படுவன; அவையாவையோ எனின், ஒழிந்துநின்ற உவமத்
தொகையும் வினைத்தொகையும் பற்றிப் பிறக்கும் அன்-
மொழித்தொகை என்பது.

உவமத்தொகை பற்றிப் பிறந்தது :

அறற்கூந்தல் என்பது ; அது விரியுங்கால், அறல்
போலுங் கூந்தல் என விரியும்.

வினைத்தொகை பற்றிப் பிறந்தது :

திரிதாடி என்பது ; அது விரியுங்கால், திரித்த தாடி
எனவிரியும் ; அது தொக்குழி திரிவின்மேலும் தாடியின்
மேலும் கிடவாது, திரித்ததாடி யுடையான்மேல் நிற்கும்.
இவை இரண்டும் வழக்குப் பயிற்சி : அவைபோல அக்
காலத்து இன்மையின், இலேசுபற்றி யெடுத்துக் கொண்-
டார் என்பது. (உஉ)

413. அவைதாம்

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு
மிருமொழி மேலு மொருங்குட நிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு
மந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் அத்
தொகைக்கண்ணே கிடந்ததோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

உரை: தொருவன இருவகை மொழிகளான், அவ்
 இருவகை மொழியும் இருபொருளின்பின் ஐங்கவிடத்து
 அவற்றைச் சொல்லுவான், அத்தொகைக்கண் முன்னதன்
 பொருளுணர்தலுற்றுச் சொல்லுதல், பின்னதன் பொரு-
 ளுணர்தலுற்றுச் சொல்லுதல், இரண்டிடன் பொருளுணர்-
 தலுற்றுச் சொல்லுதல், இரண்டின்மேலும் நிலிவது பிறி-
 தோர் பொருளுணர்தலுற்றுச் சொல்லுதல் என நால்வகை
 மிலக்கணத்தாற் பொருளுரை நிற்கும் என்றவாறு.

அவற்றுள், முன்மொழிப் பொருளுரை நின்றது,
 'வேங்கைப்பூ' என்பது.

முன்மொழி பின்மொழி யாதல், இடமும் காலமும்
 என இருவகையால் உணரப்படும். அவற்றுள் இடத்தான்
 முன்மொழிப் பொருளாயிற்று: காலவகை ரோக்கிப்
 பின்மொழிப் பொருளாம்.

வேங்கை என்பதும் பொருள் இல்லாததன்றுமன் ;
 அப் பொருளுடன் அறிய ஒற்ற பூவினை, அதனைச்
 சிறப்பிப்பான் வந்தது வேங்கை என்னுஞ் சொல் என்பது.

இருமொழிப் பொருள் உணர நின்றது உவாப்
 பதினான்கு என்பது. பிறவும் உம்மைத் தொகையான்
 வருவனவெல்லாம் இருமொழிப் பொருள்பட நிற்கும்
 என உணர்க.

அம் மொழிநிலையாது அன்மொழிப் பொருட்பட
 நின்றன, முன் அன்மொழித் தொகைப்படக் காட்டின-
 வெல்லாம் என்பது.

அவை, வெள்ளாடை என்னுந் தொடக்கத்தன.

மற்று இன்னுழிப் பொருள்நிற்கும் எனின், ஒழிந்துழி
 யெல்லாம் பொருளில்லையாமாகாதே, ஆகவே,

‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே’ [தொல்.பெயரி-1]

என்பதனொடு மலைக்கும்பிற எனின், மலையாது ; என்னை, மற்றையுழிப் பொருள் இல்லை என்பது அன்று ; அவன் உணர்தலுறவுநோக்கி இது சொல்லினார் என்பது. (உங)

414. எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் ஒட்டுச் சொற்கண்ணே கிடந்ததோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : அறுவகைத் தொகைச்சொல்லும் எழுவாய் வேற்றுமை யியல்பாம் என்று ஈண்டு எய்துவித்தார் என்பது.

மற்று, ஒட்டுச் சொற்களை, ‘ஒருசொல் நடையன’ எனப் போந்த இலேசு என்னை யெனின், அவை பல சொன்மைப்படப் பொருளிசையா ; ஒருசொல் விழுக்காடு படத் திரண்டிசைக்கும் என்பது கருத்து.

அஃதினை, யானைக்கோடு வேங்கைப்பூ என்பனவற்றான் அறிக. கற்சுனைக் குவளையிதழ் என்பதும் அது.(உச)

415. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே பலர்சொன் னடைத்தேன மொழிமனார் புலவர்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உம்மைத் தொகையுள் ஒருசாரனவற்றுக்கண் படுவதோர் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத் தொகைச் சொல்லுக்கு இறுதி பலரைச் சொல்லுஞ் சொன்னடைத்தாக என்று சொல்லுப ஆசிரியர் என்றவாறு.

வரலாறு : கபிலபரணர் என வரும்.

இவ்வாறு அத்தொகைச்சொல் விறுதி பலர் சொன்னடைத்தன்றிக் கபிலன் பரணன் என வகைவிழுப் பற்றின், அது, 'வர்தான், போயினான்' என்னும் ஒதுவினைபேற்றினல்லது, 'வர்தார், போயினார்' என்னும் பன்மைவினை ஏலா.

இனிப், 'பலர் சொன்னடைத்து' எனவே அவ்விருவர் மேலும் வினையேற்கும்; அதனால் இது சொல்லினார் என்பது.

மற்றுத் தொகைச் சொற்கள் தொகுவது தொக்கு நின்றக்கால், தம்மீய கருதின பொருட்கேற்கும் முடிவினை நின்றங்கே நின்று கொள்ளும்; இதுவாயின் இறுதி நின்றங்கே நிற்பப் பொருட்கேற்ப முடிபு ஏலாமையான், இறுதிபோதல் வேண்டிற்று என்பது. (உரு)

416. வாரா மரபின வரக்கூறுதலு

மென்னு மரபின வெனக்கூறுதலு

மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியலா
னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல் தொகையதிகாரங் கூறினான்; அவை யெல்லாம்விட்டு, இனி ஒரு சொன்மரபு வழுஉக்காததல் துதலிற்று.

உரை : இயங்காதவற்றை இயங்குவதுபோலச் சொல்லுதலும், சொன்னிகழாதவற்றைச் சொன்னிகழ்த்துவன போலச் சொல்லுதலும், அவ்வப் பொருளியல்பு பற்றி அவை அன்ன செய்கையுடையவற்றைப்போலச் சொல்லுற்றான்; அது மனக் குறிப்பினான் ஆய்ந்து, அவற்றது உரை அன்று என்பது கொள்க.

‘அன்னவை எல்லாம்’ என்பது, அவ்வாராமரபினவும் பல்வகைய, ஒரோவொன்றேயல்ல என்றற்கு என்பது.

வாராமரபின வரக்கூறுதல் வருமாறு :

மலை வந்து கிடந்தது, நெறி வந்து கிடந்தது என வரும் ; மலைக்கும் நெறிக்கும் அன்ன செய்கை யின்று-கலின் என்பது.

இனி, என்னுமரபின எனக்கூறுதல் வருமாறு :

நிலம் வல்லென்றது, இலை பச்சென்றது எனவும், செங்காஞராய் எனவும் வரும்.

விலங்கும் மரனும் புள்ளும் உள்ளநோய் உற்றற்கு மனக்குறைக்கு மறுதலைமாற்றம் கூறுவன போலுங் குறிப்பினவாகப் புலப்படுதலால் இது சொல்லப்பட்டது என்பது. || (உசு)

417. இசைபடு பொருளே நான்குவரம் பாகும்.

418. விரைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும்.

இவை இரண்டு சூத்திரமும் உரையியைபு நோக்கி யுடனெழுதப்பட்டது.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேல், இசை-நிறை, அசைநிலை, பொருளொடுபுணர்தல் என்றவை மூன்றென்ப ஒருசொல் அடுக்கு; என்புழி மூன்று வகையான் அடுக்கிவரப்பெறும் என்றவை எல்லையின்மையான், அவை யித்துணை யென்னும் வரையறை கூறினார் ஈண்டு என்பது.

உரை : அம் மூன்றனுள் இசைநிறைத்தற்கு அடுக்கப்படும் பொருள் நான்கு வரம்பாகும் என்றவாறு.

இரண்டும் அடுக்கும், மூன்றும் அடுக்கும், நான்கும் அடுக்கும், நான்கிறந்து அடுக்கா என்பது கருத்து.

அது,

‘பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ’

என வரும்.

இது, நான்கு அடிகள் வந்தது. இவற்றைப் பெனவே, அத் தொடர்ச்சியைப் படித்தது.

இனி, அம் மூன்றாம் பொருளைப் பணர்தலை விரைவொன்றிற்கு என்பது : அதுதான் ஆன்று வாய்ப்பு இறவாது என்பது. ‘பாம்பு, பாம்பு, பாம்பு’ ‘நித் நித் தி’ என வரும் : இரண்டு மூன்றிறவாது.

மற்ற, அவைகளை நினைத்தால் அநிக்கும் என்பது எற்றற் பெறுதல் எனின், மூன்றிற்கும் பொருளைப் பணர்தலை முற்கூறற் பாலர், என்னை, மூன்று நான்கு என்னும் என்னுமுறைமை போக்கு அவ்வாறு தொல்லாது மயக்கங் கூறியவதனால், மூன்றின் சீழ்க்குமுதல் இரண்டல்லது இவ்வைபென்றே : அவ்விரண்டெண்ணின் நான்காகப்படும் அவைகளை என்பது கொள்க என்றவாறு.

வரலாறு : ‘மற்றே மற்றே’ ‘அத்தே அத்தே’ என வரும்.

இரண்டிறவாது என்பதனை இலேசினுற் கொண்டார், இடைச்சொல்லிக்காதனின் என்பது. ஒழிந்த, நாவ்வைநர் சொல்லும் அநிக்கும். (உஎ - உஅ)

419. கண்ட ரென்ற கொண்ட ரென்ற
சென்ற தென்ற போயிற் றென்ற
வன்றி யனைத்தும் வினாவாடு சிவணி
நின்றவழி யிசைக்குங் கிளவி யென்ப.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இவை வினையி லொழித்துநின்ற ஒழிபு கடந்தை யெடுத்தது.

வினைச்சொற்கள், இங்ஙனம், வினாவொடுபட்டு நின்ற-
வழியாய்க்கால் அசைச்சொல்லாய்கிற்கும் என்பதுகருத்து.

வரலாறு :

‘கண்டிரோ, கண்டிரோ’

‘கொண்டிரோ, கொண்டிரோ’

‘சென்றதே, சென்றதே’

‘போயிற்றே, போயிற்றே’

என வினாவொடுபட்டவழி அடுக்கி அசைநிலையாய்கிற்கும்.
அவ்வினாவொடு சிவனாக்கால் வினைச்சொல்லையாம்
என்பது. ‘அன்றியனைத்தும்’ என்பது, அவையிற்றைக்
தொகை கொடுத்துக் கூறினவாறு.

‘வினாவொடு சிவணி’ என்பது, ஆ ஓ என்னும்
வினாக்களைக் கடையாத்து நின்றவழி என்றவாறு. (உக)

420. கேட்டை யென்று நின்றை யென்று
காத்தை யென்று கண்டை யென்று
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெளின், இவை முன்னைய
நான்கும்போல வினாவொடுபடாது வாளாதே நின்றவழி,
இவையும் அசைச்சொல்லாய்கிற்கும் என்பது கருத்து.

முன்னின்றவற்று நிலைமையல்வழி யென்பார், ‘முன்-
னிலை யல்வழி’ என்றார் என்பது.

வரலாறு :

‘கேட்டை, கேட்டை’

‘நின்றை, நின்றை’

‘காத்தை, காத்தை’

‘கண்டை, கண்டை’

என வரும். இலையும் கட்டுப்பாக்கண் வந்தபடி அறந்தது
கொள்க.

இனி, இலை வினாவொடு பட்டுழையாபந்தான் அனை-
யையாகா என்பது. (ந.0)

421. இறப்பி விகழ்வி வெதிர்வி வென்றி
சிறப்புடை மாயி வம்புந் காலமுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை பென்னு
மம்மு விடத்தான் வினையினுங் குறிப்பினு
மெய்மை யானு மிவ்விரண் டாகு
மவ்வா றென்ப முற்றியன் மொழியே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெளின், இலை வினா-
யினுள் றதப்பட்டன சில சொற்கள். முற்றுச்சொல்
என்னும் குறியெய்துதல் நுதலிற்று.

அதனாற் பபந்தது என்ன பெனின், அச் சொற்கு
முன்பு முடிபுகழி, சுண்டிக் குறிபிட்டான் என்பது பயன்
என்பது.

இதன் பொழிப்பு: இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நகழ்-
காலம் என்னும் மூன்றுகாலமும் உடைபவாப்த், தன்மை
முன்னிலை படர்க்கை பென்னும் மூன்றிடத்தும் வினையும்
வினைக்குறிப்பும் பற்றி, அம் மூன்றிடங்கடோறும் வினையும்
வினைக்குறிப்பும் என இரண்டாம் அவ்வறுகூற்றுச் சொற்-
களை முற்றுச்சொல் என்று கூறுப ஆசிரியர் என்றவாறு.

‘அவ் வாறு’ என்றது, தன்மை இரண்டுபுப்பைபய-
வாயும், முன்னிலை இரண்டுபுப்பைபயவாயும். படர்க்கை
இரண்டுபுப்பைபயவாயும் வருதல் றோக்கி என்பது.

வரலாறு: ‘உண்டேன், கரியென்’ எனவும்; ‘உண்டாய்,
கரியை’ எனவும்; ‘உண்டான், கரியன்’ எனவும் வரும்.
பிறவும் அன்ன.

‘முற்றுச்சொல்’ என்றது, செய்கையும் யாதும் கால-
மும் செயப்படுபொருளும் தோன்றிற்றனின் முற்றுச்
சொல் என்பாரும். மற்றோர் சொல் கோக்காது முடிந்த
கீற்றனின் முற்றுச்சொல் என்பாரும். அக்கால் அவை தம்
எச்சம்பெற்று கின்றன அக்கால் பின் யாதும் கோக்கா-
வாய், பொழுதுபிறந்துபோல், அமைந்து மாறுதலின்
முற்றுச்சொல் என்பாரும் என இப்பகுதியர் அசிரியர்
என்பது. (கூக)

422. எவ்வயின் வினையு மவ்விய னிளையும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது முற்றுச்
சொல்லொழித்து ஒழிந்த பெயரெச்ச வினையெச்சங்கட்கு
ஆவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: மேற் கூறப்பட்ட முற்றுச்சொல்லே மன்றிப்
பெயரெச்சமும் மூன்றுகாலமும் மூன்றிடமும் உடைபடாமல்
வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றி வரும் என்பான், ‘எவ்-
வயின் வினையும் அவ்வியனிளையும்’ என்று என்பது.

மற்று,

‘வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கோள்ளாது

வினையுங் காலைக் காலமோடு தோன்றும்’ [தொல். வினை - 1]

என்புழி, எல்லா வினைச்சொல்லும் மூன்று காலத்திற்கும்
உரிய எனப்பட்டது.

இனி,

‘எஞ்சிய கிளவி யிடத்தோடு சிவணி

யைம்பாற்து முரிய’

[தொல். வினை - 26]

என்புழி, எவ்விடத்திற்கும் உரிமையுங் கூறப்பட்டது
பிறவெனின், மேல் அங்ஙனங் கூறினானும், அது விலக்-
குப்பட்டது: எவ்விடமோதற்கு முற்றுச் சொல்லே
விதந்து மூன்றிடத்திற்கும் உரிய என்றமையான், அது
கோக்கிவிட்டு ஒரு கூற்றார் என்பது. (கூக)

423. அவைதாத்

தத்தங் கெனி யடுக்குந வரினு

மெத்திறத் தானும் பெயர்முடி யினவே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இது முற்றுச் சொல் என்ற சொற்கூறப்பட்டனவற்றிற்கு முடிபுகுதல் துதலிற்று.

உரை : பேற் சொல்லப்பட்ட முற்றுச் சொற்கூறிய எத்தனைச் சொல்லும் அடுக்கிப் பனவாய்வினும் பெயர் சொண்டு முடிதல் இலக்கணத்தன் என்றவாறு.

வரலாறு : ‘உண்டான், தின்னான், குடினான், பாடினான் சாத்தன்’ என வரும் ; இது கினை.

‘கல்லறிவடையன், சொல்லியன், தானார்மகன்’ எனவும் வரும் ; இது கினைக்குறப்பு.

மற்று, ‘எத்திறத்தானும்’ என்றது என்னை யெனின், உண்டான் தாத்தன் என்பது பெயரை முன்னிதித்து, தாத்தன் உண்டான் என்பது பெயரைப் பின்னிதித்து வரும் என்பது அறிவித்தற்கு, ‘எத்திறத்தானும்’ என்றார் என்பது. பிறவுள் சொல்லுப : முன்னுமுரிய முற்றுச் சொல்லென என்பது. (௩௩)

424. பிரிதலை வினையே பெயரே யொழியிசை

யெதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே

குறிப்பே யிசையே யாய் ரைந்து

நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சபொருட் கிளவி.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், பேல் வினைப்ப-
டுள்ளும் இடைச்சொல் துள்ளும் முடிபு கூறப்பட்டத-
ன்ற என்ற சொற்கூறிய முடிபு உணர்த்தவான் தொடர்த்த
உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை : எல்லாவற்றையும் எச்சம் என்பதனைக் குறைத்துப் பின்னைப் பெயரெஞ்சு கிளவி பென்றார் இறுதி விளக்காக, பிரிநிலையெச்சம் முதலாகக் கூறப்பட்ட பத்து வகை பெச்சங்களும் முன்பு முடிவு கூறப்படாது நின்றன வேனும், இனி நெறிப்படத் தோன்றும் அவை என்றவாறு. (௩௪)

425. அவற்றுள்

பிரிநிலை பெச்சம் பிரிநிலை முடிபின.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், சிறுத்த முறையானே பிரிநிலையெச்சத்திற்கு முடிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : பிரிநிலையென்ப இருவகைய. ஏகாரப் பிரிநிலையும் ஒகாரப் பிரிநிலையும் என ; அவை பிரிக்கப்பட்ட பொருடன்னையே கொண்டுமுடிசு என்றவாறு.

வரலாறு : 'அவனே கொண்டான்' 'அவனே கொண்டான்' என வரும். அவனே பெனப் பிரிநிலையெச்சம் ஏகாரந்தானின்றமன், அவனே பெனப் பிரிக்கப்பட்டனையே கொண்டுமுடிதல் ; இவை அவற்றுக்கு முடிபாவன என்றவாறு. (௩௫)

426. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், சிறுத்த முறையானே வினையெச்சத்திற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை . வினையெச்சம் முடியுங்கால் வினையும் வினைக்குறிப்புங் கொண்டு முடியும் ; அவ்விடத்துக் குறிப்புவினைச்சொல் ஆக்கச்சொல்லொடு வரும் என்றவாறு.

வரலாறு : 'உழுது வந்தான்' என்பது, வினைபெச்சம் தெரிநிலை வினைகொண்டு முடிந்தது. 'மதந்த உண்டு நல்லனாயினான்' என்பது, வினைபெச்சம் வினைக்குறிப்புக் கொண்டு முடிந்தது : அவ்விடத்தா வினைக்குறிப்பு ஆக்க-மொடு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இனி, 'வினையத் தோன்றிப்' என்றதனான், 'உழுது வருதல்' 'உழுது வந்தான்' எனக் தொழிற்பெயரானும் முடியும் என்றவாறு.

மற்று, இச் சூத்திரத்தால் வினைபெச்சத்திற்கு முடியு கூறவேண்டியது என்ன? வினையினான்,

'முதனிலை மூன்றும் வினைமுதல் முடிபின்' [தொல். வினை-31]

என்று மொழிந்தனவற்றுக்கு,

'ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானும்

ஆன்வந் தியையும் வினைநிலை யானும்' [தொல். வினை-33]

முடியுமென்று கூறியதே அமைபும் பிறவெனின், அதற்கு விடை, ஆண்டு, வினைமுதலானும் முடியுமென்புழிப் பெயர் வினைமுதலானும் முடியும் என்பது பட்டது; என்னை, வினை வினைமுதலென்றும், பெயர் வினைமுதல் என்றும் பகராது, பொதுவகைபாற் கூறினாகலின் இச் சூத்திரம் வேண்டும்; இது கூறுக்கால், உழுது சாத்தன் எனப் பெயர் முதல் வினைமுதலானும் முடிவான் செல்லும் என்பது. அன்றியும், வினைபெச்சத்திற்கு வினைக்குறிப்பு முடிபாங்கால், ஆக்கமொடு வருதல் எரித்தோத வேண்டும் என்பது.

427. பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறை-யானே பெயரெச்சத்திற்கு முடிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

உரை : பெயரெச்சம் பெயர்கொண்டு முடியும் என்றவாறு.

வரலாறு : ‘உண்ணுங் காத்தன்’ ‘உண்ட காத்தன்’ என வரும். உண்ணும், உண்ட என்பன பெயரெச்சம் : மற்று இது கூறவேண்டிய தென்னை ?

‘நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்

வினமுதற் சிவலியும் வினபம்’ [மதூர். வின - 35]

பெயர்கொண்டு முடிதல் கூறப்பட்டது நிறவேனின், அதற்கு விடை, ஆண்டு வினைமுதற் சிவலியும் வினபம் எனவே, வினைச்சொல்லும் முடியும் என்பது பட்டது என்றது. வினைமுதற்கிளி என்றக்கால் வினை வினைமுதலும் வினைமுதலாகலானும், இனி வினை பென்றக்கால் வினைப் பெயரேயன்றி வினைச்சொல்லுமாகலானும் இச்சூத்திரம் வேண்டும் என்பது. (ங௭)

428. ஒழியிசை பெச்ச மொழியிசை முடியின.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், நிறுத்த முறைபானே ஒழியிசைபெச்சம் உணர்க்குதல் நதலிற்று.

உரை : ஒழியிசை பெச்சமான அன்று, அவை, மன்னி ஒழியினாம், தின்னை ஒழியிசையம், ததா ஒழியினாயம் என : அவை அன்றம், ஒழியிசைப் பொருள்கொண்டு முடியும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘கூரியதோர் வாண்மன்’

வாய் தோற்றம். இற்றது எனப் பின்னும் வாய்பேசே முடிபு சென்றது.

இனி,

‘வருகதில் கோண்கன்’

என. வருக எனப்பட்டாயர் அவனே, கோண்கன் எனப்பட்டானும் அவனே : அதனான், அதாவும் அப் பொருள்கொண்டு முடிந்தது.

இனிக்,

‘கொளலோ கொண்டான்’

என்புழித், கொளலோ எனப்பட்டாயினே கொண்டான்
என்பது அதனால், அதனும் அங் பொழிபிசைப்
பொருள்கொண்டு முடிந்தது. (௩௮)

429. எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை முடிபின்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், உறுத்த முறையானே எதிர்மறையெச்சத்திற்கு முடிபு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உரை: எதிர்மறை யெச்சம் என்பன இரண்டு, ஓகா எதிர்மறையும் உம்மை பெதிர்மறையும் என: அவை, அவைதம் எதிர்மறைப் பொருள்கொண்டு முடியும் என்றவாறு.

வரலாறு: ‘யானே கொண்டேன்’ என்பது: யானேவன்றே கொண்டேன் என்றலும், அதனால் அப்பொருள் கொண்டு முடிந்தது எனப்படும். ‘நீயே கொண்டாய்’ என்றற்கு எதிர்மறுத்தவாறு, ‘யான் கொண்டிலேன்’ என என்பது.

இனி, உம்மைபெதிர்மறை, ‘வரலும் உரியன்’ என்பது. ஆண்டு, ‘வரலும்’ எனப்பட்ட உம்மை பெதிர்மறை, உரியன் எனப் பின்னும் அவனையே கொண்டுமுடிந்தது. வாரமையும் உரியன் என்பதற்கு எதிர்மறை, அவை ஒன்றென்றனை கோக்க எதிர்மறை யென்றவாறுமிற்று. (௩௯)

430. உம்மை யெச்ச மிருவீற் றுணுந்

தன்வினை யொன்றிய முடிபா குடமே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுமுறையானே உம்மைபெச்சத்திற்கு முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

உரை: உம்மை யெச்சம் என்பது எச்சவும்மை யாயிற்று; 'இருவீற்றானும்' என்றது, தானும் தன்னுற் றழுவப்பட்டதுவுமான இரண்டனையும் ஆயிற்று; அவை யிரண்டும் ஒன்றிய வினையே கொண்டுமுடியும் என்றவாறு.

வரலாறு: 'சாத்தனும்வந்தான்' என்றக்கால், பின்னைக் கொற்றனும் வந்தான் என்றானும், கொற்றனும் வரும் என்பதானும் ஒன்றியவினையேகொண்டு முடிக என்பது; 'சாத்தனும் வந்தான்' என்றக்கால், 'கொற்றனும் போயி- னுன்' என்றுவிடின் அமையாது என்பதாம். (சு0)

431. தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலை
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமு
மிறந்த காலமொடு வாராக் காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இஃது அவ்வெச்ச வும்மையது மயக்கங் கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை: தன் என்பது எச்ச வும்மை; செஞ்சொல் என்பது உம்மையில் சொல்; எச்சவும்மைச் சொல்லின்- மேல் உம்மையிற்சொல் வந்தக்கால் நிகழ்காலமும் எதிர் காலமும் மயங்கும், இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் மயங்- கப்படும் முறை யிலக்கணமாகலான் என்பது.

வரலாறு: 'கூழுண்ணுநின்றான், சோறும் உண்பன்' என வரும்.

'கூழுண்ணுநின்றான்' என்பது செஞ்சொல்: 'சோறும் உண்பன்' என்னும் உம்மைச் சொல்லின்மேல் வந்தது.

உண்ணுநின்றான் என்னும் நிகழ்காலம் தன்னிகழ்- காலமே கொள்ளாது, 'சோறும் உண்பன்' என்னும் எதிர்- காலங் கொண்டமையின் வருவாயிற்றுமினும், அமைக என்பது.

இறந்தவும் எதிர்வும் மயங்குமாறு : 'கழுண்டான்
சோறுமுண்பான்' என வரும்.

இனி, 'முறை நிலைபான்' என்றதனான், இறந்ததனோடு
நிகழாரின்றதூடம் மயங்கும்; எதிர்வதனோடு இறந்ததூடம்
மயங்கும் என்றவாறு.

வரலாறு : 'கழுண்டான், சோறும் உண்ணாரின்றான்'
என வரும் : 'சோறுண்பான், கழுமுண்டான்' எனவரும்;
பரிமாறிக் கொள்க. (சக)

432. எனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிமே.

இச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறை-
யானே எனவென் னெச்சத்திற்கு முடிபு உணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

உரை : எனவென நின்ற எச்சம் பெயர்கொண்டு
முடியாது வினையொடு முடியும் என்றவாறு.

வரலாறு : 'கொள்ளெனக் கொண்டான்' என வரும்.
பிறவும் அன்ன.

தன்வினையையோ பிறவினையையோ எனின், இன்ன
வினையென்பதில்லை, ஏற்ற வினையான் முடியும் என்பது.()

433. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு

மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவேன மொழிப.

இச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஒழித்து நின்ற
எச்சங்கடிதந்துப் படுவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

உரை : எஞ்சிய மூன்றும் என்பன, அவை மூன்றும் ;
முந்தையவற்றைப்போலத் தம்மையின்னவந்து முடிப்பன
என்று காட்டப்படும் எச்சச்சொல் இல்லை என்றவாறு.

மூன்றுமே மேல்வந்து முடிக்கும் எச்சச்சொல் இல
என, ஒன்று உடைத்தென்பதாம். அஃதியாதோவெனின்
சொல்லெச்சம் : அதனை முன்னர்ச் சொல்லுதும். (சுந)

434. அவைதாம்

தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது 'குறிப்பே
இசையே' (தொல். சொல். எச்சவி - 34) யென்று கூறப்-
பட்ட இரண்டெச்சமும் தங்குறிப்பிற்பற்றிய எச்சத்தானே
முடிபு கூறப்படும், பிறிதில்லை என்பது.

வரலாறு : 'விண்ணென விசைத்தது' குறிப்பெச்சம் ;
அது தன் குறிப்பினையே கொண்டு முடிந்தது.

விண்ணென்றதே விசைத்தது எனப்பட்டது. அத-
னால் தத்தங்குறிப்பின் எச்சத்தானே முடிந்தது என்பது.

இனி, இசையெச்சம், ஒல்லென வொலித்தது. இடைச்
சொல்லோத்துள் அறுபகுதிய என்று ஓதப்பட்ட என
விகற்பித்து இரண்டு முடிபு கூறப்பட்ட தென்பது. மற்று
ஆண்டுச் சொல்லெச்சம் என்பதில்லையால் எனின், விடை.

'எனவே எனேச்சம் வினையோடு முடிமே'

[தொல். சொல். எச்சவி - 42]

என்று முடித்தார். வினையென வினை பின்னுந் தன்கண்-
ணதே சொல்லெச்சம், அதுகொண்டு முடிதல் இவ்வாய்-
பாடு, அவ் வேற்றுமை நோக்கி வேறு சொல்லெச்சம்
என் வேண்டினார் என்பது.

முன்னர் மூன்றுமேல் வந்து முடிக்கும் எஞ்சு
பொருட்களவியில என, ஒன்று உடைத்து என்பது
பட்டுகின்றது ; அஃதியாதோ சொல்லெச்சம் என்பது.

இனி, அதற்கு முடிபு கூறுகின்றார்.

(சச)

435. சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னும்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத விலவே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், சொல்லெச்சத்-
திற்கு முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

உரை: சொல்லெனெச்சம் முன்னுமினும் பின்னா-
மினும் சொல்லென்னுள் சொற்கொண்டு முடிதலல்லது
பிறிதில்லை என்றவாறு.

வரலாறு: 'பசித்தென் பழஞ்ஞோறு தா என நின்றாள்'
என்பதாம்.

மற்றுத் தா என நின்றாள் பிறனேபெனின், தா எனச்
சொல்லிநின்றாள் என்பதாம். அவற்றுட் சொல்லி என்றா-
னும் சொல்ல என்றானும் ஆக, இரண்டனுள் ஒன்றொன்
முடியும் அது என்பது.

'முன்னும்' என்றது, தா எனச் சொல்லி நின்றாள்
என்று கொணர்ந்து முடிப்பின், அது பின் முடிவுபட
நின்றதாம் என்பது. (சுரு)

436. அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது 'தகுதியும்
வழக்கும்' (தொல். சொல். கிளவி - 17) என்பதனுட்
கூறப்படாது ஒழிந்து நின்றதோர் மரபுவழுதக் காத்தல்
துதலிற்று.

உரை: நன்மக்களுட் கூறப்படாத சொல்லைக் கிடந்த-
வாறே சொல்லற்க; பிறிது வாய்பாட்டான் மறைத்துச்
சொல்லுக என்றவாறு.

வரலாறு: 'கான்மே னீர்பெய்தும்' 'வாய்ப்பூசி வருதும்'
என வரும். (சுசு)

437. மறைக்குங் காலை மரீஇய தொரால்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இறந்தது காத்தது.

உரை: மேல் அவைக்குரியவல்லனவற்றை மறைத்தே சொல்லுக என்றார், இனி அவைதாம் மரீஇயடிப்பட்டவழியாயக்கால் மறைக்கவேண்டுவதன்று; அவை யொழித்து ஒழிந்தன மறைத்தே சொல்லுக என்றது என்பது.

இனி, அவ்வாறு மரீஇவந்தன:

‘ஆட்டுப் பிழுக்கை’, ‘ஆப்பி’ என வரும். (சஎ)

438. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று மிரவின் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் கிளவியாக்கத்துக் கூறப்படாது ஒழிந்துகின்றதோர் மரபிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: இக் கூறப்பட்ட மூன்றும் இரப்போர் சொல்லுதற்குரிய என்றவாறு.

ஒருவரை யொருவர் இரக்குங்கால் இம் மூன்றனுள் ஒன்றுசொல்லி யிரப்பது என்றவாறு. (சஅ)

439. அவற்று

ளீயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேற் கூறப்பட்ட மூன்றனுள், ஈ என்னுஞ்சொல் இரக்கப்படுவோரை இழிந்தோர் கூறி யிரக்குஞ்சொல் என்றவாறு.

வரலாறு: ‘உடுக்கை ஈ’, ‘மருந்து ஈ’ என வரும். (சக)

440. தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இரக்கப்படுவானை ஒப்பான் இரக்குங்கால் தா என்னுஞ் சொற் சொல்லி இரக்கும் என்பது உணர்த்தியவாறு.

வரலாறு: 'சோறு தா', 'ஆடை தா' எனவரும். (௫௦)

441. கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், கொடு என்னுஞ் சொல் உயர்ந்தோனாற் கூறப்படுஞ் சொல் என்றவாறு.

வரலாறு: 'இவற்கு ஊண் கொடு, ஆடை கொடு' என வரும். (௫௧)

442. கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினுந் தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற் தன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், மேற் சூத்திரத்துக்குப் புறனடையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: கொடு என்றது தன்மைக்கு ஏற்றதன்று, படர்க்கைக்கு உரியதோர் சொல்லாயிற்று; உயர்ந்தோன் இழிந்தோனை யிரக்குங்கால், தமனொருவனைக் காட்டி, இவற்குக்கொடு, என்பது; ஆண்டுப் படர்க்கையிடத்திற்கு உரித்தாகக் கூறினாமன்; ஆயினும், அது தன்மையிடத்தே யியல்பு காட்டப் படர்க்கையிடத்தாற்கு உரித்தாகாது அவ்விரக்கப்படு பொருளும் அக்கொடு என்ற சொல்லும் என்பது.

தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பில் தன்னைக் கொடு என்றது வாய்பாடென்றதேனும் அது தனக்கே சொல்லியவாறு.

உம்மையாற் பிறகளவியும் படர்க்கையாவினும் தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங்குறிப்பிற் றன்னிடத்து இபலும் என்றவாறு: ஆண்டு இவ்வின்கிளை யல்வழி யென்பது, 'ஆங்ஙனஞ் சொல்லுவானோ பெருஞ்சாத்தன் தந்தை, சொல்லப்படுவானோ பெருஞ் சாத்தன் தாய்' என்னும் தன்னைப் பிறன் போல்வானும்; அது தன்னிடத்து இபலும் என்றவாறு. (ருஉ)

443. பெயர்நிலைக் கிளவியி னுஅ குநவுஞ்
சினைநிலைக் கிளவியி னுஅ குநவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னுஅ குநவு
மெய்ந்நிலை மயக்கி னுஅ குநவு
மந்திரப் பொருள்வயி னுஅ குநவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், ஒருசார் வழக் காத்தல் நுதலிற்று.

உரை: இவை மேற் கூறப்பட்ட இலக்கணத்தினை யன்றி யாகாமையில் என்றவாறு.

'பெயர்நிலைக் கிளவியின்' என்பது, சுண்டு உயர்நிலைப் பெயரை யாபிற்று. அவ்வுயர்நிலைப்பெயர் உயர்நிலைப் பெயர்மேல் வழங்கப்படுதலின்றியும் அமைபுமென்றவாறு. நம்பி என்னும் உயர்நிலைப்பெயர் ஒரு யானை மேலானும், ஒரு கோழி மேலானும், பிறவற்றின் மேலானும் விற்கும். நங்கை என்ப ஒரு சிவியையும் என்பது.

இனிச், சினைநிலைக் கிளவியினுவன கடப்பாடன்றி வருமாறு:

'வேண்கோற்றப் படைத்தலவன்'

'வேள்ளேறக் காவிதி'

என்பன.

இவற்றை முன்னர்க் கிளவிபாக்கத்தல் சிறப்புப்பெயர்
என்றவழி இப்பற்பெயர் வைத்தற்கு உப என்றார் ; இனிச்
கிளைப் பொற்கனாபின் அது வேண்டவதன்ற என்பது
கருத்து.

‘தொன்னெற் பொழிவாய் னுஅ குரவாய்’ என்பது
முற்றம்தொன் ; அவற்றையும் இவ்வாறே சொல்லப்படுத-
லின் இப்பொருள் என்றோர் கடப்பாடி உ என்றார்.

வரலாறு : ‘ஆற்றாட் தொத்த வெகுரை ஊர்க்குபவற்
கிழத்தல் கடன்’ எனவும், ‘பாட்டுரை அின்னுரை தானன்’
எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

‘மெய்க்கலை மயக்கி னுஅ குரவாய்’ என்பது. மேல்,

‘தகுத்பம் வழக்குந் தழீஇயின லொழுகும்’

[தொல். சொல். கனல் - 17]

என்புழி, மங்கல மரபினுனும் குழுவின்வந்த குற்றிகலை
வழக்கினுனும் கூறப்படுமென்றானே, இனி, அவை
அவ்வாறன்றித் தத்தம் இலக்கணத்தானுஞ் சொல்லப்படும்
என்றவாறு.

வரலாறு : கடுகாட்டை நன்காடு என்னுது கடுகாடு
என்றும், செத்தாடைத் தஞ்சினர் என்னுது தொத்தார்
என்றும் கூறவும் அமையும் என்றவாறு.

இனி, ‘மந்திரப் பொருள்வாய் னுஅ குரவாய்’ என்பது :

‘நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திர மேன்ப்’

[தொல். பொருள். செய்யு - 171]

அவை, கூறப்பட்ட எழுவகை விழிநிற்ப் புகை என்ற
கடப்பாடி உ என்றவாறு.

அவை,

‘திரிதிரி சுவாகா கன்று கோண்டு

கறவையும் வத்திக்க சுவாகா’

என்றாற்போல வரும்.

இச் சூத்திரத்திற்குப் பிறிதுமோர் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். இதுவும் மெய்யுரை போலும் என்பது. ( )

444. செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது வினையிலுள் ஒழிந்துநின்ற ஒழிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : செய்யாய் என நின்ற முன்னிலை வினைச்சொல் செய் யென்னுஞ் சொல்லும் ஆமிடன் உடைத்து என்றவாறு.

‘இந்நாள் எம்மில்லத்து உண்ணாய்’ என்பது ; அது செய்யாய் என்பது, அதுசெய் இனி என்றுமாம். (ருச)

445. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இடைச்சொல்லோத்தினுள் ஒழிந்து நின்ற ஒழிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : முன்னிலைக்கண்ணுள் ஈகார ஏகார இடைச் சொற்கள் முன்னிலைக்குப் பொருந்திய மெய்யை யூர்ந்து வரும் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘சேனீ பேருமநிற் றகைக்குநர் யாரே’ [அகம் - 46]
எனவும்,

‘அட்டி லோலை தோட்டண நின்மே’ [நற்றிணை - 300]
எனவும், இவை யிரண்டும் தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்யும் இடைச்சொல் என்பது ; ஈண்டு எப்பொருளை விளக்கி நின்றனவோ எனின், புறத்துறவு நீர்மைப் பொருள்பட வந்த என்றவாறு. (ருரு)

446. கடிசொல் வில்லைக் காலத்துப் படினே.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், மேற் கூறப்பட்ட அவற்றங்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வரலாறு : அழான், புழான் என்பன ; அக்காலத்து அவை யுண்மையான் ஆசிரியன் ஒதி முடிபு கூறப்பட்டன.

இனிச், கட்டுச்சினை கடிப ஐகாசவற்றுப் பெயர் (தொல். எழுத்து. தொகைமரபு - 17) உறழ்ந்து முடிபு என்றான் ஆசிரியன், அக் காலத்து அவை யுண்மையான் ; இப்பொழுது அவற்றிற்கு உதாரணமில்லை. பிறவும் அன்ன.

இனி, ஆசிரியனால் ஆகா என ஒதப்பட்டன தோன்றவ உள ; அவை, ஒன்று என்றும், நீர்கண்டக என்றும், சம்பு சள்ளை என்றும் வரும். (திசு)

447. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்
குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், செய்யுட்கு ஆவதோர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உரை : முன் செய்யுளிட்டம் தன்மையானே கடியப்படுமென்றே யறியக்கிடந்தது ; இனி, அவற்றை முழுவதூஉங் கிடை கடாவாது குறைத்துக் கடாவப்படுதலும் உடைய ஒரோவழி, அங்ஙனங் குறைக்கப்பட்டதேனுங் குறையாது நின்றவிடத் தியலுமாறே புலப்பட்டு இயலுஞ் செவிக்கு என்றவாறு.

இனி, அவை குறைக்குமிடத்துத், தலைக்குறைத்தலும் இடைக்குறைத்தலும் கடைக்குறைத்தலும் என மூன்று வகையாற் குறைக்கப்படும் என்பது.

அவற்றுள் தலைக்குறைத்தது :

‘மரையிதழ் புரையு மஞ்சேஞ் சீறடி’

என்பது ; ஆண்டுத் தாமரை எனற்பாலார் மரை என்று தலைக்குறைத்தார் என்பது.

இடைக் குறைத்தல் என்பது :

‘வெரிநி னேதி வேருக்கண் டன்ன’

என்பது ; ஆண்டு, ஒந்தி எனற்பாலார் ஒதி என்று இடைக்குறைத்தார் என்பது.

இனிக் கடைக்குறைத்தல் என்பது :

‘நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப’

என்பது ; நீலமுண் டுகிலிகை எனற்பாலார், நீலுண்டுகிலிகை என்றார் என்பது.

‘குறைக்கும்வழி யறிதல்’ என்பது, குறைக்கைக்குத் தகக் குறைக்கப்படுவது என்றற்கு என்பது.

‘நிறைப்பெயரியல்’ எனவே, இவ்விதாரம் பெயர்க்கண்ணதே யென்பது பெற்றும்.

மற்றுச்,

‘சேன்ற ரன்பில தோழ்’

என, அன்பிலர் எனற்பாலார், அன்பில என்றார்; எனவே, வினைச்சொல்லுங் குறைக்கப்பட்டதெனின், ‘நிறைப்பெயரியல்’ என்றது, பெயர்ச்சொல் என்றவாறு. அக் குறைக்கப் பெறுவன அம் மூன்றிடத்துள் எவ்விடத்துங் குறைக்கப் பெறினும் பெறுக.

பெற்றன குறையாதபோது நின்ற தத்தம் நிறைபு நிலைப்பெயரவேயாக வுணரப்படும் என்பார், ‘நிறைப்பெயரியல்’ என்றார் என்பது ; இதுவும் ஒரு கருத்து. (ருஎ)

448. இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே. இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இடைச்சொல் எனப்பட்டன அவற்றுக்கட் பரிவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: முன்னர் வேற்றுமை யொத்தினுள் ஐ ஒடுகு இன் அது கண் என்னும் உருபுகளையன்றே வேற்றுமைச் சொல்லென்று உணர்த்தியது: இனி அவையன்றி ஒழிந்த இடைச்சொற்களையும் வேற்றுமைச்சொல் என அமையும் என்றவாறு.

என்னை, அவையும் தாமாக நில்லா, பெயரும் தொழி-
தும் அடைந்து நின்றும் அவற்றையே பொருள்வேற்று-
மைப் படுக்குமாகலின் என்பது. (ருஅ)

449. உரிச்சொல் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உரிச்சொற்க டுறத்துப்பரிவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லாதற்கு எவ்வாறுரிபவாயினமன், அவ்வுரிமை உரிச்சொற்கண்ணும் எய்தும் என்றவாறு.

உம்மை இறத்தது தழீஇற்று. உரிச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல் என்றது மேற்கூறிய இடைச்சொல்-
லேபோல உரிச்சொல்லும் தாமாக நில்லா, பெயரும் வினையும் அடைந்து பொருள்வேறுபடுதலுடைய, அது நோக்கி யென்பது. இருதலையாக அவற்றை வேற்றுமைச் சொல் என்றவாறு. (ருகூ)

450. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், முன்னர் வினையியலுள் வினையெச்சம் என்று ஒதப்பட்டனவற்றுக்கண் ஆவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : வினையெச்சம் என்று கூறப்பட்டன செய்யுட் கட்டாம்வந்து முடிபு கொண்டதன் றன்மைப்பாலேநில்லா; நின்றூற் பொருளிசையாவாதலால், ஓர் எச்சந்திரிந்து ஓர் எச்சமாகியும் நிற்கும் இலக்கணத்தினையுடைய என்றவாறு.

வரலாறு : ஞாயிறு பட்டு வந்தான், ஞாயிறு பட வந்தான் என்பதும்ன் ஆகற்பாலது.

பட என்பது செயவெனெச்சம் ; அது திரிந்து பட்டு என்னுஞ் செய்தெனெச்சமாகி நின்றதென்பது.

‘கோழ்கூவிப் புலர்ந்தது’

என்பதூஉம் செயவெனெச்சஞ் செய்தெனெச்சமாகித் திரிந்து நின்றது என்பது.

அங்ஙனம் நின்றவேனும், அவற்றைச் செயவெனெச்சமாக வுணர்ந்துகொளல் வேண்டும், அல்லாக்காற் சொன்-முடிபு எய்தாது. என்னை, ‘ஞாயிறு பட்டு’ என்றக்கால், வந்தான் என்றலும் முடியற்பாலது. பின்னும் ஞாயிறு-றின்மேல் வினைகொண்டு முடியற்பாற்று,

‘முதனிலை மூன்றும் வினைமுதல் முடியும்’

[தொல். சொல். வினை - 31]

என்று உரைத்தாராகலின் என்பது. கோழி கூவப் புலர்ந்தது என்பதற்கும் அஃது ஒக்கும்.

இனி,

‘மோயின் ஞாயிர்த்த கால’

[அகம் - 5]

என்புழி, மோந்து என்னும் வினையெச்சம், மோயினன் என முற்றுச்சொல் வாய்பாட்டாற் றிரிந்து நின்றதேனும், வினையெச்சமே யாகல்வேண்டும். பிறவும் அன்ன.

பிற என்றதனால்,

‘ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால்’

[குறள். வான்சிறப்பு - 4]

என்பது, குன்றியக்கால் என்னும் வினையெச்சம் குன்றிக்கால் என நின்றது. (சு0)

451. உரையிடத் தியலு முடனிலை யறிதல்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், உலகத்து மாறு-
கொண்டு வேறுபட்டியலுள் சொற்களவை அமைக
என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : கடனை யுணர்த்துமிடத்து நடக்கும் ஒருங்கு
நிலையும் என்றவாறு.

ஒன்று உணர்த்து மிடத்து இயைபில்லாத இரண்டு
சொல் ஒருபொருட்கண் திற்பச் சொல்லுதலுண்டு,
உண்டேனும் அஃது அமைக என்றவாறு.

வரலாறு : 'இந்நாழிக்கு இந்நாழி சிறிது பெரிது'
என்பது : சிறிதென்ற சொல்லும் பெரிதென்ற சொல்லும்
தம்முண் மாறுகோளுடைய் அந்நாழி மேலே நின்றன-
வேனும் அமையும் என்பது. என்னை அமையுமாறெனின்,
சிறிது என்று நின்றதன் சிறுமையே பெரிதென்பான்
சொல்லினால்லன், அந்நாழிக்கு இந்நாழி பெரிய துணை
மிகுதியில்லை, பெருமை சிறிதெண்ணிய சொல்லினான் :
அமையும் என்பது. (சுக)

452. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் சொற்-
கண்ணதோர் பொருள்படுதல் வேற்றுமை யுணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

உரை : சொல்லினவிடத்துச் சொற்கிடந்தவாறே
குறிப்பினுற்கொண்டு உணரப்படும் பொருளும்உள; சொற்-
களதியாண்டாயினும் மற்று இன்னவென்று தன்மை
வேறுபாடு சொல்லுதன் முறைக்கண் என்றவாறு.

வரலாறு :

‘செஞ்செவி வெள்ளொக்கலர்’

எனவும்,

‘குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழக்கையர்’

எனவும் வரும்.

செஞ்செவி வெள்ளொக்கலர் என்றால், உதிரஞ் சொரியுஞ் செவியர், வெளிய சுற்றத்தார் என்பது அன்று; செவியெல்லாஞ் சாலச்செம்பொன் அணிந்து, முட்டில் செல்வத்தாக்கினையுடையர் என்றவாறு.

‘குழைகொண்டு கோழி யெறியும்’ என்றக்காலும், கோழியெறிதலென்று உணரற்பாலது, முட்டில் செல்வத்தார் என்பது உணரற்பாற்று. (சூஉ)

453. ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இதுவும் மரபுவழிக் காத்தது.

உரை : ஒரு பொருண்மேற் கிடந்த இருசொற் பிரிவின்றிநின்றன வரையப்படாது என்றவாறு.

வரலாறு :

‘வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
தையலா யின்றுநீ நல்குதி நல்காயேற்
கூடலார் கோவோடு நீயும் படுதியோ
நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு’

வையைக்கு இறை யெனப்பட்டானும், கோ எனப்பட்டானும் அவனாதலால், அவ்விருசொல்லும் ஒரு பொருட்கண்மேலே நின்றன ; பிறபொருட்குப் பிரியா, அங்ஙனம் நிற்பன அமையும் என்பதாம்.

இனிப், 'பிரிவின வளையப்படா' எனவே, பிரிவுடை-
யன வளையப்படும் என்பதாம் : அந்நிபாநோ வெனின்,

‘கோய்தளிர் தண்டலைக் கூற்றப் பெருஞ்சேந்தன்
வைகலு மேறும் வயக்களிநே — கைசோழதேன்
காலேக வண்ணலைக் கண்ணூரக் காணவேஞ்
சாலேகஞ் சால நட’

இதனுள், ‘கூற்றப்பெருஞ் சேந்தன்’ என்றார், பின்னைக்
‘காலேக வண்ணன்’ என்றார் : அவை யிணைந் தொல்லும்
பிரிவுடைய, அதனுள் அமைபா ; யாவோ பிரிவெனின்,
‘காலேகவண்ணம்’ என்பது காந்து, கூற்றப்பெருஞ் சேந்-
தற்கே ஈரித்தாய் சிற்பதொன்றன்று. ‘காலேகவண்ணம்’
என்னுஞ் சாந்து பூசினுர்க் தெல்லாங் காலேகவண்ணர்
என்று பெயராம், அதனுற் பிரிவுடைத்து : ஆதலால்,
அமையாது என்பது.

மேற் கிளவிபாக்கத்து,

‘ஓயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்’
என்றும், [தொல். சொல். கிளவி - 38]

‘சிறப்பி னுகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கு’
என்றும், [தொல். சொல். கிளவி - 41]

‘ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி’
[தொல். சொல். கிளவி - 42]
என்றும் ஒருபொருண்மேல் இருபெயர் வழுவும், பல
பெயர் வழுவும் கூறிப் போந்தான் ; அவற்றோடிதனிடையே
வேற்றுமை தெரிந்துகொள்க. (கூந்)

454. ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவும் பால்வழு
அமைக்கின்றது.

உரை: ஒருமை சுட்டி நின்ற பெயர்ச் சொல்லும் பன்மைகொண்டு முடியும் இடனும் உடைத்து என்றவாறு.

வரலாறு :

‘அங்கலும் மாமே யகுதை தந்தை
யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்’.

என வரும்.

இதனுள், ‘தந்தை’ எனநின்ற ஒருமை முறைப்பெயர், ‘சோழர்’ என்னும் பன்மைகொண்டு முடிந்தமையின், வழுவேயெனினும் அமையும் என்பது;

‘யானைம் மூர்புதவல்’

என்பதும் அது.

(கூசு)

455. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இது செய்யுட்கு உரியதோர் முடிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை: முன்னிலை சுட்டிய வொருமைச்சொல்பன்மை-
கொண்டு முடியினும் வரைந்து மாற்றப்படாது ஆற்றுப்-
படைச் செய்யுளிடத்து, அதனை ஆண்டுப் போற்றியுணர்க
என்றவாறு.

‘கலம்பெறு கண்ணுள ரோக்கற் றலைவ’ [மலைபடுகடாம்-50]
என்புழித், ‘தலைவ’ என்பது ஒருமைப் பெயர்; அது,
பின்னை,

‘ஒருவி ரோருவி ரோம்பினிர் கழிமின்’ [மலைபடுகடாம்-218]
எனப் பன்மைகொண்டு முடிந்தது. முடிந்ததே யெனி-
னும் அமைக என்பது; மற்று இதுவும் ஒருமைப்பெயர்
பன்மைகொண்டு முடிதலொக்குமாகலின், முன்னர்,

‘ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி’ [தொல்.சொல்.எ.ந்.உ.ந்.உ.]
என்னுஞ் சூத்திரத்துள் அடங்கும் பிறவெனின், அற்-
றன்று, முன் செய்யுளைக்கிச் சொல்லினார் அல்லர் ;
இனிச் செய்யுள் கோக்கிச் சொல்லினார். எங்ஙனம்?
முன்னிலையொருமை பன்மைகொண்டு முடிதல் ஆற்றப்-
படைச் செய்யுட்கு முன்னிலைக் கட்டுரை பயின்றமை-
யினும் மேலதனைக்கொண்டும் அச்செய்யுள் விதியுடைத்-
தொன்றதலானும் அதனை யமைக்க வேண்டும், அதனாற்
சொல்லினார் அதற்கே வரைந்து என்பது.

மற்று, ஆற்றப்படை மருங்கினுனே யமையாது
போற்றல் வேண்டும் என்பதனாற் பிறவும் உள சண்டுப்
போற்றி யுணரப்படுவன என்பது.

‘நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ள
மென்ணையே குறித்த நோக்கமோடு’

என்புழித், தானும் அன்னொருள்ளாராகலின் பல்லேழுள்-
ளோம் எனற்பாற்றுமன், ஆயினும் அஃது அமைக என்பது.

இனி,

‘ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிக்கும்’

எனற்பாற்றுமன், ஆயினும் அமைக என்பது. மற்று
இனையர் பல்லரையுமுடைய தாயைச் சொல்லிற்றுகப்
பெறுதோ எனின், அற்றன்று, ஆண்டா பூசலாட்களாக-
லான் அவர்க்கெல்லாம் ஒருதாயாத லியைபின்று என்பது.
இனி, ஒரு சாரார்,

‘கறையணி மிடற்றினை’

என்னும் முன்னிலை பொருமை, கறையணி மிடற்றினவை
என்னும் அஃறிணைப் படர்க்கைப் பன்மையானும் முடிந்த-
தென்று காட்டுப. இனிக், ‘கறையணி மிடற்றினவை’
என்றது, அத்தேவனார் கூளிகளை என்ப ஒரு திறத்தார் ;
அற்றன்று. பின்னையனையை யாதலின் அத் தேவனார்

தம்மே லேறுமாதலின் அமைக்க வேண்டுமென்பர் முன்னை யுரைப்பார்; பிறவுமில்வாறு வருவன போற்றி யுரைப்படும் என்றவாறு. (சூரு)

456. செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினு
மெய்ப்பெறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம்
பல்வேறு செய்திபி னூனெறி பிழையாது
சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனா காட்டல்.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இவ்வதிகாரத்து எடுத்தோத்தே இலேசேயன்றி இவ்வாற்றான் முடிபாது நின்றனவற்றுக் கெல்லாம் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரை : செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் முன்னரே முடிபு கூறப்படாது நின்ற சொற்கள் இவை என்று தெரிந்து அவற்றை உத்திவகை இலக்கணத்தோடு படுத்திக் காட்டுக என்றவாறு.

வரலாறு :

‘திணத்தா என்ன சிறுபசங் கால
ஒழுகந் ராரல் பார்க்குங்
குருகு முண்டுதா மணந்த ஞான்றே’ [சூறு - 25]

என்புழிச், ‘சிறுபசங்கால’ என்று பன்மையாற் கூறிப், பின்னைக், ‘குருகுமுண்டு’ என்று ஒருமையாற் கூறுதல் வழுவாயிற்று ; ஆயினும் அமைக என்பது.

‘இரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட காட்டுவல்’

என்புழிக், கூர்ங்கோட்டது எனற்பாற்று. என்னை, இரண்டனுள் ஒன்றாற் பின்னை ஒன்றையாகலின் என்பது. ஆயினும் அமைக என்பது.

இனி, வழக்கிலுள் எம்முளவனல்லன் நம்முளவ-
னல்லன் எனனும்.

பிறவும் இவ்வாறு இடவழிப்பட வருவன அமைத்-
துக்கொள்க.

இனி, ஒரு சாரார், சம்பு சள்ளை சத்தி என்பன
சண்டுக் காட்டுவாரும் உளர்.

பிறவும் முடியாது நின்றனவெல்லாம் இதுவே விதி-
யோத்தாக முடித்துக்கொள்க என்பது. (சூசு)

ஒன்பதாவது எச்சலியல் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரமும் உண்மைப்போருளும்

வரலாறும் முடிந்தன.

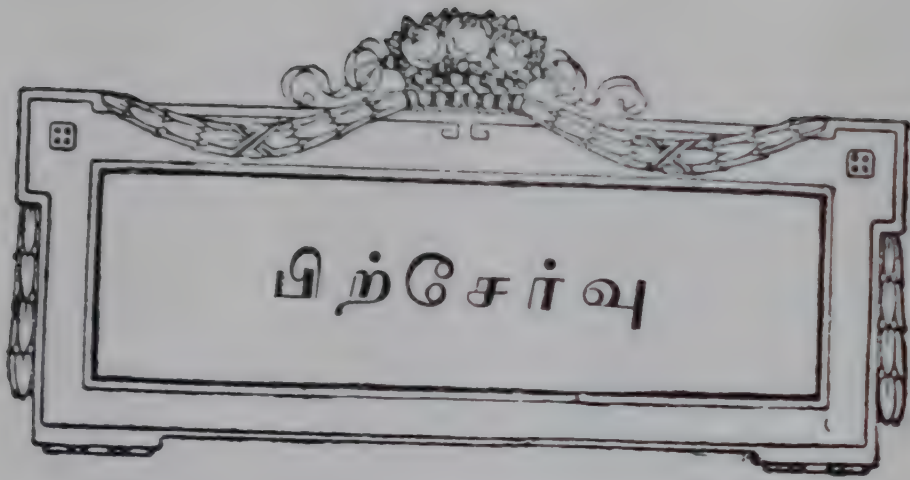
SRI SHARADHA BOOK DEPOT,
Book Sellers & Stationers,
51 - B, Old Poor House Road,
BANGALORE CANTT.

சொல்: ஆறாவது

வேற்றுமை யெட்டுத் திணையிரண்டு பாலைந்து
மாற்றுதற் கொத்த வழுவேழும் — ஆறெட்டும்
ஏற்றமுகக் காலம் இடமுன்றோ டரிடத்தும்
ஆற்ற வருவதாஞ் சொல்.

சோல்லதிகாரம் :

சூத்திர முதற் குறிப்பு

அஆவளன் — சோல்லே - 8	அவற்றின்வகு - -174
அஆவளன் — படர்க்கை -135	அவற்றுட்செய்கேன் - -128
அசைநிலக்கிளவி - -166	அவற்றுட்செய்யு - -149
அச்சக்கிளவிக் - -76	அவற்றுட்பன்மை - -131
அச்சம்பயமில் - -159	அவற்றுட்பெயரேனப் - -106
அடிமறிச்செய்தி - -218	அவற்றுளியேன் - -246
அடைசிணமுதலேன - 21	அவற்றுள் அளனப் - -81
அண்மைச்சோல்லிற் - -94	அவற்றுள் அழுங்க - -192
அண்மைச்சோல்லே - -93	அவற்றுள் ஓச - -91
அதிர்வும்விதிப்பு - -185	அவற்றுள் இகுமுஞ் - -167
அதுச்சோல்வேற்றுமை -133	அவற்றுள் இயற்சொற் - -210
அதுவிதுவுதுவேன - -110	அவற்றுள் இரங்கல் - -196
அதுவேன்வேற்றுமை - -73	அவற்றுள் எழுவாய் - -49
அத்திவணமருங்கி - -136	அவற்றுள் தடவேன் - -187
அந்திலாங்க - -165	அவற்றுள் தருசோல் - -23
அந்நாற்சோல்லுந் - -214	அவற்றுள் நான்கே - -115
அப்போருள்கூறிற் - -27	அவற்றுள் நிரனிறை - -216
அமர்தன்மேவல் - -201	அவற்றுள் நீயேன் - -120
அம்மகேட்பிக்கும் - -168	அவற்றுள் பிரிநிலை - -238
அம்மவேன்னு - -102	அவற்றுள் முதனிலை - -142
அம்முக்கிளவியுஞ் - -143	அவற்றுள் முன்னிலை - -140
அயனேடிதாயி - -99	அவற்றுள் முன்னிலைக் - -139
அரியேயைம்மை - -195	அவற்றுள் யாதேன - -25
அர்கூர்பளன - -129	அவற்றுள் விறப்பே - -193
அலமரறேகுமர - -184	அவற்றுள் வினைவேறு - -39

அவற்றுள் வேற்றுமைத்	-221	ஆவோவாகும் -	-122
அவற்றோடுவருவழிச்	-147	ஆறன்மருங்கின் -	-75
அவைதாந் தத்தங்	-237	ஆறுகுவதே -	-62
அவைதாம் அம்மா -	-126	ஆனென்னிறுதி -	-94
அவைதாம் ஓஉ- -	-90	இசைத்தலுமுரிய -	-45
அவைதாம் உறுதவ -	-181	இசைநிறையசைநிலை -	-220
அவைதாம் தத்தங் -	-244	இசைபடுபொருளே -	-232
அவைதாம் தத்தம் -	-86	இசைப்பிசையாகும் -	-183
அவைதாம் புணரிய -	-156	இடைச்சொல்லெல்லாம் -	-253
அவைதாம் பெண்மை -	-116	இடைச்சொற்கிளவியு -	-106
அவைதாம் பெயர்ஜ -	-49	இடையெனப்படுப -	-156
அவைதாம் முன்மொழி -	-228	இதனதிதுலிற் -	-81
அவைதாம் முன்னும் -	-157	இதுசெயல்வேண்டு -	-152
அவைதாம் வழக்கியன் -	-84	இயற்கைப்பொருளை -	-17
அவையல்கிளவி -	-245	இயற்சொற்றிரிசொற் -	-209
அவ்வச்சொல்லிற் -	-176	இயற்பெயர்க்கிளவியுந் -	-28
அவ்வழி அவனிவ -	-107	இயற்பெயர்சிணப்பெயர் -	-114
அவ்வே இவ்வேன -	-90	இயற்பெயர்முன்ன -	-165
அளபெடைப்பெயரே .	-95	இயைபேபுணர்ச்சி -	-183
அளபெடைப்பெயரே -	-97	இரட்டைக்கிளவி -	-35
அளபெடைப்பெயரே -	-100	இரண்டன்மருங்கி -	-72
அளபெடைமிகுஉ -	-92	இரண்டாகுவதே -	-53
அளவுநிறையு -	-87	இருதிணைச்சொற்குமோ -	-113
அன்னபிறவு -	-112	இருதிணைப்பிரிந்த -	-106
அன்னபிறவுங் -	-207	இருதிணைமருங்கி -	-9
அன்னபிறவுந் -	-76	இருபெயர்பலபேய -	-225
அன்னபிறவும் -	-110	இர்பார்பின்னென -	-139
அன்னானள்ளா -	-129	இலம்பாடொற்க -	-196
அன்னென்னிறுதி -	-94	இறப்பினிகழ்வி -	-125
ஆசுவாக -	-170	இறப்பினிகழ்வி -	-235
ஆக்கக்கிளவி -	-18	இறப்பேயேதிர்வே -	-154
ஆக்கந்தானே -	-18	இறுதியுமிடையு -	-77
ஆங்கவுரையசை -	-168	இறைச்சிப்பொருள்வயிற் -	-122
ஆடுஉவறிசொல் -	-5	இனச்சுட்டில்லாப் -	-16
ஆண்மைசுட்டிய -	-117	இணத்தெனவறிந்த -	-26
ஆண்மைதிரிந்த -	-12	இன்றிலவுடைய -	-136
ஆண்மையடுத்த -	-107	இன்னபெயரே -	-121
ஆயென்கிளவியு -	-132	ஈதாகோடுவேனக் -	-246
ஆகுமருவு -	-96	ஈரளபிசைக்கு -	-170

சுற்றநின்றகைக்கு	- 173	எல்லேவளக்கம்	- 165
சுற்றுப்பேயர்முன்னர்	- 74	எல்லையிற்பேயரும்	- 51
உகப்பேயுயர்த	- 182	எவ்வயின்லிவையு	- 236
உகந்தானே	- 91	எழுத்துப்பிரிந்திசைத்த	- 206
உசாவேகுழ்ச்சி	- 198	எழுவலியாகும்	- 203
உணர்ச்சிவாயி	- 206	எற்றென்கிளவி	- 163
உம்முந்தாகு	- 175	எனவேனெச்சம்	- 243
உம்மைதொக்க	- 174	என்றுமேனவு	- 176
உம்மையெச்ச	- 241	என்றென்கிளவியு	- 162
உம்மையெண்ணி	- 175	ஏவுங்குரையு	- 166
உம்மையெண்ணு	- 173	ஏழாகுவதே	- 65
உயர்திணைமருங்கி	- 230	ஏற்றந்ணைந்	- 190
உயர்திணையென்மனார்	- 1	ஏனைக்காலமு	- 154
உயாவேயுயங்கல்	- 198	ஏனைக்கிளவி	- 120
உரிச்சொற்கிளவி	- 178	ஏனைப்புள்ளி	- 93
உரிச்சொன்மருங்கினு	- 253	ஏனையிணைமும்	- 23
உருபுதொடர்ந்தடுக்கிய	- 77	ஏனையுயிடு	- 91
உருவுட்காகும்	- 181	ஏனையுருபு	- 83
உருவேனமொழியினும்	- 19	ஏனையெச்சம்	- 143
உரையிடத்தியலு	- 255	ஐந்தாகுவதே	- 59
உவமத்தொகையே	- 222	ஐயமுங்கனிப்பு	- 202
உளவேனப்பட்ட	- 102	ஐயுங்கண்ணு	- 79
எச்சஞ்சிறப்பே	- 159	ஐலியப்பாகும்	- 203
எச்சவும்மையு	- 171	ஒப்பில்போலியு	- 168
எஞ்சியகிளவி	- 140	ஒருபேயர்ப்போதுச்சொ	- 35
எஞ்சியமுன்று	- 243	ஒருபொருளிருசொற்	- 256
எஞ்சியவிரண்டி	- 98	ஒருபொருள்குறித்த	- 31
எஞ்சுபொருட்கிளவி	- 172	ஒருபொருள்குறித்த	- 211
எடுத்தமொழியினஞ்	- 46	ஒருமைசுட்டிய	- 118
எண்ணுங்காலு	- 35	ஒருமைசுட்டிய	- 257
எண்ணைகார	- 173	ஒருமையெண்ணின்	- 33
எதிர்மறுத்துமொழியினுந்	- 80	ஒருவரென்னும்	- 120
எதிர்மறையெச்ச	- 241	ஒருவரைக்கூறும்	- 22
எப்பொருளாயினு	- 27	ஒருவினையொடுச்சொல்	- 71
எய்யாமையறியாமை	- 191	ஒழியிசையெச்ச	- 240
எல்லாச்சொல்லும்	- 104	ஒன்றறிகிளவி	- 8
எல்லாத்தொகையு	- 230	ஒன்றறிகொல்லே	- 5
எல்லாமென்னும்	- 119	ஒன்றன்படர்க்கை	- 135
எல்லாருமென்னும்	- 105	ஒன்றுவினையருங்கி	- 10

ஒம்படைக்கிளவிக்	- 74	கோடுவேன்கிளவியுயர்	-247
ஒய்தலாய்த	- 188	கோல்லேயையம்	-165
ஒவும்உவ்வு	- 91	சாயன்மென்மை	-187
கடதறவேன்னும்	-127	சிதைந்தனவரினு	-213
கடிசோல்லில்லைக்	-251	சிறப்பினாகிய	- 30
கடியென்கிளவி-	-201	சிணநிலைக்கிளவிக்	- 69
கண்டரேன்ற	-233	சீர்த்திமிதபுகழ்	-184
கண்ணுந்தோளு	- 46	சுட்டுமுதலாகிய-	- 30
கதழ்வுந்துணவும்	-185	சுட்டுமுதற்பெயரும்	-100
கமநிறைந்தியலும்	-195	சுட்டுமுதற்பெயரே	- 98
கம்பலசும்மை	-193	சுண்ணந்தானே	-217
கயவேன்கிளவி-	-187	செந்தமிழ்சேர்ந்த	-212
கருமமல்லாச்	- 68	செப்பினும்வினாவினுஞ்	- 14
கருவிதோகுதி	-194	செப்பும்வினாவும்	- 12
கவர்வுவிருப்பாகும்	-196	செப்பேவழிஇயினும்	- 13
கவவகத்திடுமே	-195	செயப்படுபொருளைச்	-153
கழ்வேயாக்க	-158	செயற்கைப்பொருளை	- 18
கழமென்கிளவி-	-194	செய்துசெய்யுச்	-142
களளோடுசிவனு	-112	செய்தெனேச்சத்	-149
கறுப்புஞ்சிவப்பும்	-199	செய்யாயென்னு	-250
கன்றலுஞ்சேலவு	- 69	செய்யுள்மருங்கினும்	-260
காலந்தாமே	-124	சேலவினும்வரவினுந்	- 23
காலமுலக	- 44	செல்லலின்ன	-182
கிளந்தவல்ல	- 88	செழுமைவளனுங்	-194
கிளந்தவல்ல	-177	சேரேதிரட்சி	-197
கிளந்தவிறுதி	-101	சொல்லெனப்படுப	-105
குஐஆன்ன	- 80	சொல்லெனேச்ச	-245
குடிமையாண்மை	- 42	சூமிர்தலும்பாய்தலும்	-196
குத்தோகவருஉங்	- 75	தகுதியும்வழக்குந்	- 15
குருவுங்கெழுவும்	-181	தஞ்சக்கிளவி	-164
குறித்தோன்கூற்றந்	- 41	தடவுங்கயவும்	-186
குறிப்பினும்வினையினு	-125	தடுமாறுதொழிற்	- 73
குறைச்சோற்கிளவி	-251	தத்தமேச்சமோடு	-148
கூர்ப்புங்கழிவு	-185	தநநுள்ளனு	-219
கூறியகிளவிப்	-204	தநநுளயென	-103
கூறியமுறையி	- 52	தன்மேற்செஞ்சொல்	-242
கேடவரல்பண்வண	-186	தன்மைசுட்டலு	- 20
கேட்டையென்ற	-234	தன்மைசுட்டிற்	-121
கோடுவேன்கிளவிபடர்	-247	தன்மைச்சொல்லே	- 32

குத்திர முதற் குறிப்பு

v

தன்னுளுமுத்த	- 119	பண்புதோகவகுஉங்	- 226
தாமென்கிளவி	- 118	பயப்பேபயனும்	- 183
தாவென்கிளவி	- 247	பரவும்பழிச்சம்	- 201
தாவேவலியும்	- 192	பலவயினுனு	- 38
தானென்கிளவி	- 119	பல்லபலசில	- 111
தானென்பெயருந்	- 96	பல்லாகுகப்	- 67
திவணயோபேழகிய	- 123	பல்லோர்படர்க்கை	- 141
தீர்தலுந்தீர்த்தலும்	- 186	பழுதுபயமின்றே	- 187
துயவேன்கிளவி	- 198	பன்முறையானும்	- 144
துவன்றுநிறைவாகும்	- 189	பன்மைசுட்டிய	- 117
துவாவத்தலுஞ்சிலைத்தலு	- 195	பன்மையுமோருமையும்	- 130
தேநிலையுடைய	- 113	பன்மையுமோருமையும்	- 134
தேநிபுவேறுநிலையலுங்	- 105	பன்மையும்ஒருமையும்	- 136
தேவுக்கோளற்போருட்டே	- 191	பாலறமரபி	- 132
தேவ்வுப்பகையாகும்	- 192	பான்மயக்குற்ற	- 19
தேளிவினேயுந்	- 163	பிணையும்பேணும்	- 190
தேற்றம்வினுவே	- 161	பிண்டப்பேயரு	- 70
தொழிலிற்கூறு	- 95	பிரிநிலைவினுவே	- 160
தொழிற்பேயராய்	- 97	பிரிநிலைவினயே	- 237
நம்புமேவு	- 188	பிற்துபிறிதேற்றலு	- 78
நளியென்கிளவி	- 187	பின்முன்கால்கடை	- 142
நனவேகளனு	- 200	புதிதுபடற்போருட்டே	- 200
நன்றிற்றேயு	- 171	புலம்பேதனிமை	- 189
நன்றுபெரிதாகும்	- 191	புள்ளியுமுயிரு	- 101
நான்காகுவதே	- 57	புனிநென்கிளவி	- 199
நிகழூஉநின்ற	- 113	பெண்மைசுட்டிய	- 5
நிரனிறைசுண்ண	- 216	பெண்மைசுட்டிய	- 116
நிலப்பேயர் குடிப்பேயர்	- 109	பெண்மைசுட்டிய	- 116
நிலனும்போருளுங்	- 145	பெண்மைச்சிணப்பேயர்	- 116
நிறத்துருவுணர்த்தற்கு	- 199	பெண்மைமுறைப்பேய	- 116
நின்றாங்கிசைத்த	- 45	பேயரினாகிய	- 51
நியிர்நியேன	- 119	பேயரினுந்தொழிலினும்	- 36
நும்மின்றிரிபேயர்	- 98	பேயரெஞ்சுகிளவி	- 239
நொச்சிவுருழைவு	- 199	பேயரெஞ்சுகிளவியும்	- 147
பசப்புநிறனாகும்	- 183	பேயர்நிலைக்கிளவி	- 53
படரேயுள்ளல்	- 191	பேயர்நிலைக்கிளவியி	- 248
பவணயேபிழைத்தல்	- 190	பேநாமுருமேன	- 197
பண்புகோள்பேயரு	- 95	பையுளுஞ்சிறுமையும்	- 191
பண்புகோள்பேயரு	- 97	போருடேரிமருங்கி	- 218

பொருட்குத்திரிபில்லை	-205	முன்றனுமைந்தனும்	-72
பொருட்குப்பொரு	-205	முன்றகுதவதே	-55
பொருண்மைசுட்டல்	-50	மெய்ப்பெறக்கிளந்த	-203
பொருண்மைதேரிதலுஞ்	-104	மொழிப்பொருட்காரணம்	-206
பொருளோடுபுணராச்	-28	மொழிமாற்றியற்கை	-219
பொற்பேபொலிவு	-190	யாஅரேன்னும்	-131
மகடேமருங்கிற்	-121	யாகாபிறபிறக்	-169
மதவேமடனும்	-200	யானுக்கவினும்	-201
மல்லல்வளனே	-182	யாதனுருபிற்	-79
மழவுங்குழவு	-184	யாதேவனென்னு	-24
மறைக்குங்காலை	-246	ரஃகானொற்றும்	-7
மற்றென்கிளவி	-163	வடசொற்கிளவி	-213
மற்றையதென்னுங்	-164	வண்ணத்தின்வடிவு	-223
மன்றவேன்கிளவி	-164	வம்புநிலையின்மை	-188
மன்றாப்பொருளு	-26	வயவலியாகும்	-197
மாதர்காதல்	-188	வயாவென்கிளவி	-198
மாரைக்கிளவியும்	-130	வறிதுசிறிதாகும்	-190
மாஸையியல்பே	-184	வன்புறவகுதம்	-152
மாவென்கிளவி	-166	வாராக்காலத்து	-150
மிக்கதன்மருங்கின்	-151	வாராக்காலத்து	-153
மிகுதியும்வனப்பு	-200	வாராமரபின	-231
மியாயிகமோமதி	-167	வார்தல்போக	-185
முதலிற்கூறுஞ்	-85	வாளோளியாகும்	-198
முதலுஞ்சிணையும்	-70	வியங்கோளெண்ணுப்	-33
முதற்சிணைக்கிளவிக்	-69	வியலென்கிளவி	-197
முதன்முன்னவாரிற்	-70	விரைசொல்லடுக்கே	-232
முந்நிலைக்காலமுந்	-150	விழமஞ்சீர்மையு	-194
முரஞ்சன்முதிர்வே	-189	விழைவின்றில்லை	-162
முழுதென்கிளவி	-188	விழைவேகால	-158
முறைப்பேயர்க்கிளவி	-99	விளிகொள்வதன்கண்	-49
முறைப்பேயர்க்கிளவி	-96	விளியெனப்படுபு	-89
முறைப்பேயர்மருங்கி	-92	விறப்புமுறப்பும்	-192
முற்படக்கிளத்தல்	-29	வினாவுஞ்செப்பே	-13
முற்றியவும்மைத்	-172	வினையிற்றோன்றும்	-10
முணவுமுனிவாகும்	-203	வினையினும்பண்பினு	-99
முன்னத்தினுணருங்	-255	வினையின்றோகுதி	-223
முன்னிலைசுட்டிய	-258	வினையெஞ்சுகிளவிக்	-238
முன்னிலைமுன்ன	-250	வினையெஞ்சுகிளவியும்	-253
முன்னிலையியங்கோள்	-138	வினையெனப்படுவது	-121

விவனயேகுறிப்பே	161	வேற்றுமைதாமே	45
விவனயேசெய்கை	83	வேற்றுமைத்தொகையே	221
விவனயோடுநிலையினு	175	வேற்றுமைப்பொருளை	66
விவனவேறுபடாஅப்	40	வேற்றுமைமருங்கிற்	87
விவனவேறுபட்டம்	39	வையேகூர்மை	203
வேம்மைவேண்டல்	189	வஃகாநோற்றே	7
வேளிப்படுசொல்லே	180	வஃகாநோற்றே	6
வேறுவிவனப்பொச்சொ	34	வாளைவேன்னு	93

கா. நமச்சிவாய முதலியார்

பதிப்பு :

தோல்காப்பியம் மூலம் :

1. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம்	...	1	0	0
2. பொருளதிகாரம் ...	...	1	0	0
3. தோல்காப்பியப் பாயிரங்கள் (பொதுவும் சிறப்பும்)	...	0	12	0
4. தோல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தி, முதற் சூத்திரவிருத்தி (சிவஞான சுவாமிகள்)	...	0	8	0
5. தோல்காப்பியம் — இளம்பூரணம் :				
6. எழுத்ததிகாரம் ...	...	(அச்சில்)		
7. சொல்லதிகாரம் ...	...	3	0	0
8. பொருள் : I அகத்திணை, புறத்திணை	...	3	0	0
9. பொருள் : II ...	...	(அச்சில்)		
10. பொருள் : III ...	...	(அச்சில்)		
11. சொல்லதிகாரம் : பேராசிரியம்	...	(அச்சில்)		
12. சொல்லதிகாரம் : கல்லாடம் ...	...	(அச்சில்)		
13. இறையனார் களவியல் (இறையனார் அகப்பொருள்)...	...	4	0	0
14. பத்துப்பாட்டு மூலம்	...	1	0	0
15. குறுந்தொகை மூலம்	...	2	8	0
16. தஞ்சைவாணன் கோவை	...	3	8	0
17. தணிகைப் புராணம்	...	5	0	0
18. கைநநிலை மூலம் ...	...	0	6	0
19. ஊசிமுறி உரை	...	0	8	0
20. நக்கீரர் செய்யுட்டிரட்டு	...	0	12	0
21. ஐந்திணை எழுபது	...	(அச்சில்)		

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்

சின்னத்தம்பித் தெரு, சென்னை.

சொல்லதிகாரம்

சேனாவரையர் உரையாசிரியரை
மேற்கோண்டும் மறுத்தும் கூறுமிடங்கள்

[சேனா : 1 — இளம் : 1]

உரையாசிரியரும் எழுத்தாதற்றன்மையொடு புணர்ந்து என்பார், 'எழுத்தொடு புணர்ந்து' என்றாகலின், ஒருபுடை யொற்றுமையே கூறினார்.

[சேனா : 1 — இளம் : 1]

'என்ப' என்னும்முற்றுச்சொல்லினது பகரங்குறைத்து மன்னும் ஆரும் என இரண்டு இடைச்சொற்பெய்து விரித்தார் என்று உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்— என்மனார் என்பது இடர்ப்பட்டுழிச்சிறுபான்மை வாராது, நூலுள்ளும் சான்றோர் செய்யுளுள்ளும் பயின்று வருதலானும், இசைநிறை யென்பது மறுத்துப் பொருள் கூறுகின்றார் பின்னும் இசைநிறை யென்றல் மேற்கோண்மலைவாதலானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க. மாணாக்கர்க்கு உணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக் கூறாது உய்த்துணர வைத்தல் அவர்க்கு இயல்பாகலாற் செய்யுள்முடிபு என்பது கூறராயினார்.

[சேனா : 1 — இளம் : 1]

இன்சாரியை வேற்றுமையுருபு பற்றியும் பற்றாதும் நிற்கும் என்று உரையாசிரியர் இரண்டாவது விரித்தாரால் எனின்— 'சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ் - சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு

நிலையலும்' என்று இரண்டாவதற்குத் திரிபோதினமையானும், 'செலவினும் வரலினுந் தரலினுங் கொடையினும்' என்புழியும் பிறுண்டுமெல்லாம் ஏழாவது விரித்தற்கேற்பப் பொருளுரைத்தமையானும் அவ்வுரை போலியுரை யென்க.

[சேனா : 2 — இளம் : 2]

உரையாசிரியரும் உயர்திணையெனப்பட்ட பகுப்பை விரிப்புழி இத்துணையல்லது விரிபடாது என்பது ஈண்டுக் கூறியது என்று உரைத்ததூஉம் என்க.

[சேனா : 4 — இளம் : 4]

சுட்டிய என்பது செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் என்றும், ஆண்மைதிரிதல் சொற்கு இன்மையின் பெயர்நிலைக்கிளவி என்பது ஆகுபெயராய்ப் பொருண்மேல் நின்றது என்றும் உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்—ஆண்மைதிரிதல் பெண்மைத்தன்மை யெய்து-தற்பொருட்டன்றிப் பேடிக்கியல்பாகலின் பெண்மை சுட்டவேண்டி ஆண்மைதிரிந்த என்றல் பொருந்தாமையர்னும், பொருளே கூற-லற்றாராயின், ஆசிரியர், பேடியும் தெய்வமும் என்று தாம் கருதிய பொருள் இனிது விளங்கச் சுருங்கிய வாய்பாட்டாற் சூத்திரிப்ப-ராகலானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்மையான், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 5 — இளம் : 5]

ஏகாரம் அசைநிலை; உரையாசிரியர் பிரிநிலை யென்றாரால் எனின் — பிரிநிலையாயின், ஆடேவறிசொற்கு இலக்கணங் கூறுத-லன்றிப் பிரித்து அதன் சிறப்புணர்த்துதலே கருத்தாமாகலின், அவ்வுரை போலியுரை என்க.

[சேனா : 13 — இளம் : 13]

வினாவெதிர் வினாதல், எவன்மறுத்தல், உற்றதுரைத்தல், உறுவதுகூறல், உடம்படுதல் எனச் செப்பு அறுவகைப்படும் என்று உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின் — உயிர் எத்தன்மைத்து என்றவழி உணர்தற்றன்மைத்து என்றல் முதலாயின அவற்றுள் அடங்காமையானும், மறுத்தலும் உடம்படுதலும் எவப்பட்டார்கண்ண-

வாகலானும், அறுவகைப்படும் என்று பிறர்மதம் மேற்கொண்டு கூறினார் என்பது.

[சேனா: 13 — இளம்: 13]

உரையாசிரியர் அறிபொருள்வினாவை—அறிவொப்புக்காண்டலும், அவனறிவு தான்காண்டலும், மெய்யவர்க்குக் காட்டலும் என விரித்து, ஏனைய கூட்டி, ஐந்து என்றார்.

[சேனா: 13 — இளம்: 15]

‘வினா வழிஇயினவிடத்து அமைபாது’ என்று உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்—அற்றன்று, ‘யாதென வருஉம் வினாவின் கிளவி’ எனவும், ‘வன்புற வருஉம் வினாவுடை வினைச்சொல்’ எனவும் முன்னர் வழுவமைப்பராகலான், அது போலியரை என்க.

[சேனா: 17 — இளம்: 17,18]

பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறி யென்றலும், வண்ணக்கர் காணத்தை நீலம் என்றலும் முதலாகிய குழுவின் வந்த குறிநிலை வழக்கும், கண்கழிஇ வருதும், கான்மேல் நீர்பெய்து வருதும் என்னுந் தொடக்கத்து இடக்கரடக்குந் தகுதி யென்றும், மருஉமுடிபை வழக்காறு என்றும் உரையாசிரியர் அமைத்தாரால் எனின்—குழுவின்வந்த குறிநிலைவழக்குச் சான்றோர் வழக்கின்கண்ணும் அவர் செய்யுட்கண்ணும் வாராமையின் அமைக்கப்படா வாகலானும், இடக்கரடக்கு, ‘அவையல் கிளவி’ எனவும், ‘மறைக்குங் காலை’ எனவும் முன்னர் அமைக்கப்படுதலானும், மருஉமுடிபு எழுத்ததிகாரத்துக் கூறப்பட்டமையானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்பது. கருமை முதலாயின ஒரு நிகரண அன்மையிற் காக்கையொடு சார்த்திக் களம். பழத்தை விதந்ததுணையல்லது, காக்கைக்கு வெண்மை நேராமையிற் காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என்புழிக் கரிது வெளிதாயிற்றன்று. கிழக்கு மேற்கு என்பன வரையறையின்றி ஒன்றனொடு சார்த்திப் பெறப்படுவன வாதலின், ஒன்றற்குக் கீழ்ப்பாலதனைப் பிறிதொன்றற்கு மேல்பாலது என்றலும் வழுவன்று. சிறுவெள்வாய் என்பது இடுகுறி. அதனை இவை வழக்காறு என அமைக்கப்படா வாயினும், உரையாசிரியர் பிறர்மதம் உணர்த்திய கூறினார் என்பது.

[சேனா : 24 — இளம் : 23,24]

பன்மைகூறல் உயர்திணைப்பாலையத்திற்கு உரித்து என்றும், உருபென் மொழிதல் திணையையத்திற்கு உரித்து என்றும் உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்— அவை அவற்றிற்கே உரியவாயின், அஃறிணைப் பிரிப்பென்றாற்போல உயர்திணைப் பான்மயக்குற்ற என்றும், திணையையத்தென்றும் விதந்தோதுவர் ஆசிரியர்; அவ்வாறு ஒதாமையானும், நடையுள் அவை பொதுவாய் வருதலானும், அவை போலியுரை என்க.

[சேனா : 26 — இளம் : 26]

‘பெருந்தோட் சிறுதுசுப்பிற் பேரமார்க்கட் பேதை’ என்புழி, மூன்றாம்வழி முதல் கிடவாது பின்னும் அடையும் சிணையும் புணர்த்தமையான் வண்ணச்சினைச்சொல் செய்யுளுண் மயங்கிவந்தது என்று உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்— மூன்றாம்வழிப் புணர்க்கப்படும் பேதை யென்னும் முதற்சொல் பேரமார்க்கண் என்னுந் தொகையோடு வேற்றுமைப் பொருள்படத் தொக்கு, அத்தொகை சிறுதுசுப்பு என்னுந் தொகையோடும் அப் பொருள்படத் தொக்கு, ஒரு சொல்லாய், ‘பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி’ என்றாற்போல, மூன்றாம்வழிப் பிற்சொல்லடுத்துப் பேதை யென்னும் முதல் கிடந்ததெனவேபடுதலின், மயக்கம் இன்மையான், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க. அன்றிப் பெருந்தோள் முதலாகிய மூன்றாம் பலபெயர் உம்மைத்தொகைபடத் தம்முட்டொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் பேதை யென்பதனோடு வேற்றுமைத் தொகைபடத் தொக்கன எனினும், அவை உம்மைத்தொகைபடத் தொகாது நின்று பேதை யென்பதனோடு வேற்றுமைத் தொகைபட ஒருங்கு தொக்கன எனினும், தம்முள் இயையாது பேதை யென்பதனோடு இயைதலின், ஆண்டும் மயக்கமின்மை யறிக. அஃதேல், இவ்வாறு வருதல் வழக்கிற்கும் உரித்தோ எனின், அடுக்கிய அடையும் சிணையும் பொதுமை நீக்குதற்கன்றி அணிகுறித்து நின்றலிற் செய்யுட்கே உரித்து என்பது. ‘சிறுபைந்தாவி’ எனச் சிணையோடு குணமிரண்டடுக்கி வருதல் செய்யுட்கு உரித்தென்றும், ‘இளம்பெருங்கூத்தன்’ என முதலொடு குணமிரண்டடுக்கி வருதல் வழக்கிற்கு உரித்தென்றும், பிறர்மதம் மேற்கொண்டு கூறினார். ஒன்றாக பல-

வாக இனஞ்சட்டாதன செய்யுட்கு உரியவாம், இனஞ்சட்டி நன்-
றன வழக்கிற்கு உரியவாம் என்பதே உரையாசிரியர் கருத்து என்க.
அன்றிப், 'பிறதான் முடிந்தது தானுடன் படிதல்' என்பதனும் சினை-
யொடு குணமரண்டரிக்கல் செய்யுளாறென்று கொள்ளினும் அமை-
யம், 'முதலோடு குணமரண் டரிக்கல் வழக்கமல் - சினையோ டரிக்க-
ல் செய்யு ளாறே' என்றாராகவின்.

[சேனா : 29 — இளம் : 30]

'இந்நான்கும் கொடைப்பொருளன்' என்று உரையாசிரியர்
கூறினாரால் எனின் — 'தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது' என்-
பதனை அமைத்தாராகவின், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 35 — இளம் : 35]

'அல்லதில்' என்பதற்குத் தன்னுழை புள்ளதல்லது என்றும்,
'அப்பொருளல்லாப் பிறித்பொருள் கூறல்' என்பதற்கு இனப்-
பொருள் கூறுக என்றும் உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் —
பயறுளவோ என்று வினாவழிப் பயறில்லை யென்றாற் படும் வழி-
வின்மையானும், உள்ளதல்லது என்றல் கருத்தாயின் ஆசிரியர் அல்-
லது எனக் குறித்த பொருள் விளங்காமையின் அகப்புடச் சூத்திரியர்
ராகலானும், பாம்புணிக் கருங்கல்லும் பயறும் விற்பானொருவ-
னுழைச் சென்று, 'பயறுளவோ?' என்றவழிப், 'பாம்புணிக் கருங்க-
ல்லது இல்லை' என்றால் இனப்பொருள் கூறுமையாற் பட்ட
இழுக்கின்மையானும், அவை போலியுரை யென்க! அல்லது உம்,
இனப்பொருள் கூறுக என்பதே கருத்தாயின், அப்பொருளல்லா
இனப்பொருள் கூறல் என்னாது, 'பிறிது பொருள் கூறல்' என்னாற்
ஆசிரியர், அதனானும் அஃது உரையன்மை யுணர்க.

[சேனா : 40 — இளம் : 40]

பொருள்பற்றாது பண்பு முதலாயினபற்றி வந்த சுட்டாதலின்
வேறு ஓதப்பட்டது என்று உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின் —
'சாத்தன் வந்தான் அஃது அரசற்குத் துப்பாயிற்று' என்றும்,
'கிழவன் பிரிந்தான் அதனைக் கிழத்தி யுணர்ந்திலன்' என்றும்,
எழுவாயாயும் ஏனைவேற்றுமை யேற்றும் அச்சுட்டுப் பயின்று வருத-
லாற் பண்பு முதலாயினவற்றைச் சுட்டுஞ் சுட்டெனப் பொதுவகை-

யாற் கூறுது காரணக்கிளவி யென ஒருசார் வேற்றுமைக்குரிய வாய்ப்பாடுபற்றி ஒதுதல் குன்றக்கூறல் ஆகலானும், சுட்டுப் பெயராயிற் சுட்டு முதலாகிய காரணக்கிளவி என்றும் சுட்டுப்பெயர் இயற்கையிற் செறியத்தோன்றும் என்றும் கூறுதல் பொருந்தாமையானும், அது போலியுரை யென்க.

[சேனா : 45 — இளம் : 43,45]

‘எண்ணென்ற வறழென்ற வாயிரண்டுமினனென்றல் வேண்டும்’ என்பது இலக்கணமாகலான், ‘யானுமென் னெஃகமுஞ் சாறும்’ என்புழியும், ‘ஆவும் ஆயனுஞ் செல்க’ என்புழியும் இன்னல்லன உடனெண்ணப்படுதலின் வழுவுவென்றரால் உரையாசிரியர் எனின் — திணைவேறுபாடு உண்டேனும், ‘யானுமென் னெஃகமும்’ என்புழி வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய இயையும், ‘ஆவும் ஆயனும்’ என்புழி மேய்ப்பானும் மேய்க்கப்படுவனவுமாகிய இயையும் உண்மையான் உடனெண்ணப்படுதலானும், ‘யானை தேர் குதிரை காலாள் எறிந்தான்’ என முன்னர் உதாரணங்காட்டுபவாகலானும், பிறுண்டும், ‘எண்ணுத்திணை விரவுப்பெய ரஃறிணை முடிபின்’ என ஆசிரியருக்கு ஆராய்ச்சி முடிபுகோடற்கண்ணதாகலானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க. அல்லதூஉம், திணைவிராயெண்ணல் வழுவுவென்பதே கருத்தாயின், ‘நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும் - படையமை மறவரு முடையம்யாம்’ என்றும், ‘இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளும் கவரும்’ என்றும், படர்க்கைச் சொல்லும் அஃறிணைக்கிளவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்குப்பயிற்சி யுடைமையான் அவையும் அடங்க உயர்திணைச் சொல்லே யஃறிணைக்கிளவி எனப் பொதுப்பட ஒதாது, ‘தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி’ எனத் தன்மைச்சொல்லையே விதந்தோதல் குன்றக்கூறலா மாகலானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்மை யறிக.

[சேனா : 50 — இளம் : 50]

‘இன்றிவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லாமறங்கறக்கும்; உழவொழிந்தன்’ என உரையாசிரியர் காட்டினாராலோ எனின் — பெற்றம் என்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலும் உழுதலும் ஆகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமை நீங்குதல் வழுவன்மையான் ஈண்டைக்கு எய்தாமையின், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்பது.

[சேனா : 51 — இளம் : 51]

‘பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென் - நற்கான் கல்லது குடியு மில்லை’ என ஓடுகிணைப்பெயரும் வீரவீரராது உயர்நினைப் பெயரே வந்து செய்துஞ் அஃநீணமுடிபு கொண்டன என்று உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின் — பாணன் முதலாயினுரைக் குடிபென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கேற்ற தொகை கொடுத்தல் வழுவன்மையான், அவ்வரை போலியரை பென்க.

[சேனா : 54 — இளம் : 54]

‘ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும்’ என ஒரு சூத்திரமாக உரையாசிரியர் பிரித்தாரால் எனின் — அங்ஙனம் பிரிப்பின் ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றுதலும் வினைவேறுபடேம் பலபொரு ளொருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோடலானும், வினைவேறுபடுவன தாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாதனவாம் என்பது அதனாற் பெறப்படாமையானும், அது போலியுரை யென்க.

[சேனா : 60 — இளம் : 61]

அஃதேல், ‘மேற்சேரிக் கோழி யலைத்தது’ எனக் கீழ்ச்சேரிக் கோழி யலைப்புண்டது என்றும், ‘குடங்கொண்டான் வீழ்ந்தான்’ எனக் குடம் வீழ்ந்தது என்றும், இவை யினஞ்செப்பும் என்றும், ‘ஆவாழ்க அந்தணர் வாழ்க’ என்பன இனஞ்செப்பா என்றும் உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்—அற்றன்று, கீழ்ச்சேரிக் கோழி யலைப்புண்டலின்றி மேற்சேரிக் கோழி யலைத்தல் அமையாமையானும், குடம் வீழ்தலின்றிக் குடங்கொண்டான் வீழ்தல் அமையாமையானும், கீழ்ச்சேரிக் கோழி யலைப்புண்டலும் குடம்வீழ்தலும் சொல்லானன்றி இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலான் ஈண்டைக்கு எய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சி யாகலான் என்பது. இன்னோரன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டன எனின், புகை யுண்டு என்றவழி எரியுண்மை பெறுதலுஞ் சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டதாம் என்பது. இனி, ‘ஆவாழ்க அந்தணர் வாழ்க’ என்புழிச் சொல்லுவான் ஒழிந்த விலங்கும் ஒழிந்த மக்களும் சாக என்னுங் கருத்தினனாயின் இவையும் இனஞ் செப்புவனவன்றோ என்பது ; அதனான் அவை போலியுரை யென்க.

[சேனா : 62 — இளம் : 63]

பொதுவிலக்கணம் உணர்த்திச் சிறப்பிலக்கணம் உணர்த்துதல் முறையாகலின், முதற்கண்ணதாகிய பெயர்ச்சொற்குப் பயனிலே கோடலும் உருபேற்றலும் காலந்தோன்றாமையும் ஆகிய இலக்கணம் உணர்த்துவார் இயைபுபட்டமையான் வேற்றுமையிலக்கணம் உணர்த்தினாரென மேலோத்தினோடு இவ்வோத்திடை யியைபுகூறினாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அற்றன்று, இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கண நுதலி யெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாயின், உருபேற்றலும் பயனிலேகோடலும் காலந்தோன்றாமையும் ஆகிய பெயரிலக்கணம் முன்னோதி, இயைபுபடுதலான் வேற்றுமையுணர்த்துங் கருத்தினராயின் அவற்றையும் இன்ன இலக்கணத்த என உணர்த்திப் பின்னும் எடுத்துக்கொண்ட பெயரிலக்கணமேபற்றி யோதிப் பெயரியல் என ஒரோத்தான் முடியற்பாற்றன்றே ; அவ்வாறன்றி, வேற்றுமை யிலக்கணமே முன் கூறி, ‘அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே’ எனவும், ‘ஈறுபெயர்க் காரு மியற்கைய வென்ப’ எனவும் வேற்றுமையிலக்கணங் கூறி, அச்சுத்திரத்தாற் பயனிலேகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணம் என்பது உய்த்துணரவைத்துப் பின்னும் வேற்றுமையிலக்கணமே யுணர்த்தி, இதனை, ‘வேற்றுமை யோத்து’ என்றும், அவற்றது மயக்க முணர்த்திய வோத்தை, ‘வேற்றுமை மயங்கியல்’ என்றும், சிறப்பில்லா விளி வேற்றுமை யுணர்த்திய வோத்தை, ‘விளிமரபு’ என்றும் நுதலியதனாற் பெயர்கொடுத்து, மூன்றோத்தாக வைத்து, ‘பெயரியல்’ என வேறோர் ஒத்திற்குப் பெயர் கொடுத்தமையானும், ‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே’ என்பது முதலாகிய ஐந்து சூத்திரமும் பெயரிலக்கணமுணர்த்தும் ஒத்தின்முன் வையாது, இடைவைத்தல் பொருந்தாமையானும், இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கண நுதலி யெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது அன்று, வேற்றுமை யிலக்கணமே நுதலி யெழுந்ததெனவே படும்; அதனான் அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 67 — இளம் : 68]

‘பெயரினாகிய தொகையும்’ என்ற உம்மையான் வினையினாகிய வினைத்தொகை தழுவப்பட்டது என்றும், ‘எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய’ என்பதனால் தொகைச்சொல் லெல்லாம்

எழுவாய் வேற்றுமைபாதல் பெறப்படுதலின், சண்டி, 'அவ்வமுரிப வப்பாலான' என்றது தொகைச்சொற்குப் பயனிலை கோடண்-மாத்திரம் எப்துவித்தற்கு என்றும், உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின் — அற்றன்று, வினைத்தொகைக்கு விலைமொழி வினையென்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மை, 'வினையின் மொருகுதி காலத் திய-லும்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லுதல். இனி, 'எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய' என்பதற்கு ஒரு சொன் னடையவாம் என்பதல்லது எழுவாய்வேற்றுமைபாதல் என்னுங் கருத்-தின்மையானும், அக் கருத்து உண்டாயின் அவையும் எழுவாய் வேற்றுமையாய் நின்று, 'அன்றி யனைத்தும் பெர்ப்பய னிலையே' என்றதனாற் பயனிலை யெப்துமாகலின், 'அவ்வமுரிப வப்பாலான' என்றல், கூறியதுகூறிற்றா மாகலானும், அதுவும் உரையாசிரியர் கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 68 — இளம் : 69]

எவ்வயிற்பெயரும் பயனிலைகோடல் செவ்விதென உருபேற்-றல் செவ்விதன்றும் என வுரைத்து, அவ்வாய் நீயிர் என்பன உரு-பேலா என்று காட்டினாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அவ்வாய் என்பது இடைச்சொல்லாய் ஆண்டு என்னும் பொருள்பட நின்ற-வழி உருபேயன்றிப் பயனிலையும் ஏலாதாம். இனி, அவ்வழிக்கண்-தும் என்பது திரிந்து நீயிர் என நின்ற திரிபைப் பெயரெனக் கொண்டு உருபேலாதென்றாராயின், நீ யென்பதன் திரிபாகிய நின் என்பதனையும் பெயராகக்கொண்டு பயனிலை கொள்ளாது என்றுங் கூறல்வேண்டும்; அன்றி, நும்மின் திரிபாகிய நீயிர் என்பதனை, 'எல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து' என இயற்கைப்பெயரோடு ஒருங்கு வைத்தது நீயிர் என்னுந் திரிபே இயல்பாக வேற்றுமைக்கண் நும் எனத் திரிபினும் அமையும் என்னுங் கருத்தினராயன்றே. அதனான் இயல்பாகக் கொள்ளப்பட்ட நிலைமைக்கண் நீயிர் என்பதனை உருபே-லாதென்றாராயின் நும்மெனத் திரிந்து உருபேற்பதனை உருபேலாது என்றல் பொருந்தாதாம்; அதனான் அது போலியுரை யென்க.

[சேனா : 74 — இளம் : 73]

'அதனினியறல்' என்பதற்குத், 'தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்' என்றும், இன்னான் என்பதற்குக், 'கண்ணாற் கொத்தை, காலான்

முடவன்' என்றும், உதாரணங்காட்டினாரால் உரையாசிரியர் எனின்—
அற்றன்று; தச்சன் செய்த சிறுமாவையம் என்பது, 'வினைமுதல்
கருவி யனைமுதற்று' என்புழி அடங்குதலான், ஈண்டுப் பாற்படுக்க
வேண்டாமையானும், சினைவிகாரத்தை முதன்மேலேற்றிக் கூறும்
பொருண்மை இன்னான் என்பதனாற் பெறப்படாமையானும், அது
போலியுரை யென்க.

[சேனா : 82 — இளம் : 77]

கண் முதலாயின எல்லாம் உருபென்றாரால் உரையாசிரியர்
எனின் — உருபாயின், ஏழாவதற்குக் கண் என்பது உருபாதல்
மேலே பெறப்பட்டமையாற் பெயர்த்துங் கண் கால் என்றல் கூறி-
யதுகூறிற்றும் ஆகலானும், ஊர்ப்புறத்திருந்தான், ஊரகத்திருந்-
தான், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலம் என்-
பனவற்றுவழி அத்துச்சாரியை கொடுத்து உதாரணங் காட்டினமை
யானும், அவர்க்கது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 83 — இளம் : 78,79]

உரையாசிரியர் இரண்டு சூத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர்மத
விகற்பங்கூறித் தம் மதம் இது என்பது போதர, ஒன்றாகவுரைப்பாரு
முளர் என்றார். இரண்டாய் ஒன்றாயவழிப் பிறிதுரையின்மையின்,
உரையாசிரியர் கருத்து இதுவேயாம்.

[சேனா : 102 — இளம் : 98]

சாத்தன் றுயைக் காதலன் ; நாய் தேவன் ஆயிற்று என்புழி,
தாயை, தேவன் என்பன, காதலன், ஆயிற்று என்னும் பயனிலைக்கு
அடையாய் இடைநின்றாற்போல, கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்
தான் ; தினையிற் கிளியைக் கடியும் என்புழி, நுனிக்கண், கிளியை
என்பன, குறைத்தான், கடியும் என்னும் முடிக்குஞ் சொல்லிற்கு
அடையாய் இடைநின்றவாகலான், அவை அடுக்கன்மையின், அவை
யுதாரணமாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 114 — இளம் : 110]

தொல்காப்பியனானும் கபிலனானும் செய்யப்பட்ட நூலைத்
தொல்காப்பியம் கபிலம் என்றல் வினைமுதலுரைக்குங் கிளவியென்

ரூரால் உரையாசிரியர் எனின் — அற்றன்று, ஒருமொழி இலக்கணம் ஈண்டுக் கூறராயினும், வெற்புச் சேர்ப்பு என்னும் பெயரிறுதி இதனைபுடைமான் என்னும் பொருடோன்ற அன் என்பதோரிடைச்சொல் வந்து வெற்பன் சேர்ப்பன் என நின்றற்போல, தொல்காப்பியன் கயிலன் என்னும் பெயரிறுதி இவனாற் செய்யப்பட்டது என்னும் பொருடோன்ற அம் என்பதோர் இடைச்சொல் வந்து அன் கெடத் தொல்காப்பியம் கயிலம் என நின்றன என்பது ஆசிரியர் கருத்தாம்; அதனான் அவை உதாரணமாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்று என்க.

‘அனையமரபின்’ என்றது அவ்வாறியாதானும் ஓரியையுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காதல் என ஆகுபெய ரிலக்கணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. ஒன்றன்பொருட்கண் ஒன்று சேறல் என்னும் ஒப்புமையான் இவற்றை யீண்டுக் கூறினார். அஃதேல், ஆகுபெயர் எழுவாய் வேற்றுமை மயக்க மாதலான் ஈண்டுக் கூறினார் என்றரால் உரையாசிரியர் எனின் — ஆகுபெயர் ஏனைவேற்றுமையும் ஏற்று நின்றலானும், எழுவாய் வேற்றுமையாய் நின்றவழியும் அது பிறிதோர் வேற்றுமைப்பொருட்கட் சென்று மயங்காமையின் வேற்றுமைமயக்கம் எனப் படாமையானும், அது போலியுரையென்க.

[சேனா : 115 — இளம் : 112]

அஃதேல், இதனைப் பிரித்து ஒரு சூத்திரமாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அங்ஙனம் பிரிப்பின், தம்மொடு சிவணலும் பிறிதுபொருள்சுட்டலும் ஆகிய இவற்றது வேறுபாட்டின்கணென்பது இனிது பெறப்படாமையானும், எழுத்தோத்தினுள், ‘புள்ளி யிறுதியு முயிரிற் கிளவியும்’ என்னுஞ் சூத்திரத்து இந்நிகர்ப் பாதுகாவலைப் பிரியாது ஒன்றாகவே யுரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 120 — இளம் : 133]

விரவுப்பெயரை உயர்திணைப் பெயரோடு மாட்டெறிபவாகலின், மாட்டேற்றான் முறைப்பெயர் ஆகாரமும் ஏகாரமும் பெற்று விளியேற்ற லெய்தாமையின் ஈண்டுக் கூறினாரென்றரால் உரையாசிரியர் எனின் — அக்கருத்தினராயின் அஃறிணையென்னுஞ் சொல்

லொழித்துக், 'கிளந்த விறுதி விரவுப்பெயர், விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலு' எனவும், இதன்பின், 'முறைப்பெயர் மருங்கினையெ னிறுதி - யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே' எனவும், இதன்பின் னகார ளகாரவீற்று இருவகை முறைப்பெயரும் அடங்கப், 'புள்ளி யிறுதி யேயொடு வருமே' எனவும் ஒதுவார்மன் ஆசிரி- யர்; என்னை? மயங்கக்கூறல் என்னுங் குற்றமும் நீங்கிச் சூத்திர முஞ் சுருங்குமாதலான். அவ்வாறு ஒதாமையானும், முறைப் பெயரேயன்றித் தாம் நீயிர் என்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமை யானும், உரையாசிரியர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 161 — இளம் :]

மற்றும், நஞ்சுண்டான் சாம் என்பது ஒரு பாற்குரிய சொல் லாயினும், நஞ்சுண்டான் சாம், நஞ்சுண்டார் சாவர், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டன சாம் என ஏனைப் பாற்கும் உரித்தாம் அச்சொல் என இப்பொருண்மை யுணர்த்துகின்றது இச்சூத்திரம் என்றரால் உரையாசிரியர் எனின் — நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான் ஒரு பான்மேல் வைத்து நஞ்சுண்டான் சாம் என்றதல்லது, ஆண்டுத் தோன்றும் ஆண்மையும் ஒருமையும் சாதற்குக் காரணமென்னுங் கருத்தினன் அல்லன்; அதனாற் சொல்லுவான் கருத்தொடு கூடிய பொருளாற்றலாற் சாதல் ஏனைப்பாற்கும் ஒக்கும் எனச் சேறல் சொல்லிலக்கணத்திற் கூறப்படாமையான், ஆசிரியர் 'ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும் - வருவன தாமே வழக்கென மொழிப' என இப்பொருண்மை பொருளியலிற் கூறினாராகலின், இச்சூத்திரத்திற்கு அஃது உரையாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்று என்க. அல்லதூஉம், பார்ப்பான் கள்ளுண்ணான் என்றவழிக் கள்ளுண்ணாமை சாதிபற்றிச் செல்வதொன்றாகலின் பார்ப்பனிக் கும் பார்ப்பார்க்கும் அல்லது பிறசாதியார்க்கும் அஃறிணைக்கும் செல்லாமையின், ஐம்பாற்கிளவிக்கும் உரியவென்றல் பொருந்தா- மையானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்மை யறிக.

[சேனா : 174 — இளம் : 171]

பிறவும் என்றதனான், மக குழவி போல்வன கொள்க. இவ- ற்றை உயர்திணைப் பெயர் என்றரால் உரையாசிரியர் எனின் — மரபியலுள், 'மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பு - மவையு மன்ன

வப்பா லான' எனவும், 'குஞ்சரம் பெறுமே குழுவீழ் பெயர்க்
கொடை' எனவும், அவை அஃறிணைக்காதல் கூறி, 'குழுவீழ் மகவு
மாயிரண் டல்லன - கிழவ வல்ல மங்கட் கண்ணே' என உயர்திணைக்
கும் ஒதிவைத்தாராகலின், அவை வீரவுப்பெயரோபாயம்; அதனான்
அது போலியுரை யென்க.

[சேனா : 182 — இளம் : 179]

அஃறிணை யொருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணை
யொருமையும் ஆகிய பலவற்றையும் உணர்த்தலுற் பன்மை சுட்டிய
பெயர் என்பாரும் உளர்; அஃது உரையாசிரியர் கருத்தன்மை
அவ் வுரையான் விளங்கும்.

[சேனா : 187 — இளம் : 184]

எல்லாப் பார்ப்பாரும், எல்லாச் சான்றாரும் எனப் படர்க்கைக்-
கண் வருதலும் கோடற்குத் தன்னுளுமுத்த பன்மைக்காங்கால் உயர்
திணைமருங்கி னல்லது ஆகாதென மொழிமாற்றி புரைத்தாரால்
உரையாசிரியர் எனின் — படர்க்கைக்கண் வருதல் இடவழுமெனி
யென்றவழிப் படும் இழுக்கின்மையானும், 'தன்மைச் சொல்லே யஃ
றிணைக் கிளவி' எனவும், 'யான் யாம் நாமென வருஉம் பெயர்'
எனவும், பிறுண்டும் ஒதியவாற்றால், தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்
கின்மை பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாமையானும்,
எழுத்ததிகாரத்துள், 'உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே' எனத்
தன்மைக்குரிய சாரியையே கூறலானும், அது போலியுரை யென்க.

[சேனா : 255 — இளம் : 250]

உரையாசிரியர் நெடியனும் வலியனும் ஆயினான் என்புழி
உம்மை ஆக்கங்குறித்து நின்றலின் ஆக்கவும்மை யென்றார்.

[சேனா : 272 — இளம் : 267]

அஃதேல், இதனை நிரனிறைப் பொருட்டாகக் கொண்டு ஏ
இசைநிறை, குரை அசைநிலையென்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்—
அற்றன்று, மற்று அந்தில் என்பனபோலப் பொருள்வகையான்
வேறுபடுவனவற்றை இரண்டாமென்பதல்லது, சொல்வகையான்
இரண்டாகிய சொல்லே இரண்டாமென்றதனான் ஓர் பயனின்மை

யின், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க. அல்லதூஉம், ஒருசொல்லே இசைநிறையும் அசைநிலையுமாக லுடைமையான் அவற்றை உடன் கூறினாரென்னாக்கால் இசைநிறையும் அசைநிலையும் ஒருங்கு மயங்கக் கூறலாமாகலானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்மை உணர்க.

[சேனா : 288 — இளம் : 283]

பிறவெண் ஒடாநின்றவழி ஏகாரவெண் இடைவந்ததாயினும் ஒடாநின்ற பிறவெண்ணையாமென உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அவ்வாறு விராயெண்ணியவழிப் பிறவெண்ணுற் பெயர் கொடுப்பின் அதனை ஏகாரவெண்ணென்பாரையும் விலக்காமை யானும், பிறவெண்ணும் என்றதனாற் பெறப்படுவதோர் பயனின் மையானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 291 — இளம் : 286]

‘யானை தேர் குதிரை காலாள், எறிந்தார்’ என உம்மையும் உருபும் உடன்றொக்கவழி உம்மைத்தொகை யென்னாது உருபு தொகை யென்க என்பது இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அஃது உம்மைத் தொகையாதலின் ஒருசொன்னடைத்தாய் உருபேற்றானும் பயனிலை கொண்டானும் நிற்கும்; அத்தொகையிடை உருபின்மை சிற்றறிவினார்க்கும் புலனும்; அதனான் அஃதவர்க்குக் கருத்தன்மை சொல்லவேண்டுமோ என்பது.

[சேனா : 293 — இளம் : 288]

‘சாத்தன் வந்தான், கொற்றன் வந்தான், வேடன் வந்தான்’ என மூவரும் வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்தது’ எனச் செவ்வெண் தொகை பெற்றுவந்தது என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் அமைந்து மாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும், மூவரும் என்பது சாத்தன் முதலாயினோர் தொகையாகலானும், அது போலியுரை என்க.

[சேனா : 294 — இளம் : 289]

இவைமூன்றும் பொருளிற்பிரிந்து எண்ணின்கண் அசையாய் வருதலுடைய என்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத்தென்பாரும் உளர்.

அசைநிலை என்பது இச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படாமையானும், 'கண்ணிமை கொடி' என்னுஞ் சூத்திரத்து எனையைக் கண்ணிமை என்பதனோடுங் கூட்டுந் என்றுரைத்தலானும், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா : 401 — இளம் : 391]

வடசொல்லாவது வடசொல்லோடி ஒக்துத் தமிழ்ச்சொல் என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அற்றன்று, ஒக்தும் என்று சொல்லப்படுவன ஒருபுடையான் ஒப்புமையும் வேற்றுமையும் உடைமையான் இரண்டாகல் வேண்டும். இவை எழுத்தானும் பொருளானும் வேறுபாடு இன்மையாகிய ஒருசொல்லிலக்கணம் உடைமையான் இரண்டுசொல் எனப்படா; அதனால் ஒத்தல் யாண்டையது, ஒரு சொல்லேயாம் என்பது. ஒரு சொல்லாயினும் ஆரியமும் தமிழுமாகிய இடவேற்றுமையான் வேறாயின எனின், அவ்வாறாயின், வழக்கும் செய்யுளும் ஆகிய இடவேற்றுமையாற் சோறு கூழ் என்னுந் தொடக்கத்தனவும் இரண்டு சொல்லாவான் செல்லும்; அதனால் இடவேற்றுமை புடையவேனும் ஒரு சொல்லிலக்கண முடைமையான் ஒரு சொல்லேயாம். ஒரு சொல்லாயவழித் தமிழ்ச்சொல் வடபாடைக்கட் செல்லாமையானும், வடசொல் எல்லாத் தேயத்திற்கும் பொதுவாகலானும், இவை வடசொல்லாய் ஈண்டு வழங்கப்பட்டன எனல்வேண்டும்; அதனால் இது போலியுரை என்க. அல்லதூஉம், அவை தமிழ்ச்சொல்லாயின் வடவெழுத்தொரீஇ யென்றல் பொருந்தாமையானும், வடசொல்லாதல் அறிக.

[சேனா : 408 — இளம் : 402]

எருத்துவயின் என்பதற்கு ஈற்றயற்சீர்வயின் என்று பொருளுரைத்து, 'சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாரே - சூரர மகளி ராரணங்கினரே - சார னாட நீவரு தீயே - வாஈ லெனினே யானஞ் சுவலே' என்புழி, அஞ்சுவல் யான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயற் சீர்வயிற் சென்று திரிந்ததென்று உதாரணங் காட்டினாரால் உரையாசிரியர் எனின் — யானஞ்சுவலென நின்றாங்கு நிற்பவும் பொருள் செல்லுமாகலின் இவ்வாறு திரிதல் பொருந்தாமையின், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா: 415 — இளம்: 409]

பெயரெச்சம் நின்று தொக்கது என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அற்றன்று, ஆசிரியர் இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப்படா, வழங்கியவாறே கொள்ளப்படும் என்றது, பிரித்தவழித் தொகைப்பொருள் சிதைதலானன்றே; கொன்றயானே என விரிந்தவழியும் அப்பொருள் சிதைவின்றேல், ‘புணரிய நிலையிடை யுணரத் தோன்ற’ என்றற்கோர் காரணம் இல்லையாம். அதனாற் பெயரெச்சம் நின்று தொகுதல் ஆசிரியர் கருத்தன்மையின், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்று என்க. அல்லதூஉம், ஆகுபெயர் உணர்த்தியவழி வினைத்தொகை யுளப்பட, ‘இருபெயரோட்டும்’ என்றாகலானும், வினை நின்று தொகுதல் அவர்க்குக் கருத்தன்மை யறிக.

[சேனா: 416 — இளம்: 410]

கரியது என்னும் பண்புகொள்பெயர் கருங்குதிரை யெனத் தொக்கதென்றாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அதனைப் பெயரெச்சம் வினைத்தொகை நிலைமொழியென்றதற்கு உரைத்தாங்கு உரைத்து மறுக்க. பிறசொற்கொணர்ந்து விரிக்குங்கால், கரிய குதிரை, கரிதாகிய குதிரை, கரியது குதிரை என அத்தொகைப் பொருளுணர்த்துவன எல்லாவற்றானும் விரிக்கப்படும்.

[சேனா: 422 — இளம்: 416]

நிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது என்பன காட்டினாரால் உரையாசிரியர் எனின் — சொலற்பொருள் அன்மையின், அவை காட்டல் அவர் கருத்தன்று என்க.

[சேனா: 426 — இளம்: 420]

முன்னிலையல்வழி யென்பதற்கு முன்னையபோல வினுவொடு சிவணி நிலலாதவழி யென்றுரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அற்றன்று, வினுவொடு சிவணல் இவற்றிற் கொன்றான் எய்தாமையின் விலக்கவேண்டா; அதனான் அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா: 427 — இளம்: 421]

உரையாசிரியர் வினைப்பெயர் ஒதப்பட்டன சில வினைச்-
சொற்கு முற்றுச்சொல்லென்று குறியிடத் ததலிற்று இச்சுத்திரம்
என்றரால் எனின் — குறியீடு கருத்தாயின், 'அவ்வாறென்ப முற்-
றியன் மொழியே' என்னுது, அவ்வாறு முற்றிபன்மொழி யெனல்
வேண்டுமாகலான், அது போலிடரை பென்க. முற்றிபன்மொழி
யென்ப என மொழிமாற்றவே குறியீடாம் எனின், குறியீடு ஆட்-
சிப் பொருட்டாகலின், குறியான் அதனை ஆளாமையான், மொழி
மாற்றி யிடர்ப்படுவதென்னையோ என்பது. அல்லது உம், முற்றி-
யன் மொழி யெனக் குறியீட்டாராயின், இவை பெயரெஞ்சு கிளவி
எனவும், இவை வினையெஞ்சு கிளவி எனவும் குறியிடல் வேண்டும் ;
அவ்வாறு குறியிடாமையானும் அது கருத்தன்றும். அதனான்
வினைச்சொல்லுள் இருவகை எச்சமொழித்து ஒழிந்தசொன் முற்றி
நிற்கும் என்றும், அவை இனைத்துப் பாகுபடும் என்றும் உணர்த்தல்
இச்சுத்திரத்திற்குக் கருத்தாகக் கொள்க.

[சேனா: 428 — இளம்: 422]

முற்றுச்சொல்லே யன்றிப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும்
காலமும் இடமும் உணர்த்தும் என்பது இச்சுத்திரத்திற்குப் பொரு-
ளாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அவை இடவேறு-
பாடு உணர்த்தாது மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் நின்றலின், அது
போலியுரை என்க.

[சேனா: 431 — இளம்: 425]

பிரிநிலையோடு முடிதலாவது அவனே கொண்டான் என்ற-
வுழி, அவனே யென்பது கொண்டானெனப் பிரிக்கப்பட்டபொருளை
வினையெனக்கொண்டு முடிதல் என்றரால் உரையாசிரியர் எனின்—
அற்றன்று, அவனே கொண்டான் என்புழி, அவன் என்னும் எழு-
வாய்வேற்றுமை கொண்டான் என்னும் பயனிலை கொண்டது ;
ஏகாரம் பிரிவுணர்த்திற்று ; ஆண்டு எச்சமும் எச்சத்தை முடிக்குஞ்
சொல்லும் இன்மையான், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

[சேனா: 440 — இளம்: 434]

பசப்பித்துச் சென்றாரை யாமுடையேம் என்னுந் தொடக்கத்-
தன குறிப்பிற் றேன்றலா யடங்குதலின், விண்ணென விசைத்தது

என்பது குறிப்பெச்சம் என்றும், அதுபோல என்னுந் தொடக்கத்-
தன விகாரவகையாற் றெக்குநின்றமையான், ஒல்லெனவொலித்-
தது என்பது இசையெச்சம் என்றும், இவை தத்தஞ்சொல்லான்
முடிதல்லது பிறசொல்லான் முடியாமையின் இவற்றை மேல்
வந்து முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவியில் என்றார் என்றும்,
உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அற்றன்று, ‘தெரிபுவேறு
நிலையலுங் குறிப்பிற் றேன்றலும்’ எனச் சொற்பொருட்பாகு-
பாடு உணர்த்தினார்; குறிப்பிற்றேன்றும் பொருளை வெளிப்படுத்தும்
எச்சமாதலுடைமையான் எச்சம் என்றார்; அதனால் ஆண்டு அடங்-
காது. இனி, விசைத்தது ஒலித்தது என்பன தஞ்சொல் எனப்-
படா; படினும், விண்ணென வீங்கிற்று, துண்ணெனத் துளங்கி-
னான் எனவும், ஒல்லென வீழ்ந்தது எனவும் பிறசொல்லானும் முடி-
தலின் எஞ்சுபொருட்கிளவியில் என்றல் பொருந்தாதாம். என்னை?
தஞ்சொல்லாதன எஞ்சுபொருட்கிளவியாம் ஆகலின். இனி அது-
போலவென்பது தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தல் என்பதனால் றெக்க-
தாயின், அதனைச் சுட்டிக்கூறுவவமை யென அணியியலுள் ஆசிரி-
யர் ஒருவமைவேறுபாடாகக் கூறல் பொருந்தாது. தொகுக்கும்
வழித் தொகுத்தல் ஒருமொழிக்கண்ணதாகலிற் பலசொற்றொகும்
என்றலும் பொருத்தமின்று; அதனால், அவர்க்கு அது கருத்தன்று.
விண்ணென விசைத்தது, ஒல்லெனவொலித்தது என்னுந் தொடக்
கத்தனவற்றை எனவெனெச்சமென அடக்கிக் குறிப்பெச்சத்திற்-
கும் இசையெச்சத்திற்கும் வேறு உதாரணங்காட்டல் கருத்தென்க.
அல்லதாஉம், எனவெனெச்சமென அடக்காது இசையும் குறிப்பும்
பற்றி வருவனவற்றை வேறேதின், வெள்ளென வெளுத்தது
எனப் பண்புபற்றி வருவதனையும் வேறேதல் வேண்டும்; அதனை
வேறேதாமையானும் எனவெனெச்சமென அடக்குதலே கருத்-
தாகக் கொள்க. குறிப்புப்பொருளைப், ‘பசப்பித்துச் சென்ற ருடை-
யையோ’, ‘இளைதாக முண்மரங் கொல்க’ என்பன முதலாகிய
தொடர்மொழியே உணர்த்தலான் எஞ்சுபொருளைப்படாவாயி-
னும், அப்பொருள் பிறசொல்லானல்லது வெளிப்படாமையின்,
அச்சொல் எச்சமாயிற்று. குறிப்புப்பொருளை யன்றி எஞ்சு-
பொருளுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பொடு படுத்துணர்ந்து தமக்கேற்ற
சொல்லால் உணர்த்தப்படுதலின், குறிப்பான் எச்சஞ்செப்பல்
மூன்றற்கும் ஒத்தவாறாக.

[சேனா : 448 — இளம் : 442]

உயர்த்தான் தமனெருவனைக் காட்டி, இவற்குக் கொடு என்னும்
என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின் — ஆண்டுப் படர்க்கைச்சொற்
படர்க்கைச்சொல்லோடிபதலான் வழுவின்மையின் அமைக்கல்
வேண்டாவாம் ; அதனான், அது போலியுரை என்க.

[சேனா : 450 — இளம் : 444]

செய்யாய் என்னும் முன்னிலையெதிர்மறை எதிர்மறை படாது
செய்யென் விதிவினை யாதலுமுரித்து என்றுரைத்தாரால் உரையா-
சிரியர் எனின் — அற்றன்று, செய்யாய் என்னும் எதிர்மறைவினை-
யும் செய்யாய் என்னும் விதிவினையும் முடிந்தநிலைமை ஒக்குமாயி-
னும், எதிர்மறைக்கண் மறைபுணர்த்தும் இடைநிலையும் உண்மை-
யான், முடிக்குஞ்சொல் வேறெனவேபடும். மறை உணர்த்தும்
இடைநிலையாயன : உண்ணலன், உண்டிலன், உண்ணாது, உண்-
ணென் என்புழி வரும் அல்லும் இல்லும் ஆவும் எயும் பிறவுமாம்.
உண்ணய் உண்ணென் என்புழி எதிர்மறை ஆகார ஏகாரங் கெட்டு
நின்றன எனல்வேண்டும், அல்லாக்கால் மறைப்பொருள் பெறப்
படாமையின். அதனான் எதிர்மறைச்சொல்லே விதிவினைச் சொல்-
லாகாமையின் அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க. அல்லதுஉம்,
ஆசிரியர் அக்கருத்தினராயின், செய்யாய் என்னும் எதிர்மறை
வினைச்சொல் என்றோதுவார்மன்; அவ்வாறு ஓதாமையான்,
அவர்க்கு அது கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்-
தன்மை அறிக.

[சேனா : 457 — இளம் : 450]

‘பெயர்த்தனென் முயங்க’ என்பது முதலாயின செய்தெ-
னெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தன என்றும், ‘ஒடித்துண்டெஞ்சி’ என்-
பது முதலாயின செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தன
என்றும், முன்னருரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் — பெயர்த்-
தனென்முயங்க என்பது முதலாயின எச்சத்திரிபாயின் எச்சப்-
பொரு ளுணர்த்துவதல்லது இடமும் பாலும் உணர்த்தற்பாலவல்ல ;
எச்சப்பொருண்மையாவது முன்றிடத்திற்கும் ஐந்து பாற்கும்
பொதுவாகிய வினைநிகழ்ச்சி யன்றே ; அவ்வாறன்றி முற்றுச்-

சொற்கு ஒதிய ஈற்றவாய் இடமும் பாலும் உணர்த்தலின், அவை முற்றுத் திரிசொல்லெனவேபடும். சொன்னிலயுணர்ந்து வினைகோடன்மாத்திரத்தான் வினையெச்சமெனின், மாரைக்கிளவியும் வினையொடு முடியும் வேற்றுமையும் பிறவுமெல்லாம் வினையெச்சமாவான் செல்லும்; அதனான் அவர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், ‘கண்ணியன் வில்லன் வரும்’ என வினைக்குறிப்பு முற்றாய்த் திரிதற்கேற்பதோர் வினையெச்சம் இன்மையானும், அது கருத்தன்மை அறிக.

‘ஒடித்துண்டெஞ்சிய’ என்பதூஉம், ‘ஞாயிறு பட்டு வந்தான்’ என்பதூஉம் பிறவினை கொண்டனவாயினும், செய்தெனெச்சத்திற்குரிய இறந்தகாலம் உணர்த்தலான், ஏனென்காலத்திற்குரிய செயவெனெச்சத்தின் திரிபெனப்படா; செயவெனெச்சத் திரிபாயின் செயவெனெச்சத்திற்குரிய காலம் உணர்த்தல் வேண்டும். ‘மழை பெய்ய மரம் குழைத்தது’ எனச் செயவெனெச்சத்திற்கு இறந்தகாலமும் உரித்தெனின், காரண காரியப் பொருண்மை யுணர்த்தும்வழியல்லது செயவெனெச்சம் இறந்தகாலம் உணர்த்தாது; ஒடித்துண்டலும் ஞாயிறு படுதலும், எஞ்சுதற்கும் வருதற்கும் காரணமன்மையான் ஆண்டிறந்தகாலம் உணர்த்தாமையின், செய்தெனெச்சமாய் நின்று தமக்குரிய இறந்தகாலம் உணர்த்தின எனப்படும். அதனான் செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தன என்றலும் அவர் கருத்தன்று என்க. ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பது ஞாயிறு பட்டபின் வந்தான் என இறந்தகாலம் உணர்த்தலும், ஞாயிறு பட வந்தான் என்பது ஞாயிறு படாநிற்க வந்தான் என நிகழ்காலம் உணர்த்தலும் வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க.

[சேனா : 460 — இளம் : 453]

‘வைகைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந், தையலா யின்றுந் நல்கினை நல்காயேற், கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே, நாடறியக் கெளவை யொருங்கு’ என்புழி, வைகைக்கிழவன் கூடலார்கோ என்பன ஒருபொருளை வரைந்துணர்த்தலாற் பிரிவிலவாகலின் வரையப்படா என்றும்; ‘கொய்தளிர்ந்த தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன், வைகலு மேறும் வயக்களிறே - கைதொழு வல், காலேக வண்ணனைக் கண்ணூரக் காணவெஞ், சாலேகஞ்

சார நட' என்புழிக் காலேகவண்ணன் என்பது அச்சாக்து பூசினார் எல்லார்க்கும் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ் சேகந்தனையே வரைத்-
துணர்த்தாமையின், அவை பிரிவுடைமலாம் என்றும் உரையாகி-
யர் உரைத்தாரால் எனின் — அற்றன்று, 'நாணின்னே நேருணில
கண்டியாலும், பேண்ணே னல்லனோ மகிழ்க வானத், தணங்-
கருங் கடவு ளன்னோணன், மகன்ற மாதல் புரைவதா லெனவே'
என்புழி, வானத்தணங்கருங் கடவுளன்னோன் என்பது மகளிர்க்கெல்-
லாம் பொதுவாய் நாணின்னேயே வரைத்து உணர்த்தாதாயினும்
சொல்லுவான் குறிப்பான் அவ்ளையே உணர்த்தினுற்போலக் காலேக
வண்ணன் என்பது உம் பொதுவாயினும் சொல்லுவான் குறிப்-
பாற் கூத்தப் பெருஞ்சேகந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நற்ற-
லான், அவர்க்கு அது கருத்தன்று என்க.

நச்சினூர்க்கினியர் உரையாசிரியரை மேற்கொண்டும் மறுத்துங் கூறுமிடங்கள்

[நச் : 1 — இளம் : 1]

உரையாசிரியரும், சொல் என்பது எழுத்தினான் ஆக்கப்பட்டுத் திணையறிவுறுக்கும் ஒசை யென்றும், தன்னை உணரநின்றவழி எழுத்து எனப்படும் தான் இடைநின்று பொருளுணர்த்தியவழிச் சொல் எனப்படும் என்றுங் கூறினார் இக்கருத்தேபற்றி.

[நச் : 1 — இளம் : 1]

‘மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்’ எனவும், ‘சில்சொல்லிற் பல் கூந்தல்’ எனவும் பிறுண்டுஞ் சான்றோர் செய்யுளில் இன்சாரியை உருபுபற்றாது நின்றல் நோக்கி உரையாசிரியரும், ‘ஆயிருதிணையினையும்’ என இரண்டாமுருபு விரித்துப் பொருள்கூறினார்.

[நச் : 184 — இளம் : 179]

வெண்குடைப் பெருவிறல் என்பது செங்குடை முதலியவற்றோடு இயைபு நீக்காது வெண்குடையோடு இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கி நின்றாற்போலப் பன்மைசுட்டிய என்பதும் ஒருமையியைபு நீக்காது பன்மைசுட்டுதலோடு இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி நின்றது ; இஃது இயைபின்மை நீக்கமாம். சுருங்குவளை யென்பது செம்மை முதலியவற்றோடு இயைபு நீக்குதலிற் பிறிதினியைபு நீக்கமாம். எனவே விசேடித்தல் இருவகையவாயின ; எனவே, பல பால்களையும் உணர்த்திநின்றலிற், ‘பன்மைசுட்டிய’ என்றொன்று உரையாசிரியர் கூறியதே சேனாவரையர்க்குங் கருத்தாயிற்று.

[நச் : 283 — இளம் : 276]

ஆசிரியர் முன்னர்க் கூறியதனைசுண்டிம் 'ஆயுதமியலாய்' என்று ஒருதலைமொழி பென்ஹும் உத்தியாகக் கூறினமையாலும் உரையாசிரியரும், 'கெட்டெழுத் தேழே போரெழுத் தொருமொழி' என்புழி, ஓளகாரத்தினை உதாரணங் காட்டாது, 'கவலோடியையின்' என்பதனாற் கௌ லௌ என உதாரணங் காட்டினமையாலும் சுண்டி, 'ஆய்ய னிலையுங் காலத் தானு - மளபெடை யின்றித் தான் வரு காலேயும்' என்னும் இரண்டற்கும் ஓளஉ ஓள என்று உயிரையே உதாரணமாகக் காட்டிதல் மாறுகொளக்கூறலாமென்று உணர்க.

[நச் : 360 — இளம் : 354]

இதற்கு உரையாசிரியர் இலத்தாற் பற்றப்படும் புலவரென வேற்றுமையாகப் பொருள்கூறினரால் எனின், ஆசிரியர், 'அல்வழி மேல்லா மேல்லெழுத் தாகும்' என அல்வழியே கூறத்தொடங்கி, 'அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரின்' எனப் பண்புத்தொகையும், 'இலமென் கிளவிக்கு' என அல்வழிக்கண் வரும் உரிச்சொல்லுங் கூறிப், பின்னர் எண்ணுப்பெயரும் அளவுப் பெயரும் நிறைப் பெயருங் கூறிப், 'படர்க்கைப்பெயரும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தின், 'வேற்றுமையாயின்' என மீட்டும் வேற்றுமையை எடுத்து ஒதினமையின் இலமென்பதனை வேற்றுமை யென்றல் பொருந்தாமை உணர்க. இலமென்னுஞ் சொல் யாம் பொருளிலம் என முற்றுச் சொல்லாயும் ஒருகால் உரிச்சொல்லாயும் நிற்கும் என்பது உணர்த்துதற்கு இலத்திற்கு உரிச்சொற்றன்மைப்பட்டு நிற்குமிடத்து என்றார். 'இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலே' என நிலைமொழி வருமொழி செய்து முன்னர் ஆசிரியர் புணர்த்தமையின் இலம்பாடு என ஒருசொல்லாக ஒதாமை உணர்க. 'இலம்பாடு நாணுத் தரும்' என்றதோ எனின், இல்லாமை உண்டாதல் நாணுத்தரும் எனப் பொருள்கூறிக்கொள்க.

[நச் : 440 — இளம் : 434]

இனிப், பிறசொல் வாராது தம்மைத்தாமே முடிக்குமென்று, விண்ணெனவிணைத்தது, ஒல்லென ஒலித்தது என்பன காட்டினரால் உரையாசிரியர் எனின் — அவை தம்மைத் தாமே முடியாமல் அது விண்ணெனவீங்கிற்று ஒல்லெனவோடிற்று எனப் பிறசொல்

வந்து முடித்தலும் அவற்றிற்கு ஏற்குமாகலானும் அவை என என்னும் இடைச்சொல்லாகலானும் அவற்றைக் கொண்டாற் காரெனக் கறுத்தது என்னும் பண்புங் கோடல்வேண்டுமாகலானும் அது போலியுரையாம்.

[நச் : 455 — இளம் : 448]

இனி, இடைச்சொற்களெல்லாந் தாம் அடைந்த பெயர்வினைகளின் பொருள்களை வேறுபடுத்தி நின்றலின் வேற்றுமைச்சொல் என்று சொல்லப்படுமென்று பொருள் கூறினாரால் உரையாசிரியர் எனின் — அவை வேறுபாடுசெய்தல் அவ்வோத்திற் கூறிய சூத்திரங்களின் பொருளால் ஆண்டுப் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல் கூறியது கூறலாமாகலின் அது பொருந்தாது என்க.

[நச் : 457 — இளம் : 450]

இனி, ஞாயிறுபட என்னுஞ் செயவெனெச்சத்து அகர ஈறு பட்டு என உகர ஈராய்த் திரிந்துநின்றது என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்—ஞாயிறுபட வந்தான் என்பது ஞாயிறுபடாநிற்கவந்தான் என நிகழ்காலம் உணர்த்துதல் வழக்காதலின் அது திரிந்து இறந்த காலம் உணர்த்தும் என்றல் பொருந்தாமை உணர்க.

[நச் : 458 — இளம் : 451]

இச்சூத்திரத்திற்கு வழக்கிடத்து உடனிற்கற்பால அல்லனவற்றது உடனிலை போற்றுக என்று பொருள்கூறி, 'இந்நாழிக்கு இந்நாழி சிறிது பெரிது' என்பது காட்டினாரால் உரையாசிரியர் எனின்—அது சிறப்பின்கண் வரும் நான்காம் வேற்றுமைப்பொருளாய் அடங்குதலானும் சிறிதென்பது பெருமையை விசேடித்து நின்றலானும் அதுதான் முன்னர்ப் பெறப்பட்டமையானும் இவ்வெச்சமயக்கங் கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தென்று உணர்க.

[நச் : 459 — இளம் : 452]

இச் சூத்திரத்திற்கு உரையாசிரியர், சொல்லுவான் குறிப்பாற் பொருளுணரப்படுஞ் சொற்களும் உள இப்பொருள் இத்தன்மைய என்று கூறுதற்கண் எனப் பொருள்கூறிச், 'செஞ்செவி வெள்ளொக்கலர்' என்பது காட்டினாரால் எனின், அது குறிப்பிற்றேன்றலினது வேறுபாடாம் என மறுக்க.

சொல்லதிகாரம்:

சூத்திரம் நடலிய பொருள்

(எண் சூத்திர எண்)

அஃறிணைக்குரிய சொல்	3	‘அத்தோ’ என்னும் இடைச்-	
அஃறிணைக்குரிய பொருள்	1	சொல்லின் பொருள்	277
அஃறிணைத் துதிப்புவினை		‘அம்தல்’ என்னும் உரிச்-	
பிறத்தந்திரிய இடம்	216	சொல்லின் பொருள்	374
அஃறிணைப் பன்மைத் தெரி-		‘அம்ம’ என்னும் அசைச்சொல்	
சிலை வினைமுற்று	212	வினியோகந்தாமாறு	150
அஃறிணைப்பால் உபம்	24	‘அம்ம’ என்னும் இடைச்-	
அஃறிணைப் பெயர் விளி		சொல்லின் பொருள்	271
யேற்குமாறு	148	‘அரி’ என்னும் உரிச்சொல்-	
அஃறிணை யிதம்பெயர் பால்		லின் பொருள்	350
உணர்த்துமாறு	168	‘அலமரல்’ என்னும் உரிச்-	
அஃறிணை யொருமைத் தெரி-		சொல்லின் பொருள்	304
சிலை வினைமுற்று	213	‘அல்லதில்’ என்னும் வாய்-	
அஃறிணை வினைமுற்றின்		பாட்டாற் செப்பு சிகழு-	
தொகை	214	மாறு	35
அகர ஈற்றுச் சொல்	9	அவையல் கிளவி	436, 437
அசைநிலையடுக்கு	405, 419, 420	‘அழுங்கல்’ என்னும் உரிச்-	
அசைநிலை யிடைச்சொல்	245, 274	சொல்லின் பொருள்	343, 344
அடிமறிப்பொருள்கோள்	401, 402	அன் ஈற்றுப்பெயர் அண்மை-	
அடை, கினை, முதல் அடுக்கி-		விளி கொள்ளுமாறு	128
வருமாறு	26	அன் ஈற்றுப்பெயர் விளி	
அண்மை விளி	124	யேற்குமாறு	127
‘அதிர்வு’ என்னும் உரிச்-		அன்மொழித் தொகை	412
சொல்லின் பொருள்	310	‘அன்றே’ என்னும் இடைச்-	
‘அந்தில்’ என்னும் இடைச்-		சொல்லின் பொருள்	277
சொல்லின் பொருள்	262	‘அன்றோ’ என்னும் இடைச்-	
		சொல்லின் பொருள்	277

‘ஆ’ என்னும் எழுத்துச் செய்-
யுளில் ஓ ஆகுமாறு 192, 208,
209

ஆகார ஈற்றுச் சொல் 9

ஆகுபெயர் 110, 111

ஆகுபெயர்க்காகும் பெயர்-
கள் 113, 114

ஆகுபெயர் வேற்றுமையொடு
தொடருமாறு 112

ஆக்கச்சொல் பயிலுமாறு 21

ஆக்கச்சொல் வழக்கினுள்
பயின்று வருமாறு 22

ஆக்கவேதுப் பொருள்
மூன்றாம் வேற்றுமைக்கும்
ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கும்
உரித்தாமாறு 88

‘ஆங்க’ என்னும் உரையசைச்-
சொல் 272

ஆனொழி மிகுசொல் 50

ஆண்பாலை யுணர்த்தும் ஈற்-
றெழுத்து 5

ஆண்பாற் சொல் 2

ஆண்மை சுட்டும் வி ர வுப் -
பெயர் 178

ஆண்மைதிரிந்த பெயர்(பேடி)
ஆண்பாற்சொல் ஆகாமை 12

ஆண்மைதிரிந்த பெயர்ச்-
சொல் 4

‘ஆய்தல்’ என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 324

ஆறாம் வேற்றுமைக்குரிய
பொருள் 76

ஆறாம் வேற்றுமைப் பொரு-
ளில் ஏழாம் வேற்றுமை
மயங்குமாறு 94

ஆறாம் வேற்றுமைப் பொரு-
ளொடு நான்காம் வேற்-
றுமை மயங்குமாறு 90

ஆறாம்வேற்றுமையும் இரண்-
டாம் வேற்றுமையும்
மயங்குதல் 83

‘ஆர்’ ஈறு பெற்ற இயற்பெயர்
பலர்பால் வினையொடு
முடியுமாறு 265

‘ஆர்’ என்னும் இடைச்-
சொல் 265, 266

ஆன் ஈற்றுப்பெயர் விளி
யேற்குமாறு 129

ஆன் ஈற்று வினையாலணையும்
பெயர் விளி யேற்குமாறு 130,
131

இகர ஈகார ஈற்றுப்பெயர்
விளி யேற்குமாறு 118

இகர ஈற்று அளபெடைப்
பெயர் விளி யேற்குமாறு 122

இசைநிறை இடைச்சொல் 245

இசைநிறைச் சொல்லுக்கின்
எல்லை 417

இசைநிறையுக்கு 405

‘இசைப்பு’ என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 303

இசையெச்சம் 434

இடவழிக் காத்தல் 11

இடைச்சொல் தோன்றும்
இடம் 246

இடைச்சொல்லின் இயல்பு 244,
448

இடைச்சொல்லின் பாகுபாடு 245

இடைச் சொல்லும் உரிச்-
சொல்லும் தோன்றுமாறு 156

இடைச்சொல் வேறுபடுமாறு 246

இடைச்சொற்கள் தமக்குரிய-
வல்லாத பொருளையும்
உணர்த்துமாறு 290

‘இது செயல்வேண்டும்’
என்பது ஈரிடத்துப்
பொருள் தருமாறு 238

‘இயம்பல்’ என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 352

இயற்கைப் பொருள்மேல்
சொல் நிகழற்பாலவாமாறு 19

இயற்சொல்	392	‘இலம்பாடு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	354
இயற்பெயரும் சுட்டுப்பெய- ரும் செய்யுட்கண் முறை- மாறி வருமாறு	39	இறந்தகாலமும் எதிர்கால- மும் மயங்குதல்	242
இயற்பெயரும் சுட்டுப்பெய- ரும் வினையொருமைப் பாட்டின்கண் இடம் பெற்று வருமாறு	38	இறந்தகாலம் எதிர்காலச் செய்கையின்கண் மயங்கு- தல்	240
இயற்பெயர்	173	இறுதிக்கண் தொகவரும் சில வேற்றுமை யுருபுகள்	101
‘இயைபு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	302	இனஞ் சுட்டாது பண்பித்து நின்றபெயர்கள் செய்யுட்- கண் பயின்று வருமாறு	18
‘இரங்கல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	352, 353	‘இன்னல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	297
இரட்டைக் கிளவி	48	‘ஈ’ என்னுஞ் சொற்குரிய- தோர் சிறப்புவிதி	439
இரண்டாம் வேற்றுமை ஏதுப்பொருள்பற்றி வரு- மாறு	89	ஈற்றைச் சொல்லும் ஓரளபு ஆமாறு	281
இரண்டாம் வேற்றுமைக்- குரிய பொருள்	72	‘உகப்பு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	299
இரண்டாம் வேற்றுமையில் ஏழாம் வேற்றுமை மயங்கு- மாறு	80, 81, 82	‘உசா’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	364
இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் மயங்குதல்	84	‘உம்’ உந்து ஆகத்திரியுமாறு	287
இரண்டாம் வேற்றுமையும் மூன்றாம் வேற்றுமையும் மயங்குமாறு	91, 92	‘உம்’ என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	250
இரத்தலை உணர்த்தும் சொற்கள்	438	உம்மை எண்ணின்கண் உருபு தொக்கு வருமாறு	286
இருதிணை ஐம்பாலை யுணர்த்- தும் ஈற்றெழுத்து	10	உம்மைத்தொகை	411
இருதிணைக்கும் உரிய வினைச் சொற்கள்	217	உம்மையெச்சம்	430, 431
இருதிணைப் பெயரும் விரவி செய்யுளகத்து அஃறிணை- முடிபு கொள்ளுதல்	51	உயர்திணை உம்மைத்தொகை முடிபு	415
இருதிணைப் பெயர்களும் விரவி முடியுமாறு	45, 51	உயர்திணைக்குரிய சொல்	2
இருவகை யெச்சமும் எதிர்- மறை வினை கொண்டு முடியுமாறு	231	உயர்திணைக்குரிய பொருள்	1
		உயர்திணைக் குறிப்புவினை பிறத்தற்குரிய இடம்	210, 211
		உயர்திணை சுட்டா விரவுப்- பெயர்	193, 194
		உயர்திணைத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று	199

உயர்திணைத் தன்மை யொருமை வினைமுற்று	200	எச்சங்களுக்கும் கொண்டு முடியும் சொற்களுக்கும் இடையில் பிறசொற்கள் வருமாறு	232
உயர்திணைப் படர்க்கைப் பன்மை வினைமுற்று	203	எச்சத்தின் வகை	424
உயர்திணைப் படர்க்கை யொருமை வினைமுற்று	202	எண் ஏகாரம் இடையிட்டு வருமாறு	283
உயர்திணைப் பால் ஐயம்	23	எண்ணிடைச் சொல் பிரிந்து ஒன்றுமாறு	289
உயர்திணைப் பொருள்மேல் நின்ற பெயர்கள் அஃறிணை முடிபு கொள்ளுதல்	57, 58	எண்ணிடைச்சொல் வினைச்- சொல்லொடு வருமாறு	288
உயர்திணை வினைமுற்றின் தொகை	205	எதிர்காலத்துப் பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொரு- ளையும் இறந்தகாலத்தாற் கூறுமாறு	236
‘உயா’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	363	எதிர்காலப்பொருளை நிகழ்- காலத்தாற் கூறுமாறு	237
உரிச்சொல் இன்னதென்பது	292	எதிர்மறை யெச்சம்	429
உரிச்சொல்லின் பொருள் உணருமாறு	383, 384, 385, 386, 387, 390	‘எய்யாமை’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	336
உரிச்சொற்கள் எழுத்துப் பிரிந்திசையாமை	389	‘எல்’ என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	264
உரிச்சொற்குரியதோர் இயல்பு	449	எல்லாப் பெயரும் பயனிலைப் படுங்கால் திரியாது என்- பது	69
உரியியலுட் பொருள் கூறப்- படும் உரிச்சொற்கள்	293	‘எல்லாம்’ என்னும் பெயர் உயர்திணைக்கண் பயின்று வருமாறு	184
‘உரு’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	295	‘எல்லாம்’ என்னும் விரவுப் பெயர்	183
உருபிடைச் சொல்	245	எவன் என்னும் குறிப்பு வினை முற்று	215
உருபு தொக்கு வருமாறு	100	எழுவாய் வேற்றுமை இன்ன தென்பது	66
உருபு மயக்கம்	102	எழுவாய் ஏற்கும் பயனிலை	67
‘உரும்’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	359	‘எறுழ்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	382
‘உவப்பு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	299	‘எற்று’ என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	258
உவமத்தொகை	408	‘என’ என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	253
உளப்பாட்டுத் தன்மைப்- பன்மை வினைமுற்று	206		
‘உறப்பு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	341		
‘உறு’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	294		

'என்' என்னும் எச்சம்	432	ஒருமை சுட்டும் விரவுப்பெயர்	180
'என' என்னும் எண்ணி- டைச்சொல்	284	ஒருமைப் பெயர் பன்மை- கொண்டு முடியுமாறு	454
'என்ற' என்னும் எண்ணி- டைச்சொல்	284	ஒருவரைக் குறிக்கும் பலர்- பாற்சொல்	27
'என்று' என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	254	'ஒருவர்' என்னும் பெயர் ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்- கும் உரித்தாமாறு	188
'ஏ' என்னும் இடைச்சொல்- வின் பொருள் 252, 256,	267	'ஒருவர்' என்னும் பெயர் ஒரு- பாற்கே உரித்தாமாறு	44
'ஏ' என்னும் உரிச்சொல்லின் பொருள்	298	'ஒருவர்' என்னும் பெயர் பன்மைவினை யேற்குமாறு	186
ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள்	77	'ஒருவன்' 'ஒருத்தி' என்னும் பெயர்கட்காவதோர் மரபு	44
'ஏற்றம்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	331	ஒருவினைப்படுத் துரைத்தற் கேற்கும் பல சொற்கள்	47
'ஐ' என்னும் உரிச்சொல்லின் பொருள்	379	ஒரு வேற்றுமை யுருபு பிறி- தோர் உருபின் பொரு- ளோடு மயங்குதல்	107
ஐகர ஈற்று முறைப்பெயர் விளி யேற்குமாறு	123	ஒழியிசை யெச்சம்	428
ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கும் இரண்டாம் வேற்றுமைக்- கும் அச்சப் பொருள்	96	'ஒழுகல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	311
ஐந்தாம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள்	75	'ஒற்கம்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	354
ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாகிய வினைச்- சொற்கள்	220	ஒன்றனைக் குறிக்கும் பலர்- பாற்சொல்	27
ஐயப்பொருளைத் துணிந்த- வழிச் சொல் நிகழுமாறு	25	ஒன்றன்பாலை யுணர்த்தும் ஈற்றெழுத்துக்கள்	8
'ஓ' உருபு உயர் பொரு- ளைப்பற்றி வருமாறு	87	ஒன்றன்பாற் சொல்	3
ஒப்பில் போலி	245, 273	'ஓ' என்னும் இடைச்சொல்- வின் பொருள் 251, 256	
ஒருசொல்லெக்கின்வகை	405	ஓகர உகர ஈற்றுப்பெயர்கள் விளி யேற்குமாறு	119, 120
ஒருபொருட்குரியபலபெயர்- களின்மேல் ஒருவினை நிகழுமாறு	42	ஓம்படைப் பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமையும் மூன்றாம் வேற்றுமையும் உரியவாமாறு	93
ஒரு பொருள்மேல் இரு- சொல் வருமாறு	453	'ஓய்தல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	324
		ஓர் உருபு பிறிதோர் உருபினை யேற்குமாறு	100

'ஒள' என்னும் இடைச்சொல்- லின் பொருள்	276	கிளைப்பெயர்கள் பி ரி க் க ப்- படாமை	404
'கடி' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	377, 378	'குடிமை' முதலிய சொற்கள் உயர்திணை முடிபு கொள்- ளுதல்	59
'கதழ்வு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	309	'குரு' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	296
'கமம்' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	349	'குரை' என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	267
'கம்பலை' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	343	'குழ' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	305
'கய' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	314, 316	குறித்த பொருளைக் கூறு- மாறு	56
'கருவி' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	348	குறிப்பாற் பொருளுணரு- மாறு	416, 452
'கலி' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	343	குறிப்பிற் பொருள் தரும் இடைச்சொல்	245
'கவர்வு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	356	குறிப்பு வினை	197, 198
'கவவு' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	351	குறிப்பெச்சம்	434
'கழிவு' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	308	'கூர்ப்பு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	308
'கழும்' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	345	'கெடவரல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	313
'கறுப்பு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	366, 367	'கெழு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	296
காரணச் சுட்டுப்பெயர் இயற்- பெயரோடு ஒன்றிவருமாறு	40	'கொடு' என்னுஞ் சொற்கு- உரியதோர் சிறப்புவிதி	441
காலத்தின் வகை	197	'கொடு' என்னும் சொல் தன்மை யிட த்தும் செல்லுமாறு	442
காலமயக்கம்	242, 243	'கொல்' என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	263
காலமுணர்த்தும் இடைச்- சொல்	245	'கொன்' என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	249
'காலம்' முதலிய சொற்கள் உயர்திணைமுடிபு கொள்- ளாமை	58	'சாஅய்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	324
'காலம்' முதலிய சொற்கள் உயர்திணைமுடிபு கொள்- ளுதல்	60	'சாயல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	319
காலம் மூன்று என்பது	196	சாரியை இடைச்சொல்	245
காலவழக் காத்தல்	11, 234, 236, 237, 240		

'சிலைத்தல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	352	'செய்யும்' என்னும் நிகழ்- கால வினைமுற்று முக்- காலத்திற்கும் பொது- வாமாறு	235
'சிவப்பு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	366, 367	'செய்யும்' என்னும் பெய- ரெச்சத்திற்கு ஆவதோர் சிறப்பு விதி	230
சிறப்புப் பெயரும் இயற்- பெயரும் ஒன்றிவருமுறை	41	'செய்யும்' என்னும் பெய- ரெச்சத்து ஈற்று உயிர் மெய்கெடுதல்	233
'சிறுமை' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	335	'செய்யும்' என்னும் வினை- முற்று	217, 222
சினைப்பெயர்	174	'செய்யும்' என்னும் வினை முற்று உயர்திணை ஒருமைப் பால் உணர்த்துமாறு	170
சினைமுதல்கள் உம்மைபெறு- மாறு	33	'செல்லல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	297
சினை முதற்பெயர்	175	'செல்' 'வா' 'தா' 'கொடு' என்னும் சொற்கள் பயின்று வருமிடம்	28, 29, 30
'சீர்த்தி' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	306	செவ்வெண்ணின்கண் எச்ச- வும்மை நிற்குமிடம்	279
சுட்டிக் கூறுமிடத்துச் செப்பு நிகழுமாறு	36	'செழுமை' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	346
சுண்ணப் பொருள்கோள்	400	சேய்மை விரி	149
'சும்மை' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	343	'சேர்' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	357
செப்பினும் வினாவினும் சினை முதல்கள் உறழ்ந்து வரு- மாறு	16	சொல் இருதிணைப்பொருள்- கள்மேலும் நிகழுமாறு	1
செப்புவழுக் காத்தல்	13, 37, 56	சொல் குறிப்பாற் பொருள் உணர்த்துதல்	154
செப்பு வழுவமைதி	15	சொல்லால் அறியப்படும் பொருள்	153
செயப்படுபொருளை வினை- முதல்போலக் கூறுதல்	241	சொல்லின் இயல்பு	152
செயற்கைப் பொருள்மேல் சொல் நிகழுமாறு	20	சொல்லின் வகை	155
'செய்கு' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று	201	சொல்லெச்சம்	435
'செய்து' என்னும் வினை- யெச்சம் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும்கொள்ளுதல்	234	சொல் வெளிப்படையாகப் பொருள் உணர்த்துதல்	154
'செய்து' முதலிய வினை- யெச்ச வாய்பாடு	223	சொற்களின் வழுவமைதி	443
'செய்யாய்' என்பது செய் என நிற்குமாறு	444	சொற்களுக் குரியதோர் பாது காப்பு	446
செய்யுட்கண் சொற்கள் அடையும் வேறுபாடு	397		
செய்யுட் சொற்களின் வகை	391		

சொற்களைக் குறைக்குமாறு	447	‘தீர்தல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	312
சொற்களை நூல்நெறி பிழை- யாமல் பிரிக்குமாறு	456	‘தீர்த்தல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	312
சொற்பொருட் காரணம் வெளிப்படத் தோன்றுமை	388	துகர ஈற்றுச் சொல்	8
‘ஞெமிர்தல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	355	‘துய’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	362
கொ ஈற்றுச் சொல்	8	‘துவன்று’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	326
தகுதிபற்றி வழங்குஞ் சொல்	17	‘துவைத்தல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	352
‘தஞ்சம்’ என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	261	‘துனைவு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	309
‘தட’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	314, 315	தெய்வம் சுட்டிய பெயர்ச் சொல்	4
தலைமையும் பன்மையும் பற்றி வழங்கும் பெயர்கள்	49	தெரிநிலை வினை	197, 198
‘தவ’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	294	‘தெருமரல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	304
தன்மைச் சொல்லும் அஃறி- ணைச் சொல்லும் விரவி வருதல்	43	‘தெவு’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	338
‘தா’ என்னுஞ் சொற்கு உரியதோர் சிறப்புவிதி	440	‘தெவ்வு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	340
‘தா’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	339	தொகைச்சொல் ஒருசொல் நீர்மையுடையவாதல்	414
‘தாம்’ என்னும் விரவுப் பெயர்	181	தொகைச்சொல்பெற்றுவரும் எண்ணிடைச் சொல்	285
‘தான்’ என்னும் விரவுப்பெயர்	182	தொகைச் சொல்லின் வகை	406
திசைச்சொல்	394	தொகைச்சொல் வேண்டாது வரும் எண்ணிடைச்- சொற்கள்	282
திணை ஐயத்துக்கண்ணும் அஃறிணைப்பால் ஐயத்துக் கண்ணும் சொல் நிகழுமாறு	24	தொகைச் சொற்களில் பொ- ருள் நிற்குமாறு	413
திணை ஐயம்	24	தொகைப்பெயர் பயனிலை கொள்ளுதல்	68
திணையறிந்து பால் அறியாத- விடத்துச் சொல் நிகழுமாறு	23	‘நம்பு’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	323
திணைவழிக் காத்தல்	43, 45, 51, 57, 58, 62	‘நளி’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	314, 317
திரிசொல்	393	‘நன’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	370
‘தில்’ என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	248, 255		

'நனி' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	294	'பசப்பு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	301
'நன்று' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	337	'படர்' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	334
'நன்றே' என்னும் இடைச்- சொல்லின் பொருள்	277	'பணை' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	333
'நாம்' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	359	'பண்ணை' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	313
நான்கனுருபு மற்றை வேற்று- மைப் பொருளோடு சென்று மயங்குதல்	106	பண்புத்தொகை	410
நான்காம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள்	74	'பயப்பு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	300
நான்காம் வேற்றுமைப் பொருள் ஆறும் வேற்று- மைக்கு உரித்தாமாறு	95	'பரவு' என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	376
நிகழ்காலம் எதிர்காலச் செய்- கையின்கண் மயங்குதல்	240	பல உருபு தொடர்ந்து அடி- க்கி முடியுமாறு	98
நிரனிறைப் பொருள்கோள்	399	பல பொருட் பொதுச் சொல்லை வினைப்படுத்து உரைக்குமாறு	46
'நிழத்தல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	324	பலபொருளொருசொல் 52, 53, 54, 55	
நின்றமொழி தன் இனமாய் பிறமொழிகளைக் குறிக்கு- மாறு (அருத்தாபத்தி)	61	பலர்பாலை உணர்த்தும் நற்- றெழுத்து	7
'நீ' என்னும் வீரவுப்பெயர் 185, 186		பலர்பாற் சொல்	2
'நீயிர்' என்னும் வீரவுப் பெயர் 185, 187		பலவின்பாலை யுணர்த்தும் நற்றெழுத்து	9
'நீயிர்' 'நீ' 'ஒருவர்' என்பவற்- றின் பால் தெரியுமாறு	190	பலவின்பாற் சொல்	3
'நுணங்கு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	368	பழஞ்சொல் வழக்கறுதல்	446
'நுழைவு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	368	'பழிச்சு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	376
நூலுட் கூறப்பெறுத இடைச் சொற்களைக் கண்டறியு- மாறு	291	'பழுது' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	318
'நொசிவு' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	368	பன்மை சுட்டும் வீரவுப்பெயர்	179
பகர நற்றுச் சொல்	7	பன்மைச் சினைப் பெயர்கள் பன்மை முடிபு கொள்ளா- விடம்	62
		'பாய்தல்' என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	355
		பாலுணர்த்தும் இடைச்சொல்	245
		பாலுணர்த்தும் எழுத்தின்றி உயர்திணையினை உணர்த்- தும் சொல்	4

பாலுணர்த்தும் எழுத்துக்கள்		பெயர்ச்சொல் தோன்றுதற்-	
வினையின்கண்ணே		குரிய பொருள்கள்	157, 158
தோன்றுமாறு	10	பெயர்ப்பயனிலை	67
பால் ஐயம்	24	‘பே’ என்னும் உரிச்சொல்-	
பால் விளங்க நிற்கும் அஃறி-		லின் பொருள்	359
ணைப்பெயர் 164, 165, 166, 167		‘பேண்’ என்னும் உரிச்-	
பால் விளங்க நிற்கும் உயர்-		சொல்லின் பொருள்	332
திணைப்பெயர் 159, 160, 161,		‘பையுள்’ என்னும் உரிச்-	
162, 163		சொல்லின் பொருள்	335
‘பிணை’ என்னும் உரிச்சொல்-		பொருளொடு புணராச் சுட்-	
லின் பொருள்	332	டுப்பெயரால் செப்புநிகழு-	
பிண்டப்பெயர் முதற்பெயர்		மாறு	37
சினைப்பெயர்களின்		பொருள்கோள்வகை	398
தன்மை பெறுமாறு	86	பொருள் வெளிப்படா உரிச்-	
பிரிநிலை யெச்சம்	425	சொல்	293
பிரிவிலசைநிலை	275	பொருள் வெளிப்படும் உரிச்-	
புதுச்சொல் தோன்றுமாறு	446	சொல்	293
‘புரை’ என்னும் உரிச்சொல்-		‘பொற்பு’ என்னும் உரிச்-	
லின் பொருள்	295	சொல்லின் பொருள்	329
‘புலம்பு’ என்னும் உரிச்-		‘போகல்’ என்னும் உரிச்-	
சொல்லின் பொருள்	325	சொல்லின் பொருள்	311
‘புனிறு’ என்னும் உரிச்-		‘மத’ என்னும் உரிச்சொல்-	
சொல்லின் பொருள்	369	லின் பொருள்	371, 372
பெண்ணொழி மிகுசொல்	50	மயங்கிவாரா உம்மைகள்	278
பெண்பாலை யுணர்த்தும் ஈற்-		மரபுவழிக் காத்தல்	37, 38, 39,
றெழுத்து	6	41, 42, 44, 46, 47, 48, 49,	
பெண்பாற் சொல்	2	50, 56, 436, 443, 453	
‘பெண்மகன்’ என்னும் பெயர்		‘மல்லல்’ என்னும் உரிச்-	
மகடேவிற்குரிய வினை-		சொல்லின் பொருள்	298
கொள்ளும் என்பது	191	‘மழ’ என்னும் உரிச்சொல்-	
பெண்மை சுட்டும் விரவுப்-		லின் பொருள்	305
பெயர்	177	‘மற்று’ என்னும் இடைச்-	
பெயரெச்சத்திற்கு உரிய-		சொல்லின் பொருள்	257
தோர் இயல்பு	422	‘மற்றையது’ என்னும்	
பெயரெச்சம்	427	இடைச்சொல்லின்பொருள்	259
பெயரெச்சம் கொண்டு முடி-		‘மன்’ என்னும் இடைச்-	
யும் சொற்கள்	229	சொல்லின் பொருள்	247
பெயர்ச்சொல் காலம்		‘மன்ற’ என்னும் இடைச்-	
தோன்றாதென்பது	71	சொல்லின் பொருள்	260

மன்னாப் பொருள் (இல் பொருள்) உம்மை பெறு- மாறு	34	மூவிடத்திற்கும்பொதுவாகிய அசைச்சொல்	270
‘மாதர்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	322	மூன்றும் வேற்றுமைக் குரிய பொருள்	73
‘மார்’ ஈற்றுச் சொல்	7	‘மே’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	323
‘மார்’ என்னும் ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் படர்க்கைப் பன்மை வினைமுற்று	204	மொழிமாற்றுப் பொருள்- கோள்	403
‘மாலை’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	307	‘யாணர்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	373
மூக்காலத்தும் ஒத்தியல் பொருளை நிகழ்காலத்தாற் கூறுமாறு	235	‘யாணு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	375
முடிக்குஞ்சொல் பெறு எச்- சங்கள்	433, 434	‘யாது’ ‘எவன்’ என்னும் சொற்கள் பொருள்மேல் நிகழுமாறு	31, 32
முதலும் சிணையும் அறியுமாறு	85	‘யார்’ என்னும் குறிப்பு வினை- முற்று	207
முதற் சொல்லொடு தொடர்ந்த சினைச்சொல் வேற்றுமை ஏற்குமாறு	83, 84	ரகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர் விளி யேற்குமாறு	138
‘முரஞ்சல்’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	327	ரகர ஈற்றுச் சொல்	7
‘முழுது’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	320	ரகர ஈற்றுப் பெயர் விளி யேற்குமாறு	135
முறைப்பெயர்	176	ரகர ஈற்று வினையாலணையும் பெயர் விளி யேற்குமாறு	136
முற்றும்மை எச்சவும்மை- ஆமாறு	280	137	
‘முனைவு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	380	லகர ளகர ஈற்றுப் பெயர் விளி யேற்குமாறு	141, 142
முன்னிலைப் பன்மை வினை- முற்று	219	வகர ஈற்றுச் சொல்	9
முன்னிலை யசைச்சொல்	269	வடசொல்	395, 396
முன்னிலை யொருமைப்பெயர் பன்மை வினையொடு முடியுமாறு	455	வண்ணச் சினைச்சொல்	26
முன்னிலை யொருமை வினை- முற்று	218	‘வம்பு’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	321
முன்னிலை வினைச் சொல் ஈகாரமும் ஏகாரமும் பெ- ற்று வருமாறு	445	‘வய’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	360
		‘வயா’ என்னும் உரிச்சொல்- லின் பொருள்	365

வழக்கிடத்து முரண்மொழி-
கள் உடனிற்குமாறு 451
வழக்குப்பற்றிவழங்குஞ்சொல் 17
'வறிது' என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 330
'வார்தல்' என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 311
'வாள்' என்னும் உரிச்சொல்-
லின் பொருள் 361
'விதிப்பு' என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 310
வியங்கோ ளைச்சொல் 268
வியங்கோள் வினை திணை
விரவி முடிதல் 45
வியங்கோள் வினைமுற்று 217, 221
'வியல்' என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 358
விரவுப் பெயரின் பாகுபாடு 172
விரவுப் பெயர் 171
விரவுப்பெயர் பால் விளங்க
நிற்குமாறு 169
விரவுப்பெயர் விளியேற்கு
மாறு 147
விரைசொல் அடுக்கின் எல்லை 418
விரைசொல் அடுக்கு 405
'விழுமம்' என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 347
விளியேற்காத உயர்திணைப்
பெயர்கள் 121, 126
விளியேற்காத பெயர்கள் 151
விளியேற்காத ரகர ஈற்றுப்
பெயர்கள் 139, 140, 151
விளியேற்காத ளகர ஈற்றுப்
பெயர்கள் 145, 151
விளியேற்காத னகரவீற்றுப்
பெயர்கள் 134, 151
விளியேற்கும் உயர்திணைப்
பெயரின் ஈற்றெழுத்துக்-
கள் 117, 125

விளி வேற்றுமை 64
விளி வேற்றுமையின்
இயல்பு 115, 116
'விறப்பு' என்னும் உரிச்-
சொல்லின் பொருள் 341, 342
வினா செப்பாமாறு 14
வினாவழிக் காத்தல் 13
வினா வினைச்சொல் எதிர்
மறைப்பொருள் உணர்த்-
துதல் 239
வினைச்சொல்லின்னதென்பது 195
வினைச்சொல் ஈறும் பெயர்ச்-
சொல் ஈறும் மயங்காமை 11
வினைச்சொல் தோன்றுதற்-
குரிய இடம் 198
வினைத்தொகை 406
வினைமுதல்வினை கொண்டு
முடியும் வினையெச்சங்கள் 225,
226
வினைமுதல் வினையும், சினை-
வினையும் கொண்டுமுடியும்
எச்சங்கள் 227
வினைமுற்றின் இயல்பு 421
வினைமுற்று 108, 109
வினைமுற்றுக்கள் பெயரொடு
முடியுமாறு 423
வினையாலணையும் பெயர்
காலந்தோன்றும் என்பது 71
வினையெச்சங்கள் அடுக்கி
முடியுமாறு 228
வினையெச்சத்திற்கு உரிய-
தோர் இயல்பு 422
வினையெச்சத்தின் இறுதிநிலை 224
வினையெச்சம் 426
வினையெச்சம் திரிந்து நிற்கு-
மாறு 450
வினை வேறுபடாப் பல-
பொருளொருசொல்
பொருளுணர்த்துமாறு 55

வினை வேறுபடே உம் பல பொருளொருசொல் பொ- ருள் விளக்கும் வகை	53	வேற்றுமை யுருபுகள் எதிர் மறைச் சொல்லான் முடியு- மாறு	103
வினை வேறுபடே உம் பல பொருளொருசொல் பொருள் விளங்காது சிற்றல்	54	வேற்றுமை யுருபுகள் செய் யுட்கண் திரிந்து நிற்கு- மாறு	104, 105
‘வெம்மை’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	328	வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்து நிற்கும் இடம்	99
‘வெறுப்பு’ என்னும் உரிச்- சொல்லின் பொருள்	341	வேற்றுமையுருபு நிற்குமிடம்	70
வேற்றுமைத் தொகை	407	‘வை’ என்னும் உரிச்சொல் லின் பொருள்-	381
வேற்றுமைத் தொகையில் உருபு புலப்படும் இடம்	78	ளகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர் விளி யேற்குமாறு	146
வேற்றுமைத் தொகை விரி- யுங்கால் உருபேயன்றி பிற சொற்களும் தோன்றுமாறு	79	ளகர ஈற்றுச் சொல்	6
வேற்றுமைமயக்கம் தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கிற் பிழையாது பயின்று வரும் என்பது	97	ளகர ஈற்று முறைப்பெயர் விளி யேற்குமாறு	144
வேற்றுமையின் தொகை	63, 64	ளகர ஈற்று வினையாலணையும் பெயர் விளி யேற்குமாறு	143
வேற்றுமையின் பெயரும் முறையும்	65	றுகர ஈற்றுச்சொல்	8
		னகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர் விளி யேற்குமாறு	132
		னகர ஈற்றுச் சொல்	5
		னகர ஈற்று முறைப்பெயர் விளி யேற்குமாறு	133

சூத்திரம் நுதலிய பொருள்

முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம்:

உரையிற் காணும் அரும்பொருள்

(எண் பக்க எண்)

‘அஃறிணை’ என்னும் தொகைமொழிக்கு உரிய இலக்கணம்	4	‘இசைக்குமன்’ என்னும் சொற்குரிய இலக்கணம்	4
அஃறிணையை உயர்திணை-போலச் சொல்லுதல்	22	இசைபற்றிய இரட்டைக்கிளவி	35
அசைநிலைக் கட்டுரை	163	இடக்கரடக்கிக் கூறுதல்	16
அசைநிலை யடுக்கின் வரம்பு	233	இடமயக்கம்	10, 11
அடிப்பட்டு வந்த வழக்கு	83	இடமுன்	172
அடை இன்னது என்பது	21	இடம் மூன்று	2
‘அதிகாரம்’ என்பதன் பொருள்	1	இயற்கைப்பொருள்	17
அருத்தாபத்தி	46	‘இயற்சொல்’ இன்னது என்பது	209
அவனறிவு தான்கோடல்(வினா)	12	இயற்பெயர் இன்னது என்பது	29
அறியான் வினாதல்	12	இரண்டு இடம்	2
அறிவொப்புக் காண்டல்(வினா)	12	இரண்டு திணை	2
அறுவகை ஒட்டு	2	இருகுணம் அடுக்கிச் சினை-யயாடு வருதல்	21
அறுவகைச் செப்பு	12	இருகுணம் அடுக்கி முத-லொடு வருதல்	21
அறுவகை விகாரம்	215	இருபெயர்த் தொகையைப் பலபெயர்த் தொகையுள் அடக்குதல் தொல்காப்பி-யனார்க்கு உடன்பாடன்று என்பது	226
அன்மொழித் தொகையின் பொருள் தெரியுமாறு	227	இலக்கணத்தொடு பொருந்-திய மருஉவழக்கு	16
ஆகார ஈற்று முற்றுச் சொல் எதிர்மறை யுணர்த்துமாறு	9	இலக்கண வழக்கு	16
‘ஆகுபெயர்’ என்பதன் பொருள்	86	இலேசு 6, 98, 228, 230, 233.	260
ஆனொழி மிகுசொல்	37	இறந்தகாலம் இன்னது என்பது	125
‘ஆர்’ என்னும் இடைச்சொல்	177	இறந்தது காத்தல்	96
ஆறும் வேற்றுமைக்கு உரிய அகர உருபு	63		

இனத்தால் பொருள் விளங்- கும் சொல்	40
இனமல்லதனை எண்ணுமாறு	34
இனமொத்த பொருள்களே எண்ணுதற்காகும் என்பது	15
‘இன்’ சாரியை	55, 58
ஈற்றசை ஏகாரம்	4, 7
ஈற்றசை ஓகாரம்	177
உடம்படுதல் (செப்பு)	12
‘உடம்பு’ என்னும் சொல்- லின் பொருள்	45
உடைமைக் கிழமை	76
உத்திவகை	32
உம்மைத்தொகை பற்றிப் பிறந்த அன் மொழித் தொகை	227
உம்மையெண் தொகை பெற்றும்பெறாதும்முடியும் என்பது	34
‘உயர்திணை’ என்னும் தொகை மொழியின் இலக்கணம்	3
உயர்திணைப் பால் ஐயத்துக்- கண் துணியப்படும்பொருள்	20
உயர்திணையை அஃறிணை- போலச் சொல்லுதல்	22
‘உயர்விற்கு’ ஏதுவாவன	71
உய்த்துணரவைத்தல் என்- னும் உத்தி	34
உருபு தொகுத்தல்	7
உருபு தொக்கு வாராத் தொகை மொழிகள்	225
உருபுவமம்	15, 222
உலகத்துப்பொருள் இரு- வகைப்படும் என்பது	17
‘உலகம்’ என்னும் சொல்- லின் பொருள்	45
உவமத்தின் வகை	15, 222
உவமத்தொகை இரண்டாம் வேற்றுமையுருபுபற்றி வரும் என்பது	222, 223

உவமத்தொகைபற்றிப் பிறக்- கும் அன்மொழித்தொகை	228
உவமப்பொருள்	15
உறுப்பின் கிழமை	63
உறுப்பின் கிளவி	43
உறுவது கூறல் (செப்பு)	12, 14
உற்றதுரைத்தல் (செப்பு)	12, 14
உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை	127
எச்சவியலுள் பெயரெச்ச முடிபு கூறியதற்கு நியாயம்	240
எச்சவியலுள் வினையெச்ச முடிபு கூறியதற்கு நியாயம்	239
‘எச்சவியல்’ என்னும் தொகை மொழியின் பொருள்	209
எடுத்தோத்து	32, 134, 260
எட்டு வேற்றுமை	2
எண்ணுரிசை வகை	3
எண்ணோகாரம்	177
எதிர்காலம் இன்னது என்பது	125
எதிர்மறை இன்னது என்பது	9
எதிர்மறையும்மை	18, 25, 153
எய்தாதது எய்துவித்தல்	99
எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்- தல்	94, 95, 99
எய்தியது விலக்கல்	98, 100, 141, 218
எழுத்துக்கள் பெறும் சாரியைகள்	177
எழுவகை மயக்கம்	10
எழுவகை வழு	2
எழுவாய் வேற்றுமையது இலக்கணம்	50
‘என’ என்னும் எண் தொகை பெற்றும் பெறாதும் முடி- யும் என்பது	34
‘எனாஅ’ என்னும் இடைச்சொல்	66
‘என்மனார்’ என்னும் சொல்- லின் இலக்கணம்	3

‘என்ற’ என்னும் எண்ணி- டைச் சொல்	54, 55	குறிப்புவினை இன்ன தென்- பது	125
எவுதல் (செப்பு)	12, 14	‘கொடை எதிர்தல்’ என்பதன் பொருள்	76
ஐந்தாம் வேற்றுமை எல்லைப் பொருள்	59, 62	‘கொழுப்பு’ என்பதன் பொ- ருள்	194
ஐந்தாம் வேற்றுமை ஏதுப் பொருள்	59, 62	கோடற் பொருண்மை	24
ஐந்தாம் வேற்றுமை நான்கு பொருளுடைத்து என்பது	59	சார்பினுற் பொருள் விளங்- கும் சொல்	40
ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கப் பொருள்	59	சிறப்புப்பற்றி நிற்கும்பெயர்	37, 38
ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருட்ப் பொருள்	59	சிறப்புப்பற்றி வரும் பெயர்	43
ஐந்து பால்	2	சிறப்புப்பெயர்	31
ஐயமறுத்தல் (வினா)	12	சிறப்பும்மை	13
ஐவகை வினா	12	சினே இன்னது என்பது	21
ஒட்டு அறுவகை	2	சினேக்கிளவி	26
‘ஒப்பில்போலி’ என்பதன் பொருள்	168	சினையொடு சினே பொருட்தல்	14
ஒன்றியற் கிழமை	63	சுட்டுப்பெயர்	29
ஒன்று பலகுழியுய தற்கிழமை	63	சுட்டுப்பெயர் பொருளது குணத்துவழி வருதல்	30
‘ஓம்படை’ என்பதன் பொருள்	75	சுட்டுப்பெயர் பொருள் வழி வருதல்	30
‘கடி’ என்னுஞ் சொல்லின் திரிபு	207	சுண்ணப் பொருள்கோளுக்- கும், மொழி மாற்றுப் பொருள்கோளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு	219
கல்வியினாகிய பெயர்	31	செந்தமிழ் நிலத்தின் எல்லை	211
காதல்பற்றி வரும் பெயர்	43	செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலம்	212
காலமயக்கம்	10, 11	செப்பு ஆறுவகைப்படும்	12
காலமுன்	172	செப்பு மயக்கம்	10, 11, 13
காலம் ஒட்டும் தொழிற்பெயர்	53	செயற்கைப்பொருள்	17, 18
காலம் மூன்று	2	‘செய்ம்மன’ என்னும் வாய்- பாட்டுச் சொல் வழக்கற்- றமை	138
‘கிளவியாக்கம்’ என்பதன் பொருள்	2	செய்யுட்கண்ணும் வழக்கின்- கண்ணும் பயின்று வரும் சொற்கள்	210
குழுவின்வந்த குறியிலைவழக்கு	16	செய்யுட்கே உரிய சொல்	210
குறிப்புப்பற்றிய இரட்டைக்- கிளவி	35		

‘செய்யும்’ என்பது முற்றாயும் எச்சமாயும் நிற்குமாறு	146	‘திசைச்சொல்’ இன்னது என்பது	210
‘செய்யு’ என்னும் வாய்பாடு ‘செய்யா’ என்னும் வாய்- பாடாகத் திரிதல்	143	திணை மயக்கம்	10, 11
செவ்வனிறை	27	‘திணையினிசைக்கும்’ என்- னும் தொகை மொழிக்கு உரிய இலக்கணம்	4
செறற்சொல்	43	‘திரி சொல்’ இன்னது என்பது	210
‘சேரி’ என்னும் சொல்லின் பொருள்	36	‘துணைக்கும்’ என்பதன் பொருள்	15
சொல் எட்டுவகை யிலக்- கணத்தான் உணர்த்தப்- படும் என்பது	I	‘தெய்ய’ என்னும் இடைச் சொல்	177
‘சொல்’ என்பதன் பொருள்	I	‘தேவகை’ என்பதன் பொருள்	66
‘சொல்லதிகாரம்’ என்பதன் பொருள்	I	தேற்ற ஏகாரம்	121
சொல்லொடு சொல் இயையு- மாறு	3	தொகைநிலை வகை	3
சொற்குப் பொருள் உணர்த்- துமாறு	206	தொழிலினாகிய பெயர்	31
சொற்பொருள் உணருங்கால் ஆசிரியர்க்கும் மாணவர்க்- கும் நிகழும் கடாவிடை	205	தொழில்வேறு கிளத்தல் இருவகை	32
ஞாபகங்கூறல் என்னும் உத்தி	32	தொழிற் பெயர்	53, 239
ஞாபகத்தாற் கொள்வது	32	தொழிற்பெயர் (வினையா- லணையும் பெயர்)	53
தகுதிவழக்கு மூன்று வகைப்- படும் என்பது	16	‘நம்பு’ என்னும் சொல்லின் திரிபு	207
‘தமொற்றம்’ என்பதன் பொருள்	74	நான்கு நிலம்	123
தந்திரவுத்திவகைமை கூறல்	5	நிகழ்காலம் இன்னது என்பது	125
தலைமை பற்றிவரும் பெயர்	36	‘நீயிர்’ என்னும் பெயர் உருபு ஏலாமை	52
தற்கிழமை ஐந்து வகைப்படும் என்பது	63	நூற்புணர்ப்பு இன்னது என்- பது	130
தன்மையொருமை ‘அல்’ ஈறு ‘அன்’ ஈறுகத்திரிதல்	128	‘நெறிபடுத்துதல்’ என்பதன் பொருள்	78
தன்மை திரிபெயர்	43	‘நோக்கல் நோக்கம்’ என்ப- தன் பொருள்	72
தன்வினை	243	‘நோக்கிய நோக்கம்’ என்ப- தன் பொருள்	72
தன்னைப் பிறன்போற் கூறு- மாறு	248		

பகர ஈற்று முற்றுச் சொல் எதிர்காலம் உணர்த்துமாறு 8	பொதுமை பற்றி நிற்கும் பெயர் 37, 38
பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை 227	பொதுவினையாற் பொருள் விளங்காச் சொல் 40
பண்புத்தொகை விரியுமாறு 225	பொன்னுக்குரிய வன்மை 192
பண்புபற்றிய இரட்டைக்கிளவி 35	‘மக்கட் சுட்டு’ என்பதன் பொருள் 4
பத்துவகை விகாரம் 215	மங்கல மரபினாற் கூறுதல் 16
பயனிலை வகை 3	மயக்க நிரனிறை 217
பயனுவமம், பயவுவமம் 15, 222	மயக்கமும் வழுவும் ஒன்றே என்பது 10, 11
பளிங்கு அடுத்தது காட்டும் என்பது 10	மயக்கம் எழுவகை 10
பன்மைபற்றி வரும் பெயர் 36	மரபு மயக்கம் 10, 11
‘பாக்கு’ என்னும் வினையெச்ச ஈறு 142	மருஉவழக்கு 16
பாதுகாவல் 121	மறுத்தல் (செப்பு) 12
பால் ஐந்து 2	‘மற்றையது’ என்பது பொரு- ளுணர்த்துமாறு 164
பால்பகா அஃறிணைப் பெயரை இயற்பெயர் என்றதற்கு நியாயம் 112	‘மன்’ எனும் இடைச்சொல் 4, 177
‘பான்’ என்னும் வினையெச்ச ஈறு 142	மன்னரால் பெறும்பெயர் 31
பான் மயக்கம் 10, 11	மாட்டெறிதல் 27
பிரிநிலை ஏகாரம் 7, 13	மாட்டேறு 96, 100
பிறப்பினாகிய பெயர் 31	‘மார்’ ஈற்று முற்றுச் சொல் எதிர்காலம் உணர்த்துமாறு 8
பிறவினை 243	‘மாள்’ என்னும் இடைச் சொல் 177
பி நி தின் கிழமை பகுதிப் படாது என்பது 63	மிகுதிபற்றி நிற்கும் பெயர் 37, 38
‘பின்’ என்பது காலமும் இடமும் பற்றி நின்றல் 229	முதலொடுமுதல் பொருஉதல் 15
புறத்துறவுநீர்மைப் பொருள் 250	முதல் இன்னது என்பது 21
பெண்ணொழி மிகுசொல் 37	முதற்கிளவி 26
‘பெண்மகன்’ என்னும் பெயர்ப் பொருள் 109	முற்றுச்சொல் எச்சப் பெயர் ஆமாறு 4
பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நான்குமே இயற் சொல், திரிசொல், திசைச் சொல், வடசொல் என்- னும் நான்குமாம் என்பது 210	‘முற்றுச் சொல்’ என்பதன் பொருள் 236
	‘முன்’ என்பது காலமும் இடமும் பற்றி நின்றல் 229
	மூன்று இடம் 2
	மூன்று காலம் 2
	மெய்யுவமம் 15, 222

மெய்திரிந்தாய கிழமை	63	விறற்சொல்	43
மெய்யவற்குக் காட்டல் (வினா)	12	வினா ஐவகை	12
வகர ஈற்று முற்றுச் சொல்		வினாச் செப்பாதல்	13
எதிர்காலம் உணர்த்துமாறு	9	வினாமயக்கம்	10, 11, 13
‘வட சொல்’ இன்னது		வினாவெதிர் வினாதல் (செப்பு)	12
என்பது	210	வினையுவமம்	15, 222
வழக்காறு இருவகைப்படும்	16	வினைக்குறிப்பு	6, 7, 134
வழிஇயமையுஞ் செப்பு	14	வினைக்குறிப்புப் பெயர்	135
வழு எழுவகை	2	வினைத்தொகைபற்றிப் பிறக்-	
‘வளம்’ என்பதன் பொருள்	194	கும் அன்மொழித்தொகை	228
விகாரம் அறுவகை	215	வினைத்தொகை விரியுமாறு	225
விதந்து கூறல்	17, 102	வினையால் பொருள் விளங்-	
விதி யோத்து	261	கும் சொல்	40
வியங்கோளசைச்சொல்		‘வினையெச்சம்’ இன்னது	
முன்னிலை யசைச்சொல்		என்பது	142
ஆமாறு	177	வேறுபல குழிஇய தற்கிழமை	63
விரித்துத் தொகுத்தல்	130	வேற்றுமை எட்டு	2
விளிவேற்றுமை ஏனைய		வேற்றுமைக்கும் பெயர்க்கும்	
வேற்றுமையோடு ஒத்த		உள்ள இயைபு	48
சிறப்புடையது அன்று		வேற்றுமைத் தொகைபற்றிப்	
என்பது	49	பிறந்த அன்மொழித்	
விளி வேற்றுமையது இலக்-		தொகை	227
கணம்	50, 90		

உரையிற் காணும் அரும்பொருள்

முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம்:

வாலாற்றுக் கட்டுரைச் சொற்றோடர்

(எண் பக்க எண்)

அஃது	111	அது வந்தாள்	11
அக்குழு நன்று	43	அது வந்தான்	11
அங்ஙனஞ் சொல்லுவானே		அதுவில்லை	141
பெருஞ்சாத்தன் தந்தை,		அது வேறு	141
சொல்லப்படுவாளோ		அத்திகோசத்தார்	109
பெருஞ்சாத்தன் தாய்	248	அத்தை — அத்தா	93
அடிசில் அயின்றார்	34	அந்தணர் வாழ்க	46
அடிக்கல்	211, 122	அந்தோ அந்தோ	171
அடிஞ் செந்நெற் சோறு	149	அப்பெண்டு	108
அடைகாயை எண்ணும்	55	அம்பர்கிழான்	109
அட்ட செந்நெற் சோறு	149	அம்மா சாத்தா	103
அணிகலம் அணிந்தார்	34	அம்மாட்டான்	108
அணில் — அணிலே	101	அரசரைச் சார்ந்தான் —	
அது	111	அரசர்கட் சார்ந்தான்	68
அது உண்ட இல்லம்	146	அரசர்	110
அது உண்ணும்	141	அரசர் ஆயிரமக்களோடு	
அது உண்ணும் இல்லம்	145	தாவடிபோயினார்	37
அது உண்ணும் ஊண்	146	அரசர் பெருந்தெரு	38
அது எறியுங்கல்	146	அரசனார் வந்தார்	166
அது ஒதுங் காலை	146	அரசனோடு வந்தார் சேவகர்	71
அது செய்யும் பொருள்	145	அரசு நிலைத்தது	43
அது செய்ய்மன	141	அரசு வன்மை நன்று	43
அது செல்க	140	அரிசியை அளக்கும்	55
அது பிற	169	அருவாளன்	109
அது வந்தன	11	அலனோ	160
அது வந்தார்	11	அலி வந்தது	43

அல்லர்	134	அவனது துணை	64
அல்லள்	134	அவனது முதுமை	63
அல்லன்	134	அவனது வினை	64
அவரில்லை	141	அவனில்லை	141
அவர்	98	அவனும் தன் படைக்கலமும்	
அவர் உண்ட இல்லம்	146	சாரும்	33
அவர் உண்ணும் இல்லம்	147	அவனே கொண்டான்	161, 238
அவர்க்கு அடிமை நன்று	43	அவனே	160
அவர்க்கு ஆண்மை நன்று	43	அவனே கொண்டான்	160, 238
அவர்க்கு இளமை நன்று	43	அவன் உண்ட இல்லம்	146
அவர்க்குக் குடிமை நன்று	43	அவன் உண்ணும்	141
அவர்க்கு மூப்பு நன்று	43	அவன் உண்ணும் இல்லம்	145
அவர் செய்யம்மன	141	அவன் உண்ணும் ஊண்	146
அவர் செல்க	141	அவன் எறியுங் கல்	146
அவர் வந்தது	11	அவன் ஒதுங் காலை	146
அவர் வந்தன	11	அவன் சாத்தன்	29
அவர் வேறு	141	அவன் செய்யம்மன	141
அவள	63	அவன் செய்யும் பொருள்	145
அவளில்லை	141	அவன் செல்க	140
அவள்	100, 107	அவன் வந்தது	11
அவள் உண்ட இல்லம்	146	அவன் வந்தார்	11
அவள் உண்ணும்	141	அவன் வந்தாள்	11
அவள் உண்ணும் இல்லம்	145	அவன் வந்தன	11
அவள் உண்ணும் ஊண்	146	அவன் — வந்தான், சென்-	
அவள் எறியுங் கல்	146	ருன்	105, 106
அவள் ஒதுங் காலை	146	அவன் வேறு	141
அவள் செய்யும் பொருள்	145	அவை	111
அவள் செய்யம்மன	141	அவை உண்ட இல்லம்	146
அவள் செல்க	140	அவை உண்ணும்	141
அவள் வந்தது	11	அவை உண்ணும் இல்லம்	145
அவள் வந்தன	11	அவை உண்ணும் ஊண்	146
அவள் வந்தார்	11	அவை எறியுங் கல்	146
அவள் வந்தான்	11	அவை ஒதுங் காலை	146
அவள் வேறு	141	அவை செய்யம்மன	141
அவற்குக் கொடுக்குங்காணம்	24	அவை செய்யும் பொருள்	145
அவற்குச் செல்லுங்காணம்	24	அவை செல்க	140
அவற்றுள் எவ்வெருது கெட்		அவையத்தார்	109
டது	25	அவை யில்லை	141
அவன	63	அவை வந்தது	11

அவை வந்தார்	11	ஆபர்	110
அவை வந்தாள்	11	ஆயன் சாத்தன் வந்தான்	50
அவை வந்தான்	11	ஆர்	177
அவை வேறு	141	ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார்	130
அவ்	111	ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார்	
அவ்வழிக் கொண்டான் —		பூக்குழா வெண்ணையர்க	
அவ்வழிக்கட் கொண்டான்	78	ணில்லாத நீது	8
அவ்வாளன்	108	ஆவந்தது	113
அழாஅன்	95	ஆவந்தன	113
அழான்	251	ஆவினது கன்று	63
அறஞ் செய்தான் சுவர்க்கம்		ஆவினது கன்று — ஆவிற்குக்	
புகும்	151	கன்று	82
அறுத்துக் குறைத்துச்		ஆவும் ஆயனும் செல்க	34
சகிர்ந்து வகிர்ந்து இட்டான்	175	ஆற்றுட் செத்த வெருமை	
அன்றே அன்றே	171	ஊர்க்குயவற்கு இழுத்தல்	
அன்றோ அன்றோ	171	கடன்	249
அன்னை — அன்ன	93	ஆனதர்	38
ஆ	112	ஆனம்	177
ஆ உண்டு	50	ஆன் கன்று நீருட்டுக	41
ஆ எவன்	50	இஃது	111
ஆ கரிது	50	இஃது உண்	163
ஆ கிடந்தது	50	இக்காடு போகிற் கூறை	
ஆ செல்க	50	கோட்பட்டான், கூறை	
ஆ பல	50	கோட்படும்	153
ஆ வாழ்க	46	இடையன்	11
ஆகலாகல்	170	இதனிற் கடிது இது	60
ஆகவாக	170	இதனிற் சிறிது இது	60
ஆக்கள்	112	இதனிற் பெரிது இது	60
ஆ சிரியன் பேரூர்கிழான்		இதனிற் நண்ணிது இது	60
செயிற்றியன் இளங்கண்-		இதனிற் நீது இது	60
ணன் சாத்தன் வந்தான்	31	இதனிற் நீவிது இது	60
ஆடே	107, 108	இதனின் நன்று இது	60
ஆடை சாத்தனது	78	இதனின் நாளும் இது	61
ஆடை தா	247	இதனின் நெடிது இது	60
ஆட்டுப் பிழுக்கை	246	இதனின் மெலிது இது	60
ஆண்பால்	99	இதனின் வட்டம் இது	60
ஆண்மகன்	108	இதனின் வலிது இது	60
ஆதிண்டு குற்றி	38	இதனின் வெய்யது இது	60
ஆப்பீ	246	இது	111
		இது பிற	169

இந்நாழிக்கு இந்நாழி சிறிது பெரிது	255	இவனிற் பழையன் இவன்	61
இந்நான் எம்மில்லத்து உண் னாய்	250	இவனிற் புதியன் இவன்	61
இப்பண்டியுள்ளது எவன்?	24	இவனின் ஆயினான் இவன்	61
இப்பயறல்லது இல்லை	28	இவனின் இலன் இவன்	61
இப்பெண்டு	108	இவனின் இழிந்தான் இவன்	61
இம்மகன்கண் நல்லவோ இக்- கயல் நல்லவோ	15	இவனின் இளையான் இவன்	61
இம்மாட்டான்	108	இவனின் உடையன் இவன்	61
இயமரம் இயம்பினார்	34	இவனின் மூத்தான் இவன்	61
இருந்தான் குன்றத்து	79	இவனைப் பூதம் புடைத்தது	44
இருந்தான் குன்றத்துக்கண்	78	இவன்—வந்தான், சென்றான்	105
இருவர்	110	இவை	111
இலை பச்சென்றது	232	இவையல்லது பயறிவலை	28
இலைநட்டு வாழும்	85	இவ்	111
இல்முன் — முன்றில்	16	இவ்வாளன்	108
இல்ல	112	இவ்வினை நன்று	44
இல்லது	112	இவ்வெருது புற்றின்னும்	38
இல்லம் மெழுகிற்று	154	இளம் பெருங் கூத்தன்	21
இல்லர்	134	இன்று இவ்வுரெல்லாம் தைவர் ஆடுப	37
இல்லள்	134	இன்று இவ்வுர்ப் பெற்ற- மெல்லாம் அறங்கறக்கும்	37
இல்லன	112	இன்று இவ்வுர்ப் பெற்ற- மெல்லாம் உழவொழிந்தன	37
இல்லன்	134	இன்னும் உண்டிலையோ?	
இவரிற் சிலர் இவர்	61	போதாயோ?	151
இவரிற் பலர் இவர்	61		
இவர்	98	உஃது	111
இவர் பெரிதுங் கால்கொண்- டோடுப	38	உடம்பு கறுத்தது	199
இவர் பெரிதுஞ் சோறுண்ப	38	உடம்பு நன்று	44
இவற்கு ஊண் கொடு, ஆடை கொடு	247	உடுக்கை ந	246
இவற்குக் காலம் ஆயிற்று	44	உடையர்	133
இவற்குத் தெய்வம் ஆயிற்று	44	உடையன்	133
இவளைக் கொள்ளும் இவ்- வணி — இவட்குக் கொள்- னும் இவ்வணி	82	உடையம்	134
இவள்	100	உடையென்	134
இவனிற் சிறந்தான் இவன்	61	உடையேம்	134
		உண்	139
		உண்கு	128
		உண்கும்	127

உண்கு யான்	128	உண்டான் 6, 7, 9, 53, 124, 125	
உண்கும் யாம்	128	129, 156	
உண்கும் வந்தேதம்	128	உண்டான் அவன்	10
உண்குவ	9, 135	உண்டான் — உண்டாய்	95
உண்கு வந்தேதன்	128	உண்டான் கரியன்	235
உண்குவம்	126	உண்டான், தின்றான், சூடி- ஞன், பாடிஞன் சாத்தன்	237
உண்குவர்	130	உண்டான் நீ	11
உண்குவன்	129	உண்டான் யான்	11
உண்குவன்	129	உண்டி	139
உண்குவீர்	140	உண்டி	140
உண்குவெம்	127	உண்டி	128
உண்குவென்	128	உண்டி	127
உண்குவேன்	128	உண்டி வந்தான்	148
உண்குவை	139	உண்டி வருஞ் சாத்தன்	150
உண்ட சாத்தன்	240	உண்டேம்	127
உண்டது	8, 136	உண்டேன்	128
உண்டது அது	10	உண்டேன் அவன்	11
உண்டல்	53	உண்டேன் கரியென்	235
உண்டன	9, 135	உண்டேன் நீ	11
உண்டன அவை	10	உண்டேன் போந்தேன்	151
உண்டனம்	126	உண்ண	9, 135
உண்டனர்	130	உண்ணச் சாத்தன்	148
உண்டனன்	129	உண்ணது வந்தான்	148
உண்டனன்	129	உண்ணரின் றது	8, 136
உண்டனீர்	140	உண்ணரின் றன	9, 135
உண்டனெம்	127	உண்ணரின் றனம்	126
உண்டனென்	128	உண்ணரின் றனர்	130
உண்டனே	139	உண்ணரின் றனன்	129
உண்டாய்	127	உண்ணரின் றனன்	129
உண்டாய் அவன்	11	உண்ணரின் றனீர்	140
உண்டாய் கரியை	235	உண்ணரின் றனெம்	127
உண்டாய் யான்	11	உண்ணரின் றனென்	128
உண்டார்	8, 130	உண்ணரின் றனே	139
உண்டார் அவர்	10	உண்ணரின் றும்	127
உண்டார் — உண்டாரே	97	உண்ணரின் றாய்	139
உண்டாள்	7, 129	உண்ணரின் றார்	8, 130
உண்டாள் அவள்	10	உண்ணரின் றாள்	7, 129
உண்டாள் — உண்டாய்	99		

உண்ணாரின்ருன்	6, 125, 129	உவர்	98
உண்ணாரின்றீர்	140	உவள்	100
உண்ணாரின்றேம்	127	உவன்—வந்தான், சென்றான்	105
உண்ணாரின்றேன்	128	உவை	111
உண்ணா வந்தான்	143	உவ்	111
உண்ணுஞ் சாத்தன்	148, 240	உவ்வாளன்	108
உண்ணும் அது	146	உழக்கு	88
உண்ணும் அவள்	146	உழுதுண்டு தின்றேழுடிப் பாடி	
உண்ணும் அவன்	146	வந்தான்	145
உண்ணும் அவை	146	உழுது வந்தன	144
உண்ணா வந்தான்	143	உழுது வந்தான்	239, 143
உண்ணேனோ	13	உழுது வருஞ் சாத்தன்	150
உண்ப	8, 130	உழுது வருதல்	239, 144
உண்பது	8, 136	உழுந்தல்ல	137
உண்பல்	128	உழுந்தல்லதில்லை	27
உண்பன	9, 135	உழுந்துள	134
உண்பன்	128	உளர்	134
உண்பாக்கு வந்தான்	142	உளள்	134
உண்பாம்	127	உளன்	134
உண்பாய்	139	உள்ள	112
உண்பார்	8, 130	உள்ளது	112
உண்பாள்	7, 129	உள்ளன	111
உண்பான்	6, 125, 129	உறினுதும்	127
உண்பான் வந்தான்	142	உறையூறிற் பெரிது கருவூர்—	
உண்பீர்	140	உறையூர்க்குப் பெரிது	
உண்பேம்	127	கருவூர்	83
உண்மின்	140		
உது	111	ஊரகத்திருந்தான்	65
உது பிற	169	ஊரயலிருந்தான்	66
உந்தி	211, 212	ஊரன் — ஊர	94
உப்புக் கழிந்தது	185	ஊரிற் சேயன் — ஊர்க்குச்	
உப்புக் கூர்ந்தது	185	சேயன்	83
உப்பெண்டு	108	ஊரிற் பற்றுவிட்டான்	61
உம்மாட்டான்	108	ஊரிற் பற்றுவிட்டான் —	
உயிர் போயிற்று	44	ஊர்க்குப் பற்றுவிட்டான்	82
உலகத்தார் பசித்தார்	45	ஊரிற் தீர்ந்தான்	61, 186
உலகம்	213	ஊரிற் தீர்ந்தான்—ஊர்க்குத்	
உலகம் பசித்தது	44	தீர்ந்தான்	83

ஊருளிருந்தான்	65	எல்லாரும் வாரார், வருவர்	172
ஊரெனப்படுவது உறையூர்	162	எவன் அது	136
ஊரென்று சொல்லப்படுவது உறையூர்	162	எவன் அவை	136
ஊரை யாக்கும்	55	எள்ளினது சாந்து	63, 64, 71
ஊரை யிழக்கும்	54	என்னொடு விராஅய அரிசி	56
ஊரை யின்புடையான்	55	எறும்பு முட்டைகொண்டு	
ஊரைக் காக்கும்	54	தெற்றியேறின் மழை	
ஊரைச் செறும்	54	பெய்தது ; மழை பெய்யும்	153
ஊரைப் புகழும்	54	எனக்குத் தருங்காணம்	23
ஊரைப் பெறும்	54	எனக்கு வருங்காணம்	23
ஊர்க்கண்ணிருந்தான்	65	என் அன்னை வந்தாள்,	
ஊர்க்காலிருந்தான்	65	போயினாள்	22
ஊர்ப்புடையிருந்தான்	66	என் காதல் பொலிவாயிற்று	43
ஊர்ப்புறத்திருந்தான்	65	என்பதென்பது	170
		என்பாவை வந்தது, போயிற்று	22
		என் யானை வந்தது	43
எட்குப்பை	63	ஏர்ப்பின் சென்றான்	65
எட்சாந்து	71	ஏழாட்டையான்	134
எட்டி	110	ஏறு	86
எந்தை வருக எம்பெருமான்		ஏனம்	177
வருக மைந்தன் வருக	32	ஏனாதி	110
எமர்	103, 220	ஏனாதி நல்லுதடன்	31
எமள்	103, 220	ஒக்குமொக்கும்	220
எமன்	103, 220	ஒடுவங்காடு	36
எம்மார்	103	ஒருத்தியல்லன் ஒருவன்	20
எம்மாள்	103	ஒருவர்	110
எம்மான்	99, 103	ஒருவர் அவர்	121
எயிலை யிழைக்கும்	54	ஒருவர் வந்தார்	105, 120, 121
எயின நாடு	36	ஒருவனல்லள் ஒருத்தி	20
எருது வந்தது அதற்குப் புல்		ஒருவன்கொல்லோ ஒருத்தி	
லுக் கொடுக்க	29	கொல்லோ தோன்றாரின்றார்	19
எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு		ஒல்லென ஒலித்தது	161
நீர்கால் யாத்தமையாற்		ஒல்லெனவொலித்தது	244
பைங்கூழ் நல்ல	19	ஒன்று	88, 112
எல்லாங் கொண்டாம்,		ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்-	
கொண்டார்	172	லோ செய்புக்க பெற்றம்	20
எல்லாம் வந்தன	119	ஒஓ பெரியன்	161, 163
எல்லாம் வந்தார்	119	ஒ கொண்டார்	158
எல்லாம் வந்தீர்	119	ஒங்கல்	211
எல்லாம் வந்தோம்	119		

ஒ தந்தார்	158	கரியன்	7, 134
ஒனம்	177	கரியன்	6, 124, 134
ஒள	171	கரியான்	109
ஒளஉ	171	கரியான் — கரியாய்	95
ஒள, ஒள	170	கரியான் — கரியாய்	99
		கருங்குதிரை	224, 225
கடந்தான் நிலத்தை	77	கருப்பு வேலி	221
கடந்தான் நிலம்	78	கரும்பிற்கு வேலி	58
கடமுடையார் வளைப்பர்	14	கருவூரின் கிழக்கு	62
கடல்	112	கருவூரின் கிழக்கு — கரு-	
கடலோடு கடாடொட்டாது —		வூர்க்குக் கிழக்கு	82
கடலைக் கடாடொட்டாது	77	கருவூர்க்கு வழி எது?	13
கடவுட் பரவினர்	201	கலித்தது	180
கடிகுத்திரத்திற்குப் பொன்	58	கழுதை	112
கடிது வந்தார்	202	கள்ளரின் அஞ்சும்	60
கடியாள்	99	கள்ளரை யஞ்சும்	55
கடு	86	கள்ளர் கள்ளர்	221
கடுத்தின்றான்	85	கறுகறுத்தது	35
கடுவும் கைபிழி யெண்ணெ-		கறுத்து வந்தார்	199
யும் பெற்றமையான் மயிர்		கன்னி ஞாழல்	22
நல்ல ஆயின	18	கன்னி யெயில்	22
கணி — கணியே	92		
கணியார் — கணியீரே	97	காக்கையிற் கரிது களம்	
கண்கழிஇ வருதும்	16	பழம்	59, 60
கண்குறியரா யிருந்தார்	16	காட்டது யானை — காட்டுள்	
கண் சிவந்தன	199	யானை	75
கண்டரோ, கண்டிரோ	234	காட்டுச் சாரோடும்	65
கண்ணாற் கொத்தை	57	காணத்தாற் கொண்ட அரிசி	56
கண்ணைக் குத்தினார் — கண்-		காது நல்லள்	47
ணுட் குத்தினார்	69	காரம்	177
கண் நல்லள்	47	காரைக்காடு	36
கபில பரணர்	231	காலன் கொண்டான்	45
கபிலம்	86	காலான் முடவன்	57
கபிலரது பாட்டு	64	காலேகவண்ணம்	257
கமுகந்தோட்டம்	36	காவிதி	110
கரம்	177	காளை	123
கரிய	9, 112, 137	கான்	177
கரியது	8, 112, 137	கான் முட்குத்திற்று	14
கரியர்	8, 134	கான்மே னீர்பெய்தும்	245

கிட	139	குற்றினை நாடு	36
கிளியை யோப்பும்	54	குன்றக் கூகை	221
கிள்ளை	212	குன்றத்துக்கண் இருந்தான்	78
குங்குமம்	213	கூத்தர் — கூத்திர்	97
குடங்கொண்டான் வீழ்ந்தான்	46	கூந்தல் — கூந்தல்	101
குடிமை நல்லன்	45	கூயிற்று	8, 136
குண்டிகட்டு	8	கூழுக்குக் குற்றேவல் செய்யும்	58
குதிரை	112	கூழுண்டான் சோறு முண்-	
குதிரைகள்	112	பான்	243
குதிரைத்தேர்	67	கூழுண்டான் சோறும்	
குதிரை வந்தது — குதிரை		உண்ணுவின்றான்	243
வந்தன	113	கூழுண்ணுவின்றான் சோறும்	
குத்து	86	உண்பன்	242
குரிசில் — குரிசில்	99	கூழ்	211
குரிசில் வந்தது	43	கூற்றப் பெருஞ் சேந்தன்	257
குருடு வந்தது	43	கெழீஇயிலி வந்தது	43
குழல் கேட்டான்	88	கைக்கியாப்புடையது கடகம்	58
குழவி	115	கையிடத்திருந்தான்	66
குழவி யழுதது	43	கையிறுபு வீழ்ந்தது	143
குழிப்பாடி	85	கையிறுபு வீழ்ந்தான்	143
குழைகொண்டு கோழி		கையிறு வீழ்ந்தது	143
யெறியும் வாழ்க்கையர்	256	கையிறு வீழ்ந்தான்	143
குழைத்தது	180	கையிறு வீழ்ந்தது	143
குழையை உடையன்	54	கையிறு வீழ்ந்தான்	143
குளம் நீர் புகுந்து நிறையும்	11	கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும்	66
குளம்பின்று	8, 136	கொடியாடித் தோன்றும்	150
குறுங்கோட்டது	137	கொடியாடிற்று	84
குறுங்கோட்டன	137	கொடுத்தான் சாத்தற்கு	77
குறுங்கோல்	224	கொடும்புற மருதி	115
குறுந்தாட்டு	8, 136	கொடும்புற மருதி வந்தது	118
குற்றிகொல்லோ	165	கொடும்புற மருதி வந்தான்	118
குற்றி கொல்லோ? மகன்		கொடும்புற மருதி வந்தான்	118
கொல்லோ?	20	கொண்டீரோ, கொண்டீரோ	234
குற்றி கொல்லோ மகன்		கொப்பூழ் நல்லன்	47
கொல்லோ தோன்று-		கொல்யாளை	51, 223, 225
கின்ற உரு	19	கொல்லன்	109
குற்றியல்லன் மகன்	20		
குற்றியன்று மகன்	20		

கொளலோ கொண்டான்	106, 241	சங்கிராமத்தார்	110
கொள்ளெனக் கொண்டான்	161, 243	சத்தி	261
கொள்ளென்று கொண்டான்	162	சம்பு	251, 261
கொற்றனிற் சாத்தன் நல்லன், சாத்தனிற் கொற்றன் நல்லன்	15	சள்ளோ	251, 261
கொற்றன்	9, 114	சாத்தற்கு	52
கொற்றன் நல்லனோ? சாத்தன் நல்லனோ?	15	சாத்தற்குக் கொடுக்கும்	78
கொற்றன் மயிரிற் சாத்தன் மயிர் நல்ல, சாத்தன் மயிரிற் கொற்றன் மயிர் நல்ல	14	சாத்தற்குச் சோறு	57
கொற்றன் மயிர் நல்லவோ சாத்தன் மயிர் நல்லவோ	14	சாத்தற்குப் படுபொருள் கொற்றன்	58
கொற்றன் வந்தான் அவற்குச் சோறு கொடுக்க	29	சாத்தற்கு மகளுடம்பட்டார் சான்றோர்	58
கொற்றன் வருதற்கும் உரியன்	160	சாத்தனதனை	78
கொன்னே போயினார்	159	சாத்தனதனெடு	78
கொன்னே வந்தது	159	சாத்தனதியற்கை	63
கோ — கோவே	91	சாத்தனது	52
கோடில	137	சாத்தனது ஆடை	78
கோடின்று	8, 137	சாத்தனது கலம்	64
கோடுடைத்து	137	சாத்தனது கிழமை	63
கோடுடைய	134	சாத்தனது செயற்கை	63
கோட்டது நுனியைக் குறைத்தான் — கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்தான் — கோட்டை நுனியைக் குறைத்தான்	70	சாத்தனது சொல்	65
கோட்டுநூறு	71	சாத்தனதுடைமை	63
கோதை வந்தது	118	சாத்தனது நிலை	64
கோதை வந்தாள்	118	சாத்தனது முதல்	64
கோதை வந்தான்	118	சாத்தனது வாழ்ச்சி	64
கோமாள்	99	சாத்தனது வான்	64
கோயிற்கடைச் சென்றான்	66	சாத்தனின்	52
கோல் தா	40	சாத்தனின் நெடியன் — சாத்தற்கு நெடியன்	82
கோழி கூவிப் புலர்ந்தது	254	சாத்தனின் வலியன்	78
		சாத்தனும் வந்தான்	159, 242
		சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வரலுமுரியன்	172
		சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வரும்	172
		சாத்தனெனா, கொற்றனெனா, புதனெனா, அம்முவரும் வந்தார்	174

சாத்தனே, கொற்றனே, பூதனே என மூவரும் வந்தார்	175	சான்றார் — சான்றீரே	97
சாத்தனே	52	சான்றோரிடை யிருந்தான்	66
சாத்தனெடு	52	சான்றோருழைச் சென்றான்	65
சாத்தனெடு வந்தான்	78	செல்	112
சாத்தனெடு வந்தான் கொற்றன்	56	செல்லவை	112
சாத்தன்	53, 106, 114	செவந்து நோக்கினார்	199
சாத்தன் அவன்	29	செருஅர்	97
சாத்தன் என்று, கொற்றன் என்று, பூதன் என்று என மூவரும் வந்தார்	174	செத்தலைச் சாத்தன்	115
சாத்தன் ஓதல் வேண்டும்	152	செடுகாடு	249
சாத்தன்கண்	52	செண்ணத்தான்	110
சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்லன், அதனால் தன் ஆசிரியன் உவக்கும், தந்- தை உவக்கும்	30	செருசருத்தது	35
சாத்தன், கொற்றன், பூதன் என மூவரும் வந்தார்	174	செறுசெறுத்தது	35
சாத்தன் — சாத்தா	101	சூதினைக் கன்றினான் — சூதின்கட் கன்றினான்	69
சாத்தன் யாழ் எழுஉம்	114	சூதினைக் கன்றும்	55
சாத்தன் வந்தது	117	செங்கால் நாரை	21
சாத்தன் வந்தான் 3, 104,	117	செங்காளுராய்	90, 232
சாத்தன் வந்தான்; கொற்- றன் வந்தான்; வேடன் வந்தான்; அம் மூவரும் வந்தார்; அம் மூவரும் வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்தது	176	செத்தார்	249
சாத்தன் வந்தான் — சாத்தன் வந்தது	113	செய்ய	9
சாத்தா	102, 103	செய்யது	8
சாத்தா உண்ணையோ?	13	செய்யர்	8
சாத்தா, உறையூர்க்குச் செல்- லாயோ?	14	செய்யள்	7
சாத்தி — சாத்தீ	101	செய்யன்	6
சாத்தி சாந்து அரைக்கும்	114	செய்யார் — செய்யீரே	97
சாத்தி வந்தது	117	செய்யான்	109
சாத்தி வந்தான்	117	செய்யான் — செய்யாய்	95
சாம்	11	செய்யை நோக்கும்	55
		செல்ல மன்னார் நெடுத்தகை	166
		செல்வ	112
		செவியில	137
		செவியிலி வந்தது	118
		செவியிலி வந்தான்	118
		செவியிலி வந்தான்	118
		செவியின்று	137
		செவியுடைத்து	137
		செவியுடைய	137
		செவ்வாய் எழுந்தது	44

சென்றதே சென்றதே	234	தமிழ்நாடு	12
சேரமான்	95, 109	தமிழ் நாட்டு மூவரும் வந்தார்	160
சேர்ப்பன்	109	தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும்	
சேர்ப்பன் — சேர்ப்ப	94	வந்தார்	26
சேறு	128	தம்மார்	103
சேறும்	127	தம்மாள்	103
சொல் நன்று	44	தம்மான்	103
சோனாடு	16	தம்முன் — தம்முனே	94
சோழனாடு	16	தலை நோகின்றது	14
சோழன் — சோழா	94	தள்ளை	212
சோழன் நலங்கிள்ளி	31	தாம் வந்தன	114
சோழியன்	109	தாம் வந்தார்	22, 119
சோறு	211	தாயர்	109
சோறு அட்டது	154	தாயிற்று	8, 136
சோறுண்பான் கூழுமுண்- டான்	243	தாயை ஒக்கும்	54
சோறு தா	247	தாயைக் கொன்றான் நிரயம்	
சூமலி	212	புகும்	151
சூணை யறுக்கும்	55	தாயை யுவக்கும்	54
சூயிறு எழுந்தது	44	தாய்	115, 220
சூயிறு பட்டு வந்தான் — சூயிறு பட வந்தான்	254	தாய்க்குக் காதலன்	58
சூய்	220	தாய் மூவர்	221
சூண்டு	251	தாய் வந்தது	117
தச்சன்	109	தாய் வந்தாள்	117
தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்	65	தான் வந்தது	119
தண்ணீர்	224	தான் வந்தாள்	119
தந்தை	115	தான் வந்தான்	114
தந்தை — தந்தாய்	101	திங்கள் எழுந்தது	44
தந்தைதலைச் சென்றான்	66	திரிதாடி	228
தந்தையர்	109	திருமுதம்	127
தந்தை வந்தது	117	திருவனாள் வந்தாள்	6
தந்தை வந்தான்	117	தினையிற் கிளியைக் கடியும்	77
தமர்	103, 220	தின்	139
தமள்	103, 220	தின்குவ	9, 135
தமன்	103, 220	தின்ப	8, 130
		தின்பல்	128
		தின்பன்	128
		தின்மின்	140
		தின்றல்	53

தின்றி	139	நமர்	103, 220
தின்னு	9, 135	நமன்	103, 220
திங்கரும்பு	224	நமன்	103, 220
தித் தித் தி	233	நம் எருத்தைத்தனுள் யாது	
தித்தி	221	கெட்டது	25
தியர்	134	நம்பி	107, 108, 207
தியன்	134	நம்பி — நம்பீ	91
தியன்	134	நம்பி தூறு எருமையுடையன்	37
		நம்பி வந்தான் அவற்குச்	
துஞ்சினார்	16	சோறிடுக	29
துடிபோலும் நடு	15	நம்பி வாழி	93
துண்ணெனத் துடித்தது	161	நம்பி கண் இரண்டும் நொந்தன	26
துண்ணென்று துடித்தது	162	நம்பிக்கு மகன்	73
துலாம்	88	நம்பியார் — நம்பியீரே	97
		நம்பீ	102
துணிப்பதக்கு	226	நம்மரசன் ஆயிரம் யானை	
துணைச் சார்ந்தான்	68	யுடையன்	37
தெங்கினது காய் — தெங்கு	87	நம்மார்	103
தெங்கு	86, 112	நம்மாள்	103
தெங்கு தின்றான்	85	நம்மான்	103
தெய்ய	177	நரகர் வந்தார்	6
தெற்கண் குமரி	66	நரகன் வந்தான்	6
		நரகி வந்தான்	6
தேர்முன் சென்றான்	66	நரி — நரியே	101
தொடி	88	நரியன்று	137
தொடியரை	226	நல்லறிவுடையன் செவ்வி-	
தொல்காப்பியம்	86, 87	யன் சான்றார் மகன்	237
தொழீஇ	92	நல்லர்	134
		நல்லள்	134
தோள் நல்லள்	47	நல்லன்	134
தோன்றல் — தோன்றல்	99	நல்லாடை	224
		நறும் பூ	224
நகுபு வந்தான்	143	நற்குணம்	213
நங்கை	108	நன்கட்டாய்	105
நங்கை — நங்காய்	91	நன்காடு	16
நங்கை முலை இரண்டும் வீங்கின	26		
நங்கை வாழி	93	நன்றும் அன்று தீதும் அன்று	
நட	139	இடை நிகர்த்தாயிற்று	160
நமருள் யாவர் போயினார்	25	நன்றே நன்றே	171

நன்றோ அன்று தீதோ		நீ செல்	14
அன்று இடை நிகர்த்தா-		நீ செல்க	140
யிற்று	161	நீ செயம்மன	141
நன்னுதல்	224	நீ யில்லை	141
நாகர்பலி	76	நீ யுண்ணும் இல்லம்	147
நாடெனப்படுவது சோனாடி	162	நீயிர்	98
நாட்டைச் சிதைக்கும்	55	நீயிர் உண்ணும் இல்லம்	147
நாட்டைப் பழிக்கும்	54	நீயிர் வந்தீர்	120, 121
நாயன்று	137	நீயும் நிற்படைக்கலமும் சாநீர்	33
நாயார் வந்தார்	166	நீயே கொண்டாய்	161, 241
நாயாற் கோட்பட்டான்	56	நீயே ஏ கொண்டாய்	163
நாயொடி நம்பிவந்தான்	71	நீரென, நிலனென, தீயென,	
நாய்	112	காலென	174
நாய் கொல்லோ — நரி		நீர் கண்டக	251
கொல்லோ	165	நீர் செல்க	140
நாய்க்கு நட்புடையன்	58	நீர் தண்ணிது	17
நாலாட்டையான்	134	நீலத்தையுடைய ஆடை —	
நாவினை வளைக்கும்	55	நீலம்	87
நாழி	88	நீலம்	16, 85, 87
நிலங் கடந்தான்	78, 221	நீ வந்தாய்	120, 121
நிலத்தர்	133	நீ வேறு	141
நிலத்தள்	133	நுந்நாடியாது	12, 24
நிலத்தன்	133	நுமர்	103, 220
நிலத்தினது கலம்	63	நுமள்	103, 220
நிலத்தைக் கடந்தான்	78	நுமன்	103, 220
நிலம் வலிது	17	நும்மார்	103
நிலம் வல்லென்றது	232	நும்மாள்	103
நிலனும் நீரும்	3	நும்மான்	103
நிலனும் நீரும் தீயும் வளியும்	160	நூலைக் கற்கும்	54
நிலனென வளியென	162	நூறு	88
நிலனென்ற, நீரென்ற, தீ		நெடிதோ ? குறிதோ ?	13
யென்ற, வளியென்ற	174	நெடியனும் வலியனும்	160
நிலனென்று வளியென்று	162	நெடுங்கழுத்தல் வந்தது	118
நிலனே, நீரே, தீயே, வளியே,		நெடுங்கழுத்தல் வந்தன	118
ஆகாயமே	161	நெடுங்கழுத்தல் வந்தாள்	118
நினக்குத் தருங்காணம்	23	நெடுங்கழுத்தல் வந்தான்	118
நினக்கு வருங்காணம்	23	நெல்லைத் தொகுக்கும்	55

நெறியைச் செல்லும்	55	பாகன்	11
நெறியைச் சென்றான் —		பாம்பு பாம்பு	221
நெறிக்கட் சென்றான்	69	பாம்பு பாம்பு பாம்பு	233
நெறிவந்து கிடந்தது	232	பார்ப்பார்	110
நெற்குப்பை	71	பார்ப்பார் — பார்ப்பீர்	97
		பார்ப்பார் வந்தார்	166
பகைவர் எறிவர்	14	பார்ப்பனச் சேரி	36
பசித்தேன் பழஞ்சோறு தா		பார்ப்பான் கண்ணன்	31
என நின்றான்	245	பால்	211
பசு	88	பாவை	88
படை படை	221	பாளிதம்	211
படையது குழாம்	63		
படையது குழுஉ	64	பிற	112
படையை வெகுளும்	54	பிறங்கல்	211
பட்டி புத்திரர்	110	பிறர்	110
பண்டு காடுமன்	104	பிறள்	110
‘பண்டு காடுமன் இனிக் கயல்		பிறன்	110
பிறழும் வயலாயிற்று’	158	பிறிது	112
பண்ணுக்குத் தக்கது பாடல்	58	புருவம் நல்லள்	47
பதினேவர்	226	புலி — புலியே	101
பதினென்று	226	புலிகொல் யானை	73
பத்தானும் எட்டானும்	160	புலிகொல்யானை ஓடுகின்றது	74
பத்து	88, 112	புலிகொல்யானை கிடந்தது,	
பத்தும் கொடான்	172	தோன்றும்	74
பயறல்ல	137	புலிகொல்யானைக்கோடு வந்தது	74
பயறுள	137	புலிபாய்ந்தாங்குப் பாய்ந்தான்	15
பயறுளவோ வணிகீர்	27	புலிபோற்றிவா வாழியை	75
பயிர் நல்ல ஆயின	18	புலியின் அஞ்சும், புலியை	
பருதூல்	224	அஞ்சும்	76
பருதூல் பன்னிரு தொடி	13	புகழான்	251
பல	112	புழாஅன்	95
பலா	112		
பல்ல	112	பூ நட்டுவாழும்	85
பல்லவை	112	பூணை நோக்கினான்	72
பவளக் கோட்டு நீல யானை		பூண்டு — பூண்டே	101
சாதவாகனன் கோயிலுள்-		பூயிலான்	110
ளும் இல்லை	27	பூயிலான் — பூயிலாய்	95
பறி	16	பூவிற்குத் தக்கது வண்டு	58

பெண்டாட்டி	107, 108	பொன்னன்னன்	137
பெண்டிர் — பெண்டிரே	94, 98	பொன்னன்னன்	134
பெண்பால்	99	பொன்னன்னார்	108
பெண்மகன்	106, 108, 109	பொன்னன்னாள்	108
பெண்மகன் வந்தாள்	122	பொன்னன்னன்	108
பெண்மை யடங்கிற்று	43	பொன்போலும் மேனி	15
பெரியாள்	99	பொன்னை நிறுக்கும்	55
பெருங்காலர்	109	போ	139
பெருங்காலன்	114	போயிற்றே போயிற்றே	234
பெருங்கால் யானை வந்தது	118	மக	115
பெருங்கால் யானை வந்தன	118	மகடூஉ	107, 108
பெருங்கால் யானை வந்தாள்	118	மகவினை	158
பெருங்கால் யானை வந்தான்	118	மகவு நலிந்தது	43
பெருங்கூத்தன்	17	மகள்	107, 108
பெருங்கொற்றன்	17, 46	மகள் — மகளே	100, 101
பெருஞ்சாத்தன்	46	மகன்	108
பெருந்தலைச் சாத்தன்	21	மகன் அல்லன் குற்றி	20
பெருந்தேவி பொறை யுயிர்- த்த கட்டிற்கண் நால்வர்	37	மகன் — மகனே	96
மக்கள் உளர்	37	மகாஅர்	97
பெருந்தோளர்	109	மக்கட்குப் பகை பாம்பு	58
பெருவிறல் வந்தது	43	மக்கள்	107, 108
பேடி வந்தது	43	மக்கள் — மக்காள்	99
பேடி வந்தாள்	6	மங்கலம் என்பதோர் ஊரு- ண்டு போலும் மழநாட்டுள்	169
பேடி வந்தான்	6	மஞ்ஞை	212
பேடியர் வந்தார்	6	மயிர் நல்ல ஆயின	18
பேய் தீர்த்தான்	186	மரத்தைக் குறைக்கும்	55
பேருர் கிழான்	109	மரத்தைக் குறைத்தான்	54
பைங்கூழ் நல்ல	19	மரத்தைக் குறையான்	80
பொத்தகம் கொண்டிவா	164	மரம் — மரமே	101
பொறை யுயிர்த்தார்	16	மருந்து ஈ	246
பொற்றூலி	227	மருந்து உண்டு நல்லனாயினான்	239
பொற்றொடி	86	மருமகள் — மருமகளே	101
பொன்னன்ன	112	மருமகன் — மருமகனே	96
பொன்னன்னது	112, 137	மருவூரின் மேற்கு	62
பொன்னன்னர்	134	மலை	112
பொன்னன்னள்	134	மலை நிற்கும்	150

மலையமான்	95, 109	முடத்தி வந்தாள்	117
மலைவந்து கிடந்தது	232	முடத்தி வந்தது	117
மலை பெய்தென வுலக -		முடவன்	114
மார்ந்தது, மரங்குழைத்தது	144	முடவன் வந்தான்	117
மலை பெய்தென வளம்		முடவன் வந்தான்—முடவன்	
பெற்றது	144	வந்தது	113
மலை பெய்யப் பயிர் எழுந்-		முடவன் வந்தது	117
தது	144	முத்தும் மணியும் பொன்னும்	15
மலைபோலும் வண்கை	15	முத்தொடு முழாக்கோத்து	57
மற்று உண்பல்	163	முப்பத்து மூவரும் வந்தார்	6
மற்றையது	112	முப்பத்து மூவர்	110
மற்றையது கொண	164	முயற்சியாற் பிறத்தலான்	
மற்றையவை	112	சொல்லு நிலையாது	57
மற்றையார்	103, 110	முயற்சியிற் பிறத்தலின் ஒலி	
மற்றையாள்	103, 110	நிலையாது	62
மற்றையான்	103, 110	முலை நல்லன்	47
மற்றே மற்று	163	முல்லை — முல்லாய்	90
மனைவியைக் காதலிக்கும்	54	முறைக்குத்துக் குத்தினார்	77
மன்	177	முன்றில்	16
மகாய்த்தது	40	மூக்கு நல்லன்	47
மாதளிர்ந்தது	40	மூவர்	110
மாபூத்தது	40	மூவாட்டையான்	134
மாவீழ்ந்தது	40	மெல்லிலை	224
மாடத்தின்கீழிருந்தான்	65	மேலைச்சேரிக் கோழி அலைத்-	
மாடத்தின்மேலிருந்தான்	65	தது	46
மாடத்துக்கண் இருந்தான்	65		
மாந்தர்	108	யா	111
மாமரம்	224	யாட்டுளா னின்னுரை	
மாரியுள் வந்தான்	65	தாரான்	249
மாரியுள் வந்தான் — மாரிக்கு		யாது	25, 111
வந்தான்	82	யாபன்னிருவர் உளர்போலும்	
மாவும் மருதும் ஒங்கின	40	மாணக்கர் அகத்தியனார்க்கு	169
மாவும் மரையும் புலம்படர்ந்தன	40	யாம் உண்ணும் இல்லம்	147
மாள	177	யாம் பண்டு விளையாடுங்கா	155
முடக்கொற்றி வந்தாள்	117	யாம் பண்டு விளையாடுவது	
முடக்கொற்றி வந்தது	117	இக்கா	154
முடக்கொற்றன் வந்தது	117	யாய்	220
முடக்கொற்றன் வந்தான்	117	யார் அவர்	131

யார் அவள்	131	யான் உண்ணும் இல்லம்	147
யார் அவன்	131	யான் செய்யம்மன	141
யாவர்	25, 98	யான் செல்க	140
யாவள்	25, 100	யான் வேறு	141
யாவன்	25	வடக்கண் வேங்கடம்	66
யாவை	25, 111	வடுகரசர் ஆயிரவர் மக்களை	
யாழுங் குழலும் பறையும்		யுடையர்	37
இயம்பினார்	35	வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார்	
யாழ் கேட்டான்	88	சோழியவரசர்	58
யாறொழுகும்	150	வட்டப் பலகை	224
யானில்லை	141	வணிகர்	110
யானும் என் எஃகமும் சாரும்	33	வண்ணத்தான்	110
யானைக் கோடு	3, 221, 230	வண்ணன் சாத்தன்	31
யானைக் கோடு உண்டு	51	வந்தான் சாத்தனொடு	77
யானைக் கோடு செல்க	51	வரலும் உரியன்	241
யானைக் கோடு பத்து	51	வருது	128
யானைக் கோடு யாது	51	வருதும்	127
யானைக் கோடு வீழ்ந்தது	51	வருவ	112
யானைக் கோடு வெளிது	51	வரைவீழருவி	221
யானையது கோடு	63, 64	வலியான் சாத்தனின்	77
யானையது கோடு கூறிது —		வல்லர்	134
யானைக்குக் கோடு கூறிது	82	வல்லள்	134
யானையது கோட்டைக்		வல்லன்	134
குறைத்தான்	69	வனைந்தான்	83
யானையது கோட்டை நுனிக்-			
கட் குறைத்தான்	77	வா	139
யானையும் தேரும் ஆளும்		வாசுதேவன் வந்தான்	6
எறிந்தார்	175	வாணிகத்தானாயினான்	56
யானையைக் கோட்டுக்கட்		வாணிகத்தான் ஆயினான்	72
குறைத்தான்	70	வாணிகத்தின் ஆயினான்	72
யானையைக் கோட்டைக்		வாம் புரவி	149
குறைத்தான்	70	வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி	56
யானையை யூரும்	54	வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி —	
யானை வந்தது	118	வாய்க்குத் தக்கது வாய்ச்சி	82
யானை வந்தன	118	வாயிலான்	110
யானை வந்தாள்	118	வாயிலான் — வாயிலாய்	95
யானை வந்தான்	118	வாய்க்காலைச் சாரும்	55
யானையார் வந்தார்	166	வாய்ப்புசி வருதும்	245
யானோ கொண்டேன்	241, 160	வாளி	220

விடலை	123	வெள்ளென்று விளர்த்தது	162
விண்டு	211	வேங்கைப்பு	229, 230
விண்ணென விசைத்தது	161, 244	வேட்டுவர்	110
விண்ணென்று விசைத்தது	162	வேந்து செங்கோலன்	45
விரலை முடக்கும்	55	வேந்து வாழி	93
விருந்து வந்தது	43	வேந்து — வேந்தே	91
வில்லி	220	வேலால் எறிந்தான்	56
வெற்பன்	109	வேலியைப் பிரிக்கும்	55
வெள்ளாடை	227, 229	வேளாளர்	110
வெள்ளி எழுந்தது	44	வைதேனே	153
வெள்ளென விளர்த்தது	162		

வரலாற்றுக் கட்டுரைச் சொற்றொடர்

முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம் :

வரலாற்றுச் செய்யுள் மேற்கோள்

[* இக்குறி இடப்பெற்றவை இடம் விளங்காதவை ; † இக்குறி இடப்பெற்றவை மேற்கோட் சூத்திரங்கள் ; முன்னர் குறிக்காமல் விடப்பெற்ற இடங்களும், பின்னர் விளங்கிய இடங்களும் ஆங்காங்கே இருதலை நகவளைவில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.]

(எண் பக்க எண்)

* 'அஃதே அஃதே'	233	* 'அவண்ணங்கு ... விளவு'	30
† 'அஃறிணை' (சொல் - 1)	5	'அழங்கன் மூதார்' (ஐங்கு - 372)	193
'அகரமுதல்' (குறள் - 1)	224	* 'அறற் கூந்தல்'	228
'அங்கலும்...சோழர்' (அகம்-96)	258	* 'அறிவு துயவுறுத்தார்'	198
* 'அடகுபுலால் ... யவன்'	172	'அரு அ யாண ... நன்னாடு'	200
'அட்டி லோலா ... நின்மே'	250	† 'அளபெடை மிகுஉம்'	102
* 'அணிகலம் பொற்ப'	190	† 'அன் ஆன் அம் ஆம்'	157
'அண்டர் ... வன்' (குறுந்-117)	185		
† 'அதனோடியைந்த'	71	* 'ஆங்கக் ... போக்கியோள்'	168
* 'அதிர்கண் முரசம்'	185	† 'ஆசிரியர்க்க'	81
* 'அது பிறக்கு'	169	* 'ஆண்பயமுந் தூக்கினென்'	183
'அதுச்சொல் ... யானும்'	132	'ஆரியர் துவன்றிய ... யிமயம்'	189
* 'அதுமற் கொண்கன் நேரே'	177	* 'ஆறுபடர்ந்தார்'	191
'அதுமன்'	156, 157		
'அந்தில் கச்சினன் கழலினன்'	165	* 'இசைந்தொழுகும்'	183
'அம்ப...மொழிமே' (குறுந்-51)	149	† 'இடைச் சொற் ... மேன்ப'	180
'அம்ம வாழி தோழி'	168	* 'இயமர மியம்பும்'	196
'அரிமயிர்த் திரண்முன்கை'	195	† 'இயற் பெயர்க் ... கிளவியும்'	257
* 'அரும்பிணை...வேட்டஞான்று'	190	† 'இயற்கையி ... முறைமையின்'	73
'அலமரலாயம்'	184	* 'இயைந் தொழுகும்'	183
† 'அவற்றுள் பன்மை...கிளவி'	127	* 'இரண்டனுட் ... காட்டுவல்'	260

'இரவான் மாலையன்'	184	*'ஏஎஎஎ ... மொழிந்தனள்'	220
†'இருதிணை மகுங்கி ... லறிய' 7, 26		*'ஏஎவம்பல் ... யாமே'	166
†*'இருமை ... செய்யும்'	203	'ஏகலடுக்கம்'	182
'இலம்படு புலவர்'	196	'ஏரி னுழாஅ ... குன்றிக்கால்'	254
*'இளம்பாண்டில்...மதவினள்'	200	*'ஏவலினையர் ... கரிக்கும்'	259
†'இனச்சுட் ... கோடை'	46, 215	'ஏறு சிலைக்கும்' (முரு - 815)	195
†'இன்னேவற்றே'	157	*'ஏற்றத்திருந்தார்'	190
†'ஈறு பேயர்க்காகும்'	66	†'ஏண்ணெச்சம் ... யானும்'	239
		*'ஏனோரோ ... அரிது'	164
*'உடலுமுடைந் ... செத்து'	216	†'ஐ, ஁, கு, ... அது, கண், விளி'	157
*'உடையதிழந் ... யிருந்தார்'	196	'ஐதே காமம் யானே'	203
'உண்டருந்து' (அகம் - 3)	215		
*'உதுகா'	169	*'ஒண்டேவி நாராய்'	102
*'உப்பின்று ... யோனே'	148	†'ஒருபொருள் ... கிளவி'	257
†'உயர்திணைப் ... டென்ப'	176	†'ஒருமை சுட்டிய ... கிளவி'	259
*'உருகெழு தோற்றம்'	207	'ஒருவரோருவரைச் ... லாற்றின்'	121
*'உருமில் சுற்றம்'	197	'ஒருவி ரோருவி ... கழிமின்'	258
'உருவக் குதிரை'	181	'ஒல்லென்று ஒலிக்கும்'	162
'உவக்குந் ... ளாயினும்'	182	*'ஒழுது கோடி'	186
*'உவாப்பதினன்து'	225	†'ஒன்றறி சொல்லே...சொல்'	226
*'உறந்தவிஞ்சியுயர்நிலைமாடம்'	192		
'உறுகா லொற்ற வோல்கி'	181	*'ஒய்கவல யோருத்தல்'	188
'உறுகால்'	104, 179	'ஒர்கமா தோழியவர்...குரலே'	177
†'உறு தவ நனி'	180, 205		
		'கடல்போற் ... தோரே'	161, 173
*'ஊரை யொற்கந் தீர்க்கும்'	196	'கடிகா'	202
*'ஊர்கடிந்தார்'	201	*'கடித்தளிர்'	202
*'ஊர்கம்பலையுடைத்து'	193	*'கடிமிளகுதின்ற கல்லாமந்தி'	202
*'ஊர்சுமையையுடைத்து'	193	'கடியுடை வியனகர்'	204
'ஊன்றுவை ... வருந்தும்'	35	†'கடியென் கிளவி'	105, 180
		'கடுங்கண் யாவன்' (அகம் - 63)	202
†'எஞ்சிய கிளவி ... முரிய'	236	'கடுஞ்சூட்டுருவன்'	202
†'எடுத்த ... முரித்தே'	47	*'கடுத்தனளல்லளோவன்வன்'	202
'எய்யாமையலு'	191	'கடும் பகல்'	202
†'எல்லாச் ... குறித்தனவே'	230	'கடும் புனல்'	202, 207
'எல்வவா'	165	*'கடுவன் முதமகன் ... குமரி'	122
†'எழுத்து'	88	*'கண்கதழ் வேழதினார்'	204
*'எற்றென்னுடம்பினேழினலம்'	164	'கண்டிகு மல்லமோ கொண்க'	167
*'எற்றேற்ற ... யில்லாதேன்'	164	'கண்டிகும்'	157
†'எனவேனெச்சம் ... முடிமே'	244	'கண்டை கண்டை'	234
		†'கண்ணிமை...மாத்திரை'	176

‘கண்ணும் ... யானே’	168	*‘கூழமர்ந் துண்டாள்’	*201
‘கண்ணே ... வாளிழந்தனவே’	198	*‘கூழ்கண்டு வயாலினார்’	198
‘கமஞ்துன் மாமழை’	195	*‘கூரியதோர் வாண்மன்’	158,240
‘கயந்தலை மடப்பிடி’	187	*‘கேடவரலாயம்’	186
‘கயலறலெதிரக் ... சாஅய்’	189	*‘கேட்டை கேட்டை’	234
‘கயவேள்ளருவி’	186	*‘கேண்மியா’ (புறம்-148)	157, 167
‘கருங்கட்டாக்கலை’	192	‘கேழ்கிள ரகலத்து’	182
‘கருங்கால் வேண்குருகு’ (நற்-4)	102	‘கேழற்பன்றி’ (புறம் - 152)	224
‘கருவிவானம் கதழறைசிதறி’	194	‘கைதொழுஉப் பழிச்சி’	201
*‘கலங் ... சூடென்கோ’	177	*‘கையு மெய்யு ... திருந்தார்’	189
‘கலம்பெறு ... றலைவ’	258	*‘கோடிசுவளை ... மேனி’	217
‘கலி கேழு மூதார்’	193	*‘கோடியுவணத்தவரோ’	169
*‘கலையினிரலை சிலைப்ப’	195	*‘கோடும்பூண் ... மாப்பு’	195
‘கழமிய ஞாட்பு’	194	*‘கோய்தளிர்ந்த ... சாரநட’	257
*‘களிறுங் ... தோன்றும்’	217	‘கொள்ள ... கவரும்’	196
†‘கறுப்புஞ் சிவப்பும்’	179	‘கொன்முனை ... நாளே’	159
*‘கறையணி மிடற்றினை’	259	*‘கொன்வரல்..கொண்டேனோ’	159
*‘கற்சுவனக் குவளையிதழ்’	230	‘கொன்னார் ... தஞ்சலமே’	159
*‘காட்டுச்சாரோடும்...முயால்’	102	‘கொன்னார்’	157
*‘காத்தை காத்தை’	234	†‘கொன்னை’	158
‘காப்பும் பூண்டிசிற்போகல்’	167	‘கோடு பல ... கோளியாலம்’	189
‘காமஞ் ... மொழிமோ’	167	*‘கோடுமுற்றி ... விறந்தே’	193
*‘கார்மன்ற ... தோன்றிய’	164	†‘சகரக்கிளவி’ (எழுத் - 62)	224
†‘காலமுலகம்’	45, 47	*‘சாரனாட ... யானஞ்சுவலே’	218
*‘காவலோனக் களிறஞ்சுமமே’	81	*‘சாரனாடவேன் ... கலுழ்மே’	149
‘கிழவோடேத்து’	66	‘சாரனாடன் சாயன் மாப்பு’	187
‘கிளையரிநாணற் ... துவர்வாய்’	80	†‘சிறப்பி னாகிய ... கிளவிக்கு’	257
†‘கு ஐ ஆன் என ... சிவனும்’	52	‘சிறியகட்பெறினே...மன்னே’	158
†‘குடிமை யாண்மை’	45	‘சிறுபைந்துவிச் ... பேடை’	21
*‘குருத்துளி பொழிந்தது’	181	‘சிறுமை யுறுப செய்பறியலர்’	191
*‘குழக்கன்று கடிதியாத்தாள்’	184	†‘சினைநிலைக் ... கண்ணும்’	69
†‘குழலியுமகவு ... கண்ணே’	115	*‘சுரையாழ வம்மி ... சுவன்’	217
‘குறவரும் மருளுங் ... படினே’	160	*‘செஞ்சேலி வேள்ளோக்கலர்’	256
‘குறிப்பே ஓசையே’	244	†‘செப்பும் வினாவும்’	27
*‘குறுத்தாட் கோழி’	214	†‘செய்தெனச்சம்’	105
†‘குறைக்கும்வழிக் குறைத்தல்’	3		
*‘குறையறப் ... முல்லாய்’	90		
*‘குன்றத்து மேல...வேரிமலர்’	219		

*'சேலவழங்கினர்'	193	†*'தொன்றென் ... வாகும்'	208
'சேல்லமன்னார் நெடுந்தகை'	166	†*'தோற்ற ... மொழிப்'	174
*'சேழுஞ் சேந்நெல்'	194	'நகூஉப் பெயர்ந்தோள்'	132
*'சேழுந்தடி...சேந்நாயேற்றை'	194	'நயந்து ... நன்மொழி நம்பி'	188
*'சேன்மதி பெரும'	167	'நளிமலைய நாடன்'	186
*'சேன்ற ரன்பில தோழி'	252	*'நளியினுள்'	187
'சேன்றிபெரும ... யாரோ'	177, 250	'நனந்தலைய யுலகு'	200
'சேன்றோரன்பிலர்'	132	'நனவுப்புது...நாடன்'(அகம்-82)	200
†'சேரிச்சொல்லின்...டன்றே'	210	'நனிசேய்த்...முதூர்'(மலை-487)	181
*'சேர்ந்துசேறி குறங்கு'	197	'நன்று மரிது ... பெரும'	192
'சேற்று...முண்டிய'(அகம்-46)	203	*'நாகோண மேன்மேலுகமின்'	182
'தகர ஞாழல்'	227	*'நாமுசாக் கொள்ளாமோ'	198
†'தகுதியும் ... வொழுகும்'	245, 249	'நாம்வருந்...சேர்ந்து'(அகம்-18)	197
'தசநான் ... நோன்றுள்'	214	'நிதியந்துஞ்சும்'	214
'தச்சன் செய்த சிறுமாவையம்'	56	†'நிரனிறை ... மொழிமாற்று'	215
†'தஞ்சக் கிளவி'	105	†'நிலனும் ... வினையும்'	240
*'தடந்தோள்'	186	*'நிலனும் ... வெளியும் நல்ல'	173
'தடமருப் பெருமை'	187	†*'நிலனே நீரே ... பூதம்'	176
*'தண்டிறை யூரயாங் கண்டிக'	167	'நில்லாது...மோடு'(அகம்-110)	259
*'தண்டை'	214	'நிழத்த யாவன ... படர'	189
'தண்ணந்துறைவன்'	215	†'நிறத்துரு வுரைத்தற்கு முரிய'	180
'தண்பெரும் ... ஞெயிரிய'	196	†'நிறை மொழி ... மேன்ப'	249
†'தத்தம் மரபின்'	118	*'நின்றை நின்றை'	234
†'தம்மீறு...யலும்'(சொல்-246)	207	†'நீ யென் கிளவி'	105
'தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்'	181	'நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து'	175
'தாவினன்போன்'	192	'நீர்தேவு ... தோழுவர்'	192
*'திரிதிரி ... சுவாகா'	249	*'நீர்போ நெரிகை புகன்'	169
'திணத்தா ... ஞான்றே'	260	*'நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப'	252
*'துடி நடு'	222	*'நீ வேம்மையள்'	189
†'துவைத்தலும் சிதைத்தலும்'	179	*'நுணங்கு மருங்குல்'	199
'துண்போறை...மான'(மலை-55)	185	*'நுழை மருங்குல்'	199
'தூண்டில் ... வாரா'	24	*'நெடுவேண்மதி'	102
'தேருமரலுள்ளம்'(புறம்-6)	184	*'நொசி மருங்குல்'	199
*'தேவ்வர் தேயத்து'	192	†'நோக்கலின்'	72
'தேவரே ... கைக்கும்'	160	*'பசப்பித்துச் சேன்றார்'	183

*'படர்மலி வேற்பர்'	191	'மணற்கீன்ற'	80
*'பவணத்துப் போய் வீழ்ந்தது'	191	'மண்டில மழங்க ... மோலிப்ப'	176
'பவணத்தோள்'	191	*'மதகளிறு'	200
†'பண்வணத் ... பொருளும்'	186	*'மரையிதழ் ... சீறடி'	252
†'பண்புகோள் பெயர்க்கோடை'	46	*'மலையோடு ... யானை'	57
†'பரவும் பழிச்சும் ... பொருள்'	206	*'மல்லன் மாமலை'	182
'பருந்திருந் ... நனந்தலை'	198	'மழகளிறு'	184
'பல்துரைத் துன்பங்கள்...படும்'	166	'மழவ ரோட்டிய'	215
*'பல்லோர்தோ ... மேமக்கு'	42	*'மழை வண்கை'	222
*'பழதே வந்தார்'	187	*'மற்றோ மற்றோ'	220, 233
		'மன்ற மராஅத்த ... கடவுள்'	197
'பாசிவல'	215	†'மன்னை'	158
*'பாடுகோ ... பாடுகோ'	233		
'பாணன் ... குடியு மில்லை'	38	*'மா அனின் ... கோண்டு'	100
		'மாக்கடனிவந் ... மாதோ'	17
*'பிரியேன் ... போதேய்ய'	169	*'மாதர் ... சுரும்பிசைத்தது'	188
		'மாதர் ... நோக்கே' (அகம்-130)	200
*'புகழ்ந்திது ... பெரிதே'	167	*'மாயக் கடவுட் ... வலனே'	166
'புண்ணுமிழ்..பாய்ந்து' (குறு-172)	196		
*'புரைப்பட்ட'	204	†'முதலோடு ... ளாறே'	21
'புரைய மன்ற ... கேண்மை'	181	†'முதனிலை ... முடிபின்'	239, 254
'புலம்புலிட் டிருந்தார்'	189	*'முத்த முறுவல்'	222
*'புலவரான'	81	*'முரசிரங்கு முற்றம்'	196
*'புலிப்பாய்த்துள்'	222	*'முழுக்கறை பெய்தான்'	188
*'புலிவிற்கேண்டை'	225		
*'புள்ளினான்'	81	*'மேல்லம் புலம்ப ... யாமே'	167
'புனறரு பசங்காய் தின்ற'	24		
'புனிற்றூப் ... கலங்கி'	199	'மோயின னுயிர்த்த காவல'	254
*'பெருந்தோட் ... பேதை'	22	'யாணது பசவை'	201
'பெற்றாங் கறிகதில் ... ஐரே'	159	'யாரஃ தறிந்திசினோரே'	168
'பெறுகதில் லம்மயானே'	162	*'யானைம்மூர் புதுவல்'	258
'பேணினை னல்லனோ மகிழ்ந்'	190	'வடவேங்...குமரி' (தொல்-பாயி.)	17
'பேரிசை நலிவ மேள யுறையும்'	188	*'வடாதுவேங்கடம் ... குமரி'	135
		*'வடுகருவாளர் ... யோர்'	38
*'பையுணல்யாழ்'	191	'வந்தோய்மன்ற ... சேர்ப்ப'	133
		'வம்பநாரை'	188
*'போகு கோடி'	186	'வம்பவடுகர்'	188
		*'வயக்கஞ்சால் சீர்த்தி'	184
*'மகனையிழந் தழங்கினார்'	193	'வரிவளை துவைப்ப'	195
'மணங்கமழ் ... செல்லல்'	182		

*'வருகதில் கோண்கன்'	240	*'வீழியர்'	194
'வருகதில் ... சேரி சேர'	158, 159	'விளங்கு ... கோடும்புண் ஆய்'	94
'வருந்தின...நெஞ்சம்'(அகம்-19)	102	†'விளம்பிய நெறிய ... காவல்'	96
'வருமே, சேயிழை ... காணிய'	165	'விளிந்தன்று ... நெஞ்சம்'	169
'வறிது நெறியொரீஇ' (மகி-202)	190	*'விறந்த காப்போடு'	192
'வாம்புரவி'	149	'வினலிநிற் றந்தோன்'	132
'வார்கயிற்றொழுகை'	186	†'விணக்கோருங்கியலும்'	30
'வார்ந்திலங்கு ... யானே'	158	†'விணயெனப் ... தோன்றும்'	236
*'வாளுடை யெறுத்தோள்'	203	*'வேண்கோற்றப் ... தலைவன்'	248
*'வாள்வரி வேங்கை வயப்புலி'	197	*'வேண்கோட்டி ... படியும்'	17
*'வாள்வாய் கடிது'	202	'வேயில் புறந்தருஉ ... லியக்கம்'	182
'வானோக்கி வாழும்'	72, 73	*'வேரிநி ... வேருக்கண்டன்ன'	252
†'விதந்த ... செப்பும்'	46	*'வேள்ளேறக் காலிதி'	248
*'விதிர்ப்புற்றுக் ... ணிமையார்'	185	'வேறுத்தார்'	192
*'வியலிடு வானம்'	197	*'வேழக்கரும்பு'	224
†'விரிக்கும்வழி விரித்தல்'	3	*'வையிலை நெடுவேல்'	203
'வில்லோன் காலன ... தாமே'	122	*'வையைக் ... யோருங்கு'	256
*'வீழமமுற்றிருந்தார்'	194		

வரலாற்றுச் செய்யுள் மேற்கோள்

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	15	அஃறிணை யென்மனார் அவ ரால் என்னுது, பிற	‘அஃறிணை யென்மனார் அவரால்’ என்னுது, ‘பிற’
3	32	மன்னும்	மன்னும்
5	18	மேல் அஃறிணை	மேல், ‘அஃறிணை’
9	12	என்பது	என்பது,
13	23	அவ்வழி	அவ்வழிஇ
15	4	நல்லன் ?	நல்லன்’
15	9	முறையே	முறை
17	5	தெழுதரு	தெழுதிதரு,
20	13	உரித்து	உரித்து,
22	19	வேண்டாவாகல்	வேண்டாவாகலால்
24	16	‘புன்றரு	எனவும், ‘புன்றரு
27	16	யென்பது	என்பது
28	10	புறநடை	புறநடை
33	21	(சச)	(சச)
33	26		(சச)
34	15	கூற்றிறிலர்	கூற்றிறிலர்,
35	18	பிரித்துச்சொல்	பிரித்துச்சொல்
44	11	முடியாத	முடியாத,
45	5	முன்னர்த்தாம்	முன்னத்தான்
48	11	இயைபு	இயைபு.
54	22	உதாரணப்	உதாரணப்
63	14	அகலம்’	கலம்’
68	14	என்பது ;	என்பது,
68	14	சார்பாவது	சார்பாவது ;
69	7	கிழமையாம்	கிழமையவாம்
80	7	பொருட்டாகலின்,	பொருட்டாகலின் .
81	15	யாசிரியற்கு’	யாசிரியர்க்கு’
81	16	யற்க’	யர்க்க’
83	8	நேன்றுதன்மேற்	நேன்றுதன் மேற்
87	4	நின்ற தாடை	நின்றது ஆடை
90	10	அவை	அவை,
90	25	செங்கான்	செங்கால்
91	25	எய்துவித்தல்,	எய்துவித்தல்
92	3	உயிர் திணைக்கண்	உயர்திணைக்கண்
96	11	சொல்லாமையான்	செல்லாமையான்
104	17	புலவர்.	புலவர் என்றவாறு.
105	1	இயல்]	

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
110	15	மத்துணை	மத்திணை
112	5	என்பது.	என்பன.
114	7	ஆகிய	ஆகிய,
115	9	* மக,	மக,
118	8	யானை வந்து	யானை வந்தது
118	14	மொருவற்கு	மொருவர்க்கு
121	17	லாற்றி'	லாற்றின்'
122	22	இருதிணைக்குமுரிய	இருதிணைக்குமுரிய,
131	21	குறிப்புச் சொல்	வினைக்குறிப்புச்சொல்
134	14	பிறவும்	'பிறவும்'
137	22	பயிறல்ல	பயறல்ல
137	24	பயிறுள	பயறுள
138	12	வாயென் கிளவி	வாயென்கிளவி
138	15	றுதற்றோ	றுதலிற்றோ
139	5	மொருவற்கு மொன்றகும்.	மொருவர்க்கு மொன்றற்கு
139	23	பின்னென	பின்னென [ம்.
141	3	யவ்வையின்	யவ்வயின்
141	3	காலத்து	காலத்துச்
141	18	உரிய	உரிய,
142	5	வழியிடைத்	வழியிடத்
142	12	செய்யும்	செய்யு
143	14	வினையெச்சமாய்க்	வினையெச்சமாய்க்
144	14	வந்தென	வந்தேன்
146	9	உண்ணும	உண்ணும்
152	15	என்று மன்னொகற்பாலது.	என்றுமன் ஆகற்பாலது
152	24	வினையினை	வினையினை
153	4	நோவுபடும்	நோவுபடும்
153	6	நோவுபடும்	நோவுபடும்
159	26	வராலறு :	வரலாறு :
161	20	பெயரோ	பெயரோ
164	19	பின்னுங்	ஒன்றே பின்னுங்
165	8	'வருமே, சேயிழையந்திற்	'வருமேசேயிழையந்திற்,
168	19	போக்கியோள்'	போகியோள்'
175	12	கூப்பெயர்க்	கூஉய்ப்பெயர்க்
177	21	மன், ஆர்,	மன், மார், ஆர்,
180	19	எனவும்	வும்
180	20	எனவும்	வும்
181	21	உருவக் குதிரை'	'உருவக் குதிரை'
185	10	கதழ்ந் துறைவன்'	கதழுந்துறைவன்'
185	11	விரைந்து உறைவன்	விரையுந் துறைவன்
191	10	உள்ளமலி	உள்ளல்மலி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
195	16	மியம்மலு	மியம்பலு
195	25	'சிலைக்கும்'	'ஏறு சிலைக்கும்'
197	4	குறங்கு	குறங்கு
197	5	குறங்கு	குறங்கு
200	18	என்பதும்.	என்பதாம்.
207	13	கெழுஉ என்பம்து	கெழு என்பதும்
209	3	வடசொலென	வடசொலென்
220	17	இசை நிறை	இசை நிறை
221	6	யுவமத்	யுவமத்
223	4	சிறைப்புடைத்	சிறப்புடைத்
230	17	யானைக்கோடு	யானைக்கோடு,
231	5	ஒருவினை	ஒருமைவினை
233	14	நோக்கி	நோக்கி ;
233	16	இல்லையென்றே;	இல்லையன்றே ;
236	17	என்றார்	என்றன்
237	13	செவ்வியன்,	செவ்வியன்
238	3	யென்றார்	யென்றார்,
238	4	விளக்காக,	விளக்காக.
239	13	என்று மொழிந்தன	என்றும், ஒழிந்தன
239	16	முடியுமென்று	முடியுமென்றுங்
239	22	முதல் வினைமுதலானும்	வினைமுதலானும்
243	22	ஒழித்து	ஒழிந்து
244	16	ஒதப்பட்ட என	ஒதப்பட்ட, 'என'
244	25	மூன்றுமேல் வந்து	மூன்று மேல்வந்து
246	10	ஆப்பி'	'ஆப்பி'
247	14	தன்னிடத்	றன்னிடத்
247	21	கூறினான் ;	கூறினான் ;
247	22	உரித்தாகாது	உரித்தாகாது,
250	22	யாரோ	யாரோ
251	13	ஒண்டு	ஒண்டு
251	14	சம்பு சள்ளை	சம்பு, சள்ளை
253	20	தழீஇற்று.	தழீஇயிற்று.
254	18	முடியும்'	முடிபின்'
256	5	வாழ்க்கையர்'	வாழ்க்கையர்'
256	20	கிழவன்	கிறைவன்
257	7	சாலநட'	சாரநட'
259	12	போற்றல் வேண்டும்	'போற்றல் வேண்டும்'
259	22	ஆண்டா	ஆண்டு ஆண்
260	26	ஒன்றாற்	என்றாற்

Library

1427 Accn. No. 2010 985

[illegible]

R.B.A.N.M's

R.B.A.N.M's
R.B.A.N.M'S HIGH SCHOOL
BANGALORE
BOOK

Library

CL. No. 031,1 1027
Acc. No. 2068
Author Elamib

Author Flamipuranam (C) Acc. No. 2000
Title Thoirappi

Title Thrice a Day

[illegible]

